

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1586/94

z dnia 30 czerwca 1994 r.

zmieniające rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1722/93 dotyczące refundacji produkcyjnych odpowiednio w sektorach zbóż i ryżu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 21 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż¹, zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2193/93², w szczególności jego art. 7,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1418/76 z dnia 21 czerwca 1976 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1544/93⁴, w szczególności jego art. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 5 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1722/93 ustanawiający szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 1766/92 i (EWG) nr 1418/76 w sprawie refundacji produkcyjnych w sektorach zbóż i ryżu⁵ stanowi, że wnioski o świadectwa refundacji należy kierować w formie pisemnej do właściwych organów; należy ustalić dni i terminy, w jakich wnioski takie mogą być składane;

zgodnie z art. 6 ust. 3 akapit drugi, w lipcu i sierpniu w latach gospodarczych 1993/94, 1994/95 i 1995/96 świadectwa zachowują ważność tylko do ostatniego dnia miesiąca, w którym świadectwo zostało wydane; skutkiem takiego krótkiego terminu ważności jest duża liczba wniosków o wydanie świadectwa; należy w związku z tym ustalić datę 31 sierpnia jako ostateczną datę ważności wszystkich świadectw wydanych w lipcu i sierpniu;

stosowanie stawki refundacji obowiązującej w dniu przetwarzania w przypadku wniosków o wydanie świadectw złożonych w lipcu w latach gospodarczych 1994/95 i 1995/96 pozwala na dokładniejsze monitorowanie różnic w stawkach refundacji w okresie ważności świadectw;

Komitet Zarządzający ds. zbóż nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

¹ Dz.U. nr L 181 z 1.07.1992, str. 21.

² Dz.U. nr L 196 z 5.08.1993, str. 22.

³ Dz.U. nr L 166 z 25.06.1976, str. 1.

⁴ Dz.U. nr L 154 z 25.06.1993, str. 5.

⁵ Dz.U. nr L 159 z 1.07.1993, str. 112.

W rozporządzeniu (EWG) nr 1722/93 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 5 ust. 1 dodaje się, co następuje:

„Wniosek składa się każdego roboczego dnia do godziny 17.00 czasu brukselskiego”.

2. W art. 6 ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jednakże w lipcu i sierpniu w latach gospodarczych 1994/95 i 1995/96 świadectwa, o które wnioski złożono w tych miesiącach, zachowują ważność tylko do dnia 31 sierpnia”.

3. W art. 6 ust. 4 akapit pierwszy dodaje się, co następuje:

„Jednakże w przypadku wniosków o refundację składanych w lipcu w latach gospodarczych 1994/95 i 1995/96 kwota, którą należy dopłacić, będzie równa kwocie stosowanej w dniu przetworzenia skrobi”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1994 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 czerwca 1994 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 3125/94

z dnia 20 grudnia 1994 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1722/93 ustalające szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 1766/92 i (EWG) nr 1418/76 dotyczące refundacji produkcyjnych w sektorach zbóż i ryżu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Akt Przystąpienia Norwegii, Austrii, Szwecji i Finlandii¹, w szczególności jego art. 169 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż², ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1866/94³ oraz rozporządzenie Rady (EWG) nr 1418/76 z dnia 21 czerwca 1976 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁴, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1869/94⁵,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1722/93⁶, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1586/94⁷, ważność którego wykracza poza dzień 1 stycznia 1995 r., musi zostać dostosowane w taki sposób, aby zezwalało na wypłatę refundacji produkcyjnych dla skrobi jęczmiennej i owsianej w Finlandii i Szwecji;

na mocy art. 2 ust. 3 Traktatu o Przystąpieniu⁸, instytucje Wspólnot Europejskich mogą przyjąć, przed przystąpieniem, środki określone w art. 169 Aktu, które wejdą w życie wyłącznie pod warunkiem oraz w dniu wejścia w życie Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 1722/93 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 1 ust. 1 dodaje się następujący akapit:

„Dla Finlandii i Szwecji refundacje mogą być również przyznane dla wykorzystania skrobi jęczmiennej i owsianej, w ilości nieprzekraczającej 50 000 ton w Finlandii i

¹ Dz.U. nr C 241 z 29.8.1994, str. 21.

² Dz.U. nr L 181 z 1.7.1992, str. 21.

³ Dz.U. nr L 197 z 30.7.1994, str. 1.

⁴ Dz.U. nr L 166 z 25.6.1976, str. 1.

⁵ Dz.U. nr L 197 z 30.7.1994, str. 7.

⁶ Dz.U. nr L 159 z 1.7.1993, str. 112.

⁷ Dz.U. nr L 167 z 1.7.1994, str. 5.

⁸ Dz.U. nr C 241 z 29.8.1994, str. 9.

10 000 ton w Szwecji.”;

2. W art. 3:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Refundacja za tonę skrobi kukurydzianej, pszennej, ziemniaczanej, ryżowej lub z ryżu łamanego obliczana jest, między innymi, na podstawie różnicy między:

- (i) ceną interwencyjną zbóż w danym miesiącu z uwzględnieniem różnic w cenach rynkowych kukurydzy;

oraz

- (ii) średnią cen CIF stosowanych do obliczania przywózowej opłaty wyrównawczej na kukurydżę w okresie pierwszych 25 dni miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku, pomnożoną przez współczynnik 1,60.

3. Refundacja za tonę skrobi jęczmiennej i owsianej obliczana jest, między innymi, na podstawie różnicy między:

- (i) ceną interwencyjną zbóż w danym miesiącu, z uwzględnieniem różnic w cenach rynkowych jęczmienia;

oraz

- (ii) średnią cen CIF stosowanych do obliczania przywózowej opłaty wyrównawczej na jęczmień w okresie pierwszych 25 dni miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku, pomnożoną przez współczynnik 2,7.

4. W przypadku znacznych wahań cen rynkowych kukurydzy i/lub pszenicy i/lub jęczmienia na rynku wspólnotowym lub światowym w terminie ustalonym w ust. 1, refundacja obliczona zgodnie z ust. 2 i 3 może zostać zmieniona, w celu uwzględnienia takich wahań.”;

b) ust. 4, 5 i 6 otrzymują oznaczenia odpowiednio 5, 6 i 7;

3. W załączniku II:

a) Rozdział A otrzymuje brzmienie:

„A. SKROBIA PODSTAWOWA^{1,4}

ex1108	Skrobia: inulina; - Skrobia	
--------	--------------------------------	--

1108 11 00	- - Skrobia pszenna	1,00
1108 12 00	- - Skrobia kukurydziana	1,00
1108 13 00	- - Skrobia ziemniaczana	1,00
ex 1108 19	- - inne rodzaje skrobi	
1108 19 10	- - - Skrobia ryżowa	1,00
1108 19 90	- - - Pozostałe: skrobia jęczmienna i owsiana	1,00 ¹⁾

b) przypis 1 otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Podany współczynnik dotyczy skrobi o zawartości w masie suchego ekstraktu równej co najmniej 87% w przypadku skrobi kukurydzianej, ryżowej i pszennej, oraz o zawartości w masie suchego ekstraktu równej 80% w przypadku skrobi ziemniaczanej.

Refundacja produkcyjna, do wypłaty dla skrobi podstawowej o niższej niż przedstawiona zawartości w masie suchego ekstraktu, musi zostać skorygowana przy wykorzystaniu następującego wzoru:

1. skrobia kukurydziana, ryżowa, pszenna, jęczmienna i owsiana:

$$\frac{\text{Rzeczywisty \% suchej masy}}{87} \times \text{refundacja produkcyjna}$$

2. Skrobia ziemniaczana:

$$\frac{\text{Rzeczywisty \% suchej masy}}{80} \times \text{refundacja produkcyjna}$$

Zawartość w masie suchego ekstraktu skrobi określana jest metodą ustaloną w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1908/84 (Dz.U. nr 178 z 5.7.1984, str. 22). W przypadku, gdy refundacja produkcyjna jest wypłacana dla skrobi objętej kodem CN 1108, czystość skrobi w suchym ekstrakcie musi wynosić co najmniej 97%.

Do określania stopnia czystości skrobi służy metoda określona w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie Traktatu o przystąpieniu Norwegii, Austrii, Finlandii i Szwecji.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 1994 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 3125/94

z dnia 20 grudnia 1994 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1722/93 ustalające szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 1766/92 i (EWG) nr 1418/76 dotyczące refundacji produkcyjnych w sektorach zbóż i ryżu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Akt Przystąpienia Norwegii, Austrii, Szwecji i Finlandii¹, w szczególności jego art. 169 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż², ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1866/94³ oraz rozporządzenie Rady (EWG) nr 1418/76 z dnia 21 czerwca 1976 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁴, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1869/94⁵,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1722/93⁶, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1586/94⁷, ważność którego wykracza poza dzień 1 stycznia 1995 r., musi zostać dostosowane w taki sposób, aby zezwalało na wypłatę refundacji produkcyjnych dla skrobi jęczmiennej i owsianej w Finlandii i Szwecji;

na mocy art. 2 ust. 3 Traktatu o Przystąpieniu⁸, instytucje Wspólnot Europejskich mogą przyjąć, przed przystąpieniem, środki określone w art. 169 Aktu, które wejdą w życie wyłącznie pod warunkiem oraz w dniu wejścia w życie Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 1722/93 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 1 ust. 1 dodaje się następujący akapit:

„Dla Finlandii i Szwecji refundacje mogą być również przyznane dla wykorzystania skrobi jęczmiennej i owsianej, w ilości nieprzekraczającej 50 000 ton w Finlandii i

¹ Dz.U. nr C 241 z 29.8.1994, str. 21.

² Dz.U. nr L 181 z 1.7.1992, str. 21.

³ Dz.U. nr L 197 z 30.7.1994, str. 1.

⁴ Dz.U. nr L 166 z 25.6.1976, str. 1.

⁵ Dz.U. nr L 197 z 30.7.1994, str. 7.

⁶ Dz.U. nr L 159 z 1.7.1993, str. 112.

⁷ Dz.U. nr L 167 z 1.7.1994, str. 5.

⁸ Dz.U. nr C 241 z 29.8.1994, str. 9.

10 000 ton w Szwecji.”;

2. W art. 3:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Refundacja za tonę skrobi kukurydzianej, pszennej, ziemniaczanej, ryżowej lub z ryżu łamanego obliczana jest, między innymi, na podstawie różnicy między:

- (i) ceną interwencyjną zbóż w danym miesiącu z uwzględnieniem różnic w cenach rynkowych kukurydzy;

oraz

- (ii) średnią cen CIF stosowanych do obliczania przywózowej opłaty wyrównawczej na kukurydżę w okresie pierwszych 25 dni miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku, pomnożoną przez współczynnik 1,60.

3. Refundacja za tonę skrobi jęczmiennej i owsianej obliczana jest, między innymi, na podstawie różnicy między:

- (i) ceną interwencyjną zbóż w danym miesiącu, z uwzględnieniem różnic w cenach rynkowych jęczmienia;

oraz

- (ii) średnią cen CIF stosowanych do obliczania przywózowej opłaty wyrównawczej na jęczmień w okresie pierwszych 25 dni miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku, pomnożoną przez współczynnik 2,7.

4. W przypadku znacznych wahań cen rynkowych kukurydzy i/lub pszenicy i/lub jęczmienia na rynku wspólnotowym lub światowym w terminie ustalonym w ust. 1, refundacja obliczona zgodnie z ust. 2 i 3 może zostać zmieniona, w celu uwzględnienia takich wahań.”;

b) ust. 4, 5 i 6 otrzymują oznaczenia odpowiednio 5, 6 i 7;

3. W załączniku II:

a) Rozdział A otrzymuje brzmienie:

„A. SKROBIA PODSTAWOWA^{1,4}

ex1108	Skrobia: inulina; - Skrobia	
--------	--------------------------------	--

1108 11 00	- - Skrobia pszenna	1,00
1108 12 00	- - Skrobia kukurydziana	1,00
1108 13 00	- - Skrobia ziemniaczana	1,00
ex 1108 19	- - inne rodzaje skrobi	
1108 19 10	- - - Skrobia ryżowa	1,00
1108 19 90	- - - Pozostałe: skrobia jęczmienna i owsiana	1,00 ¹⁾

b) przypis 1 otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Podany współczynnik dotyczy skrobi o zawartości w masie suchego ekstraktu równej co najmniej 87% w przypadku skrobi kukurydzianej, ryżowej i pszennej, oraz o zawartości w masie suchego ekstraktu równej 80% w przypadku skrobi ziemniaczanej.

Refundacja produkcyjna, do wypłaty dla skrobi podstawowej o niższej niż przedstawiona zawartości w masie suchego ekstraktu, musi zostać skorygowana przy wykorzystaniu następującego wzoru:

1. skrobia kukurydziana, ryżowa, pszenna, jęczmienna i owsiana:

$$\frac{\text{Rzeczywisty \% suchej masy}}{87} \times \text{refundacja produkcyjna}$$

2. Skrobia ziemniaczana:

$$\frac{\text{Rzeczywisty \% suchej masy}}{80} \times \text{refundacja produkcyjna}$$

Zawartość w masie suchego ekstraktu skrobi określana jest metodą ustaloną w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1908/84 (Dz.U. nr 178 z 5.7.1984, str. 22). W przypadku, gdy refundacja produkcyjna jest wypłacana dla skrobi objętej kodem CN 1108, czystość skrobi w suchym ekstrakcie musi wynosić co najmniej 97%.

Do określania stopnia czystości skrobi służy metoda określona w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie Traktatu o przystąpieniu Norwegii, Austrii, Finlandii i Szwecji.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 1994 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1516/95

z dnia 29 czerwca 1995 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1722/93 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 1766/82 i (EWG) nr 1418/76 dotyczące refundacji produkcyjnych w sektorach zbóż i ryżu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż¹ ostatnio zmienione Aktem o Przystąpieniu Austrii, Finlandii i Szwecji oraz rozporządzeniem (WE) nr 3290/94², w szczególności jego art. 7,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1418/76 z dnia 21 czerwca 1976 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu³ ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3290/94, w szczególności jego art. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1722/93 z dnia 30 czerwca 1993 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 1766/82 i (EWG) nr 1418/76 dotyczące refundacji produkcyjnych w sektorach zbóż i ryżu⁴, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3125/94⁵, musi być dostosowane do systemu przywozowego dla zbóż wynikającego z Porozumienia w sprawie rolnictwa zawartego w ramach wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej; w celu sprawdzenia, czy wartość refundacji wywozowej jest właściwa, należy śledzić ceny kukurydzy i/albo pszenicy oraz jęczmienia na rynkach światowym i wspólnotowym;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 1722/93 wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 1 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Skrobia przywożona do Wspólnoty w ramach systemu przywozowego, który

¹ Dz.U. nr L 181 z 1.07.1992, str. 21.

² Dz.U. nr L 349 z 31.12.1994, str. 105.

³ Dz.U. nr L 166 z 25.06.1976, str. 1.

⁴ Dz.U. nr L 159 z 1.07.1993, str. 112.

⁵ Dz.U. nr L 330 z 21.12.1994, str. 39.

pozwała na obniżkę należności celnej przywózowej, nie może korzystać z refundacji produkcyjnej.”;

2. w art. 3 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Refundacja na tonę skrobi kukurydzianej, skrobi pszennej, skrobi ziemniaczanej, skrobi ryżowej lub skrobi ryżu łamanego jest obliczana na podstawie między innymi różnicy między:

(i) ceną interwencyjną zbóż w danym miesiącu z uwzględnieniem różnic w cenach rynkowych kukurydzy;

oraz

(ii) średnią reprezentatywnych cen w przywozie cif z Rotterdamu stosowaną do obliczania należności celnej przywózowej kukurydzy w okresie dwóch tygodni poprzedzających miesiąc stosowania, pomnożoną przez współczynnik 1,60.

3. Refundacja na tonę skrobi jęczmiennej lub skrobi owsianej jest obliczana w szczególności na podstawie różnicy między:

(i) ceną interwencyjną zbóż w danym miesiącu z uwzględnieniem różnic w cenach rynkowych jęczmienia;

oraz

(ii) średnią reprezentatywnych cen w przywozie cif z Rotterdamu stosowaną do obliczania należności przywózowej jęczmienia w okresie dwóch tygodni poprzedzających miesiąc stosowania, pomnożoną przez współczynnik 2,70.”;

3. art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

W terminie trzech miesięcy od końca każdego okresu określonego w art. 3 ust. 1 Państwa Członkowskie notyfikują Komisji rodzaje, ilości i pochodzenie skrobi (kukurydzianej, pszennej, ziemniaczanej, jęczmiennej, owsianej bądź ryżowej), dla której wypłacono refundacje oraz rodzaje i ilości produktów, do wyrobu których zastosowano skrobię.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 1995 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 1995 r.

W imieniu Komisji

Franz FISHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1011/98

z dnia 14 maja 1998 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1722/93 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 1766/82 i (EWG) nr 1418/76 dotyczących refundacji produkcyjnych w sektorach zbóż i ryżu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 923/96², w szczególności jego art. 7 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3072/95 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 192/98⁴, w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie (EWG) nr 1722/93 z dnia 30 czerwca 1993 r., ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 1766/92 i (EWG) nr 1418/76 dotyczących refundacji produkcyjnych w sektorach zbóż i ryżu⁵, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1516/95⁶, uwzględnia w metodzie obliczania wysokości refundacji produkcyjnej rozróżnienie na skrobie pochodzące z pszenicy, ziemniaków i ryżu z jednej strony i jęczmienia i owsa z drugiej strony; doświadczenie pokazuje, że ustalanie osobnej kwoty dla produktów pochodzących z jęczmienia i owsa nie jest już konieczne i tę samą kwotę dopłaty można przyznawać do wszystkich skrobi bez ryzyka przyznania niewłaściwej rekompensaty;

środki indywidualne, takie jak sprawdzenie terminu ważności świadectwa refundacji oraz dostosowanie kwoty pojedynczej refundacji, powinny zostać ustalone z wyprzedzeniem na przełomie roku gospodarczego;

zaleca się określenie podstawowych wymagań dla ubiegających się o gwarancję indywidualną w szczególności dla skrobi estryfikowanych i eteryfikowanych; przepisy szczególne dotyczące owych produktów powinny zostać uzupełnione o środki mające na celu podniesienie skuteczności kontroli oraz o sankcje nakładane w przypadku nieprzetworzenia produktów lub niedopełnienia innych warunków;

rozporządzenie stanowi obecnie, że Państwa Członkowskie co miesiąc przekazują Komisji

¹ Dz.U. L 181 z 1.07.1992, str. 21.

² Dz.U. L 126 z 24.05.1996, str. 37.

³ Dz.U. L 329 z 30.12.1995, str. 18.

⁴ Dz.U. L 20 z 27.01.1998, str. 16.

⁵ Dz.U. L 159 z 1.07.1993, str. 112.

⁶ Dz.U. L 147 z 30.06.1995, str. 49.

dane statystyczne, w tym informację o ilości skrobi, do której udzielono refundacji, oraz o rodzaju produktów, na jakie przetworzono skrobię; okazuje się, że częstotliwość przekazywania danych jest zbyt wysoka i zaleca się zastąpić miesięczne sprawozdania kwartalnymi;

Komitet Zarządzający ds. zbóż nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1722/93 wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. W przypadku przyznania refundacji jej wysokość jest ustalana raz na miesiąc. Jednakże, jeżeli ceny kukurydzy i/lub pszenicy we Wspólnocie lub na rynku światowym zmieniają się w sposób znaczący, kwota refundacji, obliczona zgodnie z przepisami ust. 2, może zostać zmieniona w danym miesiącu tak, aby uwzględnić zmiany cen.

2. Refundacja za tonę skrobi kukurydzianej, pszennej, jęczmiennej, owsianej, ziemniaczanej, i z ryżu lub z ryżu łamanego oblicza się między innymi na podstawie różnicy między:

- (i) ceną rynkową pszenicy na terenie Wspólnoty, obowiązującą przez pięć dni poprzedzających ustalenie wysokości refundacji, z uwzględnieniem poziomu cen pszenicy; oraz
- (ii) średnią reprezentatywnych cen przywozowych CIF Rotterdamu stosowaną do określania wysokości przywozowych należności celnych na kukurydzę, notowaną przez pięć dni poprzedzających dzień początku stosowania,

pomnożoną przez współczynnik 1,60.

3. Wypłaca się refundację obliczoną zgodnie z przepisami ust. 2, pomnożoną przez współczynnik określony w załączniku II, odpowiadający kodowi CN skrobi rzeczywiście użytej do wyrobu wskazanych produktów.

4. Komisja przyjmuje decyzje przewidziane w niniejszym artykule zostają zgodnie z procedurą określoną w art. 23 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92.”

2. W art. 6 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Świadczenie refundacji zawiera informacje określone w art. 5 ust. 2, stawkę refundacji oraz termin ważności świadectwa, to jest ostatni dzień piątego miesiąca następującego po miesiącu wydania świadectwa.

Jednakże w lipcu, sierpniu i do dnia 24 września włącznie, termin ważności świadectw, o które ubiegają się producenci w tym okresie, upływa po 30 dniach od dnia ich wystawienia, z zastrzeżeniem, że nie może przekroczyć dnia 30 września.

4. Na zaświadczeniu wpisuje się właściwą stawkę refundacji, odpowiadającą stawce obowiązującej w dniu przyjęcia wniosku.

Jednakże, jeśli któraś z ilości skrobi wymienionych w świadectwie jest przetwarzana w zbożowym roku gospodarczym następującym po roku, w którym został przyjęty wniosek, refundacja za skrobię przetworzoną w nowym roku gospodarczym jest dostosowywana z uwzględnieniem różnicy między ceną interwencyjną obowiązującą w miesiącu dostawy oraz ceną obowiązującą w miesiącu przetworzenia, pomnożoną przez współczynnik 1,60. Do przeliczenia kwoty refundacji na walutę narodową stosuje się wówczas kurs obowiązujący w dniu przetworzenia skrobi.”

3. W art. 9 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Zobowiązaniem pierwotnym, w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, jest wykorzystanie lub wywóz produktów zgodnie z właściwymi przepisami art. 10 ust. 1 lit. a) i b) niniejszego rozporządzenia. Wykorzystanie lub wywóz powinny mieć miejsce w ciągu 12 miesięcy następujących po upływie ważności świadectwa. Przedłużenie tego terminu jest możliwe po złożeniu do właściwego organu należycie uzasadnionego wniosku.”

4. W art. 10 ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednakże nabywcy, którzy co kwartał wykorzystują ilość produktów oznaczonych wspomnianym kodem CN mniejszą niż 1 000 kg, mogą zostać zwolnieni z tego obowiązku.”

5. Art. 12 otrzymuje brzmienie:

„W ciągu trzech miesięcy od zakończenia każdego z kwartałów roku kalendarzowego Państwa Członkowskie przekazują Komisji dane na temat rodzaju, ilości i pochodzenia skrobi (kukurydza, pszenica, ziemniaki, jęczmień, owies lub ryż), do której wypłacono refundację oraz na temat rodzaju i ilości produktów, w których jej użyto.”

6. Przepis 4 do załącznika II otrzymuje brzmienie:

„Bezpośrednio uzyskana z kukurydzy, pszenicy, jęczmienia, owsa, ryżu lub ziemniaków, z wyłączeniem wszelkiego stosowania produktów ubocznych otrzymanych przy wytwarzaniu innych produktów rolnych lub towarów.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 maja 1998 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 87/1999

z dnia 14 stycznia 1999 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1722/93 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 1766/92 i (EWG) nr 1418/76 dotyczących refundacji produkcyjnych w sektorach zbóż i ryżu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 923/96², w szczególności jego art. 7 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3072/95 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2072/98⁴, w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

załączniki I i II do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1722/93⁵, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1011/98⁶ wyszczególniają produkty, dla których przewidziane są refundacje produkcyjne w odniesieniu do skrobi oraz skrobie podstawowe i/lub ich pochodne, które mogą być stosowane; niektóre kody CN oraz stosowane opisy w tych załącznikach nie odpowiadają już załącznikowi I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁷, ostatnio zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2261/98⁸;

załączniki do rozporządzenia (EWG) nr 1722/93 powinny zostać odpowiednio zmienione;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki I i II do rozporządzenia (EWG) nr 1722/93 zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

¹ Dz.U. L 181 z 1.07.1992, str. 21.

² Dz.U. L 126 z 24.05.1996, str. 37.

³ Dz.U. L 329 z 30.12.1995, str. 18.

⁴ Dz.U. L 265 z 30.09.1998, str. 4.

⁵ Dz.U. L 159 z 1.07.1993, str. 112.

⁶ Dz.U. L 145 z 15.05.1998, str. 11.

⁷ Dz.U. L 256 z 7.09.1987, str. 1.

⁸ Dz.U. L 292 z 30.10.1998, str. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 stycznia 1999 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Produkty, do wytworzenia których używana jest skrobia i/lub jej pochodne, objęte kodami określonymi poniżej i zamieszczone w działach Nomenklatury Scalonej przedstawionych poniżej

Kod CN	Wyszczególnienie
ex 1302	Soki i ekstrakty roślinne; substancje pektynowe, pektyniany i pektany; agar - agar i inne śluzy i zagęszczacze modyfikowane lub nie, pochodzące z produktów roślinnych:
	- Śluzy i zagęszczacze modyfikowane lub niemodyfikowane, pochodzące z produktów roślinnych
ex 1302 32 90	- - - Śluzy z nasion rośliny guar
ex 1302 39 00	- - Pozostałe:
	- Chleb świętojański
ex 1404	Produkty roślinne gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
1404 20 00	- Lintery bawełniane
ex 1702	Pozostałe cukry łącznie z czystą chemicznie laktozą, maltozą, glukozą i fruktozą, w postaci stałej; syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących; sztuczny miód zmieszany lub nie zmieszany z miodem naturalnym; karmel:
1702 50 00	- Fruktoza czysta chemicznie
ex 1702 90	- Inne, w tym cukier inwertowany:
1702 90 10	- - Maltoza czysta chemicznie
ex dział 29	Organiczne substancje chemiczne z wyłączeniem podpozycji 2905 43 00 i 2905 44
dział 30	Produkty farmaceutyczne
3402	Organiczne środki czynne powierzchniowo (inne niż mydło); preparaty czynne powierzchniowo, preparaty do prania (łącznie z pomocniczymi preparatami piorącymi) oraz preparaty czyszczące, zawierające lub niezawierające mydła, inne niż te w pozycji 3401:
ex dział 35	Substancje białkowe; skrobie modyfikowane; kleje; enzymy z wyłączeniem pozycji 3501 oraz podpozycji 3505 10 10, 3505 10 90 i 3505 20
ex dział 38	Różne produkty chemiczne z wyłączeniem pozycji 3809 i 3824 60
dział 39	Tworzywa sztuczne i artykuły z tworzyw sztucznych
ex dział 48	Papier i karton; artykuły z masy papierniczej, papieru i kartonu

Kod CN	Wyszczególnienie
4801 00	Papier gazetowy w zwojach lub w arkuszach
4802	Niepowlekany papier i karton, stosowany do pisania, druku i innych celów graficznych oraz materiał na karty dziurkowane i papier na taśmy dziurkowane w zwojach lub w arkuszach, z wyjątkiem papieru z pozycji 4801 lub 4803; czerpany papier i karton
4803 00	Papier do produkcji papieru toaletowego lub chusteczek higienicznych, ręczników lub pieluszek oraz podobny papier stosowany do celów gospodarczych lub sanitarnych, watolina celulozowa i tkaniny z włókien celulozowych nawet krepowane, marszczone, tłoczone, perforowane, barwione powierzchniowo, z powierzchnią dekorowaną lub z nadrukiem, w zwojach lub arkuszach
4804	Niepowlekany papier i karton siarczanowy, w zwojach lub arkuszach, z wyjątkiem objętych pozycjami 4802 lub 4803
4805	Pozostałe, niepowlekany papier i tektura, w zwojach lub arkuszach, nie podlegające dalszej obróbce zgodnie z opisem w dziale 48 uwaga 2 Nomenklatury Scalonej
4806	Pergamin roślinny, papiery tłuszczoodporne, kalki techniczne, papier pergaminowy satynowany oraz inne satynowane papiery przezroczyste lub przeświecające, w zwojach lub w arkuszach
4807	Papier i tektura złożone (wykonane przez sklejenie płaskich warstw papieru lub tektury), niepowlekane powierzchniowo ani nieimpregnowane, nawet ze wzmocnieniem wewnętrznym, w zwojach lub w arkuszach
4808	Papier i tektura, faliste (nawet z wklejonymi płaskimi arkuszami), krepowane, marszczone, tłoczone lub perforowane, w zwojach lub arkuszach, inne niż papier opisany w pozycji 4803
4809	Kalka maszynowa, papier samokopiujący oraz inne papiery do kopiowania lub papiery przedrukowe (łącznie z powlekanym lub impregnowanym papierem na matryce do powielania lub płyty offsetowe), drukowane lub nie, w zwojach lub arkuszach
4810	Papier i karton powlekany jedno - lub obustronnie gliną porcelanową (kaolinową) lub innymi substancjami nieorganicznymi, ze spoiwem lub bez spoiwa oraz bez innej powłoki, nawet barwione powierzchniowo, dekorowane na powierzchni lub z nadrukiem, w zwojach lub arkuszach
4811	Papier, tektura, watolina celulozowa i tkaniny z włókien celulozowych, powlekane, impregnowane, pokrywane, barwione powierzchniowo, ozdobione lub drukowane powierzchniowo, w zwojach lub arkuszach, inne niż towary objęte pozycjami 4803, 4809 lub 4810

Kod CN	Wyszczególnienie
4812 00 00	Bloki i płyty filtracyjne z masy papierniczej
ex 4813	Bibułka papierosowa, nawet pocięta według wymiaru, w książeczkach lub tutkach:
ex 4813 90	- Pozostałe
ex 4814	Tapety papierowe i podobne okładziny ściennie; okienny papier przezroczysty:
4814 10 00	- papier „ingrain”
4814 20 00	- Tapety i podobne okładziny ściennie składające się z papieru powlekanego po stronie licowej, groszkowanego, tłoczonego, barwionego, drukowanego we wzory lub inaczej dekorowanego warstwą tworzyw sztucznych
4814 90	- Pozostałe
ex 4816	Kalka maszynowa, papier samokopiujący oraz inne papiery do kopiowania lub papiery przedrukowe (z wyjątkiem z pozycji 4809), matryce powielaczowe i płyty offsetowe wykonane z papieru, nawet w pudełkach:
4816 10 00	- Kalka maszynowa lub podobne papiery do kopiowania
4816 90 00	- Pozostałe
dział 52	Bawełna
ex 5801	Tkaniny z okrywą włókienną i szenilowe, inne niż z pozycji 5806:
	- Z bawełny:
ex 5801 21 00	- - Niestrzyżone tkaniny z wątkiem runowym
ex 5802	Tkaniny ręcznikowe niestrzyżone i podobne tkaniny niestrzyżone, inne niż taśmy z pozycji 5806; tkaniny z okrywą włókienną, inne niż z pozycji 5703:
	- Tkaniny ręcznikowe niestrzyżone i podobne tkaniny niestrzyżone, z bawełny:
5802 11 00	- - Niebielone
5802 19 00	- - Pozostałe
ex 5803	Gaza, z wyjątkiem wąskiej tkaniny objętej pozycją 5806:
5803 10 00	- Z bawełny

ZAŁĄCZNIK II

Kod CN	Wyszczególnienie	Jakość skrobi potrzebna do wyprodukowania jednej tony (Współczynnik)
--------	------------------	--

A. PODSTAWOWE SKROBIE^{1 4}

ex	1108	Skrobie; inulina: - Skrobie:	
	1108 11 00	- - Skrobia pszenna	1,00
	1108 12 00	- - Skrobia kukurydziana	1,00
	1108 13 00	- - Skrobia ziemniaczana	1,00
ex	1108 19	- - Pozostałe skrobie:	
	1108 19 10	- - - Skrobia z ryżu	1,00
ex	1108 19 90	- - - Pozostałe skrobie: skrobia z jęczmienia i owsa	1,00

**B. NASTĘPUJĄCE PRODUKTY POCHODNE NA BAZIE POWYŻSZYCH
PRODUKTÓW**

	1702	Pozostałe cukry łącznie z chemicznie czystymi laktozą, maltozą, glukozą i fruktozą, w postaci stałej; syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących; sztuczny miód zmieszany lub nie zmieszany z miodem naturalnym; karmel:	
ex	1702 30	- Glukoza i syrop glukozowy niezawierające fruktozy lub zawierające w stanie suchym mniej niż 20% fruktozy w masie: - - Pozostałe: - - - Zawierające w stanie suchym 99% lub więcej glukozy w masie	
	1702 30 51	- - - - W postaci białego krystalicznego proszku, scalonego lub nie scalonego	1,304
	1702 30 59	- - - - Pozostałe ² - - - Pozostałe:	1,00
	1702 30 91	- - - - W postaci białego krystalicznego proszku, scalonego lub nie scalonego	1,304
	1702 30 99	- - - - Pozostałe ²	1,00

Kod CN	Wyszczególnienie	Jakość skrobi potrzebna do wyprodukowania jednej tony (Współczynnik)
ex 1702 40	- Glukoza i syrop glukozowy, zawierające w stanie suchym, co najmniej 20%, ale mniej niż 50% fruktozy:	
1702 40 90	- - Pozostałe ²	1,00
ex 1702 90	- Inne, w tym z cukrem inwertowany:	
1702 90 50	- - Maltodekstryna i syrop maltodekstrynowy:	
	- - - W postaci białego krystalicznego proszku, scalonego lub nie scalonego	1,304
	- Pozostałe ² :	1,00
	- - Karmel:	
	- - - Pozostałe:	
1702 90 75	- - - - W postaci proszku, scalonego lub nie	1,366
1702 90 79	- - - - Pozostałe ² :	0,95
ex 2905	Alkohole akrylowe i ich pochodne z grupą halogenową, sulfonowaną, nitrowane lub nitronowe:	
	- Pozostałe alkohole wielowodorotlenowe:	
2905 43 00	- - Mannit	1,52
2905 44	- - D-glucytol (sorbit)	
	- - - W roztworze wodnym:	
2905 44 11	- - - - Zawierający w masie 2% lub mniej D-mannitu, w przeliczeniu na D-glucytol ³	1,068
2905 44 19	- - - - Pozostałe ³	0,944
	- - - Pozostałe:	
2905 44 91	- - - - Zawierający w masie 2% lub mniej D-mannitu, w przeliczeniu na D-glucytol	1,52
2905 44 99	- - - - Pozostałe	1,52
3505	Dekstryny i inne skrobie modyfikowane (np. skrobie wstępnie żelatynizowane lub estryfikowane); kleje oparte na skrobiach, na dekstrynach lub innych modyfikowanych skrobiach:	
ex 3505 10	- Dekstryny i inne skrobie zmodyfikowane:	
3505 10 10	- - Dekstryny ⁵	1,14

Kod CN	Wyszczególnienie	Jakość skrobi potrzebna do wyprodukowania jednej tony (Współczynnik)
	- - Inne skrobie zmodyfikowane:	
3505 10 90	- - - Pozostałe ⁵	1,14
3505 20	- Kleje	1,14
ex 3809	Środki wykańczalnicze, nośniki barwników przyspieszające barwienie, utrwalacze barwników i inne preparaty (np. klejonki i zaprawy) w rodzaju stosowanych w przemysłach włókienniczym, papierniczym, skórzanym i podobnych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:	
3809 10	Na bazie substancji skrobiowych ⁵	1,14
ex 3824	Gotowe spoiwa do form odlewniczych lub rdzeni; produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (łącznie z mieszaninami produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; produkty odpadowe tych przemysłów gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:	
3824 60	Sorbit inny niż z podpozycji 2905 44	
	- - W roztworze wodnym:	
3824 60 11	- - - Zawierający w masie 2% lub mniej D-mannitu, w przeliczeniu na D-glucytol ³	1,068
3824 60 19	- - - Pozostałe ³ :	0,944
	- - Pozostałe:	
3824 60 91	- - - Zawierający w masie 2% lub mniej D-mannitu, w przeliczeniu na D-glucytol	1,52
3824 60 99	- - - Pozostałe:	1,52

¹ Przedstawiony współczynnik odnosi się do skrobi o zawartości w substancji suchej przynajmniej 87% w przypadku skrobi kukurydzianej, z ryżu, pszennej, z jęczmienia i z owsa oraz przynajmniej 80% w przypadku skrobi ziemniaczanej.

Zwrot produkcyjny wypłacany dla podstawowej skrobi o mniejszej zawartości w substancji suchej niż przedstawiona zawartość musi być skorygowany w oparciu o następujący wzór:

1. Skrobia kukurydziana, z ryżu, pszena, z jęczmienia i z owsa:

$$\frac{\text{Rzeczywisty procent zawartości w substancji suchej}}{87} \times \text{Refundacja produkcyjna}$$

2. Skrobia ziemniaczana:

$$\frac{\text{Rzeczywisty procent zawartości w substancji suchej}}{80} \times \text{Refundacja produkcyjna}$$

Zawartość skrobi w substancji suchej jest ustalana przy zastosowaniu metody określonej w załączniku II do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1908/84 (Dz.U. L 178 z 5.07.1984, str. 22). W przypadku, gdy refundacja produkcyjna jest wypłacana dla skrobi objętej kodem CN 1108, zawartość skrobi w substancji suchej musi wynosić przynajmniej 97%. Metoda określona w załączniku III do niniejszego rozporządzenia ma być zastosowana do ustalenia stopnia czystości skrobi.

² Refundacja produkcyjna jest wypłacana dla produktów objętych kodami CN o zawartości w substancji suchej przynajmniej 78%. Zwrot produkcyjny wypłacany dla produktów objętych kodami CN o zawartości w substancji suchej mniejszej niż 78% musi być skorygowany w oparciu o następujący wzór:

$$\frac{\text{Rzeczywisty procent zawartości w substancji suchej}}{78} \times \text{Refundacja produkcyjna}$$

³ Refundacja produkcyjna jest wypłacana dla D-glucytolu (sorbitu) w roztworze wodnym o zawartości w stanie suchym przynajmniej 70%. W wypadku, gdy zawartość w stanie suchym wynosi mniej niż 70%, zwrot produkcyjny musi być skorygowany w oparciu o następujący wzór:

$$\frac{\text{Rzeczywisty procent zawartości w substancji suchej}}{70} \times \text{Refundacja produkcyjna}$$

⁴ Bezpośrednio wytwarzane z kukurydzy, pszenicy, jęczmienia, owsa, ryżu, lub ziemniaków, z wyłączeniem wszelkiego zastosowania produktów ubocznych uzyskanych w czasie produkcji innych produktów rolnych lub towarów.

⁵ Refundacja produkcyjna jest wypłacana na podstawie zawartości suchej masy skrobi lub dekstryn”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1786/2001

z dnia 11 września 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1772/93 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 1766/92 oraz (EWG) nr 1418/76 dotyczących refundacji produkcyjnych w sektorach zbóż i ryżu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1666/2000², w szczególności jego art. 7 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3072/95 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1667/2000⁴, w szczególności jego art. 8 lit. e),

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Art. 5 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1722/93⁵ ustanawia, iż producenci pragnący wystąpić o refundację muszą złożyć swoje wnioski każdego dnia roboczego przed godziną 17.00 czasu Brukselskiego.
- 2) Ten termin może prowadzić do składania wniosków o charakterze spekulacyjnym o wydanie świadectw refundacji, kiedy oczekuje się ewentualnej obniżki refundacji.
- 3) Dlatego termin składania wniosków o wydanie świadectwa refundacji powinien zostać przesunięty na godzinę 15.00 czasu Brukselskiego.
- 4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 5 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1722/93 „17.00” zastępuje się „15.00”.

Artykuł 2

¹ Dz.U. L 181 z 1.07.1992, str. 21.

² Dz.U. L 193 z 29.07.2000, str. 1.

³ Dz.U. L 329 z 30.12.1995, str. 18.

⁴ Dz.U. L 193 z 29.07.2000, str. 3.

⁵ Dz.U. L 159 z 1.07.1993, str. 112.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 września 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) Nr 1782/2003

z dnia 29 września 2003 r.

ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001

SPIS TREŚCI

	<i>Strona</i>
TYTUŁ I ZAKRES I DEFINICJE	7
TYTUŁ II PRZEPISY OGÓLNE	8
Rozdział 1 Wzajemna zgodność.....	8
Rozdział 2 Modulacja i dyscyplina finansowa	9
Rozdział 3 System doradztwa rolniczego	10
Rozdział 4 Zintegrowany system zarządzania i kontroli	10
Rozdział 5 Inne przepisy ogólne	13
TYTUŁ III MECHANIZM PŁATNOŚCI JEDNOLITYCH	14
Rozdział 1 Przepisy ogólne	14
Rozdział 2 Określenie kwoty	15
Rozdział 3 Uprawnienia do płatności	16
Sekcja 1 Uprawnienia do płatności oparte na powierzchni	16
Sekcja 2 Uprawnienia do płatności podlegające specjalnym warunkom	18
Rozdział 4 Użytkowanie gruntów w ramach mechanizmu płatności jednolitych	19
Sekcja 1 Użytkowanie gruntów	19
Sekcja 2 Uprawnienia z tytułu odłogowania	19
Rozdział 5 Wdrażanie regionalne i fakultatywne	21
Sekcja 1 Wdrażanie regionalne.....	21
Sekcja 2 Częściowe wdrożenie	23
Sekcja 3 Wykluczenia fakultatywne	25
Sekcja 4 Fakultatywny okres przejściowy	25
TYTUŁ IV INNE MECHANIZMY POMOCOWE	26
Rozdział 1 Specjalna premia jakościowa z tytułu pszenicy durum	26
Rozdział 2 Premia z tytułu roślin wysokobiałkowych	26
Rozdział 3 Specjalna płatność z tytułu uprawy ryżu	27

Rozdział 4	Płatność powierzchniowa z tytułu orzechów	27
Rozdział 5	Pomoc z tytułu roślin energetycznych	29
Rozdział 6	Pomoc z tytułu ziemniaków na skrobię	29
Rozdział 7	Premia mleczna oraz płatność dodatkowa	30
Rozdział 8	Specjalna pomoc regionalna z tytułu roślin uprawnych	31
Rozdział 9	Pomoc z tytułu nasion	31
Rozdział 10	Płatność powierzchniowa z tytułu roślin uprawnych	31
Rozdział 11	Premie z tytułu owiec i kóz	35
Rozdział 12	Płatności z tytułu wołowiny i cielęciny	37
Rozdział 13	Pomoc z tytułu roślin strączkowych na ziarno	45
TYTUŁ V	PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE	46
Załącznik I	Wykaz systemów wsparcia spełniających kryteria określone w art. 1	53
Załącznik II	Krajowe pułapy określone w art. 12 ust. 2	55
Załącznik III	Wymogi podstawowe w zakresie zarządzania określone w art. 3 i 4	56
Załącznik IV	Zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska określone w art. 5	58
Załącznik V	Kompatybilne systemy wsparcia określone w art. 26	59
Załącznik VI	Wykaz płatności bezpośrednich w odniesieniu do płatności jednolitej określonej w art. 33	60
Załącznik VII	Obliczenie kwoty referencyjnej określonej w art. 37	61
Załącznik VIII	Pułapy krajowe określone w art. 41	64
Załącznik IX	Wykaz roślin uprawnych określonych w art. 66	65
Załącznik X	Tradycyjne strefy produkcji dla pszenicy durum określonych w art. 74	66
Załącznik XI	Wykaz gatunków nasion określonych w art. 99	68

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36, 37 oraz 299 ust. 2,

Uwzględniając wniosek Komisji,

Uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

Uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

Uwzględniając opinię Komitetu Regionów³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) należy ustanowić wspólne warunki dla płatności bezpośrednich w ramach poszczególnych systemów wsparcia dochodowego wspólnej polityki rolnej;
- 2) płatność pełnej kwoty pomocy bezpośredniej powinna zostać powiązana ze spełnieniem zasad odnoszących się do gruntów rolnych, produkcji i działalności rolniczej. Zasady takie powinny służyć włączeniu w organizację wspólnego rynku podstawowych norm z zakresu ochrony środowiska, bezpieczeństwa żywności, zdrowia i dobrostanu zwierząt oraz w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska. Jeżeli takie podstawowe normy nie są spełniane, Państwa Członkowskie powinny cofnąć pomoc bezpośrednią w całości lub w części w oparciu o kryteria proporcjonalności, obiektywności i stopniowości. Takie cofnięcie pomocy powinno zostać zastosowane bez uszczerbku dla sankcji obecnie istniejących lub które w przyszłości zostaną wprowadzone na mocy innych przepisów prawa wspólnotowego lub prawa krajowego;
- 3) w celu przeciwdziałania sytuacji zaniechania uprawy gruntów rolnych oraz w celu zapewnienia aby grunty takie były utrzymywane w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska, należy ustanowić normy, które mają bądź nie mają podstaw w przepisach Państw Członkowskich. Zasadne jest zatem ustanowienie ram wspólnotowych, w których Państwa Członkowskie mogą przyjąć normy uwzględniające specyficzne cechy charakterystyczne omawianych obszarów, włączając w to warunki glebowe i klimatyczne oraz istniejące systemy działalności rolniczej (użytkowanie gruntów, zmianowanie upraw, metody uprawy roli) jak również strukturę gospodarstw;
- 4) ponieważ trwałe pastwiska mają pozytywny wpływ na środowisko, celowe jest przyjęcie środków działania mających na celu zachęcenie do utrzymania istniejących trwałych pastwisk aby uniknąć ich masowego przekształcenia w grunty orne;
- 5) w celu osiągnięcia lepszej równowagi pomiędzy narzędziami kształtowania polityki zaprojektowanymi do promowania zrównoważonego rolnictwa oraz narzędziami zaprojektowanymi do promowania rozwoju obszarów wiejskich, należy wprowadzić system stopniowego zmniejszania płatności bezpośrednich o charakterze obowiązkowym na obszarze całej Wspólnoty na lata 2005 - 2012. Wszystkie płatności

¹ Opinia wydana 5 czerwca 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

² Dz.U. WE nr C 208, z 03.09.2003 r., str. 64.

³ Opinia wydana 2 lipca 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

bezpośrednie, przewyższające określone kwoty, powinny być zmniejszane każdego roku o określoną wartość procentową. Powstałe stąd oszczędności powinny być wykorzystywane na potrzeby finansowania środków w ramach rozwoju obszarów wiejskich oraz powinny być rozdzielane pomiędzy Państwa Członkowskie przy zastosowaniu obiektywnych kryteriów, które zostaną zdefiniowane. Jednakże, celem jest ustanowienie tego aby określony procent kwot pozostawał w Państwach Członkowskich, w których kwoty takie zostały wygosparowane. Do roku 2005, Państwa Członkowskie mogą nadal stosować fakultatywnie obecnie obowiązującą modulację na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1259/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej⁴;

- 6) mając na względzie zapewnienie tego aby kwoty przeznaczone na finansowanie wspólnej polityki rolnej (podtytuł 1a) mieściły się w rocznych pułapach ustanowionych w perspektywach finansowych, celem jest stworzenie mechanizmu finansowego służącego w razie konieczności do dostosowywania płatności bezpośrednich. Dostosowanie bezpośredniego wsparcia powinno zostać ustalone w momencie gdy prognozy wskazują, że podtytuł 1a, przy zachowaniu marginesu bezpieczeństwa wynoszącego 300 milionów euro, zostanie przekroczony w danym roku budżetowym;
- 7) z uwagi na dostosowania strukturalne wynikające ze zniesienia interwencji na rynku żyta, celem jest zapewnienie środków przejściowych dla niektórych regionów produkujących żyto, które byłyby finansowane z części kwot wygosparowanych dzięki modulacji;
- 8) w celu wspomoczenia rolników tak, aby mogli sprostać standardom nowoczesnego, wysokojakościowego rolnictwa, konieczne jest ustanowienie przez Państwa Członkowskie wszechstronnego systemu oferującego doradztwo gospodarstwom towarowym. System doradztwa rolniczego powinien zatem przyczyniać się do tego aby rolnicy stawali się bardziej świadomi odnośnie przepływów materiałowych i procesów przebiegających w gospodarstwie związanych z ochroną środowiska, bezpieczeństwem żywności, zdrowiem i dobrostanem zwierząt, bez wpływania w jakikolwiek sposób na ich obowiązki i odpowiedzialność w zakresie przestrzegania takich standardów;
- 9) w celu ułatwienia wprowadzenia systemu doradztwa rolniczego, należy przewidzieć dla Państw Członkowskich określony okres czasu na jego utworzenie. Przystąpienie do tego systemu przez rolników powinno odbywać się na zasadzie dobrowolności, przy czym pierwszeństwo mieliby ci rolnicy, którzy otrzymują kwotę płatności bezpośrednich przekraczającą określony pułap w danym roku. Ze względu na charakter świadczenia usług z zakresu doradztwa rolniczego, celem jest aby informacje uzyskane w trakcie wykonywania działalności doradczej były traktowane jako poufne, za wyjątkiem przypadków poważnego naruszenia prawa wspólnotowego lub krajowego;
- 10) Państwa Członkowskie muszą, zgodnie z art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁵, podjąć środki niezbędne do upewnienia się, że transakcje finansowane przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) są

⁴ Dz.U. WE nr L 160, z 26.06.1999 r., str. 113. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1244/2001 (Dz.U. WE nr L 173, z 27.06.2001 r., str. 1).

⁵ Dz.U. WE nr L 160, z 26.06.1999 r., str. 103.

rzeczywiście przeprowadzane oraz że są wykonywane prawidłowo, jak również niezbędne do przeciwdziałania nieprawidłowościom i odpowiedniego ich traktowania;

- 11) w celu poprawy skuteczności i użyteczności mechanizmów zarządzania i kontroli, konieczna jest adaptacja systemu ustanowionego przez rozporządzenie Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy⁶, mając na względzie włączenie systemu płatności jednolitych, systemów wsparcia dla pszenicy durum, roślin wysokobiałkowych, roślin energetycznych, ryżu, skrobi ziemniaczanej, orzechów, mleka, nasion, roślin strączkowych oraz szczególnej pomocy regionalnej jak również kontroli przestrzegania zasad zgodności krzyżowej, modulacji i systemu doradztwa rolniczego. Należy zapewnić możliwość włączenia, na późniejszym etapie, pozostałych systemów pomocowych;
- 12) dla dobra skutecznej kontroli oraz w celu przeciwdziałania wielokrotnemu składaniu tych samych wniosków o pomoc do różnych agencji płatniczych w ramach jednego Państwa Członkowskiego, każde Państwo Członkowskie powinno ustanowić jednolity system rejestracji tożsamości rolników składających wnioski o pomoc, podlegający systemowi zintegrowanemu;
- 13) poszczególne elementy systemu zintegrowanego mają na celu bardziej skuteczne zarządzanie i kontrolę. Zatem, w przypadku systemów wspólnotowych nie objętych niniejszym rozporządzeniem, Państwa Członkowskie powinny zostać uprawnione do korzystania z systemu, pod warunkiem, że nie podejmują one żadnych działań sprzecznych z odnośnymi przepisami;
- 14) biorąc pod uwagę złożoność systemu oraz dużą liczbę rozpatrywanych wniosków o pomoc, zasadnicze znaczenie ma korzystanie z odpowiednich zasobów technicznych oraz metod zarządzania i kontroli. W konsekwencji, system zintegrowany powinien obejmować, w każdym Państwie Członkowskim, skomputeryzowaną bazę danych, system identyfikacji działek rolnych, wniosków o pomoc od rolników, zharmonizowany system kontroli oraz, w przypadku systemu płatności jednolitych, system identyfikacji i rejestrowania uprawnień do płatności;
- 15) aby umożliwić przetwarzanie i wykorzystywanie zgromadzonych danych na potrzeby weryfikacji wniosków o pomoc, konieczne jest utworzenie wysoce wydajnych skomputeryzowanych baz danych, które umożliwiają, w szczególności, przeprowadzanie kontroli krzyżowych;
- 16) identyfikacja działek rolnych jest kluczowym elementem prawidłowego stosowania systemów opartych na powierzchni gruntów. Doświadczenia pokazują, że istniejące metody posiadają określone braki. Należy zatem przewidzieć utworzenie systemu identyfikacyjnego, gdy zajdzie taka potrzeba, przy zastosowaniu metody teledetekcji;
- 17) w celu uproszczenia, Państwa Członkowskie powinny być uprawnione do uregulowania kwestii składania jednego wniosku dla kilku systemów pomocowych oraz do zastąpienia rocznego wniosku stałym wnioskiem uwarunkowanym jedynie corocznym potwierdzeniem;

⁶ Dz.U. WE nr L 355, z 05.12.1992 r., str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 495/2001 (Dz.U. WE nr L 72, z 14.03.2001 r., str. 6).

- 18) należy umożliwić Państwom Członkowskim wykorzystywanie kwot, które staną się dostępne w wyniku zmniejszenia płatności w ramach modulacji, na potrzeby określonych dodatkowych środków w ramach wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przewidzianego na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR)⁷;
- 19) ponieważ nie da się przewidzieć z odpowiednim wyprzedzeniem kwot, które staną się dostępne w wyniku zgodności krzyżowej aby mogły one zostać wykorzystane na dodatkowe środki w ramach wsparcia rozwoju obszarów wiejskich, kwoty takie powinny zasilić Sekcję Gwarancji EFOGR, za wyjątkiem określonego procentu, który powinien zostać zatrzymany przez Państwa Członkowskie;
- 20) płatności przewidziane w ramach wspólnotowych systemów wsparcia powinny być przekazywane przez właściwe władze krajowe beneficjentom w pełnej wysokości, z zastrzeżeniem wszelkich zmniejszeń przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w przewidzianych terminach;
- 21) systemy wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej przewidują bezpośrednie wsparcie dochodowe mające na celu, w szczególności, zapewnienie odpowiedniego standardu życia dla społeczności rolniczej. Cel ten jest ściśle związany z zachowaniem obszarów wiejskich. Aby przeciwdziałać niewłaściwemu rozdysponowaniu środków wspólnotowych, nie należy przekazywać płatności wspierających rolnikom, którzy sztucznie stworzyli warunki niezbędne do uzyskania takich płatności;
- 22) wspólne systemy wsparcia muszą być, w razie konieczności w krótkim okresie czasu, dostosowywane do rozwoju sytuacji. Beneficjenci nie mogą zatem zakładać niezmienności warunków uzyskania wsparcia i powinni być przygotowani na ewentualny przegląd systemów w świetle rozwoju sytuacji na rynku;
- 23) wobec znaczących skutków budżetowych wsparcia w postaci płatności bezpośrednich oraz w celu lepszej oceny ich wpływu, systemy wspólnotowe powinny być poddawane odpowiedniej ewaluacji;
- 24) zwiększenie konkurencyjności rolnictwa wspólnotowego oraz promowanie norm w zakresie jakości żywności i ochrony środowiska niewątpliwie pociąga za sobą spadek cen instytucjonalnych dla produktów rolnych oraz zwiększenie kosztów produkcji dla gospodarstw rolnych we Wspólnocie. Aby osiągnąć takie cele oraz promować rolnictwo bardziej zorientowane na rynek oraz rolnictwo zrównoważone, konieczne jest zakończenie procesu przechodzenia od wsparcia produkcji do wsparcia producenta poprzez wprowadzenie systemu rozdzielonego wsparcia dochodowego dla każdego gospodarstwa. O ile rozdzielenie płatności od produkcji nie zmieni kwot faktycznie wypłacanych rolnikom, to mimo wszystko znacząco zwiększy skuteczność pomocy dochodowej. Celowym zatem jest uwarunkowanie jednolitej płatności na gospodarstwo zgodnością krzyżową ze standardami w zakresie ochrony środowiska, bezpieczeństwa żywności, zdrowia i dobrostanu zwierząt jak również utrzymywaniem gospodarstwa w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska;

⁷ Dz.U. WE nr L 160, z 26.06.1999 r., str. 80.

- 25) system taki powinien połączyć kilka istniejących płatności bezpośrednich otrzymywanych przez rolnika z tytułu różnych systemów w jednolitą płatność, określaną na podstawie poprzednich uprawnień, w okresie referencyjnym, tak dostosowaną aby uwzględniała pełne wykonanie środków wprowadzonych w ramach Agendy 2000 oraz aby uwzględniała zmiany kwot pomocy wprowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia;
- 26) ponieważ zwiększą się korzyści w zakresie uproszczenia administracyjnego jeżeli zostanie uwzględnionych wiele sektorów, omawiany system powinien objąć w pierwszym etapie wszystkie produkty uwzględnione w systemie organizacji rynku roślin uprawnych jak również roślin strączkowych, nasion, wołowiny i owiec. Zrewidowane płatności z tytułu ryżu i pszenicy durum jak również płatności w sektorze mleczarskim powinny zostać włączone do omawianego systemu po całkowitym wdrożeniu reformy. Do systemu należy również włączyć płatności z tytułu ziemniaków na skrobię i suszu paszowego, podczas gdy należy utrzymać osobne płatności dla przemysłu przetwórczego;
- 27) należy ustanowić szczególne środki odnośnie konopi aby uniemożliwić ukrywanie nielegalnych upraw pomiędzy uprawami kwalifikującymi się do płatności jednolitej, co negatywnie wpływa na wspólną organizację rynku konopi. Należy zatem wprowadzić regulacje określające przyznawanie płatności powierzchniowych wyłącznie dla gruntów obsiewanych odmianami konopi posiadającymi określone gwarancje odnośnie zawartości substancji psychotropowych. Należy odpowiednio dostosować odniesienia do szczególnych środków przewidzianych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 z dnia 27 lipca 2000 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno⁸;
- 28) w celu pozostawienia rolnikom wolnego wyboru odnośnie kierunku produkcji prowadzonej na należących do nich gruntach, włączając w to produkty, które nadal są objęte wsparciem powiązaniem z produkcją, a tym samym zwiększając zorientowanie na rynek, płatność jednolita nie powinna być uzależniona od produkcji jakiegokolwiek określonego produktu. Jednakże, w celu przeciwdziałania wystąpieniu zniekształceń konkurencji, należy wykluczyć niektóre produkty z produkcji na kwalifikujących się gruntach;
- 29) w celu ustanowienia kwoty, do której rolnik powinien być uprawniony w ramach nowego systemu, celowym jest odniesienie się do kwot przyznawanych mu w trakcie okresu referencyjnego. Aby uwzględnić okoliczności szczególne, należy utworzyć rezerwę krajową. Rezerwa taka może również zostać wykorzystana do ułatwiania uczestnictwa nowych rolników w systemie. Płatność jednolita powinna być ustalana na poziomie gospodarstwa;
- 30) kwota całkowita, do której dane gospodarstwo jest uprawnione powinna zostać podzielona na części (uprawnienia do płatności) i powiązana z określoną liczbą kwalifikujących się hektarów, która zostanie zdefiniowana, w celu ułatwienia przeniesienia praw do premii. Aby uniknąć spekulacyjnego przenoszenia praw prowadzącego do kumulacji uprawnień do płatności bez posiadania odpowiadających

⁸ Dz.U. WE nr L 193, z 29.07.2000 r., str. 16. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 651/2002 (Dz.U. WE nr L 101, z 17.04.2002 r., str. 3).

podstaw rolniczych, w zakresie przyznawania pomocy, celem jest ustanowienie powiązania pomiędzy uprawnieniami i określoną liczbą kwalifikujących się hektarów jak również ustanowienie możliwości ograniczania przekazywania uprawnień w ramach danego regionu. Należy ustanowić przepisy szczególne odnośnie pomocy, która nie jest bezpośrednio powiązana z daną powierzchnią, uwzględniając specyficzną sytuację w zakresie hodowli owiec i kóz;

- 31) w celu zapewnienia aby łączny poziom wsparcia i uprawnień nie przekraczał obecnych ograniczeń budżetowych na poziomie wspólnotowym lub krajowym oraz, tam gdzie ma to zastosowanie, na poziomie regionalnym, celem jest ustanowienie krajowych pułapów obliczonych jako sumy wszystkich środków przyznawanych w każdym Państwie Członkowskim na płatności z tytułu pomocy w ramach odpowiednich systemów wsparcia, w trakcie okresu referencyjnego oraz przy uwzględnieniu późniejszych dostosowań. W przypadku przekroczenia pułapu, należy zastosować proporcjonalne zmniejszenia;
- 32) w celu utrzymania korzyści w zakresie kontroli podaży płynących z odłogowania gruntów, przy jednoczesnym wzmacnianiu korzyści środowiskowych w ramach nowego systemu wsparcia, należy utrzymać warunki odłogowania gruntów ornych;
- 33) w celu umożliwienia elastyczności w reagowaniu na okoliczności szczególne, Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość zdefiniowania określonej równowagi pomiędzy indywidualnymi uprawnieniami do płatności a średnią regionalną lub krajową oraz pomiędzy istniejącymi płatnościami a płatnością jednolitą. Należy przewidzieć specjalne odstępstwo od zakazu uprawy owoców i warzyw, włączając w to ziemniaki konsumpcyjne, aby uniknąć sytuacji, w której w przypadku regionalizacji, zakaz taki mógłby doprowadzić do zakłócenia produkcji, jednocześnie minimalizując wpływ powodujący zniekształcenie konkurencji. Ponadto, w celu uwzględnienia szczególnych warunków rolniczych, celem jest zapewnienie Państwu Członkowskiemu możliwości zwrócenia się o okres przejściowy na wdrożenie mechanizmu płatności jednolitych, przy jednoczesnym dalszym przestrzeganiu pułapów budżetowych ustalonych dla mechanizmu płatności jednolitych. W przypadku wystąpienia poważnych zniekształceń konkurencji podczas okresu przejściowego oraz w celu zapewnienia przestrzegania międzynarodowych zobowiązań Wspólnoty, właściwym jest aby Komisja mogła podejmować niezbędne środki działania w celu rozwiązania takich sytuacji;
- 34) w przypadku wdrażania fakultatywnego lub przejściowego, w celu ochrony uzasadnionych oczekiwań rolników, celem jest ustalenie terminu, przed upływem którego Państwa Członkowskie muszą podjąć decyzję o stosowaniu mechanizmu płatności jednolitych. Ponadto, aby zapewnić ciągłość obecnie istniejących systemów organizacji rynków, należy ustanowić określone warunki regulujące uprawnienia do otrzymania pomocy, pozostawiając Komisji prawo do ustanowienia przepisów wykonawczych;
- 35) w celu utrzymania znaczenia jakie odgrywa produkcja pszenicy durum na tradycyjnych obszarach jej produkcji, przy jednoczesnym wzmocnieniu przyznawania pomocy z tytułu pszenicy durum i przy przestrzeganiu określonych minimalnych wymogów jakościowych, zasadnym jest zmniejszenie, w okresie przejściowym, obecnych specjalnych dopłat uzupełniających z tytułu pszenicy durum na obszarach tradycyjnych jak również zasadnym jest zaprzestanie wypłacania specjalnej pomocy na określonych

- obszarach. Do pomocy tej powinny kwalifikować się wyłącznie uprawy nastawione na produkcję pszenicy durum odpowiedniej do wykorzystania przy wytwarzaniu kaszy manny i produktów makaronowych;
- 36) w celu wzmocnienia znaczenia roślin wysokobiałkowych oraz w celu zapewnienia zachęty do zwiększania produkcji takich roślin, zasadnym jest ustanowienie płatności uzupełniającej dla rolników produkujących takie rośliny. Aby zapewnić prawidłowe stosowanie nowego systemu, należy ustanowić określone warunki uprawniające do takiej pomocy. Należy określić maksymalny obszar objęty gwarancjami oraz należy zastosować proporcjonalne zmniejszenia w przypadku przekroczenia powierzchni maksymalnego obszaru objętego gwarancjami;
 - 37) w celu utrzymania znaczenia jakie odgrywa produkcja ryżu na tradycyjnych obszarach jego produkcji, zasadnym jest ustanowienie płatności uzupełniającej dla producentów ryżu. Aby zapewnić prawidłowe stosowanie nowego systemu, należy ustanowić określone warunki uprawniające do takiej pomocy. Należy określić krajowe obszary podstawowe oraz należy zastosować zmniejszenia w przypadku przekroczenia powierzchni takich obszarów.
 - 38) Należy opracować nowe uregulowania dotyczące wsparcia dla produkcji orzechów w celu zapobieżenia potencjalnemu zaniknięciu produkcji orzechów na obszarach ich tradycyjnej uprawy co następnie mogłoby pociągnąć za sobą negatywne konsekwencje dla środowiska, obszarów wiejskich, sytuacji społecznej i gospodarczej. Aby zapewnić prawidłowe stosowanie nowych uregulowań, należy ustanowić określone warunki uprawniające do takiej pomocy, wyszczególniające między innymi minimalną gęstość obsadzenia drzewami i wielkość poletka. Aby zaspokoić szczególne potrzeby, Państwa Członkowskie powinny być uprawnione do przyznawania dodatkowej pomocy.
 - 39) Dla uniknięcia przekroczenia budżetu, należy określić maksymalną powierzchnię objętą gwarancjami oraz należy zastosować proporcjonalne zmniejszenia w Państwach Członkowskich, które przekroczyły ustaloną powierzchnię objętą gwarancjami. Aby zapewnić równomierne zastosowanie na obszarze całej Wspólnoty, powierzchnie takie powinny zostać rozdysponowane proporcjonalnie do powierzchni produkcji orzechów w poszczególnych Państwach Członkowskich. Państwa Członkowskie powinny być odpowiedzialne za rozdzielenie takich powierzchni na swoim terytorium. Obszary objęte planami poprawy nie powinny kwalifikować się do pomocy w ramach nowego systemu do momentu wygaśnięcia tego planu.
 - 40) w celu skorzystania z sukcesu planów poprawy w zakresie przegrupowania podaży, Państwa Członkowskie mogą uzależnić uzyskanie uprawnienia do pomocy wspólnotowej i pomocy krajowej od członkostwa w organizacjach producenckich. Aby uniknąć wystąpienia zakłóceń, należy zapewnić sprawne przejście do nowego systemu.
 - 41) w chwili obecnej, wsparcie dla roślin energetycznych obejmuje możliwość prowadzenia upraw roślin przemysłowych na gruntach odłogowanych. Rośliny energetyczne stanowią największą część produkcji nieżywnościowej na gruntach odłogowanych. Należy ustanowić specjalną pomoc dla upraw roślin energetycznych w celu zwiększenia zastępowalności dwutlenku węgla. Należy określić maksymalną powierzchnię objętą gwarancjami oraz należy zastosować proporcjonalne zmniejszenia w przypadku jej przekroczenia. Uregulowania należy poddawać przeglądowi po upływie określonego

okresu czasu, biorąc pod uwagę wdrożenie wspólnotowej inicjatywy dotyczącej paliw biologicznych.

- 42) w celu utrzymania produkcji skrobi na tradycyjnym obszarze jej produkcji oraz w celu uznania znaczenia produkcji ziemniaków w cyklu rolniczym, zasadnym jest ustanowienie płatności uzupełniającej dla producentów skrobi ziemniaczanej. Ponadto, stosownie do zakresu w jakim system płatności dla producentów skrobi ziemniaczanej zostanie częściowo włączony do systemu płatności jednolitych, należy dokonać zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1868/94 z dnia 27 lipca 1994 r. ustanawiającego system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej⁹;
- 43) włączenie roślin uprawnych, wołowiny i owiec rozszerza system płatności jednolitych na premie, które są wypłacane w najbardziej oddalonych regionach i na Wyspach Egejskich, w celu uzyskania dalszego uproszczenia oraz aby uniknąć pozostawienia ram prawnych i administracyjnych dla ograniczonej liczby rolników na takich obszarach. Jednakże, w celu utrzymania znaczenia niektórych rodzajów produkcji w tych regionach Wspólnoty, celem jest pozostawienie Państwom Członkowskim możliwości podjęcia decyzji o niewłączaniu takich płatności do systemu płatności jednolitych. Taka sama możliwość powinna mieć zastosowanie do płatności uzupełniających w niektórych regionach Szwecji i Finlandii jak również do pomocy dotyczącej nasion. W takich przypadkach, dalsze obowiązywanie obecnych systemów wymaga ustanowienia określonych warunków regulujących uprawnienie do pomocy, pozostawiając Komisji prawo do ustanowienia przepisów wykonawczych;
- 44) w celu ułatwienia przejścia od obecnych systemów płatności z tytułu roślin uprawnych i premii zwierzęcych do nowego systemu płatności jednolitych, zasadnym jest wprowadzenie określonych dostosowań do obecnego systemu płatności bezpośrednich w tych sektorach.
- 45) działalność rolnicza na Azorach jest silnie uzależniona od produkcji mleka. Zaleca się zatem odnowienie i rozszerzenie środków przewidzianych w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1453/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. wprowadzającego szczególne środki dla niektórych produktów rolnych z Azorów i Madery¹⁰ oraz odstąpienie łącznie na okres sześciu lat gospodarczych począwszy od roku 1999/2000, od niektórych przepisów dotyczących wspólnej organizacji rynku mleka i produktów mleczarskich odnośnie limitowania produkcji, w celu uwzględnienia poziomu rozwoju oraz warunków lokalnej produkcji. Podczas okresu obowiązywania, taki środek powinien umożliwić sektorowi mleczarskiemu na Azorach przeprowadzenie dalszej restrukturyzacji bez zakłócania rynku mleka oraz bez większego negatywnego oddziaływania na prawidłowe funkcjonowanie systemu opłat wyrównawczych na poziomie Portugalii czy też Wspólnoty;
- 46) stosowanie systemu płatności jednolitych na gospodarstwo de facto spowoduje, że program zmiany kierunków wykorzystania gruntów z obecnej produkcji roślin uprawnych na ekstensywną hodowlę zwierząt w Portugalii, ustanowiony na mocy

⁹ Dz.U. WE nr L 197, z 30.07.1994 r., str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 962/2002 (Dz.U. WE nr L 149, z 07.06.2002 r., str. 5).

¹⁰ Dz.U. WE nr L 198, z 21.07.2001 r., str. 26.

rozporządzenia (WE) nr 1017/94¹¹, stanie się bezprzedmiotowy. Należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 1017/94 przed dniem wejścia w życie systemu płatności jednolitych;

- 47) w wyniku powyżej wspomnianych zmian oraz nowych postanowień, należy uchylić rozporządzenie Rady (EWG) nr 3508/92, rozporządzenie Rady (WE) nr 1577/96 z dnia 30 lipca 1996 r. wprowadzające specjalny środek w odniesieniu do niektórych roślin strączkowych¹² oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1251/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiające system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych¹³. Należy również uchylić rozporządzenie (WE) nr 1259/1999, za wyjątkiem niektórych postanowień, które regulują specjalne systemy przejściowe i fakultatywne;
- 48) postanowienia szczególne dotyczące płatności bezpośrednich zawarte w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2358/71 z dnia 26 października 1971 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku nasion¹⁴, rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2019/93 z dnia 19 lipca 1993 r. wprowadzającym szczególne środki dla mniejszych wysp Morza Egejskiego dotyczące niektórych produktów rolnych¹⁵, rozporządzeniu Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹⁶, rozporządzeniu Rady (WE) nr 1452/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. wprowadzającym szczególne środki dla niektórych produktów rolnych z francuskich departamentów zamorskich¹⁷, rozporządzeniu Rady (WE) nr 1454/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. wprowadzającym szczególne środki dla niektórych produktów rolnych z Wysp Kanaryjskich¹⁸ oraz rozporządzeniu Rady (WE) nr 2529/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i koziego¹⁹ stały się faktycznie bezprzedmiotowe i należy je zatem skreślić;
- 49) w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, Wspólnota składa się z 15 Państw Członkowskich. Uwzględniając fakt, że zgodnie z Traktatem o Przystąpieniu z roku 2003, przystąpienie nowych Państw Członkowskich ma nastąpić w dniu 1 maja 2004 r., niniejsze rozporządzenie powinno zostać dostosowane, przed dniem przystąpienia, zgodnie z procedurami przewidzianymi w tym Traktacie, w celu objęcia nowych Państw Członkowskich postanowieniami niniejszego rozporządzenia;

¹¹ Dz.U. WE nr L 112, z 03.05.1994 r., str. 2. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2582/2001 (Dz.U. WE nr L 345, z 29.12.2001 r., str. 5).

¹² Dz.U. WE nr L 206, z 16.08.1996 r., str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 811/2000 (Dz.U. WE nr L 100, z 20.04.2000 r., str. 1).

¹³ Dz.U. WE nr L 160, z 26.06.1999 r., str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1038/2001 (Dz.U. WE nr L 145, z 31.05.2001 r., str. 16).

¹⁴ Dz.U. WE nr L 246, z 05.11.1971 r., str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 154/2002 (Dz.U. WE nr L 25, z 29.01.2002 r., str. 18).

¹⁵ Dz.U. WE nr L 184, z 27.07.1993 r., str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 442/2002 (Dz.U. WE nr L 68, z 12.03.2002 r., str. 4).

¹⁶ Dz.U. WE nr L 160, z 26.06.1999 r., str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. WE nr L 122, z 16.05.2003 r., str. 1).

¹⁷ Dz.U. WE nr L 198, z 21.07.2001 r., str. 11.

¹⁸ Dz.U. WE nr L 198, z 21.07.2001, str. 45. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1922/2002 (Dz.U. WE nr L 293, z 29.10.2002 r., str. 11).

¹⁹ Dz.U. WE nr L 341, z 22.12.2001 r., str. 3.

- 50) środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą procedury realizacji kompetencji wykonawczych powierzonych Komisji²⁰,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie określa:

- wspólne zasady dotyczące płatności bezpośrednich w ramach systemów wsparcia dochodowego wspólnej polityki rolnej, które są finansowane ze środków Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), za wyjątkiem tych przewidzianych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1257/1999;
- wsparcie dochodowe dla rolników (zwane następnie „systemem płatności jednolitych”);
- systemy wsparcia dla rolników produkujących pszenicę durum, rośliny wysokobiałkowe, ryż, orzechy, rośliny energetyczne, ziemniaki na skrobię, mleko, nasiona, rośliny uprawne, mięso baranie i kozie, wołowinę i cielęcinę oraz rośliny strączkowe.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie następujące definicje:

- a) „rolnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną, bądź grupę osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, których gospodarstwo znajduje się na terytorium Wspólnoty, określonym w artykule 299 Traktatu, oraz które prowadzą działalność rolniczą,
- b) „gospodarstwo” oznacza wszystkie jednostki produkcyjne zarządzane przez rolnika, które znajdują się na terytorium tego samego Państwa Członkowskiego,
- c) „działalność rolnicza” oznacza produkcję, hodowlę lub uprawę produktów rolnych, włączając w to zbiory, dojenie, chów zwierząt oraz utrzymywanie zwierząt dla celów gospodarczych, lub utrzymywanie gruntów w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska, zgodnie z art. 5,
- d) „płatność bezpośrednia” oznacza płatność przyznawaną bezpośrednio rolnikom w ramach systemu wsparcia dochodowego wyszczególnionego w załączniku I,

²⁰ Dz.U. WE nr L 184, z 17.07.1999 r., str. 23.

- e) „płatności w danym roku kalendarzowym” lub „płatności w okresie referencyjnym” oznaczają płatności przyznane lub które zostaną przyznane w odniesieniu do danego roku/lat, włączając w to wszystkie płatności w odniesieniu do innych okresów rozpoczynających się w takim roku/latach kalendarzowych,
- f) „produkty rolne” oznaczają produkty wyszczególnione w załączniku I Traktatu, włączając w to bawełnę, ale z wyłączeniem produktów rybołówstwa.

TYTUŁ II

PRZEPISY OGÓLNE

ROZDZIAŁ 1

ZGODNOŚĆ WZAJEMNA

Artykuł 3

Wymogi główne

1. Rolnik otrzymujący płatności bezpośrednio przestrzega wymogów podstawowych w zakresie zarządzania, o których mowa w załączniku III, zgodnie z harmonogramem określonym w tym załączniku, oraz zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, ustanowionych na mocy art. 5.
2. Właściwy organ krajowy dostarcza rolnikowi wykaz wymogów podstawowych w zakresie zarządzania oraz zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, których należy przestrzegać

Artykuł 4

Wymogi podstawowe w zakresie zarządzania

1. Wymogi podstawowe w zakresie zarządzania, o których mowa w załączniku III ustanawia się na mocy prawodawstwa wspólnotowego w następujących obszarach:
 - zdrowie publiczne, zdrowie zwierząt oraz zdrowotność roślin,
 - ochrona środowiska,
 - dobrostan zwierząt,
2. Akty prawne, o których mowa w załączniku III, mają zastosowanie w ramach niniejszego rozporządzenia, w wersji zawierającej późniejsze zmiany okresowe oraz, w przypadku dyrektyw, w postaci wykonanej przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 5

Zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że wszystkie grunty rolne, a w szczególności grunty, które nie są już wykorzystywane do celów produkcyjnych, są utrzymywane w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska. Państwa Członkowskie definiują, na poziomie krajowym lub regionalnym, wymogi minimalne w zakresie dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska na podstawie ram ustanowionych w załączniku IV, uwzględniając szczególne cechy charakterystyczne odnośnych obszarów, włączając w to warunki glebowe i klimatyczne, istniejące systemy gospodarowania, wykorzystanie gruntów, zmianowanie upraw, metody uprawy roli oraz struktury gospodarstw. Wymogi takie nie mogą naruszać standardów regulujących dobre praktyki rolnicze stosowane w kontekście rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 oraz środków rolno-środowiskowych, które wykraczają poza wzorzec odnoszący się do dobrych praktyk rolniczych

2. Państwa Członkowskie zapewniają, że grunty, które były trwałymi pastwiskami w dniu przewidzianym na złożenie wniosków o pomoc powierzchniową na rok 2003 pozostały trwałymi pastwiskami.

Jednakże, Państwo Członkowskie może, w należycie uzasadnionych okolicznościach, ustanowić odstępstwo od postanowień pierwszego akapitu, pod warunkiem podjęcia działań mających na celu przeciwdziałanie znaczącemu zmniejszeniu całkowitej powierzchni trwałych pastwisk na swoim terytorium.

Pierwszy akapit nie ma zastosowania do gruntów będących trwałymi pastwiskami przeznaczonymi do zalesiania, jeżeli takie zalesianie jest zgodne z zasadami ochrony środowiska, oraz z wyłączeniem plantacji choinek i gatunków szybko rosnących uprawianych przez krótki okres czasu.

Artykuł 6

Zmniejszenie płatności oraz wykluczenie z płatności

1. W przypadku niestosowania się do wymogów podstawowych w zakresie zarządzania lub zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, w wyniku działania lub jego zaniechania, które można bezpośrednio przypisać indywidualnemu rolnikowi, zmniejsza się lub anuluje, zgodnie z przepisami szczegółowymi ustanowionymi na mocy art. 7, całkowitą kwotę płatności bezpośrednich, które mają zostać przyznane w danym roku kalendarzowym, w którym doszło do wystąpienia niezgodności, po zastosowaniu art. 10 i 11.

2. Zmniejszenia lub wykluczenia, o których mowa w ust. 1 mają zastosowanie wyłącznie jeżeli niezgodność dotyczy:

a) działalności rolniczej, lub

b) gruntów rolnych należących do gospodarstwa, włączając w to działki odłogowane

Artykuł 7

Szczegółowe zasady dokonywania zmniejszeń oraz wykluczeń

1. Szczegółowe zasady dokonywania zmniejszeń oraz wykluczeń, o których mowa w art. 6, ustanawia się zgodnie z procedurą określoną w art. 144 ust. 2. W tym kontekście uwzględnia się dotkliwość, zasięg, trwałość i powtarzalność stwierdzonej niezgodności, jak również kryteria określone w ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu.
2. W przypadku zaniedbania zmniejszenie nie przekracza 5 %, a w przypadku powtarzających się niezgodności 15%.
3. W przypadku umyślnej niezgodności, procent zmniejszenia wynosi zasadniczo nie mniej niż 20 % a nawet może prowadzić do całkowitego wykluczenia z jednego lub kilku systemów pomocowych i obowiązywać przez jeden rok lub kilka lat kalendarzowych.
4. W każdym przypadku, całkowita kwota zmniejszeń i wykluczeń dla jednego roku kalendarzowego nie jest wyższa niż całkowita kwota określona w art. 6 ust. 1.

Artykuł 8

Przegląd

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2007 r., Komisja przedkłada raport dotyczący stosowania systemu wzajemnej zgodności wraz z odpowiednimi wnioskami, jeżeli okaże się to konieczne, w szczególności mając na względzie zmianę wykazu wymogów podstawowych w zakresie zarządzania wyszczególnionych w załączniku III.

Artykuł 9

Kwoty wynikające ze wzajemnej zgodności

Kwota wynikająca ze stosowania niniejszego rozdziału zasila Sekcję Gwarancji EFOGR. Państwo Członkowskie może zatrzymać 25 % takich kwot.

ROZDZIAŁ 2

MODULACJA I DYSCYPLINA FINANSOWA

Artykuł 10

Modulacja

1. Wszystkie kwoty płatności bezpośrednich przyznawanych w danym roku kalendarzowym rolnikowi w danym Państwie Członkowskim są zmniejszane w każdym roku do 2012 r. o następujące wielkości procentowe:

- 2005: 3 %,
- 2006: 4 %,
- 2007: 5 %,
- 2008: 5 %,
- 2009: 5 %,
- 2010: 5 %,
- 2011: 5 %,
- 2012: 5 %.

2. Kwoty wynikające z zastosowania zmniejszeń przewidzianych w ust. 1, po odliczeniu całkowitych kwot określonych w załączniku II, są dostępne jako dodatkowe wsparcie wspólnotowe dla środków w ramach programowania rozwoju obszarów wiejskich finansowanego w ramach Sekcji Gwarancji EFOGR zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1257/1999.

3. Kwota odpowiadająca jednemu punktowi procentowemu jest przydzielana Państwu Członkowskiemu, w którym uzyskano odpowiednie kwoty. Pozostałe kwoty są przydzielane zainteresowanym Państwom Członkowskim zgodnie z procedurą określoną w art. 144 ust. 2, na podstawie następujących kryteriów:

- powierzchni gruntów rolnych,
- zatrudnienia w rolnictwie,
- produktu krajowego brutto (PKB) na głowę mieszkańca wyrażonego w parytecie siły nabywczej.

Jednakże, dane Państwo Członkowskie otrzymuje co najmniej 80 % całkowitych kwot, które zostały uzyskane w wyniku modulacji w tym Państwie Członkowskim

4. W drodze odstępstwa od ust. 3 akapitu drugiego, jeżeli w danym Państwie Członkowskim stosunek żyta jako części całkowitej produkcji zbóż przekroczył 5 %, licząc średnio w okresie 2000 – 2002, a stosunek całkowitej wspólnotowej produkcji żyta przekroczył 50 % w tym samym okresie, co najmniej 90 % kwot uzyskanych w wyniku modulacji w danym Państwie Członkowskim jest przekazywane do takiego Państwa Członkowskiego, do roku 2013 włącznie,

W takim przypadku, bez uszczerbku dla możliwości przewidzianej na mocy art. 69, co najmniej 10 % kwoty przydzielanej danemu Państwu Członkowskiemu jest dostępne na środki określone w ust. 2 niniejszego artykułu, w regionach produkcji żyta.

Do celów niniejszego ustępu, „zboża” oznaczają zboża określone w załączniku IX.

5. Ust. 1 nie ma zastosowania do płatności bezpośrednich przyznawanych rolnikom we francuskich departamentach zamorskich, na Azorach i Maderze, na Wyspach Kanaryjskich oraz na wyspach Morza Egejskiego.

Artykuł 11

Dyscyplina finansowa

1. Począwszy od budżetu na rok 2007, mając na celu zapewnienie tego aby kwoty przeznaczone na finansowanie wspólnej polityki rolnej obecnie znajdujące się w ramach podtytułu 1a (środki rynkowe i pomoc bezpośrednia) zawierały się w pułapach rocznych określonych w Decyzji Przedstawicieli Rządów Państw Członkowskich, podjętej w ramach spotkania Rady z dnia 18 listopada 2002 r., dotyczącej wniosków ze spotkania Rady Europejskiej, które odbyło się w Brukseli w dniach 24 i 25 października 2002 r., należy określić dostosowanie płatności bezpośrednich gdy prognozy wskażą, że zostaną przekroczone w danym roku budżetowym kwoty przewidziane w ramach podtytułu 1a, przy uwzględnieniu marginesu wynoszącego 300 milionów euro poniżej przewidzianych kwot i przed zastosowaniem modulacji przewidzianej w art. 10 ust. 2. Uregulowanie to stosuje się bez uszczerbku dla perspektyw finansowych na lata 2007 – 2013.

2. Rada, działając na wniosek Komisji przedstawiony najpóźniej do dnia 31 marca roku kalendarzowego, w odniesieniu do którego mają zastosowanie dostosowania, o których mowa w ust. 1, ustanawia takie dostosowania najpóźniej do dnia 30 czerwca roku kalendarzowego, w odniesieniu do którego mają zastosowanie takie dostosowania.

Artykuł 12

Dodatkowa kwota pomocy

1. Dodatkowa kwota pomocy jest przyznawana rolnikom otrzymującym płatności bezpośrednie na mocy niniejszego rozporządzenia.

Dodatkowa kwota pomocy jest równa kwocie wynikającej z zastosowania wielkości procentowych zmniejszenia dla odnośnego roku kalendarzowego na mocy postanowień artykułu 10 do pierwszych 5 000 euro płatności bezpośrednich lub do kwoty niższej.

2. Całkowite dodatkowe kwoty pomocy, które mogą zostać przyznane w danym Państwie Członkowskim w danym roku kalendarzowym nie są wyższe niż pułapy określone w załączniku II. Gdy zajdzie taka potrzeba, Państwa Członkowskie przeprowadzają liniowe procentowe dostosowanie dodatkowych kwot pomocy w celu przestrzegania pułapów określonych w załączniku II.

3. Dodatkowa kwota pomocy nie podlega zmniejszeniom, o których mowa w art. 10.

4. Począwszy od budżetu na rok 2007, Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2, dokonuje przeglądu pułapów określonych w załączniku II w celu uwzględnienia zmian strukturalnych gospodarstw.

ROZDZIAŁ 3

SYSTEM DORADZTWA ROLNICZEGO

Artykuł 13

System doradztwa rolniczego

1. Do dnia 1 stycznia 2007 r., Państwa Członkowskie ustanawiają system doradztwa dla rolników w zakresie zarządzania gruntami i gospodarstwem (zwany następnie „systemem doradztwa rolniczego”) prowadzony przez jedną lub kilka wyznaczonych instytucji lub przez organizacje prywatne.
2. Działalność doradcza obejmuje co najmniej wymogi podstawowe w zakresie zarządzania oraz zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o których mowa w rozdziale 1.

Artykuł 14

Warunki

1. Rolnicy mogą uczestniczyć w systemie doradztwa rolniczego na zasadzie dobrowolności.
2. Państwa Członkowskie traktują na zasadzie pierwszeństwa rolników, którzy otrzymują powyżej 15 000 euro płatności bezpośrednich w ujęciu rocznym.

Artykuł 15

Obowiązki zatwierdzonych organizacji prywatnych i wyznaczonych instytucji

Bez uszczerbku dla krajowego ustawodawstwa dotyczącego publicznego dostępu do dokumentów, Państwa Członkowskie zapewniają aby organizacje prywatne i wyznaczone instytucje, o których mowa w artykule 13, nie ujawniały informacji osobowych czy prywatnych oraz danych, które uzyskują w trakcie prowadzenia działalności doradczej, osobom innym niż rolnik zarządzający odnośnym gospodarstwem, za wyjątkiem wszelkich nieprawidłowości lub naruszeń prawa stwierdzonych w trakcie wykonywania działalności, które podlegają obowiązkowi zgłoszenia władzom publicznym, na mocy prawodawstwa wspólnotowego lub krajowego, w szczególności w przypadku przestępstw kryminalnych.

Artykuł 16

Przegląd

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2010 r., Komisja przedkłada raport dotyczący stosowania systemu doradztwa rolniczego wraz z odpowiednimi wnioskami, jeżeli okaże się to konieczne, mając na względzie wprowadzenie obligatoryjności takiego systemu.

ROZDZIAŁ 4

ZINTEGROWANY SYSTEM ZARZĄDZANIA I KONTROLI

Artykuł 17

Zakres

Każde Państwo Członkowskie ustanawia zintegrowany system zarządzania i kontroli, zwany następnie „zintegrowanym systemem”.

Zintegrowany system ma zastosowanie do systemów wsparcia ustanowionych na mocy postanowień tytułu III i IV niniejszego rozporządzenia oraz na mocy postanowień art. 2a rozporządzenia (WE) nr 1259/1999.

W zakresie w jakim będzie to niezbędne, zintegrowany system ma również zastosowanie do administrowania i kontroli postanowień ustanowionych w rozdziałach 1, 2 i 3.

Artykuł 18

Elementy zintegrowanego systemu

1. Zintegrowany system obejmuje następujące elementy:

- a) skomputeryzowaną bazę danych,
- b) system identyfikacji działek rolnych,
- c) system identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności, o którym mowa w art. 21,
- d) wnioski o pomoc,
- e) zintegrowany system kontroli,
- f) jednolity system rejestrowania tożsamości każdego rolnika, który składa wniosek o pomoc.

2. W przypadku stosowania postanowień art. 67, 68, 69, 70 i 71, zintegrowany system obejmuje system identyfikacji i rejestracji zwierząt ustanowiony zgodnie z dyrektywą 92/102/EWG²¹ oraz rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000²².

Artykuł 19

Skomputeryzowana baza danych

1. Skomputeryzowana baza danych rejestruje, dla każdego gospodarstwa rolnego, dane uzyskane z wniosków o pomoc.

Taka baza danych pozwala w szczególności na bezpośrednie i natychmiastowe zaznajomienie się, poprzez właściwe organy Państwa Członkowskiego, z danymi dotyczącymi poszczególnych lat kalendarzowych i/lub gospodarczych począwszy od roku 2000.

2. Państwa Członkowskie mogą utworzyć zdecentralizowane bazy danych, pod warunkiem, że zarówno one jak i procedury administracyjne rejestrowania danych i dostępu do nich, są zaprojektowane w jednolity sposób na obszarze całego terytorium danego Państwa

²¹ Dz.U. WE nr L 355, z 15.12.1992 r., str. 32. Dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

²² Dz.U. WE nr L 204, z 11.08.2000 r., str. 1.

Członkowskiego oraz są kompatybilne między sobą w celu umożliwienia kontroli krzyżowych.

Artykuł 20

System identyfikacji działek rolnych

System identyfikacji działek rolnych jest ustanowiony na podstawie map lub dokumentów ewidencyjnych gruntów lub też innych danych kartograficznych. Korzysta się z technik skomputeryzowanego systemu informacji geograficznych, włączając w to najlepiej ortoodwzorowania lotnicze lub satelitarne, przy zastosowaniu jednolitego standardu gwarantującego dokładność co najmniej równoważną kartografii w skali 1:10 000

Artykuł 21

System identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności

1. Ustanawia się system identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności pozwalający na weryfikację uprawnień oraz kontrole krzyżowe z wnioskami o pomoc i systemem identyfikacji działek rolnych.
2. System taki pozwala na bezpośrednie i natychmiastowe zaznajomienie się, poprzez właściwe organy Państwa Członkowskiego, z danymi dotyczącymi co najmniej poprzednich trzech kolejnych lat kalendarzowych i/lub gospodarczych.

Artykuł 22

Wnioski o pomoc

1. Każdego roku, rolnik składa wniosek o płatności bezpośrednio podlegające zintegrowanemu systemowi, wyszczególniając, stosownie do sytuacji:
 - wszystkie działki rolne gospodarstwa,
 - liczbę i kwotę uprawnień do płatności,
 - wszelkie inne informacje przewidziane na mocy niniejszego rozporządzenia lub przez odnośne Państwo Członkowskie.
2. Państwo Członkowskie decyduje, że wnioski o pomoc mają zawierać wyłącznie zmiany w odniesieniu do wniosku o pomoc złożonego w poprzednim roku. Państwo Członkowskie rozprawdza uprzednio wydrukowane formularze w oparciu o powierzchnie określone w poprzednim roku oraz dostarcza materiał graficzny pokazujący położenie takich powierzchni.
3. Państwo Członkowskie może zdecydować o tym, że jeden wniosek o pomoc obejmuje kilka lub wszystkie systemy wsparcia wyszczególnione w załączniku I lub inne systemy wsparcia.

Artykuł 23

Weryfikacja warunków kwalifikowalności

1. Państwa Członkowskie przeprowadzają kontrole administracyjne wniosków o pomoc, obejmujące weryfikację kwalifikujących się powierzchni oraz odpowiadających im uprawnień do płatności.

2. Kontrole administracyjne są uzupełniane systemem kontroli na miejscu w celu zweryfikowania kwalifikowania się do pomocy. W tym celu, Państwa Członkowskie sporządzają plan kontroli wyrywkowej gospodarstw rolnych.

Państwa Członkowskie mogą korzystać z technik teledetekcji jako sposobu przeprowadzania kontroli na miejscu działek rolnych.

3. Każde Państwo Członkowskie wyznacza instytucję odpowiedzialną za koordynowanie kontroli przewidzianych w niniejszym rozdziale.

W przypadku gdy Państwo Członkowskie przewiduje delegowanie niektórych aspektów prac, które należy przeprowadzić na mocy niniejszego rozdziału, wyspecjalizowanym agencjom lub firmom, wyznaczona instytucja zachowuje kontrolę oraz odpowiedzialność za takie prace.

Artykuł 24

Zmniejszenia i wykluczenia

1. Bez uszczerbku dla zmniejszeń i wykluczeń przewidzianych w art. 6 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy stwierdzone zostanie, że rolnik nie stosuje się do warunków kwalifikowalności istotnych dla przyznawania pomocy przewidzianych na mocy niniejszego rozporządzenia lub artykułu 2a rozporządzenia (WE) nr 1259/1999, wówczas płatność lub część płatności przyznanej lub która ma zostać przyznana, w odniesieniu do której warunki kwalifikowalności zostały spełnione, podlega zmniejszeniom i wykluczeniom, które zostaną ustanowione zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Wielkość procentowa zmniejszenia jest stopniowana w zależności od dotkliwości, zasięgu, trwałości i powtarzalności stwierdzonej niezgodności, a nawet może prowadzić do całkowitego wykluczenia z jednego lub kilku systemów pomocowych, które może obowiązywać przez jeden rok lub kilka lat kalendarzowych.

Artykuł 25

Kontrole w zakresie wzajemnej zgodności

1. Państwa Członkowskie przeprowadzają kontrole na miejscu w celu zweryfikowania czy rolnik wywiązuje się z obowiązków, o których mowa w rozdziale 1.

2. Państwa Członkowskie mogą wykorzystywać istniejące systemy zarządzania i kontroli w celu zapewnienia zgodności z wymogami podstawowymi w zakresie zarządzania oraz zasadami dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o których mowa w rozdziale 1.

Systemy takie, a w szczególności system identyfikacji i rejestracji zwierząt utworzony zgodnie z dyrektywą 92/102/EWG i rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000, są kompatybilne, w rozumieniu art. 26 niniejszego rozporządzenia, ze zintegrowanym systemem.

Artykuł 26

Kompatybilność

Do celów stosowania systemów wsparcia wyszczególnionych w załączniku V, Państwa Członkowskie zapewniają, że procedury zarządzania i kontroli mające zastosowanie do takich mechanizmów są kompatybilne ze zintegrowanym systemem w następujących aspektach:

- a) skomputeryzowana baza danych,
- b) systemy identyfikacji działek rolnych,
- c) kontrole administracyjne.

W tym celu, systemy takie należy utworzyć w taki sposób aby pozwalały one, bez problemów i sprzeczności, na wspólne funkcjonowanie i wymianę danych pomiędzy nimi.

Państwa Członkowskie mogą, na potrzeby stosowania systemów wsparcia wspólnotowego lub krajowego, innych niż te wyszczególnione w załączniku V, włączyć do swoich procedur zarządzania i kontroli jeden lub kilka elementów zintegrowanego systemu.

Artykuł 27

Informacja i kontrole

1. Komisja jest regularnie informowana o stosowaniu zintegrowanego systemu.

Organizuje ona wymianę poglądów na ten temat z Państwami Członkowskimi.

2. Po poinformowaniu odnośnych właściwych organów w odpowiednim czasie, upoważnieni przedstawiciele wskazani przez Komisję mogą przeprowadzić:

- badanie lub kontrolę dotyczącą środków podjętych w celu ustanowienia i wdrożenia zintegrowanego systemu,
- kontrole w wyspecjalizowanych agencjach i firmach, o których mowa w art. 23 ust. 3.

Urzednicy odnośnych Państw Członkowskich mogą uczestniczyć w takich kontrolach. Powyżej wymienione uprawnienia do przeprowadzania kontroli nie naruszają stosowania postanowień prawa krajowego, które zastrzegają dostęp do niektórych aktów prawnych dla urzędników specjalnie wyznaczonych na mocy prawa krajowego. Upoważnieni przedstawiciele wskazani przez Komisję w szczególności nie uczestniczą w rewizjach oraz w oficjalnych przesłuchaniach osób podejrzanych przeprowadzanych na mocy prawa krajowego Państwa Członkowskiego. Jednakże, mają oni dostęp do uzyskanych w ten sposób informacji.

3. Nie naruszając odpowiedzialności Państw Członkowskich za wdrożenie i stosowanie zintegrowanego systemu, Komisja może zwracać się o pomoc do wyspecjalizowanych instytucji lub osób w celu ułatwienia ustanowienia, nadzorowania i korzystania ze zintegrowanego systemu, w szczególności mając na względzie udzielenie właściwym organom Państw Członkowskich specjalistycznej porady, gdy się o nią zwróca.

ROZDZIAŁ 5

INNE PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 28

Płatność

1. O ile nie zostało to inaczej uregulowane w niniejszym rozporządzeniu, płatności dokonywane w ramach systemów wsparcia wyszczególnionych w załączniku I, są przekazywane w całości na rzecz beneficjentów.

2. Płatności są przekazywane raz w roku w okresie od 1 grudnia do 30 czerwca kolejnego roku kalendarzowego.

Jednakże, dodatkowa kwota pomocy przewidziana w art. 12 jest wypłacana najpóźniej do dnia 30 września roku kalendarzowego następującego po odnośnym roku kalendarzowym.

3. W drodze odstępstwa od postanowień ust. 2 niniejszego artykułu oraz zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2, Komisja może:

- a) przedłużyć termin przekazania płatności dla płatności przewidzianych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia Rady 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów²³;
- b) przewidzieć płatności zaliczkowe;
- c) upoważnić Państwa Członkowskie, w zależności od sytuacji budżetowej, do przekazania, przed dniem 1 grudnia, płatności zaliczkowych w regionach, w których ze względu na nadzwyczajne okoliczności, rolnicy stoją w obliczu dotkliwych trudności finansowych:
 - w wysokości do 50 % należnych płatności, lub
 - w wysokości do 80 % należnych płatności w przypadku gdy zaliczki zostały już przewidziane.

Artykuł 29

Ograniczenie płatności

Nie naruszając postanowień szczególnych odnoszących się do poszczególnych systemów wsparcia, nie dokonuje się żadnych płatności na rzecz beneficjentów, odnośnie których stwierdzono, że sztucznie stworzyli warunki wymagane do otrzymania takich płatności aby uzyskać korzyści sprzeczne z celami danego systemu wsparcia.

Artykuł 30

Przeгляд

²³ Dz.U. WE 172, z 30.09.1966 r., str. 3025/66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1513/2001 (Dz.U. WE nr L 201, z 26.07.2001 r., str. 4).

Systemy wsparcia wyszczególnione w załączniku I mają stosuje się bez uszczerbku dla ewentualnego przeglądu, który może zostać przeprowadzony w każdym momencie w świetle rozwoju sytuacji na rynku oraz sytuacji budżetowej.

Artykuł 31

Ewaluacja

W celu dokonania oceny skuteczności, płatności w ramach systemów wsparcia wyszczególnionych w załączniku I podlegają ewaluacji ukierunkowanej na ocenę ich wpływu w odniesieniu do ich celów oraz na analizę ich skutków dla odnośnych rynków.

Artykuł 32

Interwencje na mocy rozporządzenia (WE) nr 1258/1999

Systemy wsparcia wyszczególnione w załączniku I rozumie się jako „interwencje”, o której mowa w art. 1 ust. 2 lit. b) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999.

TYTUŁ III

SYSTEM PŁATNOŚCI JEDNOLITYCH

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 33

Wymogi

1. Rolnicy mają dostęp do systemu płatności jednolitych jeżeli:

- a) przyznano im płatność w okresie referencyjnym, o którym mowa w art. 38 na mocy co najmniej jednego z systemów wsparcia, o których mowa w załączniku VI, lub
- b) otrzymali gospodarstwo lub część gospodarstwa, w drodze faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia od rolnika, który spełniał warunki, o których mowa w lit. a), lub
- c) otrzymali uprawnienie do płatności z rezerwy krajowej lub w drodze cesji.

2. W przypadku gdy rolnik, któremu przyznano płatność bezpośrednią w okresie referencyjnym, zmienia swój status prawny lub nazwę w takim okresie ale nie później niż do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok stosowania systemu płatności jednolitych, ma on dostęp do systemu płatności jednolitych na tych samych warunkach co rolnik pierwotnie zarządzający gospodarstwem.

3. W przypadku łączeń, które miały miejsce w trakcie okresu referencyjnego ale nie później niż do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok stosowania systemu płatności jednolitych, rolnik zarządzający nowym gospodarstwem ma dostęp do systemu płatności jednolitych na tych samych warunkach co rolnicy zarządzający gospodarstwami pierwotnymi.

W przypadku podziałów, które miały miejsce w trakcie okresu referencyjnego ale nie później niż do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok stosowania systemu płatności jednolitych, rolnicy zarządzający gospodarstwami mają dostęp, w proporcjonalnej części, do systemu płatności jednolitych na tych samych warunkach co rolnik zarządzający pierwotnym gospodarstwem.

Artykuł 34

Wniosek

1. W pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitych, właściwe organy Państwa Członkowskiego przesyłają formularz wniosku rolnikom, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. a), wyszczególniając:

- a) kwotę, o której mowa w rozdziale 2 (zwaną następnie „kwotą referencyjną”);
- b) liczbę hektarów, o których mowa w art. 43;
- c) liczbę i wartość uprawnień do płatności zdefiniowanych w rozdziale 3.

2. Rolnicy składają wniosek z tytułu systemu płatności jednolitych do dnia, który zostanie ustalony przez Państwa Członkowskie, ale nie później niż do dnia 15 maja.

Jednakże, Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2, może pozwolić na przesunięcie terminu 15 maja w niektórych strefach w przypadku gdy nadzwyczajne warunki klimatyczne czynią normalne terminy niemożliwymi do zastosowania.

3. Za wyjątkiem przypadku działania siły wyższej oraz nadzwyczajnych okoliczności, w rozumieniu art. 40 ust. 4, uprawnienia nie są przyznawane rolnikom, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. a) i b) oraz rolnikom, którzy otrzymują uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej, jeżeli nie złożą oni wniosku z tytułu systemu płatności jednolitych przed dniem 15 maja pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitych.

Kwoty odpowiadające takim nieprzyznanym uprawnieniom powracają do rezerwy krajowej, o której mowa w art. 42 i są dostępne do ponownego przydziału dokonywanego do dnia, który zostanie ustalony przez dane Państwo Członkowskie ale nie później niż do dnia 15 sierpnia pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitych.

Artykuł 35

Podwójne wnioski

Powierzchnia odpowiadająca liczbie kwalifikujących się hektarów zdefiniowanych w art. 44 ust. 2, w odniesieniu do której składany jest wniosek o płatność jednolitą, może być podstawą złożenia wniosku o inną płatność bezpośrednią jak również o każdą inną pomoc nie objętą postanowieniami niniejszego rozporządzenia, za wyjątkiem sytuacji gdy odrębne przepisy stanowią inaczej.

Artykuł 36

Płatność

1. Pomoc przyznawana w ramach systemu płatności jednolitych jest wypłacana w odniesieniu do uprawnień do płatności zdefiniowanych w rozdziale 3, uzupełnionych o równą liczbę kwalifikujących się hektarów zdefiniowanych w art. 44 ust. 2.

2. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o połączeniu płatności przyznawanych w ramach systemu płatności jednolitych z płatnościami w ramach innego systemu wsparcia.

ROZDZIAŁ 2

OKREŚLENIE KWOTY

Artykuł 37

Obliczenie kwoty referencyjnej

1. Kwota referencyjna jest średnią z trzech lat łącznych kwot płatności, które rolnik otrzymywał w ramach mechanizmów wsparcia, o których mowa w załączniku VI, i jest obliczana i dostosowywana zgodnie z postanowieniami załącznika VII, w każdym roku kalendarzowym okresu referencyjnego, o którym mowa w artykule 38.

2. W drodze derogacji od postanowień ust. 1, gdy rolnik rozpoczyna działalność rolniczą w trakcie okresu referencyjnego, średnia jest odnoszona do płatności, które zostały mu przyznane w roku lub latach kalendarzowych, podczas których wykonywał działalność rolniczą.

Artykuł 38

Okres referencyjny

Okres referencyjny obejmuje lata kalendarzowe 2000, 2001 i 2002.

Artykuł 39

Stosowanie modulacji i zgodności krzyżowej ustanowionych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1259/1999

W przypadku stosowania postanowień artykułów 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1259/1999 podczas okresu referencyjnego, kwoty, o których mowa w załączniku VII, są kwotami, które zostałyby przyznane przed zastosowaniem postanowień wspomnianych artykułów.

Artykuł 40

Okoliczności nadzwyczajne

1. W drodze derogacji od postanowień artykułu 37, rolnik, którego produkcja negatywnie ucierpiała w trakcie okresu referencyjnego na skutek działania siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności, które wystąpiły przed lub w trakcie tego okresu referencyjnego, jest uprawniony do zażądania obliczenia kwoty referencyjnej na podstawie roku lub lat kalendarzowych zawierających się w okresie referencyjnym, które nie zostały dotknięte działaniem siły wyższej ani nadzwyczajnych okoliczności.
2. Jeżeli cały okres referencyjny został dotknięty działaniem siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności, dane Państwo Członkowskie oblicza kwotę referencyjną na podstawie okresu 1997 – 1999. W takim przypadku, postanowienia ust. 1 mają zastosowanie *mutatis mutandis*.
3. Przypadek działania siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności, wraz z odpowiednią dokumentacją wymaganą przez właściwe władze, jest zgłaszany przez danego rolnika na piśmie właściwym władzom w terminie, który zostanie określony przez każde Państwo Członkowskie.
4. Działanie siły wyższej lub nadzwyczajne okoliczności są uznawane przez właściwe władze w przypadkach takich jak, na przykład:
 - a) śmierć rolnika;
 - b) długookresowa niezdolność rolnika do pracy;
 - c) poważna klęska żywiołowa w znacznym stopniu dotycząca grunty rolne gospodarstwa;
 - d) zniszczenie budynków inwentarskich gospodarstwa w drodze wypadku;
 - e) choroba epizootyczna dotycząca część lub cały żywy inwentarz gospodarza.
5. Ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu mają zastosowanie, *mutatis mutandis*, do rolników, którzy, w trakcie okresu referencyjnego, podlegali zobowiązaniom rolno-środowiskowym stosownie do rozporządzenia (EWG) nr 2078/92²⁴ i rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

W przypadku gdy zobowiązania obejmowały zarówno okres referencyjny jak i okres, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Państwa Członkowskie określają, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zakłócenia konkurencji, kwotę referencyjną zgodnie ze szczegółowymi przepisami, które zostaną ustanowione przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2.

Artykuł 41

Pułap

1. Dla każdego Państwa Członkowskiego, suma kwot referencyjnych nie może być wyższa niż krajowy pułap, o którym mowa w załączniku VIII.
2. W przypadkach, w których będzie to konieczne, Państwo Członkowskie stosuje liniowe procentowe zmniejszenie kwot referencyjnych w celu zapewnienia przestrzegania swojego pułapu.

²⁴ Dz.U. WE nr L 215, z 30.07.1992 r., str. 85. Rozporządzenie uchylone przez rozporządzenie (WE) nr 1257/1999 (Dz.U. WE nr L 160, z 26.06.1999 r., str. 80).

Artykuł 42

Rezerwa krajowa

1. Państwa Członkowskie, po ewentualnym dokonaniu zmniejszenia na mocy artykułu 41 ust. 2, stosują liniowe procentowe zmniejszenie kwot referencyjnych w celu utworzenia rezerwy krajowej. Zmniejszenie takie nie może być wyższe niż 3 %.
2. Rezerwa krajowa obejmuje ponadto różnicę pomiędzy pułapem, o którym mowa w załączniku VIII, a sumą kwot referencyjnych, które zostaną przyznane rolnikom w ramach mechanizmu płatności jednolitych, przed zmniejszeniem, o którym mowa w ust. 1, drugie zdanie.
3. Państwa Członkowskie mogą wykorzystać rezerwę krajową do przyznawania, w pierwszej kolejności, kwot referencyjnych rolnikom, którzy rozpoczynają swoją działalność rolniczą po 31 grudnia 2002 r., lub w roku 2002 lecz nie uzyskali żadnych płatności bezpośrednich w tym roku, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zakłócenia konkurencji.
4. Państwa Członkowskie wykorzystują rezerwę krajową na potrzeby ustanowienia, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zakłócenia konkurencji, kwot referencyjnych dla rolników znajdujących się w specyficznej sytuacji, która zostanie zdefiniowana przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2.
5. Państwa Członkowskie mogą wykorzystać rezerwę krajową na potrzeby ustanowienia, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zakłócenia konkurencji, kwot referencyjnych dla rolników z obszarów podlegających programom restrukturyzacji i/lub rozwoju odnoszącym się do jednej z dwóch form interwencji publicznej w celu przeciwdziałania porzucaniu gruntów i/lub w celu zrekompensowania specyficznych niekorzystnych warunków dotykających rolników na takich obszarach.
6. Stosując postanowienia ust. 3–5, Państwa Członkowskie mogą zwiększyć wartość jednostkową, w ramach limitu regionalnej średniej wartości uprawnień, oraz/lub liczbę uprawnień przyznanych rolnikom.
7. Państwa Członkowskie stosują liniowe zmniejszenie uprawnień w przypadku gdy ich rezerwa krajowa nie wystarcza do uwzględnienia przypadków, o których mowa w ust. 3 i 4.
8. Za wyjątkiem przypadku przekazania w drodze faktycznego dziedziczenia lub przewidywanego dziedziczenia oraz w drodze derogacji od postanowień artykułu 46, uprawnienia ustanowione przy wykorzystaniu rezerwy krajowej nie mogą zostać przeniesione przez okres pięciu lat począwszy od ich przyznania.

W drodze derogacji od postanowień artykułu 45 ust. 1, uprawnienie, które nie zostało wykorzystane podczas każdego roku składającego się na okres pięciu lat, bezzwłocznie powraca do rezerwy krajowej.

9. W drodze derogacji od postanowień artykułu 33 i 43, w przypadku sprzedaży lub wydzierżawienia na okres sześciu lub więcej lat, gospodarstwa lub jego części lub praw do premii w okresie referencyjny lub nie później niż do dnia 29 września 2003 r., część uprawnień przypadających zbywającemu lub oddającemu w dzierżawę może powrócić do rezerwy krajowej na warunkach, które zostaną zdefiniowane przez Komisję, zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2.

ROZDZIAŁ 3

UPRAWNIENIA DO PŁATNOŚCI

Sekcja 1

Uprawnienia do płatności oparte na powierzchni

Artykuł 43

Określenie uprawnień do płatności

1. Nie naruszając postanowień artykułu 48, rolnik otrzymuje uprawnienie do płatności na hektar, które jest obliczane poprzez podzielenie kwoty referencyjnej przez średnią liczbę wszystkich hektarów z trzech lat, które w okresie referencyjnym stanowiły podstawę do prawa do płatności bezpośrednich wyszczególnionych w załączniku VI.

Łączna liczba uprawnień do płatności jest równa powyżej wspomnianej średniej liczbie hektarów.

Jednakże, w przypadku, o którym mowa w artykule 37 ust. 2, łączna liczba uprawnień do płatności jest równa średniej liczbie hektarów z tego samego okresu wykorzystanych do określenia kwot referencyjnych; postanowienia artykułu 42 ust. 6 mają zastosowanie do takich uprawnień do płatności.

2. Liczba hektarów, o której mowa w ust. 1, obejmuje ponadto:

- a) w przypadku pomocy z tytułu skrobi ziemniaczanej, suszu paszowego i nasion wyszczególnionej w załączniku VII, liczbę hektarów, z których produkcja była objęta pomocą w okresie referencyjnym, obliczoną w punktach B, D i F załącznika VII;
- b) wszystkie powierzchnie pastwiskowe w okresie referencyjnym;

3. Na potrzeby ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu, „powierzchnia pastwiskowa” oznacza powierzchnię gospodarstwa, która była dostępna przez cały rok kalendarzowy, zgodnie z artykułem 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2419/2001²⁵, na potrzeby hodowli zwierząt,

²⁵ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady dotyczące stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli dla niektórych wspólnotowych mechanizmów pomocowych ustanowionych na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 3508/92 (Dz.U. WE nr L

włączając w to powierzchnie użytkowane wspólnie oraz powierzchnie z mieszanymi uprawami. Do powierzchni pastwiskowych nie zalicza się:

- gruntów pod budynkami, lasami, stawami, ścieżkami,
- powierzchni wykorzystywanych do innych upraw kwalifikujących się do pomocy wspólnotowej lub do upraw trwałych oraz upraw ogrodniczych,
- powierzchni kwalifikujących się do systemów wsparcia ustanowionych dla producentów niektórych roślin uprawnych, wykorzystywanych na potrzeby mechanizmu pomocowego dla suszu paszowego, oraz podlegających krajowemu lub wspólnotowemu mechanizmowi odłogowania.

4. Uprawnienia do płatności na hektar nie są modyfikowane, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

Artykuł 44

Wykorzystanie uprawnień do płatności

1. Każde uprawnienie do płatności na kwalifikujący się hektar daje prawo do otrzymania płatności w kwocie określonej przez uprawnienie do płatności.

2. „Kwalifikujący się hektar” oznacza grunty rolne gospodarstwa obejmujące grunty orne i trwałe pastwiska, za wyjątkiem powierzchni pod uprawami trwałymi, lasami oraz powierzchni wykorzystywanych do celów nierolniczych.

3. Rolnik zgłasza działki odpowiadające kwalifikującemu się hektarowi powiązanemu z uprawnieniem do płatności. Za wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych, działki takie powinny pozostawać w dyspozycji rolnika przez okres co najmniej 10 miesięcy, począwszy od daty, która zostanie określona przez dane Państwo Członkowskie, przy czym data ta nie może być wcześniejsza niż 1 września roku kalendarzowego poprzedzającego rok złożenia wniosku dotyczącego uczestnictwa w mechanizmie płatności jednolitych.

4. Państwa Członkowskie mogą, w należycie uzasadnionych okolicznościach, zezwolić rolnikowi na zmianę jego zgłoszenia, pod warunkiem, że przestrzega on liczby hektarów odpowiadającej jego uprawnieniom do płatności oraz warunków przyznawania płatności jednolitych dla odnośnej powierzchni.

327, z 12.12.2001 r., str. 11. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2550/2001 (Dz.U. WE nr L 341, z 22.12.2001 r., str. 105).

Artykuł 45

Niewykorzystane uprawnienia do płatności

1. Każde uprawnienie do płatności, które nie zostało wykorzystane przez okres trzech lat jest przekazywane do rezerwy krajowej.
2. Jednakże, niewykorzystane uprawnienia do płatności nie powracają do rezerwy krajowej w przypadku działania siły wyższej oraz nadzwyczajnych okoliczności w rozumieniu artykułu 40 ust. 4.

Artykuł 46

Przeniesienie uprawnień do płatności

1. Uprawnienia do płatności mogą zostać przeniesione wyłącznie na innego rolnika mającego siedzibę na obszarze tego samego Państwa Członkowskiego, za wyjątkiem przypadku przeniesienia w drodze faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia.

Jednakże, nawet w przypadku faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia, uprawnienia do płatności mogą być wykorzystywane wyłącznie w Państwie Członkowskim, w którym dane uprawnienia do płatności zostały określone.

Państwo Członkowskie może zdecydować, że uprawnienia do płatności mogą zostać przeniesione lub wykorzystane wyłącznie na obszarze jednego i tego samego regionu.

2. Uprawnienia do płatności mogą zostać przeniesione w drodze sprzedaży lub innego przeniesienia o charakterze ostatecznym, z gruntami lub bez. Natomiast, dzierżawa lub podobne typy transakcji są dozwolone wyłącznie jeżeli przenoszona uprawnienia do płatności są powiązane z przeniesieniem odpowiadającej liczby kwalifikujących się hektarów.

Za wyjątkiem przypadku działania siły wyższej oraz nadzwyczajnych okoliczności, o których mowa w artykule 40 ust. 4, rolnik może przenieść swoje uprawnienia do płatności bez gruntów wyłącznie wtedy gdy wykorzysta, w rozumieniu artykułu 44, co najmniej 80 % swoich uprawnień do płatności podczas co najmniej jednego roku kalendarzowego bądź po dobrowolnym przekazaniu do rezerwy krajowej wszystkich uprawnień do płatności, których nie wykorzystał w pierwszym roku stosowania mechanizmu płatności jednolitych.

3. W przypadku sprzedaży uprawnień do płatności, z gruntami lub bez, Państwa Członkowskie mogą, działając zgodnie z ogólną zasadą prawa wspólnotowego, zdecydować, że część sprzedanych uprawnień do płatności powraca do rezerwy krajowej lub że ich wartość jednostkowa zostaje zmniejszona na korzyść rezerwy krajowej, zgodnie z kryteriami, które zostaną ustalone przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2.

Sekcja 2

Uprawnienia do płatności podlegające specjalnym warunkom

Artykuł 47

Płatności dające prawo do uprawnień do płatności podlegających specjalnym warunkom

1. W drodze derogacji od postanowień artykułu 43 i 44, następujące kwoty wynikające z płatności przyznawanych w okresie referencyjnym są uwzględniane w kwocie referencyjnej na warunkach przewidzianych w artykule 48 i punkcie C załącznika VII:

- a) premia z tytułu przeciwdziałania sezonowości produkcji przewidziana w artykule 5 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999;
- b) premia ubojowa przewidziana w artykule 11 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999;
- c) specjalna premia z tytułu byków oraz premia z tytułu krów mamek, w przypadku gdy rolnik jest zwolniony z przestrzegania współczynnika gęstości żywego inwentarza stosownie do artykułu 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, pod warunkiem, że rolnik nie ubiegał się o płatność z tytułu ekstensyfikacji przewidzianą w artykule 13 tego rozporządzenia;
- d) dodatkowe płatności przewidziane w artykule 14 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 w przypadku gdy były wypłacane dodatkowo oprócz pomocy przewidzianej na mocy postanowień lit. a), b) i c) niniejszego ustępu;
- e) pomoc przewidziana na mocy mechanizmu pomocowego z tytułu owiec / kóz:
 - w latach kalendarzowych 2000 i 2001, w artykule 5 rozporządzenia (WE) nr 2467/98 i w artykule 1 rozporządzenia (EWG) nr 1323/90²⁶,
 - w roku kalendarzowym 2002, w artykułach 4, 5 i art. 11 ust. 1 oraz w pierwszym, drugim i czwartym myślniku artykułu 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001.

2. Począwszy od roku 2007 oraz w drodze derogacji od postanowień artykułów 33, 43 i 44, kwoty wynikające z premii mlecznej oraz płatności dodatkowych, przewidzianych w artykułach 95 i 96, które mają zostać przyznane w roku 2007 zostaną włączone do mechanizmu płatności jednolitych na warunkach przewidzianych w artykułach 48 – 50.

Artykuł 48

Określenie uprawnień do płatności podlegających specjalnym warunkom

Gdy rolnikowi przyznano płatności, o których mowa w artykule 47, ale gdy rolnik ten nie posiadał hektarów, o których mowa w artykule 43 w okresie referencyjnym, lub z uprawnienia na hektar wynika kwota wyższa niż 5 000 euro, rolnik ma, odpowiednio, prawo do uprawnienia do płatności:

- a) równego kwocie referencyjnej odpowiadającej płatnościom bezpośrednim, które zostały mu przyznane średnio w okresie trzech lat;
- b) dla każdych 5 000 euro lub ułamka kwoty referencyjnej odpowiadającej płatnościom bezpośrednim przyznanym rolnikowi średnio w okresie trzech lat.

Artykuł 49

²⁶ Dz.U. WE nr L 132, z 23.05.1990 r., str. 17. Rozporządzenie uchylone przez rozporządzenie (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. WE nr L 341, z 22.12.2001 r., str. 3).

Warunki

1. O ile przepisy niniejszej Sekcji nie stanowią inaczej, inne postanowienia niniejszego Tytułu mają zastosowanie do uprawnień do płatności podlegających specjalnym warunkom.

2. W drodze derogacji od postanowień artykułu 36 ust. 1 i artykułu 44 ust. 1, Państwo Członkowskie może zwolnić rolnika, który posiada uprawnienia do płatności, dla których nie posiadał hektarów w okresie referencyjnym, z obowiązku zapewnienia liczby kwalifikujących się hektarów odpowiadających liczbie uprawnień, pod warunkiem, że rolnik prowadzi co najmniej 50 % działalności rolniczej wykonywanej w okresie referencyjnym, wyrażonej w jednostkach przeliczeniowych dużych (JPD).

W przypadku przeniesienia uprawnień do płatności, cesjonariusz może korzystać ze wspomnianej derogacji wyłącznie jeżeli przedmiotem przeniesienia są wszystkie uprawnienia do płatności podlegające tej derogacji.

3. Uprawnienia do płatności określone zgodnie z artykułem 48 nie są modyfikowane.

Artykuł 50

Premie mleczne oraz dodatkowe płatności

1. Nie naruszając postanowień artykułu 48 oraz w drodze derogacji od postanowień artykułów 37 i 43, rolnik otrzymuje dodatkową kwotę na uprawnienie powstałą poprzez podzielenie kwot przyznawanych na mocy artykułu 95 i 96 przez liczbę uprawnień posiadanych przez rolnika w 2007 r., za wyjątkiem uprawnień z tytułu odłogowania.

Wartość jednostkowa każdego uprawnienia do płatności, które rolnik posiada w roku 2007, jest zwiększana o taką dodatkową kwotę.

2. W przypadkach gdy rolnik nie posiada żadnego uprawnienia, artykuły 48 i 49 mają zastosowanie *mutatis mutandis*. W tym przypadku, na potrzeby stosowania artykułu 48, pojęcie „hektary” oznacza kwalifikujące się hektary posiadane przez rolnika w roku 2007.

ROZDZIAŁ 4

UŻYTKOWANIE GRUNTÓW W RAMACH MECHANIZMU PŁATNOŚCI JEDNOLITYCH

Sekcja 1

Użytkowanie gruntów

Artykuł 51

Rolnicze użytkowanie gruntów

Rolnicy mogą wykorzystywać działki zgłoszone zgodnie z artykułem 44 ust. 3 do każdej działalności rolniczej, za wyjątkiem upraw trwałych oraz za wyjątkiem produkcji produktów, o których mowa w artykule 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw²⁷, w artykule 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku przetworzonych produktów z owoców i warzyw²⁸ oraz ziemniaków innych niż ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej, dla których przyznawana jest pomoc na mocy artykułu 93 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 52

Produkcja konopi

1. W przypadku produkcji konopi objętych kodem CN 5302 10 00, w wykorzystanych odmianach zawartość tetrahydrokanabinolu nie może przekraczać 0,2 %, a produkcja jest objęta umową lub zobowiązaniem kupna-sprzedazy, o którym mowa w artykule 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000. Państwa Członkowskie ustanawiają system pozwalający sprawdzić zawartość tetrahydrokanabinolu w roślinach uprawianych na co najmniej 30 % powierzchni upraw konopi na włókno, które są objęte umową lub zobowiązaniem kupna-sprzedazy. Jednakże, jeżeli Państwo Członkowskie wprowadzi system wcześniejszego zatwierdzania takich upraw, wówczas minimalna powierzchnia wynosi 20 %.

2. Zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2, przyznawanie płatności jest uzależnione od wykorzystania nasion kwalifikowanych niektórych odmian oraz od zgłoszenia powierzchni upraw konopi na włókno.

²⁷ Dz.U. WE nr L 297, z 21.11.1996 r., str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. WE nr L 7, z 11.01.2003 r., str. 64).

²⁸ Dz.U. WE nr L 297, z 21.11.1996 r., str. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 453/2002 (Dz.U. WE nr L 72, z 14.03.2002 r., str. 9).

Sekcja 2

Uprawnienia z tytułu odłogowania

Artykuł 53

Określenie uprawnień z tytułu odłogowania

1. W drodze derogacji od postanowień artykułów 37 i 43 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy w okresie referencyjnym rolnik podlegał obowiązkowi odłogowania części gruntów swojego gospodarstwa stosownie do postanowień artykułu 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999, średnia kwota z trzech lat odpowiadająca obowiązkowej płatności z tytułu odłogowania obliczonej i dostosowanej zgodnie z załącznikiem VII oraz średnia liczba, z trzech lat, hektarów podlegających obowiązkowemu odłogowaniu nie jest uwzględniana przy określaniu uprawnień, o których mowa w artykule 43 niniejszego rozporządzenia.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, rolnik otrzymuje uprawnienie na hektar (zwane następnie „uprawnieniem z tytułu odłogowania”), które jest obliczane poprzez podzielenie trzyletniej średniej kwoty z tytułu odłogowania przez trzyletnią średnią liczbę odłogowanych hektarów, o których mowa w ust. 1.

Łączna liczba uprawnień z tytułu odłogowania jest równa średniej liczbie hektarów podlegających obowiązkowemu odłogowaniu.

Artykuł 54

Wykorzystanie uprawnień z tytułu odłogowania

1. Uprawnienie z tytułu odłogowania związane z hektarem kwalifikującym do uprawnienia z tytułu odłogowania daje prawo do płatności kwoty ustalonej przez uprawnienie z tytułu odłogowania.

2. W drodze derogacji od postanowień artykułu 44 ust. 2, „hektar kwalifikujący do uprawnienia z tytułu odłogowania” oznacza powierzchnię gruntów rolnych gospodarstwa zajęta przez grunty orne, za wyjątkiem gruntów, które w dniu przewidzianym na składanie wniosków o pomoc powierzchniową za rok 2003, były wykorzystywane na potrzeby upraw trwałych, lasów lub do celów nierolniczych bądź na potrzeby trwałych pastwisk.

Jednakże, następujące grunty mogą zostać zaliczone jako odłogowane, w następstwie złożenia wniosku po dniu 28 czerwca 1995 r.:

- grunty odłogowane stosownie do postanowień artykułów 22 – 24 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, które nie są wykorzystywane ani do celów rolniczych ani na potrzeby działalności dochodowej innej niż działalność zaakceptowana dla innych odłogowanych gruntów na mocy niniejszego rozporządzenia, lub
- grunty zalesione stosownie do postanowień artykułu 31 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

3. Rolnicy wyłączaają z produkcji hektary kwalifikujące do uprawnień z tytułu odłogowania.

4. Powierzchnia gruntów odłogowanych nie może być mniejsza niż 0,1 ha oraz grunty takie nie mogą być węższe niż 10 metrów. Z powodu należycie uzasadnionych przyczyn związanych ze środowiskiem naturalnym, Państwa Członkowskie mogą zaakceptować grunty o szerokości wynoszącej co najmniej 5 metrów i powierzchni 0,05 ha.

5. Państwa Członkowskie mogą, na warunkach, które zostaną określone zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2, wprowadzić derogację od pierwszego akapitu ust. 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem, że podejmą działania mające na celu zapobieżenie znaczącemu wzrostowi łącznej powierzchni gruntów rolnych kwalifikujących się do uprawnień z tytułu odłogowania.

6. W drodze derogacji od postanowień artykułu 36 ust. 1 i artykułu 44 ust. 1, uprawnienia z tytułu odłogowania są wnioskowane przed każdym innym uprawnieniem.

7. Obowiązek odłogowania ma nadal zastosowanie w odniesieniu do uprawnień z tytułu odłogowania, które zostaną przeniesione.

Artykuł 55

Zwolnienie z obowiązku odłogowania

Rolnik nie podlega obowiązkowi, o którym mowa w artykule 54, jeżeli:

- a) całe jego gospodarstwo jest prowadzone w odniesieniu do całej produkcji zgodnie z obowiązkami ustanowionymi w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie ekologicznej produkcji produktów rolnych oraz opisów jej dotyczących na produktach rolnych i artykułach spożywczych²⁹;
- b) odłogowane grunty są wykorzystywane do dostarczenia materiałów do produkcji na obszarze Wspólnoty produktów zasadniczo nieprzewidzianych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta, pod warunkiem stosowania skutecznych systemów kontroli.

Artykuł 56

Wykorzystanie gruntów odłogowanych

1. Grunty odłogowane są utrzymywane w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska, w sposób określony na mocy artykułu 5.

Nie naruszając postanowień artykułu 55, grunty takie nie mogą być wykorzystywane do celów rolniczych i nie należy ich wykorzystywać do produkcji roślin do celów komercyjnych.

2. Grunty takie mogą podlegać zmianowaniu.

3. Jeżeli ilość produktów ubocznych z przeznaczeniem na pasze lub żywność, które mogą stać się dostępne w wyniku uprawy nasion oleistych na odłogowanych gruntach na mocy postanowień artykułu 55 lit. b), przekroczy, na podstawie prognozy ilości objętych umowami zawartymi z rolnikami, 1 milion ton rocznie wyrażony w ekwiwalencie śrutu sojowej,

²⁹ Dz.U. WE nr L 198, z 22.07.1991 r., str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem, Komisji (WE) nr 806/2003 (Dz.U. WE nr L 122, z 16.05.2003 r., str. 1).

wówczas w celu ograniczenia takiej ilości do 1 miliona ton, należy zmniejszyć wielkość prognozowanej ilości w ramach każdej umowy, którą można wykorzystać z przeznaczeniem na pasze lub żywność.

4. Państwa Członkowskie są uprawnione do wypłaty krajowej pomocy do wysokości 55 % kosztów związanych z założeniem wieloletnich upraw przeznaczonych do produkcji biomasy na odłogowanych gruntach.

Artykuł 57

Stosowanie innych przepisów

O ile przepisy przewidziane w niniejszej Sekcji nie stanowią inaczej, inne postanowienia niniejszego Tytułu mają zastosowanie do uprawnień z tytułu odłogowania.

ROZDZIAŁ 5

WDRAŻANIE REGIONALNE I FAKULTATYWNE

Sekcja 1

Wdrażanie regionalne

Artykuł 58

Regionalne przydzielanie pułapu, o którym mowa w artykule 41

1. Państwo Członkowskie może zdecydować, najpóźniej przed dniem 1 sierpnia 2004 r., o zastosowaniu mechanizmu płatności jednolitych przewidzianego w Rozdziałach od 1 do 4 na poziomie regionalnym w oparciu o warunki ustanowione w niniejszej Sekcji.

2. Państwa Członkowskie zdefiniują regiony zgodnie z obiektywnymi kryteriami.

Państwa Członkowskie posiadające mniej niż trzy miliony kwalifikujących się hektarów mogą zostać uznane za jeden jednolity region.

3. Poszczególne Państwa Członkowskie dzielą pułap, o którym mowa w artykule 41 pomiędzy regiony zgodnie z obiektywnymi kryteriami.

Artykuł 59

Regionalizacja mechanizmu płatności jednolitych

1. W należycie uzasadnionych przypadkach oraz zgodnie z obiektywnymi kryteriami, Państwo Członkowskie może podzielić łączną kwotę pułapu regionalnego, określonego na mocy artykułu 58, lub część takiego pułapu, pomiędzy wszystkich rolników, których

gospodarstwa są zlokalizowane w odnośnym regionie, włączając w to rolników, którzy nie spełniają kryterium kwalifikowalności, o którym mowa w artykule 33.

2. W przypadku podziału łącznej kwoty pułapu regionalnego, rolnicy otrzymują uprawnienia, których wartość jednostkowa jest obliczana poprzez podzielenie pułapu regionalnego określonego na mocy artykułu 58 przez liczbę kwalifikujących się hektarów, w rozumieniu artykułu 44 ust. 2, określonych na poziomie regionalnym.

3. W przypadku częściowego podziału łącznej kwoty pułapu regionalnego, rolnicy otrzymują uprawnienia, których wartość jednostkowa jest obliczana poprzez podzielenie odpowiedniej części pułapu regionalnego określonego na mocy artykułu 58 przez liczbę kwalifikujących się hektarów, w rozumieniu artykułu 44 ust. 2, określonych na poziomie regionalnym.

W przypadku gdy rolnik jest również uprawniony do otrzymania uprawnień obliczonych na podstawie pozostałej części pułapu regionalnego, regionalna wartość jednostkowa każdego z jego uprawnień, za wyjątkiem uprawnień z tytułu odłogowania, jest zwiększana o kwotę odpowiadającą kwocie referencyjnej podzielonej przez liczbę jego uprawnień określonych zgodnie z ust. 4.

Artykuły 48 i 49 mają zastosowanie *mutatis mutandis*.

4. Liczba uprawnień przypadających na rolnika jest równa liczbie hektarów, które zgłosi zgodnie z artykułem 44 ust. 2 w pierwszym roku stosowania mechanizmu stosowania płatności jednolitych, za wyjątkiem przypadków działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych, w rozumieniu artykułu 40 ust. 4.

Artykuł 60

Użytkowanie gruntów

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie skorzysta z możliwości przewidzianej w artykule 59, rolnicy mogą, w drodze derogacji od postanowień artykułu 51 oraz zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu, wykorzystywać również działki, zgłoszone zgodnie z artykułem 44 ust. 3, do produkcji produktów, o których mowa w artykule 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, w artykule 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 oraz ziemniaków innych niż ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej, dla których pomoc jest przyznawana na mocy artykułu 93 niniejszego rozporządzenia, za wyjątkiem upraw trwałych.

2. Państwo Członkowskie określa liczbę hektarów, które mogą być wykorzystane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu poprzez podział, według obiektywnych kryteriów, średniej liczby hektarów, które były wykorzystywane do produkcji produktów, o których mowa w ust. 1 na poziomie krajowym w trakcie trzyletniego okresu 2000–2002, pomiędzy regiony zdefiniowane stosownie do artykułu 58 ust. 2. Średnia liczba hektarów na poziomie krajowym oraz liczba hektarów na poziomie regionalnym jest ustalana przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2, na podstawie danych przekazanych przez dane Państwo Członkowskie.

3. W ramach limitu określonego zgodnie z ust. 2 dla odnośnego regionu, można zezwolić rolnikowi na skorzystanie z możliwości, o której mowa w ust. 1:

- a) w ramach limitu liczby hektarów, które wykorzystuje do produkcji produktów, o których mowa w ust. 1 w roku 2003;
- b) w przypadku stosowania, *mutatis mutandis*, postanowień artykułu 40 i 42 ust. 4, w ramach limitu liczby hektarów, który zostanie określony zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zakłócenia konkurencji.

4. W ramach limitu liczby hektarów, który pozostaną dostępne po zastosowaniu postanowień ust. 3, rolnicy są uprawnieni do produkcji produktów, o których mowa w ust. 1, na liczbie hektarów innej niż liczba hektarów objętych postanowieniami ust. 3 w ramach limitu liczby hektarów wykorzystywanych do produkcji produktów, o których mowa w ust. 1, w roku 2004 i/lub 2005, przy czym pierwszeństwo należy przyznać rolnikom, którzy produkowali taki produkty już w roku 2004 w ramach limitu liczby hektarów wykorzystywanych w roku 2004.

W przypadku stosowania postanowień artykułu 71, lata 2004 i 2005 są zastępowane, odpowiednio, rokiem poprzedzającym rok stosowania mechanizmu płatności jednolitych i rokiem ich stosowania.

5. W celu określenia indywidualnych limitów, o których mowa w ust. 3 i 4, Państwo Członkowskie korzysta z indywidualnych danych dotyczących rolnika, gdy są dostępne, lub innych wymaganych dowodów dostarczonych przez rolnika.

6. Liczba hektarów, dla których zezwolenie zostało ustanowione zgodnie z postanowieniami ust. 3 i 4 niniejszego artykułu, nie może w żadnym razie przekroczyć liczby kwalifikujących się hektarów zdefiniowanych w artykule 44 ust. 2, zgłoszonych w pierwszym roku stosowania mechanizmu płatności jednolitych.

7. Zezwolenie jest wykorzystywane, na obszarze odnośnego regionu, z odpowiadającym uprawnieniem do płatności.

8. Najpóźniej przed rokiem 2007, Komisja przedłoży raport Radzie, wraz z, jeżeli okaże się to niezbędne, odpowiednimi propozycjami, dotyczący ewentualnych konsekwencji, w kategoriach rozwoju sytuacji na rynku i zmian strukturalnych, wdrożenia przez Państwa Członkowskie niniejszego artykułu.

Artykuł 61

Użytki zielone

W przypadku stosowania postanowień artykułu 59, Państwo Członkowskie może również, zgodnie z obiektywnymi kryteriami, ustalić, w ramach pułapu regionalnego lub jego części, różne wartości jednostkowe uprawnień przyznawanych rolnikom, o których mowa w artykule 59 ust. 1, dla hektarów zajętych pod użytki zielone w dniu przewidzianym na złożenie wniosków o pomoc powierzchniową za rok 2003 oraz dla wszystkich innych kwalifikujących się hektarów lub alternatywnie dla hektarów wykorzystywanych jako trwałe pastwiska w dniu przewidzianym na złożenie wniosków o pomoc powierzchniową za rok 2003 oraz dla wszystkich innych kwalifikujących się hektarów.

Artykuł 62

Premie mleczne oraz płatności dodatkowe

W drodze derogacji od postanowień artykułu 47 ust. 2, Państwa Członkowskie może zdecydować, że kwoty wynikające z premii mlecznych i płatności dodatkowych przewidzianych w artykułach 95 i 96, zostaną włączone, częściowo lub w całości, do mechanizmu płatności jednolitych począwszy od roku 2005. Uprawnienia określone na mocy niniejszego ustępu należy odpowiednio zmodyfikować.

Kwota referencyjna dla takich płatności jest równa kwotom przyznawanym zgodnie z artykułami 95 i 96, obliczonym na podstawie indywidualnej ilości referencyjnej dla mleka dostępnego w gospodarstwie w dniu 31 marca roku włączenia, częściowego lub w całości, tych płatności do mechanizmu płatności jednolitych.

Artykuły od 44 do 50 mają zastosowanie *mutatis mutandis*.

Artykuł 63

Warunki dotyczące uprawnień określanych na mocy postanowień niniejszej Sekcji

1. W przypadku stosowania postanowień artykułu 59, uprawnienia określone na mocy postanowień niniejszej Sekcji mogą zostać przeniesione lub wykorzystane wyłącznie na obszarze tego samego regionu lub pomiędzy regionami, w których uprawnienia na hektar wynoszą tyle samo.

2. W przypadku stosowania postanowień artykułu 59, w drodze derogacji od postanowień artykułu 53, każdy rolnik w odnośnym regionie otrzymuje uprawnienia z tytułu odłogowania.

Liczba uprawnień z tytułu odłogowania jest obliczana poprzez pomnożenie kwalifikujących się gruntów rolnika, w rozumieniu artykułu 54 ust. 2, zadeklarowanych w pierwszym roku stosowania mechanizmu płatności jednolitych, przez wskaźnik odłogowania.

Wskaźnik odłogowania jest obliczany poprzez pomnożenie podstawowego wskaźnika obowiązkowego odłogowania wynoszącego 10 % przez stosunek, w odnośnym regionie, gruntów, dla których przyznano w okresie referencyjnym płatności powierzchniowe z tytułu roślin uprawnych, o których mowa w załączniku VI, i kwalifikujących się gruntów w rozumieniu artykułu 54 ust. 2 w okresie referencyjnym.

Wartość uprawnień z tytułu odłogowania jest wartością regionalną dla uprawnień do płatności, określonych zgodnie z artykułem 59 ust. 2 lub, w zależności od przypadku, artykułem 59 ust. 3, pierwszy akapit.

Nie otrzymują uprawnień z tytułu odłogowania rolnicy, którzy zgłaszają mniejszą powierzchnię niż liczba hektarów, w rozumieniu artykułu 54 ust. 2, które byłyby potrzebne do wyprodukowania liczby ton równej 92 tonom zbóż, w sposób zdefiniowany w załączniku IX, na podstawie plonów określonych według planu regionalizacji obowiązującego w odnośnym regionie w roku poprzedzającym rok stosowania mechanizmu płatności jednolitych, podzielona przez stosunek, o którym mowa w trzecim akapicie ust. 2 niniejszego artykułu.

3. W drodze derogacji od postanowień artykułu 43 ust. 4 i 49 ust. 3, Państwa Członkowskie mogą również zdecydować, najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2004 r., działając zgodnie z ogólną zasadą prawa wspólnotowego, że uprawnienia określone na mocy postanowień niniejszej Sekcji podlegają progresywnym modyfikacjom według wcześniej określonych kroków i obiektywnych kryteriów.

4. O ile przepisy przewidziane w niniejszej Sekcji nie stanowią inaczej, mają zastosowanie inne postanowienia niniejszego Tytułu.

Sekcja 2

Częściowe wdrożenie

Artykuł 64

Przepisy ogólne

1. Państwo Członkowskie może zdecydować, najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2004 r., o zastosowaniu, na poziomie krajowym lub regionalnym, mechanizmu płatności jednolitych, przewidzianego w Rozdziałach od 1 do 4, na warunkach ustanowionych w niniejszej Sekcji.

2. Zgodnie z wyborem podjętym przez każde Państwo Członkowskie, Komisja ustala, zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2, pułap dla każdej z płatności bezpośrednich, o których mowa, odpowiednio, w artykule 66, 67, 68 i 69.

Pułap taki jest równy składowej każdego rodzaju płatności bezpośrednich w pułapach krajowych, o których mowa w artykule 41, pomnożonej przez wielkość procentowe zmniejszenia zastosowane przez Państwa Członkowskie zgodnie z artykułami 66, 67, 68 i 69.

Łączna kwota ustalonych pułapów jest odejmowana od pułapów krajowych, o których mowa w artykule 41, zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2.

3. Najpóźniej dwa lata po wdrożeniu mechanizmu płatności jednolitych przez wszystkie Państwa Członkowskie, ale nie później niż do dnia 31 grudnia 2009 r., Komisja przedłoży raport Radzie, wraz z, jeżeli okaże się to niezbędne, odpowiednimi propozycjami, dotyczący ewentualnych konsekwencji, w kategoriach rozwoju sytuacji na rynku i zmian strukturalnych, wdrożenia przez Państwa Członkowskie wariantów przewidzianych w Sekcji 2 i 3.

Artykuł 65

Określenie uprawnień na mocy niniejszej Sekcji

1. Dla uprawnień przydzielanych rolnikom, po zastosowaniu ewentualnego zmniejszenia na mocy artykułu 41, składowa kwoty referencyjnej, która wynika z każdej z płatności bezpośrednich, o których mowa, odpowiednio, w artykułach 66, 67, 68 i 69, jest zmniejszana o wielkość procentową, która zostanie ustalona przez Państwa Członkowskie w ramach limitu ustalonego w artykułach 66, 67, 68 i 69.

2. O ile przepisy przewidziane w niniejszej Sekcji nie stanowią inaczej, inne postanowienia niniejszego Tytułu mają zastosowanie do uprawnień określonych w odniesieniu do pozostałej części kwoty referencyjnej.

Artykuł 66

Płatności z tytułu roślin uprawnych

W przypadku płatności z tytułu roślin uprawnych Państwa Członkowskie mogą:

- a) zatrzymać do 25 % składowej krajowych pułapów, o których mowa w artykule 41, odpowiadających płatnościom powierzchniowym z tytułu roślin uprawnych, o których mowa w załączniku VI, za wyjątkiem płatności z tytułu obowiązkowego odłogowania.

W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustanowionego zgodnie z artykułem 64 ust. 2, odnośne Państwo Członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność jest przyznawana rolnikom produkującym rośliny uprawne wyszczególnione w załączniku IX oraz, w Państwach Członkowskich, w których kukurydza nie jest uprawą tradycyjną, produkującym kiszonkę z zielonki, na hektar, do poziomu wynoszącego maksymalnie 25 % płatności na hektar, o których mowa w załączniku VI, przyznawanych na warunkach przewidzianych w Rozdziale 10 Tytułu IV;

lub alternatywnie

- b) zatrzymać do 40 % składowej krajowych pułapów, o których mowa w artykule 41, odpowiadających płatności uzupełniającej z tytułu pszenicy durum, o której mowa w załączniku VI.

W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustanowionego zgodnie z artykułem 64 ust. 2, odnośne Państwo Członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność jest przyznawana rolnikom produkującym pszenice durum wyszczególnioną w załączniku IX, na hektar, do poziomu wynoszącego maksymalnie 40 % płatności uzupełniającej z tytułu pszenicy durum na hektar, o której mowa w załączniku VI, przyznanej lub która zostanie przyznana na warunkach przewidzianych w Rozdziale 10 Tytułu IV.

Artykuł 67

Płatności z tytułu owiec i kóz

Państwa Członkowskie mogą zatrzymać do 50 % składowej krajowych pułapów, o których mowa w artykule 41, odpowiadających płatnościom z tytułu owiec i kóz wyszczególnionym w załączniku VI.

W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustanowionego zgodnie z artykułem 64 ust. 2, odnośnie Państwo Członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność jest przyznawana rolnikom hodującym owce i kozy, do poziomu wynoszącego maksymalnie 50 % płatności z tytułu owiec i kóz wyszczególnionych w załączniku VI, przyznawanych na warunkach przewidzianych w Rozdziale 11 Tytułu IV.

Artykuł 68

Płatności z tytułu wołowiny i cielęciny

1. W przypadku płatności z tytułu wołowiny i cielęciny, Państwa Członkowskie mogą zatrzymać do 100 % składowej krajowych pułapów, o których mowa w artykule 41, odpowiadających premii ubojowej, o której mowa w załączniku VI dla cieląt.

W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustanowionego zgodnie z artykułem 64 ust. 2, odnośnie Państwo Członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność jest przyznawana z tytułu uboju cieląt, do poziomu wynoszącego maksymalnie 100 % premii z tytułu uboju cieląt, o której mowa w załączniku VI, przyznawanej na warunkach przewidzianych w Rozdziale 12 Tytułu IV.

2. Państwa Członkowskie mogą również:

- a) (i) zatrzymać do 100 % składowej krajowych pułapów, o których mowa w artykule 41, odpowiadających premii z tytułu krowy mamki, o której mowa w załączniku VI.

W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustanowionego zgodnie z artykułem 64 ust. 2, odnośnie Państwo Członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność jest przyznawana z tytułu utrzymywania krów mamek, do poziomu wynoszącego maksymalnie 100 % premii z tytułu krowy mamki, o której mowa w załączniku VI, przyznawanej na warunkach przewidzianych w Rozdziale 12 Tytułu IV;

oraz

- (ii) zatrzymać do 40 % składowej krajowych pułapów, o których mowa w artykule 41, odpowiadających premii ubojowej, o której mowa w załączniku VI dla bydła innego niż cielęta.

W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustanowionego zgodnie z artykułem 64 ust. 2, odnośnie Państwo Członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność jest przyznawana z tytułu uboju bydła innego niż cielęta, do poziomu wynoszącego maksymalnie 40 % premii ubojowej, o której mowa w

załączniku VI dla bydła innego niż cielęta, przyznawanej na warunkach przewidzianych w Rozdziale 12 Tytułu IV;

lub alternatywnie

- b) (i) zatrzymać do 100 % składowej krajowych pułapów, o których mowa w artykule 41, odpowiadających premii ubojowej, o której mowa w załączniku VI dla bydła innego niż cielęta.

W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustanowionego zgodnie z artykułem 64 ust. 2, odnośne Państwo Członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność jest przyznawana z tytułu uboju bydła innego niż cielęta, do poziomu wynoszącego maksymalnie 100 % premii ubojowej, o której mowa w załączniku VI dla bydła innego niż cielęta, przyznawanej na warunkach przewidzianych w Rozdziale 12 Tytułu IV;

lub alternatywnie

- (ii) zatrzymać do 75 % składowej krajowych pułapów, o których mowa w artykule 41, odpowiadających specjalnej premii z tytułu byków, o której mowa w załączniku VI.

W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustanowionego zgodnie z artykułem 64 ust. 2, odnośne Państwo Członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność jest przyznawana do poziomu wynoszącego maksymalnie 75 % specjalnej premii z tytułu byków, o której mowa w załączniku VI, przyznawanej na warunkach przewidzianych w Rozdziale 12 Tytułu IV.

Artykuł 69

Fakultatywne wdrożenie określonych rodzajów gospodarowania i produkcji wysokojakościowej

Państwa Członkowskie mogą zatrzymać do 10 % składowej krajowych pułapów, o których mowa w artykule 41, odpowiadających każdemu z sektorów, o których mowa w załączniku VI. W przypadku sektora roślin uprawnych, wołowiny i cielęciny oraz owiec i kóz, zatrzymanie takie należy uwzględnić dla potrzeb stosowania maksymalnych wielkości procentowych ustalonych, odpowiednio, w artykułach 66, 67 i 68.

W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustanowionego zgodnie z artykułem 64 ust. 2, odnośne Państwo Członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników w sektorze lub sektorach, których dotyczy zatrzymanie.

Dodatkowa płatność jest przyznawana z tytułu określonych rodzajów gospodarowania, które mają istotne znaczenie dla ochrony lub poprawy środowiska naturalnego lub dla poprawy jakości i sprzedaży produktów rolnych na warunkach, które zostaną zdefiniowane przez Komisje zgodnie z procedurą o której mowa w artykule 144 ust. 2.

Sekcja 3

Wykluczenia fakultatywne

Artykuł 70

Fakultatywne wykluczenie niektórych płatności bezpośrednich

1. Państwo Członkowskie może zdecydować, najpóźniej przed dniem 1 sierpnia 2004 r., o wykluczeniu z mechanizmu płatności jednolitych:

- a) jednej lub kilku płatności bezpośrednich przyznawanych w okresie referencyjnym na mocy:
 - artykułu 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999,
 - artykułu 3 rozporządzenia (WE) nr 2358/71,w tym przypadku, stosuje się postanowienia artykułów 64 i 65 *mutatis mutandis*;
- b) wszystkich innych płatności bezpośrednich wyszczególnionych w załączniku VI przyznawanych rolnikom w okresie referencyjnym we francuskich departamentach zamorskich, na Azorach i Maderze, Wyspach Kanaryjskich i Wyspach Egejskich oraz płatności bezpośrednich przyznawanych w okresie referencyjnym na mocy:
 - artykułu 6 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93,
 - artykułu 9 rozporządzenia (WE) nr 1452/2001,
 - artykułu 13 i artykułu 22 ust. od 2 do 6 rozporządzenia (WE) nr 1453/2001,
 - artykułów 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1454/2001.

2. Nie naruszając postanowień artykułu 6 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, artykułu 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1452/2001, artykułów 13 ust. 2 i 22 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1453/2001, oraz artykułu 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1454/2001, Państwa Członkowskie przyznają płatności bezpośrednie, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w ramach limitu pułapów ustalonych zgodnie z artykułem 64 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, na warunkach określonych, odpowiednio, w Tytule IV, Rozdziałach 3, 6 i 7 – 13 niniejszego rozporządzenia, artykule 6 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, artykule 9 rozporządzenia (WE) nr 1452/2001, artykułach 13 i 22 ust. od 2 do 4 rozporządzenia (WE) nr 1453/2001, oraz artykule 5 rozporządzenia (WE) nr 1454/2001.

Łączna kwota ustalonych pułapów jest odejmowana od pułapów krajowych, o których mowa w artykule 41, zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2.

Sekcja 4

Fakultatywny okres przejściowy

Artykuł 71

Fakultatywny okres przejściowy

1. W przypadku gdy specyficzne warunki rolnicze to uzasadniają, Państwo Członkowskie może zdecydować, najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2004 r., o zastosowaniu mechanizmu płatności jednolitych po upływie okresu przejściowego, który kończy się albo dnia 31 grudnia 2005 r. albo dnia 31 grudnia 2006 r.

W przypadku gdy dane Państwo Członkowskie zdecyduje o zastosowaniu mechanizmu płatności jednolitych przed końcem okresu przejściowego, podejmuje ono odpowiednią decyzję najpóźniej do dnia 1 sierpnia roku kalendarzowego poprzedzającego rok kalendarzowy, w odniesieniu do którego będzie miał zastosowanie mechanizm płatności jednolitych.

2. Nie naruszając postanowień artykułu 70 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w okresie przejściowym dane Państwo Członkowskie stosuje płatności bezpośrednie, o których mowa w załączniku VI, na warunkach określonych, odpowiednio, w Tytule IV, Rozdziałach 3, 6 i 7 – 13 niniejszego rozporządzenia, artykule 6 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, artykule 9 rozporządzenia (WE) nr 1452/2001, artykułach 13 i 22 ust. od 2 do 4 rozporządzenia (WE) nr 1453/2001, oraz artykule 5 rozporządzenia (WE) nr 1454/2001, w ramach limitu pułapów budżetowych odpowiadających składowej tych płatności bezpośrednich w pułapie krajowym, o którym mowa w artykule 41, ustalonym przez Komisję, zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2, dla każdej z tych płatności bezpośrednich.

W przypadku płatności z tytułu suszu paszowego, Państwa Członkowskie przyznają pomoc na warunkach, które zostaną zdefiniowane zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2, w ramach powyżej wspomnianych limitów budżetowych.

3. Mechanizm płatności bezpośrednich obowiązuje od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym wygaśnięcia okresu przejściowego.

W takim przypadku, dane Państwo Członkowskie podejmuje decyzje, o których mowa w artykułach 58 ust. 1, 63 ust. 3, 64 ust. 1 i 70 przed dniem 1 sierpnia 2005 r. lub alternatywnie 2006 r., stosownie do terminu zdecydowanego na mocy ust. 1 niniejszego artykułu.

4. Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2, podejmie niezbędne środki w przypadku gdy stosowanie takiego okresu przejściowego powoduje poważne zakłócenie konkurencji na rynku wspólnotowym oraz w celu zapewnienia wywiązywania się przez Wspólnotę z zobowiązań międzynarodowych.

TYTUŁ IV

INNE MECHANIZMY POMOCOWE

ROZDZIAŁ 1

SPECJALNA PREMIA JAKOŚCIOWA Z TYTUŁU PSZENICY DURUM

Artykuł 72

Zakres stosowania

Pomoc jest przyznawana rolnikom produkującym pszenicę durum objęta kodem CN 1001 10 00, na warunkach ustanowionych w niniejszym Rozdziale.

Artykuł 73

Kwota i kwalifikowalność

1. Pomoc wynosi 40 euro na hektar.
2. Przyznawanie płatności jest uzależnione od stosowania określonych ilości kwalifikowanych nasion odmian, w danej strefie produkcji, uznanych za odmiany o wysokiej jakości przeznaczone do produkcji kaszy manny lub makaronów.

Artykuł 74

Obszary

1. Pomoc jest przyznawana dla krajowych obszarów bazowych znajdujących się w tradycyjnych strefach produkcji wyszczególnionych w załączniku X.

Powierzchnia obszarów bazowych wynosi, jak następuje:

Grecja	617 000 ha,
Hiszpania	594 000 ha,
Francja	208 000 ha,
Włochy	1 646 000 ha,
Austria	7 000 ha,
Portugalia	118 000 ha.

2. Państwo Członkowskie może podzielić swój obszar bazowy na podobszary bazowe zgodnie z obiektywnymi kryteriami.

Artykuł 75

Przekroczenie powierzchni obszarów

1. W przypadku gdy powierzchnia obszaru, dla którego wnioskowana jest pomoc przekroczy powierzchnię obszaru bazowego, powierzchnia obszaru przypadająca na rolnika, dla którego wnioskowana jest pomoc, jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku.
2. Gdy Państwo Członkowskie dzieli swój obszar bazowy na podobszary bazowe, zmniejszenie przewidziane w ust. 1 ma zastosowanie wyłącznie do rolników z podobszarów bazowych, w przypadku których limit został przekroczony. Zmniejszenie jest dokonywane gdy, w odnośnym Państwie Członkowskim, powierzchnie w podobszarach bazowych, które

nie osiągnęły swoich limitów, zostały przeniesione do podobszarów bazowych, w których takie limity zostały przekroczone.

ROZDZIAŁ 2

PREMIA Z TYTUŁU ROŚLIN WYSOKOBIAŁKOWYCH

Artykuł 76

Zakres

Pomoc jest przyznawana rolnikom produkującym rośliny wysokobiałkowe na warunkach ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

Rośliny wysokobiałkowe obejmują:

- groch objęty kodem CN 0713 10,
- bób i bobik objęty kodem CN 0713 50,
- łubin słodki objęty kodem CN ex 1209 29 50.

Artykuł 77

Kwota i kwalifikowalność

Pomoc wynosi 55,57 euro na hektar upraw roślin wysokobiałkowych zebranych po okresie dojrzałości mleczej.

Jednakże, rośliny uprawiane na obszarach, które są w pełni obsiewane oraz które są uprawiane zgodnie z lokalnymi standardami, ale które nie osiągają okresu dojrzałości mleczej w wyniku nadzwyczajnych warunków pogodowych uznanych przez odnośne Państwo Członkowskie, kwalifikują się do pomocy, pod warunkiem, że odnośne obszary nie są wykorzystywane do żadnych innych celów do tego stadium wzrostu.

Artykuł 78

Powierzchnia

1. Niniejszym ustanawia się maksymalną gwarantowaną powierzchnię wynoszącą 1 400 000 ha, dla której pomoc może być przyznawana.

2. W przypadku gdy powierzchnia, dla której wnioskowana jest pomoc przekroczy maksymalną gwarantowaną powierzchnię, powierzchnia przypadająca na rolnika, dla której pomoc jest wnioskowana, jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku, zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2.

ROZDZIAŁ 3

SPECJALNA PŁATNOŚĆ Z TYTUŁU UPRAWY RYŻU

Artykuł 79

Zakres

Pomoc przyznawana jest rolnikom produkującym ryż, objęty kodem CN 1006 10, na warunkach ustanowionych w niniejszym Rozdziale.

Artykuł 80

Kwota i kwalifikowalność

1. Pomoc jest przyznawana na hektar gruntów ryżem, na których roślina ta jest uprawiana co najmniej do początku stadium kwitnienia w normalnych warunkach wzrostu.

Jednakże, rośliny uprawiane na obszarach, które są w pełni obsiewane oraz które są uprawiane zgodnie z lokalnymi standardami, ale które nie osiągają stadium kwitnienia w wyniku nadzwyczajnych warunków pogodowych uznanych przez odnośne Państwo Członkowskie, kwalifikują się do pomocy, pod warunkiem, że odnośne obszary nie są wykorzystywane do żadnych innych celów do tego stadium wzrostu.

2. Pomoc wynosi jak następuje, według plonów w odnośnych Państwach Członkowskich:

	<i>Rok gospodarczy 2004/2005 oraz w przypadku stosowania artykułu 71 (EUR/ha)</i>	<i>Od roku gospodarczego 2005/2006 włącznie (EUR/ha)</i>
Hiszpania	1 123,95	476,25
Francja:		
- metropolia	971,73	411,75
- Gujana Francuska	1 329,27	563,25
Grecja	1 323,96	561,00
Włochy	1 069,08	453,00
Portugalia	1 070,85	453,75

Artykuł 81

Obszary

Niniejszym ustanawia się krajowy obszar bazowy dla każdego Państwa Członkowskiego – producenta. Jednakże, dla Francji ustanawia się dwa obszary bazowe. Powierzchnia obszarów bazowych wynosi, jak następuje:

Hiszpania	104 973 ha
Francja:	
- metropolia	19 050 ha

- Gujana Francuska	4 190 ha
Grecja	20 333 ha
Włochy	219 588 ha
Portugalia	24 667 ha.

Państwo Członkowskie może podzielić swój obszar lub obszary bazowe na podobszary bazowe zgodnie z obiektywnymi kryteriami.

Artykuł 82

Przekroczenie powierzchni obszarów

1. W przypadku gdy w danym Państwie Członkowskim powierzchnia obszaru przeznaczona pod uprawę ryżu w danym roku przekroczy powierzchnię obszaru bazowego, wskazanego w artykule 81, powierzchnia obszaru przypadająca na rolnika, dla którego wnioskowana jest pomoc, jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku.

2. Gdy Państwo Członkowskie dzieli swój obszar bazowy na podobszary bazowe, zmniejszenie przewidziane w ust. 1 ma zastosowanie wyłącznie do rolników z podobszarów bazowych, w przypadku których limit został przekroczony. Zmniejszenie jest dokonywane gdy, w odnośnym Państwie Członkowskim, powierzchnie w podobszarach bazowych, które nie osiągnęły swoich limitów, zostały przeniesione do podobszarów bazowych, w których takie limity zostały przekroczone.

ROZDZIAŁ 4

PŁATNOŚĆ POWIERZCHNIOWA Z TYTUŁU ORZECHÓW

Artykuł 83

Pomoc wspólnotowa

1. Pomoc wspólnotowa jest przyznawana rolnikom produkującym orzechy, na warunkach ustanowionych w niniejszym Rozdziale.

Orzechy obejmują:

- migdały objęte kodami CN 0802 11 i 0802 12,
- orzechy laskowe lub orzechy tureckie objęte kodami CN 0802 21 i 0802 22,
- orzechy włoskie objęte kodami CN 0802 31 i 0802 32,
- orzechy pistacjowe objęte kodami CN 0802 50,
- orzechy robinii objęte kodami CN 1212 10 10.

2. Państwa Członkowskie mogą zróżnicować pomoc według produktów lub poprzez zwiększenie lub zmniejszenie krajowych powierzchni gwarantowanych (zwanym następnie „KPG”) ustanowionych w artykule 84 ust. 3. Jednakże, w każdym Państwie Członkowskim łączna kwota pomocy przyznanej w danym roku nie może być wyższa niż pułap, o którym mowa w artykule 84 ust. 1.

Artykuł 84

Obszary

1. Państwo Członkowskie przyznaje pomoc wspólnotową w ramach limitu pułapu obliczonego poprzez pomnożenie liczby hektarów swoich KPG, ustalonych w ust. 3 przez średnią kwotę wynoszącą 120,75 euro.
2. Niniejszym ustanawia się maksymalną powierzchnię gwarantowaną wynoszącą 800 000 ha.
3. Maksymalna powierzchnia gwarantowana, o której mowa w ust. 2 jest dzielona na następujące KPG: krajowe powierzchnie gwarantowane (KPG)

Belgia	100 ha
Niemcy	1 500 ha
Francja	17 300 ha
Grecja	41 100 ha
Włochy	130 100 ha
Luksemburg	100 ha
Holandia	100 ha
Austria	100 ha
Portugalia	41 300 ha
Hiszpania	568 200 ha
Zjednoczone Królestwo	100 ha

4. Państwo Członkowskie może podzielić swoje KPG na podobszary zgodnie z obiektywnymi kryteriami, w szczególności na poziomie regionalnym lub w odniesieniu do produkcji.

Artykuł 85

Przekroczenie powierzchni obszarów

Gdy Państwo Członkowskie dzieli swoją KPG na podobszary bazowe, i jeden lub więcej podobszarów bazowych zostanie przekroczonych, powierzchnia przypadająca na rolnika, dla której wnioskowana jest pomoc wspólnotowa, jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku dla rolników z podobszarów bazowych, w których limit został przekroczony. Zmniejszenie takie jest dokonywane gdy, w odnośnym Państwie Członkowskim, powierzchnie w podobszarach bazowych, które nie osiągnęły swoich limitów, zostały przeniesione do podobszarów bazowych, w których takie limity zostały przekroczone.

Artykuł 86

Warunki kwalifikowalności

1. Płatność pomocy wspólnotowej jest uzależniona, w szczególności, od minimalnej powierzchni poletek oraz minimalnej gęstości obsadzenia drzewami.

2. Powierzchnie podlegające planom poprawy, w rozumieniu artykułu 14 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1035/72 z dnia 18 maja 1972 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw³⁰, stają się kwalifikowalne do pomocy w ramach niniejszego mechanizmu z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym wygasa dany plan poprawy.

3. Państwa Członkowskie mogą uzależnić przyznanie pomocy wspólnotowej o członkostwa rolników w organizacji producenckiej uznanej na mocy postanowień artykułu 11 lub 14 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

4. Jeżeli zastosowane zostaną postanowienia ust. 3, Państwa Członkowskie mogą zdecydować, że płatność, o której mowa w ust. 1 będzie przekazywana organizacjom producenckim w imieniu jej członków. Kwota pomocy otrzymywanej przez organizację producencką jest wypłacana jej członkom. Jednakże, Państwa Członkowskie mogą zezwolić organizacji producenckiej, z tytułu rekompensaty za usługi świadczone na rzecz swoich członków, dokonywać potrącenia z kwoty pomocy wspólnotowej maksymalnie do wysokości 2 %.

Artykuł 87

Pomoc krajowa

1. Państwa Członkowskie mogą przyznać pomoc krajową, dodatkowo oprócz pomocy wspólnotowej, maksymalnie do wysokości 120,75 euro na hektar na rok.

2. Pomoc krajowa może być wypłacana dla obszarów otrzymujących pomoc wspólnotową.

3. Państwa Członkowskie mogą uzależnić przyznawanie pomocy krajowej od członkostwa rolników w organizacji producenckiej uznanej na mocy postanowień artykułu 11 lub 14 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

³⁰ Dz.U. WE nr L 118, z 20.05.1972 r., str. 1 Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1363/95 (Dz.U. WE nr L 132, z 16.06.1995 r., str. 8).

ROZDZIAŁ 5

POMOC Z TYTUŁU ROŚLIN ENERGETYCZNYCH

Artykuł 88

Pomoc

Pomoc wynosząca 45 euro na hektar na rok jest przeznaczana dla powierzchni obsianych roślinami energetycznymi wykorzystywanymi na warunkach ustanowionych w niniejszym Rozdziale.

Rośliny energetyczne oznaczają rośliny dostarczane zasadniczo na potrzeby produkcji następujących produktów energetycznych:

- produktów uznawanych za paliwa biologiczne wyszczególnione w artykule 2 punkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/30/WE z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie promowania wykorzystywania paliw biologicznych lub innych paliw odnawialnych na potrzeby transportu³¹,
- energii elektrycznej i termalnej produkowanej z biomasy.

Artykuł 89

Powierzchnie

1. Niniejszym ustanawia się maksymalną powierzchnię gwarantowaną wynoszącą 1 500 000 ha, dla której można przyznać pomoc.

2. W przypadku gdy powierzchnia, dla której wnioskowana jest pomoc, przekroczy maksymalną powierzchnię gwarantowaną, powierzchnia przypadająca na rolnika, dla której wnioskowana jest pomoc jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku, zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2.

Artykuł 90

Warunki kwalifikowalności

Pomoc jest przyznawana wyłącznie w odniesieniu do powierzchni, których produkcja jest przedmiotem umowy pomiędzy rolnikiem i przemysłem przetwórczym, za wyjątkiem przypadku przetwórstwa podejmowanego przez samego rolnika w gospodarstwie.

Powierzchnie, które zostały uwzględnione we wniosku z tytułu mechanizmu dla roślin energetycznych, nie mogą być liczone jako powierzchnie odłogowane na potrzeby spełnienia wymogu odłogowania określonego w artykule 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999 oraz w artykułach 54 ust. 2, 63 ust. 2, i 107 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 91

³¹ Dz.U. WE nr L 123, z 17.05.2003 r., str. 42.

Przegląd wykazu roślin energetycznych

Produkty mogą być dodawane lub usuwane z wykazu zawartego w artykule 88, zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2.

Artykuł 92

Przegląd mechanizmu dla roślin energetycznych

Do dnia 31 grudnia 2006 r., Komisja przedłoży raport Radzie dotyczący wdrożenia mechanizmu, wraz z, jeżeli okaże się to niezbędne, odpowiednimi propozycjami uwzględniającymi wdrożenie wspólnotowej inicjatywy dotyczącej paliw biologicznych.

ROZDZIAŁ 6

POMOC Z TYTUŁU ZIEMNIAKÓW NA SKROBIĘ

Artykuł 93

Pomoc

Ustanawia się pomoc dla rolników produkujących ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej. Kwota płatności odnosi się do ilości ziemniaków potrzebnych do wytworzenia jednej tony skrobi. Wynosi ona:

- 110,54 euro dla roku gospodarczego 2004/2005 oraz w przypadku zastosowania postanowień artykułu 71,
- 66,32 euro począwszy od roku gospodarczego 2005/2006 włącznie,

Jest ona dostosowywana stosownie do zawartości skrobi w ziemniakach.

Artykuł 94

Warunki

Pomoc jest wypłacana wyłącznie w odniesieniu do ilości ziemniaków będących przedmiotem umowy kontraktacyjnej pomiędzy producentem ziemniaków a wytwórcą skrobi w ramach limitu kwoty przyznanej takiemu przedsiębiorstwu, w sposób przewidziany w artykule 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1868/94.

ROZDZIAŁ 7

PREMIA MLECZA ORAZ PŁATNOŚĆ DODATKOWA

Artykuł 95

Premia mleczna

1. W latach 2004 – 2007, producenci mleka kwalifikują się do premii mlecznej. Jest ona przyznawana na rok kalendarzowy, na gospodarstwo i na tonę indywidualnej ilości referencyjnej kwalifikującej się do premii, posiadanej przez dane gospodarstwo.

2. Nie naruszając postanowień ust. 3 oraz ograniczeń wynikających z zastosowania ust. 4, indywidualne ilości referencyjne dla mleka, posiadane przez gospodarstwo w dniu 31 marca danego roku kalendarzowego, wyrażone w tonach, są mnożone przez:

- 8,15 euro na tonę dla roku kalendarzowego 2004,
- 16,31 euro na tonę dla roku kalendarzowego 2005,
- 24,49 euro na tonę dla lat kalendarzowych 2006 i 2007, oraz

w przypadku zastosowania artykułu 70, dla kolejnych lat kalendarzowych.

3. Indywidualne ilości referencyjne, które podlegają tymczasowym przeniesieniom zgodnie z artykułem 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3950/92 z dnia 28 grudnia 1992 r. ustanawiającego dodatkową opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i produktów mleczarskich³² lub z artykułem 16 rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i produktów mleczarskich³³, obowiązujące w dniu 31 marca danego roku kalendarzowego są uważane za posiadane przez gospodarstwo cesjonariusza dla tego roku kalendarzowego.

4. Dla potrzeb stosowania ust. 2, w przypadku gdy, w dniu 31 marca roku kalendarzowego, suma wszystkich indywidualnych ilości referencyjnych w danym Państwie Członkowskim przekracza sumę odpowiadających łącznych ilości takiego Państwa Członkowskiego określonych w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 3950/92, dla dwunastomiesięcznego okresu 1999/2000, odnośne Państwo Członkowskie, na podstawie obiektywnych kryteriów, podejmuje niezbędne kroki w celu odpowiedniego zmniejszenia łącznej kwoty indywidualnych ilości referencyjnych kwalifikujących się do premii na jego terytorium.

³² Dz.U. WE nr L 405, z 31.12.1992 r., str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 572/2003 (Dz.U. WE nr L 82, z 29.03.2003 r., str. 20).

³³ Patrz str. 123 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Artykuł 96

Płatności dodatkowe

1. W latach 2004 – 2007, Państwa Członkowskie dokonują płatności dodatkowych, w ujęciu rocznym, na rzecz producentów mających siedzibę na ich terytorium, równych globalnym kwotom przypadającym na rok określonym w ust. 2. Płatności takich należy dokonywać zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób aby zapewnić równe traktowanie producentów oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zakłócenia konkurencji. Ponadto, płatności takich nie dotyczą wahań cen rynkowych.

Premie uzupełniające są przyznawane wyłącznie jako kwota uzupełniająca przypadająca na kwotę premii określoną w artykule 95 ust. 2.

2. Płatności dodatkowe: globalne kwoty wyrażone w milionach euro

	2004	2005	2006 i 2007 ¹
Belgia	12,12	24,30	36,45
Dania	16,31	32,70	49,05
Niemcy	101,99	204,53	306,79
Grecja	2,31	4,63	6,94
Hiszpania	20,38	40,86	61,29
Francja	88,70	177,89	266,84
Irlandia	19,20	38,50	57,76
Włochy	36,34	72,89	109,33
Luksemburg	0,98	1,97	2,96
Holandia	40,53	81,29	121,93
Austria	10,06	20,18	30,27
Portugalia	6,85	13,74	20,62
Finlandia	8,81	17,66	26,49
Szwecja	12,09	24,24	36,37
Zjednoczone Królestwo	53,40	107,09	160,64

¹ Oraz, w przypadku zastosowania postanowień artykułu 70, dla kolejnych lat kalendarzowych.

Artykuł 97

Definicje

Dla potrzeb niniejszego Rozdziału, mają zastosowanie definicje terminu „producent” ustanowione w artykule 5 rozporządzenia (WE) nr 1788/2003.

ROZDZIAŁ 8

SPECJALNA POMOC REGIONALNA Z TYTUŁU ROŚLIN UPRAWNYCH

Artykuł 98

Pomoc

W przypadku zastosowania postanowień artykułu 70, w Finlandii i Szwecji, na północ od 62 równoleżnika szerokości geograficznej północnej oraz na niektórych przyległych obszarach, na których występują porównywalne warunki klimatyczne, powodujące, że prowadzenie działalności rolniczej jest szczególnie utrudnione, rolnicy produkujący zboża, nasiona oleiste, siemię lniane oraz len i konopie uprawiane na włókno, otrzymują specjalną pomoc w wysokości 24 euro na tonę, pomnożoną przez plony określone w planie regionalizacji dla odnośnego regionu w ramach pułapu ustalonego przez Komisję zgodnie z artykułem 64 ust. 2, odpowiadającego składowej takiej pomocy w pułapie, o którym mowa w artykule 41.

Gdy łączna kwota wnioskowanej pomocy przekroczy ustalony pułap, pomoc przypadająca na rolnika jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku.

ROZDZIAŁ 9

POMOC Z TYTUŁU NASION

Artykuł 99

Pomoc

1. W przypadku zastosowania postanowień artykułu 70, Państwa Członkowskie przyznają, w ujęciu rocznym, pomoc ustaloną w załączniku XI dla produkcji nasion podstawowych lub nasion kwalifikowanych jednego lub kilku gatunków wyszczególnionych w załączniku XI.

2. W przypadku gdy powierzchnia zatwierdzona do kwalifikacji nasion, dla której wnioskowana jest pomoc z tytułu nasion, jest wykorzystywana również na potrzeby ubiegania się o pomoc w ramach mechanizmu płatności jednolitych, kwota pomocy z tytułu nasion, za wyjątkiem gatunków, o których mowa w załączniku XI punkt 1 i 2, jest zmniejszana, ale do poziomu nie mniejszego niż zero, o kwotę pomocy z tytułu mechanizmu płatności jednolitych, która ma zostać przyznana w danym roku dla odnośnej powierzchni.

3. Kwota wnioskowanej pomocy nie może przekroczyć pułapu, ustalonego przez Komisję zgodnie z artykułem 64 ust. 2, odpowiadającego składowej pomocy z tytułu nasion dla odnośnych gatunków, pułapu krajowego, o którym mowa w artykule 41.

Gdy łączna kwota wnioskowanej pomocy przekroczy ustalony pułap, pomoc przypadająca na rolnika jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku.

4. Odmiany *Cannabis sativa L.*, dla których wypłacana jest pomoc przewidziana w niniejszym artykule, są określane zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2.

ROZDZIAŁ 10

PLATNOŚĆ POWIERZCHNIOWA Z TYTUŁU ROŚLIN UPRAWNYCH

Artykuł 100

Zakres stosowania i definicje

1. W przypadku zastosowania artykułu 66, Państwa Członkowskie przyznają, na warunkach określonych w niniejszym Rozdziale, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, pomoc wybraną przez odnośne Państwa Członkowskie zgodnie z tym artykułem, dla rolników produkujących rośliny uprawne.

2. Na potrzeby niniejszego Rozdziału:

- rok gospodarczy biegnie od 1 lipca do 30 czerwca,
- „rośliny uprawne” oznaczają rośliny uprawne wyszczególnione w załączniku IX.

3. Państwa Członkowskie, w których kukurydza nie jest uprawą tradycyjną, mogą zdecydować, że kiszonka z zielonki kwalifikuje się do płatności powierzchniowych z tytułu roślin uprawnych, na takich samych warunkach jak warunki mające zastosowanie do roślin uprawnych.

Artykuł 101

Obszary bazowe

Płatność powierzchniowa jest ustalana na hektar oraz jest regionalnie różnicowana.

Płatność powierzchniowa jest przyznawana dla powierzchni, która jest wykorzystywana pod uprawę roślin uprawnych lub która podlega odłogowaniu zgodnie z postanowieniami artykułu 107 niniejszego rozporządzenia, oraz która nie przekracza łącznej liczby hektarów regionalnego obszaru lub obszarów bazowych, ustalonych w załączniku VI rozporządzenia Komisji (WE) nr 2316/1999³⁴, uwzględniając stosowanie rozporządzenia (WE) nr 1017/94.

Poprzez pojęcie region, w niniejszym kontekście, należy rozumieć Państwo Członkowskie lub region w ramach Państwa Członkowskiego, w zależności od wyboru danego Państwa Członkowskiego. W przypadku stosowania postanowień artykułu 6 niniejszego rozporządzenia, obszar lub obszary ustalone w załączniku VI rozporządzenia (WE) nr 2316/1999 są zmniejszane o liczbę hektarów odpowiadających uprawniom z tytułu

³⁴ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2316/1999 z dnia 22 października 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych (Dz.U. WE nr L 280, z 30.10.1999 r., str. 43). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1035/2003 (Dz.U. WE nr L 150, z 18.06.2003 r., str. 24).

odłogowania określonym zgodnie z artykułem 53 i 63 ust. 2 niniejszego rozporządzenia w danym regionie.

Artykuł 102

Przekroczenie obszarów bazowych i pułapu

1. Jeżeli suma powierzchni, dla których wnioskowana jest płatność z tytułu mechanizmu dla roślin uprawnych, włączając w to grunty odłogowane przewidziane w tym mechanizmie, w przypadku stosowania postanowień artykułu 71, przekraczają powierzchnię obszaru bazowego, kwalifikująca się powierzchnia na rolnika jest proporcjonalnie zmniejszana dla wszystkich płatności przyznawanych na mocy niniejszego rozporządzenia w danym regionie, podczas tego samego roku gospodarczego.

2. Suma wnioskowanych płatności nie może być wyższa niż pułap ustanowiony przez Komisję zgodnie z artykułem 64 ust. 2. Jeżeli łączna kwota wnioskowanej pomocy przekracza ustalony pułap, pomoc przypadająca na rolnika jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku.

3. W przypadku zastosowania postanowień artykułu 71, powierzchnie, które nie są uwzględnione we wniosku o płatność na mocy niniejszego Rozdziału, ale które są uwzględnione we wniosku o pomoc na mocy Rozdziału 12 są również uwzględniane przy obliczaniu powierzchni, dla których płatność jest wnioskowana.

4. Jeżeli Państwo Członkowskie zdecyduje, że kiszonka z zielonki kwalifikuje się do płatności powierzchniowych z tytułu roślin uprawnych, należy zdefiniować odrębny obszar bazowy. Jeżeli powierzchnia obszaru bazowego dla roślin uprawnych lub kiszonki z zielonki nie zostanie osiągnięta w danym roku gospodarczym, wówczas różnica hektarów jest przydzielana dla tego samego roku gospodarczego do odpowiadającego obszaru bazowego.

5. W przypadku gdy Państwo Członkowskie zdecydowało o ustanowieniu jednego lub kilku krajowych obszarów bazowych, może ono podzielić każdy krajowy obszar bazowy na podobszary bazowe zgodnie z obiektywnymi kryteriami, które zostaną zdefiniowane przez takie Państwo Członkowskie.

Dla potrzeb stosowania postanowień niniejszego ustępu, obszary bazowe „Secano” i „Regadio” są uważane za krajowe obszary bazowe.

W przypadku gdy dojdzie do przestrzelenia krajowego obszaru bazowego, odnośne Państwo Członkowskie może, zgodnie z obiektywnymi kryteriami, skoncentrować środek działania obowiązujący na mocy ust. 1, całkowicie lub częściowo w podobszarach bazowych, dla których odnotowano przestrzelenie.

Państwa Członkowskie, które zdecydowały o zastosowaniu możliwości przewidzianych w niniejszym ustępie, informują rolników i Komisję do dnia 15 września o swoim wyborze oraz przekazują szczegółowe zasady dotyczące ich stosowania.

Artykuł 103

Plan regionalizacji

Ma zastosowanie plan regionalizacji ustanowiony przez Państwa Członkowskie stosownie do postanowień artykułu 3 rozporządzenia (WE) nr 1251/1991.

Plan regionalizacji może zostać poddany przeglądowi, zgodnie z obiektywnymi kryteriami, przez odnośne Państwo Członkowskie na wniosek Komisji lub z inicjatywy takiego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 104

Kwota podstawowa

1. Płatność powierzchniowa jest obliczana poprzez pomnożenie kwoty podstawowej na tonę przez średni plon zbóż określony w planie regionalizacji dla danego regionu.

2. Obliczenie, o którym mowa w ust. 1, jest przeprowadzane przy zastosowaniu średnich plonów zbóż. Jednakże, w przypadku gdy kukurydza jest traktowana oddzielnie, plon „kukurydzy” jest wykorzystywany dla kukurydzy, a plon „zbóż innych niż kukurydza” jest wykorzystywany dla zbóż, nasion oleistych, siemienia lnianego oraz lnu i konopi uprawianych na włókno.

3. Kwota podstawowa dla roślin uprawnych oraz, w przypadku zastosowania postanowień artykułu 71, dla gruntów odłogowanych zostaje ustalona na poziomie 63,00 euro na tonę począwszy od roku gospodarczego 2005/2006 włącznie.

Artykuł 105

Dopłata uzupełniająca z tytułu pszenicy durum

1. Dopłata uzupełniająca do płatności powierzchniowej, wynosząca:

- 291 euro na hektar dla roku gospodarczego 2005/2006,
- 285 euro na hektar począwszy od roku gospodarczego 2006/2007 włącznie,

jest wypłacana dla gruntów przeznaczonych pod uprawę pszenicy durum w tradycyjnych strefach produkcyjnych wyszczególnionych w załączniku X, przy zastosowaniu następujących limitów:

Grecja	617 000 ha
Hiszpania	594 000 ha
Francja	208 000 ha
Włochy	1 646 000 ha
Austria	7 000 ha
Portugalia	118 000 ha.

2. Jeżeli łączna powierzchnia gruntów, dla których wnioskowana jest dopłata uzupełniająca do płatności powierzchniowej, jest większa niż limit, o którym mowa powyżej w trakcie danego roku gospodarczego, wówczas powierzchnia przypadająca na rolnika, dla której może zostać wypłacona dopłata uzupełniająca, jest proporcjonalnie zmniejszana.

Jednakże, z zastrzeżeniem limitów przypadających na poszczególne Państwa Członkowskie, ustanowionych w ust. 1, Państwa Członkowskie mogą rozdzielić powierzchnie wyszczególnione w tym ustępie pomiędzy strefy produkcyjne zdefiniowane w załączniku X lub, jeżeli zajdzie taka potrzeba, pomiędzy regiony produkcyjne planu regionalizacyjnego, zgodnie z zasięgiem produkcji pszenicy durum w latach 1993 – 1997. W przypadku przeprowadzenia takiej operacji, jeżeli całkowita powierzchnia w ramach danego regionu, dla którego wnioskowana jest dopłata uzupełniająca do płatności powierzchniowej, jest większa niż odpowiadający regionalny limit w trakcie danego roku gospodarczego, wówczas powierzchnia przypadająca na rolnika w takim regionie produkcyjnym, dla którego dopłata uzupełniająca może zostać wypłacona, jest proporcjonalnie zmniejszana. Zmniejszenie takie jest dokonywane gdy, w ramach danego Państwa Członkowskiego, powierzchnie w regionach, które nie osiągnęły swoich limitów regionalnych, zostały przekazane do regionów, w których limity takie zostały przekroczone.

3. W regionach, w których produkcja pszenicy durum jest prowadzona od dłuższego czasu, a które nie zostały uwzględnione w załączniku X, należy przyznać specjalną pomoc wynoszącą 46 euro na hektar na rok gospodarczy 2005/2006, w ramach limitu obejmującego następującą liczbę hektarów:

Niemcy	10 000 ha
Hiszpania	4 000 ha
Francja	50 000 ha
Włochy	4 000 ha
Zjednoczone Królestwo	5 000 ha.

Artykuł 106

Len i konopie

Dla lnu i konopi uprawianych na włókno, płatność powierzchniowa jest przekazywana wyłącznie, w zależności od okoliczności, gdy zawarta zostanie umowa lub złożone zostanie zobowiązanie, o których mowa w artykule 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000.

Dla konopi uprawianych na włókno, płatność powierzchniowa jest dokonywana również z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w artykule 52.

Odłogowanie

1. W przypadku zastosowania postanowień artykułu 71, rolnicy ubiegający się o płatność powierzchniową podlegają obowiązkowi wyłączenia części gruntów należących do ich gospodarstwa z produkcji, jak również otrzymują rekompensatę z tytułu takiego obowiązku.

2. Obowiązek odłogowania dotyczący każdego rolnika ubiegającego się o płatności powierzchniowe jest ustalany jako procent jego gruntów przeznaczonych pod uprawę roślin uprawnych i które stanowią przedmiot wniosku o płatność oraz które są odłogowane stosownie do postanowień niniejszego Rozdziału.

Podstawowy wskaźnik obowiązkowego odłogowania zostaje ustalony w wysokości 10 % na lata gospodarcze 2005/2006 i 2006/2007.

3. Grunty odłogowane mogą być wykorzystywane do:

- produkcji materiałów na potrzeby wytworzenia we Wspólnocie produktów, które nie są bezpośrednio przeznaczone do spożyci przez ludzi lub zwierzęta, pod warunkiem stosowania skutecznych systemów kontroli;
- uprawy roślin strączkowych w gospodarstwie rolnym, dla całości jego produkcji, zgodnie z zobowiązaniami ustanowionymi w rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91.

Państwa Członkowskie są uprawnione do wypłacania krajowej pomocy w wysokości do 50 % kosztów związanych z założeniem wieloletnich upraw przeznaczonych do produkcji biomasy na odłogowanych gruntach.

4. Ilość produktów ubocznych z przeznaczeniem na pasze lub żywność, które mogą stać się dostępne w wyniku uprawy nasion oleistych na odłogowanych gruntach na mocy postanowień ust. 3, pierwszy myślnik, jest uwzględniana na potrzeby stosowania limitu w wysokości 1 miliona ton, o którym mowa w artykule 56 ust. 3.

5. W przypadku ustanowienia różnych plonów dla gruntów nawadnianych i gruntów nienawadnianych, ma zastosowanie płatność z tytułu odłogowania dla gruntów nienawadnianych.

6. Rolnicy mogą otrzymać płatność z tytułu odłogowania dla gruntów dobrowolnie odłogowanych ponad wymaganą powierzchnię gruntów. Państwa Członkowskie zezwalają rolnikom na odłogowanie do co najmniej 10 % powierzchni przeznaczonych pod uprawę roślin uprawnych i które stanowią przedmiot wniosku o płatność oraz które są odłogowane stosownie do postanowień niniejszego artykułu. Wyższe wielkości procentowe mogą zostać ustanowione przez Państwo Członkowskie po uwzględnieniu specyficznej sytuacji oraz zapewnieniu zajęcia wystarczającej powierzchni użytków rolnych.

W przypadku zastosowania postanowień artykułu 66, niniejszy ustęp stosuje się zgodnie ze szczegółowymi zasadami, które zostaną przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2.

7. Rolnicy, którzy składają wniosek o płatność dla powierzchni nie większej niż powierzchnia, która byłaby konieczna do wyprodukowania 92 ton zbóż, na podstawie plonów określonych dla ich regionu, nie są związani obowiązkiem odłogowania. Postanowienia ust. 6 stosuje się do takich rolników.

8. Nie naruszając postanowień artykułu 108, grunty:

- odłogowane w ramach środków rolno-środowiskowych (artykuły 22 i 24 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999), które nie są wykorzystywane ani do celów rolniczych ani na potrzeby działalności dochodowej innej niż działalność zaakceptowana dla innych odłogowanych gruntów na mocy niniejszego rozporządzenia, lub
- zalesione w ramach zalesiania (artykuł 31 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999),

w wyniku złożenia wniosku po dniu 28 czerwca 1995 r., mogą, do limitu przypadającego na gospodarstwo, który może zostać określony przez odnośne Państwo Członkowskie, być zaliczane jako odłogowane na potrzeby spełnienia wymogu odłogowania, o którym mowa w ust. 1. Limit taki jest określany wyłącznie w zakresie niezbędnym do uniknięcia koncentrowania na niewielkiej liczbie gospodarstw nieproporcjonalnie dużej kwoty dostępnego budżetu odnoszącego się do przedmiotowego mechanizmu.

Jednakże, na takich obszarach płatność powierzchniowa wyszczególniona w artykule 104 niniejszego rozporządzenia nie jest przyznawana, a wsparcie przyznawane na mocy postanowień artykułu 24 ust. 1 lub artykułu 31 ust. 1, drugi myślnik, rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 jest ograniczane do kwoty równej maksymalnie płatności powierzchniowej z tytułu odłogowania, o której mowa w artykule 104 niniejszego rozporządzenia.

Państwa Członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu mechanizmu przewidzianego w niniejszym ustępie do nowych wnioskodawców w regionie, w którym istnieje ciągle ryzyko znacznego przestrzelenia regionalnego obszaru bazowego.

9. Powierzchnia gruntów odłogowanych nie może być mniejsza niż 0,1 ha oraz grunty takie nie mogą być węższe niż 10 metrów. Z powodu należycie uzasadnionych przyczyn związanych ze środowiskiem naturalnym, Państwa Członkowskie mogą zaakceptować grunty o szerokości wynoszącej co najmniej 5 metrów i powierzchni 0,05 ha.

Artykuł 108

Kwalifikujące się grunty

Wnioski o płatności mogą nie być składane w odniesieniu do gruntów, które, w dniu przewidzianym na składanie wniosków o pomoc powierzchniową za rok 2003, były wykorzystywane jako trwałe pastwiska, uprawy trwałe lub drzewa lub były wykorzystywane do celów nierolniczych.

Państwa Członkowskie mogą, na warunkach, które zostaną określone zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2, wprowadzić derogację od pierwszego akapitu niniejszego artykułu, pod warunkiem, że podejmą działania na rzecz zapobieżenia znaczącemu wzrostowi łącznej powierzchni kwalifikujących się gruntów rolnych.

Artykuł 109

Obsiewanie i stosowanie

W celu kwalifikowania się do płatności powierzchniowej, rolnik musi, najpóźniej do dnia 31 maja poprzedzającego zbiory dla danej uprawy, wysiać nasiona, oraz, najpóźniej do dnia 15 maja, złożyć wniosek.

Artykuł 110

Przepisy wykonawcze

Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego Rozdziału zostaną przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2, a w szczególności:

- przepisy dotyczące ustanowienia i zarządzania obszarami bazowymi,
- przepisy dotyczące utworzenia planów regionalizacji produkcji,
- przepisy dotyczące kiszonki z zielonki,
- przepisy dotyczące przyznawania płatności powierzchniowej,
- przepisy dotyczące minimalnej powierzchni kwalifikującej do otrzymania płatności; przepisy takie uwzględniają, w szczególności, wymogi w zakresie monitorowania oraz pożądaną efektywność przedmiotowego mechanizmu,
- przepisy określające, dla pszenicy durum, zasady kwalifikowania się do dopłat uzupełniających do płatności powierzchniowej oraz wymogi kwalifikowalności dla pomocy specjalnej, a w szczególności określenia regionów, które należy wziąć pod uwagę,
- przepisy dotyczące odłogowania, a w szczególności przepisy dotyczące artykułu 107 ust. 3; warunki takie powinny definiować pastewne rośliny strączkowe, które mogą być uprawiane na gruntach odłogowanych oraz, odnośnie pierwszego myślnika w pierwszym akapicie tego ustępu, mogą obejmować uprawę roślin bez rekompensaty.

Zgodnie z tą samą procedurą, Komisja może:

- albo uwarunkować przyznanie płatności od stosowania:
 - (i) określonych nasion;
 - (ii) nasion kwalifikowanych w przypadku pszenicy durum oraz lnu i konopi uprawianych na włókno;
 - (iii) określonych odmian w przypadku nasion oleistych, pszenicy durum, siemienia lnianego oraz lnu i konopi uprawianych na włókno;
- albo zostawić Państwu Członkowskiemu możliwość uzależnienia przyznania płatności od spełnienia takich warunków,
- zezwolić na zmianę terminów przewidzianych w artykule 109 w niektórych strefach w przypadku gdy nadzwyczajne warunki klimatyczne czynią normalne terminy niemożliwymi do zastosowania.

ROZDZIAŁ 11

PREMIE Z TYTUŁU OWIEC I KÓZ

Artykuł 111

Zakres stosowania

W przypadku zastosowania postanowień artykułu 67, Państwa Członkowskie przyznają, w ujęciu rocznym, premie lub dodatkowe płatności rolnikom, którzy hodują owce i kozy, z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w niniejszym Rozdziale, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

Artykuł 112

Definicje

Dla potrzeb niniejszego Rozdziału, mają zastosowanie następujące definicje:

- a) „maciorka” oznacza samicę z gatunku owiec, która kociła się przynajmniej raz lub która ma ponad jeden rok życia;
- b) „koza” oznacza samicę z gatunku kóz, która kociła się przynajmniej raz lub która ma ponad jeden rok życia.

Artykuł 113

Premia z tytułu maciorek i kóz

1. Rolnik utrzymujący maciorki w swoim gospodarstwie może korzystać, po złożeniu wniosku, z premii z tytułu utrzymywania maciorek (premi z tytułu maciorek).

2. Rolnik utrzymujący kozy w swoim gospodarstwie może korzystać, po złożeniu wniosku, z premii z tytułu utrzymywania kóz (premi z tytułu kóz). Premia taka jest przyznawana rolnikom na określonych obszarach, w których produkcja spełnia następujące dwa kryteria:

- a) hodowla kóz jest ukierunkowana głównie na produkcję koźliny;
- b) techniki hodowli kóz i owiec są podobne co do swojej natury.

Wykaz takich obszarów zostanie ustanowiony zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2.

3. Premia z tytułu maciorek oraz premia z tytułu kóz jest przyznawana w formie płatności rocznej na każde kwalifikujące się zwierzę na rok kalendarzowy oraz na rolnika w ramach limitów indywidualnych pułapów. Minimalna liczba zwierząt, w odniesieniu do których składany jest wniosek o premię, jest określana przez Państwo Członkowskie. Liczba minimalna nie powinna być mniejsza niż 10 i większa niż 50.

4. Kwota premii na maciorkę wynosi 21 euro. Jednakże, dla rolników sprzedających mleko owcze lub produkty oparte na leku owczym, premia na maciorkę wynosi 16,8 euro.

5. Kwota premii na kozę wynosi 16,8 euro.

Artykuł 114

Premia uzupełniająca

1. Premia uzupełniająca jest wypłacana rolnikom z obszarów, gdzie produkcja owiec i kóz stanowi działalność tradycyjną lub ma znaczący udział w gospodarce wiejskiej. Państwa Członkowskie definiują takie obszary. W każdym razie, premia uzupełniająca jest przyznawana wyłącznie rolnikowi, którego gospodarstwo, w kategoriach powierzchni wykorzystywanej na cele rolnicze, znajduje się co najmniej w 50 % na obszarach o utrudnionych warunkach gospodarowania zdefiniowanych stosownie do rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

2. Premia uzupełniająca jest przyznawana również rolnikowi zajmującemu się okresowym wypasem zwierząt, pod warunkiem, że:

- a) co najmniej 90 % zwierząt, dla których wnioskowana jest premia jest wypasanych przez co najmniej 90 kolejnych dni na kwalifikujących się obszarach określonych zgodnie z ust. 1, oraz
- b) siedziba gospodarstwa znajduje się na należycie zdefiniowanym obszarze geograficznym, który został określony przez Państwo Członkowskie jako obszar tradycyjnego wykonywani okresowego wypasu owiec i/lub kóz oraz pod warunkiem, że takie przemieszczenia zwierząt są konieczne ze względu na brak paszy w wystarczającej ilości w czasie okresowego wypasu zwierząt.

3. Kwota premii uzupełniającej jest ustalana na poziomie 7 euro na maciorkę i na kozę. Premia uzupełniająca jest przyznawana z zastrzeżeniem tych samych warunków co warunki ustanowione odnośnie przyznawania premii z tytułu maciorek i kóz.

Artykuł 115

Przepisy wspólne

1. Premie są wypłacane rolnikom – beneficjentom na podstawie liczby maciorek i /lub kóz utrzymywanych w gospodarstwie przez minimalny okres, który zostanie określony zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2.

2. W momencie gdy rozporządzenie zawierające nowe przepisy dotyczące identyfikacji i rejestracji owiec i kóz wejdzie w życie, aby kwalifikować się do premii dane zwierzę będzie musiało zostać poddane identyfikacji i rejestracji zgodnej z takimi przepisami.

Artykuł 116

Limity indywidualne

1. W dniu 1 stycznia 2005 r. indywidualny pułap przypadający na rolnika, o którym mowa w artykule 113 ust. 3 będzie równy liczbie praw do premii, które rolnik posiadał w dniu 31 grudnia 2004 r. zgodnie z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi.

2. Państwa Członkowskie podejmą niezbędne środki dla zapewnienia aby suma praw do premii na ich terytorium nie przekroczyła krajowych pułapów określonych w ust. 4 oraz aby rezerwy krajowe, o których mowa w artykule 118 mogły zostać utrzymane.

3. Prawa do premii, które zostały wycofane na mocy środka podjętego zgodnie z ust. 2 zostaną zniesione.

4. Mają zastosowanie następujące pułapy:

Państwo Członkowskie	Prawa (x 1 000)
Belgia	70
Dania	104
Niemcy	2 432
Grecja	11 023
Hiszpania	19 580
Francja	7 842
Irlandia	4 956
Włochy	9 575
Luksemburg	4
Holandia	930
Austria	206
Portugalia ¹	2 690
Finlandia	80
Szwecja	180
Zjednoczone Królestwo	19 492
Ogółem	79 164

¹ podlega dostosowaniu po wygaśnięciu rozporządzenia (WE) nr 1017/94.

Artykuł 117

Przeniesienie praw do premii

1. Gdy rolnik sprzedaje lub w inny sposób przekazuje prawo własności do swojego gospodarstwa, może on przekazać wszystkie swoje prawa do premii osobie, która przejmuje jego gospodarstwo.

2. Rolnik może również przekazać, w całości lub części, swoje prawa do premii innym rolnikom bez przenoszenia praw do swojego gospodarstwa.

W przypadku przeniesienia praw do premii bez przenoszenia praw do gospodarstwa, część przenoszonych praw do premii, nie przekraczająca 15 %, jest zwracana, bez rekompensaty, do rezerwy krajowej Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się dane gospodarstwo, w celu ich bezpłatnego rozdysponowania.

Państwa Członkowskie mogą nabyć prawa do premii od rolników, którzy zgodzą się, na zasadzie dobrowolności, zwrócić swoje prawa do premii, w całości lub w części. W takim przypadku, kwoty wypłacone rolnikom za zbycie takich praw do premii mogą zostać uregulowane albo ze środków budżetu krajowego albo w sposób przewidziany na mocy artykułu 119 ust. 2, piąty myślnik.

W drodze derogacji od postanowień ust. 1 oraz w należycie uzasadnionych okolicznościach, Państwa Członkowskie mogą uregulować, że w przypadku sprzedaży lub innego sposobu przekazania praw do gospodarstwa, przekazanie praw do premii jest dokonywane za pośrednictwem rezerwy krajowej.

3. Państwa Członkowskie mogą podjąć niezbędne środki dla przeciwdziałania przenoszeniu praw do premii z obszarów lub regionów wrażliwych, gdzie produkcja owiec ma szczególne znaczenie dla lokalnej gospodarki.

4. Państwa Członkowskie mogą zezwolić, przed upływem terminu, który określą, na tymczasowe przeniesienie takiej części praw do premii, której rolnik posiadający takie prawa nie zamierza wykorzystać.

Artykuł 118

Rezerwa krajowa

1. Każde Państwo Członkowskie utrzymuje krajową rezerwę praw do premii.

2. Wszystkie prawa do premii wycofane zgodnie z artykułem 117 ust. 2 lub innymi przepisami wspólnotowymi są dodawane do rezerwy krajowej.

3. Państwa Członkowskie mogą przyznawać prawa do premii rolnikom, w ramach limitów swoich rezerw krajowych. W przypadku przydziału praw do premii, pierwszeństwo należy dawać w szczególności rolnikom rozpoczynającym działalność, młodym rolnikom lub też innym rolnikom traktowanym priorytetowo.

Artykuł 119

Płatności dodatkowe

1. W przypadku zastosowania postanowień artykułu 71, Państwa Członkowskie dokonują płatności dodatkowych, w ujęciu rocznym, równych globalnym kwotom określonym w ust. 3 niniejszego artykułu.

Państwa Członkowskie mogą zdecydować o uzupełnieniu globalnych kwot określonych w ust. 3 niniejszego artykułu poprzez zmniejszenie kwot płatności, o których mowa w artykule 113. Zmniejszenie, które może zostać zastosowane na poziomie regionalnym, nie może przekroczyć jednego euro.

Płatności takich należy dokonywać, w ujęciu rocznym, zgodnie z obiektywnymi kryteriami obejmującymi, w szczególności, odpowiednie struktury i warunki produkcji, oraz w taki sposób aby zapewnić równe traktowanie producentów oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zakłócenia konkurencji. Ponadto, płatności takich nie dotyczą wahań cen rynkowych. Są one dokonywane na poziomie regionalnym.

2. Płatności mogą obejmować, w szczególności, następujące:

- płatności na rzecz rolników zaangażowanych w określone rodzaje produkcji, w szczególności związane z jakością, które mają istotne znaczenie dla lokalnej gospodarki lub też ochrony środowiska naturalnego;
- zwiększenie premii, określonej w artykule 113. Dodatkowe kwoty mogą podlegać zastosowaniu wymogów odnoszących się do gęstości żywego inwentarza, które zostaną określone przez dane Państwo Członkowskie, po uwzględnieniu warunków lokalnych;
- wsparcie na rzecz restrukturyzacji gospodarstw rolników lub rozwoju organizacji producenckich;
- płatności powierzchniowe na rzecz rolników, przyznawane na hektar powierzchni pastwiskowych, które są dostępne dla rolnika w trakcie danego roku kalendarzowego oraz w odniesieniu do których płatności nie były wnioskowane w tym samym roku w ramach systemu wsparcia dla rolników produkujących niektóre rośliny uprawne, w ramach systemu pomocowego z tytułu suszu paszowego oraz w ramach wspólnotowych mechanizmów pomocowych z tytułu innych upraw trwałych lub ogrodniczych;
- płatności na rzecz rolników, którzy zwrócą swoje prawa na zasadzie dobrowolności, zgodnie z postanowieniami artykułu 117 ust. 2;
- wsparcie dla poprawy i racjonalizacji przetwórstwa i sprzedaży mięsa z owiec i kóz.

3. Mają zastosowanie następujące kwoty globalne:

(wyrażone w tysiącach euro)

Belgia	64
Dania	79
Niemcy	1 793
Grecja	8 767
Hiszpania	18 827
Francja	7 083
Irlandia	4 875
Włochy	6 920
Luksemburg	4
Holandia	743
Austria	185
Portugalia	2 275
Finlandia	61
Szwecja	162
Zjednoczone Królestwo	20 162

Artykuł 120

Pułapy

Suma kwot każdej wnioskowanej premii lub płatności dodatkowej nie może przekroczyć limitu pułapu, ustalonego przez Komisje zgodnie z artykułem 64 ust. 2.

W przypadku gdy łączna kwota wnioskowanej pomocy przekroczy ustalony pułap, pomoc przypadająca na rolnika jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku.

ROZDZIAŁ 12

PLATNOŚCI Z TYTUŁU WOŁOWINY I CIEŁĘCINY

Artykuł 121

Zakres stosowania

W przypadku zastosowania postanowień artykułu 68, Państwa Członkowskie przyznają, z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszym rozdziale, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, pomoc wybraną przez odnośne Państwo Członkowskie zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu.

Artykuł 122

Definicje

Na potrzeby niniejszego Rozdziału:

- a) „region” oznacza Państwo Członkowskie lub region w ramach Państwa Członkowskiego, w zależności od wyboru Państwa Członkowskiego,
- b) „byk” oznacza niekastrowanego samca z gatunku bydła,
- c) „wół” oznacza kastrowanego samca z gatunku bydła,
- d) krowa „mamka” oznacza krowę należącą do rasy mięsnej lub krowę będącą krzyżówką z rasą mięsną, oraz należącą do stada przeznaczonego do hodowli cieląt na potrzeby produkcji mięsa,
- e) „jałówka” oznacza samicę z gatunku bydła w wieku od ośmiu miesięcy, która się jeszcze nie cieliliła.

Artykuł 123

Premia specjalna

1. Rolnik utrzymujący samce z gatunku bydła w swoim gospodarstwie może korzystać, po złożeniu wniosku, z premii specjalnej. Jest ona przyznawana w formie premii rocznej na rok kalendarzowy i na gospodarstwo, w ramach limitów pułapów regionalnych za nie więcej niż 90 zwierząt dla każdego przedziału wiekowego, o którym mowa w ust. 2.

2. Premia specjalna jest przyznawana nie więcej niż:

- a) raz w życiu każdego byka w wieku powyżej dziewięciu miesięcy,
lub
- b) dwa razy w życiu każdego wołu:
 - po raz pierwszy w wieku dziewięciu miesięcy,
 - po raz drugi po osiągnięciu przez zwierzę wieku 21 miesięcy.

3. Aby korzystać z premii specjalnej:

- a) każde zwierzę objęte wnioskiem musi być utrzymywane przez rolnika z przeznaczeniem na opas przez okres, który zostanie określony,
- b) każde zwierzę musi posiadać do momentu uboju lub eksportu paszport zwierzęcy, o którym mowa w artykule 6 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestracji bydła oraz dotyczącego oznaczania mięsa wołowego i produktów z mięsa wołowego³⁵, który zawiera wszystkie istotne informacje dotyczące statusu w zakresie premii oraz, jeżeli paszport taki nie jest dostępny, równoważny dokument administracyjny.

4. Gdy w danym regionie łączna liczba byków w wieku powyżej dziewięciu miesięcy oraz wołów w wieku od dziewięciu do 20 miesięcy, które zostały uwzględnione we wniosku oraz które spełniają warunki przyznania premii specjalnej, przekroczy pułap regionalny, o którym mowa w ust. 8, wówczas liczba wszystkich kwalifikujących się zwierząt na mocy postanowień ust. 2 lit. a) i b) przypadających na rolnika na dany rok jest proporcjonalnie zmniejszana.

W rozumieniu niniejszego artykułu, „pułap regionalny” oznacza liczbę zwierząt uprawnionych o korzystania, w danym regionie i na rok kalendarzowy, z premii specjalnej.

5. W drodze derogacji od postanowień ust. 1 i 4, Państwo Członkowskie może:

- na podstawie obiektywnych kryteriów, które stanowią część polityki w zakresie rozwoju obszarów wiejskich oraz wyłącznie pod warunkiem, że uwzględniają one aspekty odnoszące się do środowiska naturalnego i zatrudnienia, zmienić lub uchylić limit pogłowia wynoszący 90 zwierząt na gospodarstwo jak również przedział wiekowy oraz,
- wykonując swoje uprawnienia, zdecydować o zastosowaniu ust. 4 w taki sposób aby osiągnąć poziom zmniejszeń, które muszą być zgodne z obowiązującym pułapem regionalnym, bez stosowania takich zmniejszeń do małych rolników, którzy, w odniesieniu do danego roku, złożyli wnioski o specjalne premie, obejmujące jedynie minimalną liczbę zwierząt określoną przez dane Państwo Członkowskie.

6. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o przyznaniu premii specjalnej w momencie uboju. W tym przypadku, w odniesieniu do byków, kryterium wieku, o którym mowa w ust. 2 lit. a) jest zastępowane minimalną wagą tuszy wynoszącą 185 kilogramów.

Premia jest wypłacana lub przekazywana na rzecz rolników.

Zezwala się Zjednoczonemu Królestwu na stosowanie w Irlandii Północnej systemu przyznawania premii specjalnej, który różni się od systemu stosowanego na pozostałej części jego terytorium.

7. Kwota premii specjalnej jest ustalana na poziomie:

- a) 210 euro na kwalifikującego się byka;
- b) 150 euro na kwalifikującego się wołu i przedział wiekowy.

8. Mają zastosowanie następujące pułapy regionalne:

³⁵ Dz.U. WE nr L 204, z 11.08.2000 r., str. 1.

Belgia	235 149
Dania	277 110
Niemcy	1 782 700
Grecja	143 134
Hiszpania	713 999 ¹
Francja	1 754 732 ²
Irlandia	1 077 458
Włochy	598 746
Luksemburg	18 962
Holandia	157 932
Austria	373 400
Portugalia	175 075 ^{3,4}
Finlandia	250 000
Szwecja	250 000
Zjednoczone Królestwo	1 419 811 ⁵

¹ Nie naruszając szczegółowych przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1454/2001.

² Nie naruszając szczegółowych przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1452/2001.

³ Nie naruszając szczegółowych przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1453/2001.

⁴ Podlega dostosowaniu po wygaśnięciu rozporządzenia (WE) nr 1017/94.

⁵ Pułap ten jest przejściowo zwiększany o 100 000 do 1 519 811 do momentu, do którego żywe zwierzęta w wieku poniżej sześciu miesięcy mogą być eksportowane.

Artykuł 124

Premia z tytułu przeciwdziałania sezonowości produkcji

1. W przypadku zastosowania postanowień artykułu 71, gdy w Państwie Członkowskim liczba wołów:

- a) poddawanych ubojowi w danym roku przekracza 60 % łącznej liczby ubojów samców z gatunku bydła, przeprowadzanych rocznie, oraz
- b) poddawanych ubojowi w okresie od 1 września do 30 listopada w danym roku przekracza 35 % łącznej liczby ubojów wołów przeprowadzanych rocznie,

rolnicy mogą korzystać, po złożeniu wniosku, z dodatkowej premii do premii specjalnej (premia z tytułu przeciwdziałania sezonowości produkcji). Jednakże, jeżeli oba wskaźniki progowe, o których mowa powyżej zostaną osiągnięte w Irlandii lub w Irlandii Północnej, wówczas premia ma zastosowanie w Irlandii i w Irlandii Północnej.

Dla celów stosowania niniejszego artykułu w Zjednoczonym Królestwie, Irlandia Północna jest traktowana jako oddzielny podmiot.

2. Kwota takiej premii jest ustalana na poziomie:

- 72,45 euro na zwierzę poddawane ubojowi podczas pierwszych 15 tygodni w danym roku,
- 54,34 euro na zwierzę poddawane ubojowi podczas szesnastego i siedemnastego tygodnia w danym roku,

- 36,23 euro na zwierzę poddawane ubojowi w tygodniach od osiemnastego do dwudziestego pierwszego w danym roku, oraz
- 18,11 euro na zwierzę poddawane ubojowi podczas dwudziestego drugiego i dwudziestego trzeciego tygodnia w danym roku.

3. Gdy wskaźnik, o którym mowa w ust. 1 lit. b) nie zostanie osiągnięty, uwzględniając przedostatnie zdanie ust. 1, Państwa Członkowskie, których rolnicy poprzednio otrzymywali premię z tytułu przeciwdziałania sezonowości produkcji, mogą zdecydować o przyznaniu takiej premii na poziomie 60 % kwot określonych w ust. 2.

W takim przypadku, dane Państwo Członkowskie:

- a) może zdecydować o przyznaniu takiej premii wyłącznie dla pierwszych dwóch lub trzech odnośnych okresów,
- b) zapewni aby środek taki był finansowo neutralny w odniesieniu do tego samego roku budżetowego poprzez odpowiednie zmniejszenie:
 - kwoty drugiego przedziału wiekowego premii specjalnej mającej zastosowanie do wołów, przyznawanej w takim Państwie Członkowskim, i/lub
 - płatności dodatkowych dokonywanych na mocy postanowień Sekcji 2,

oraz informuje Komisję o zastosowanym rodzaju zmniejszenia.

Dla potrzeb stosowania niniejszego środka, Irlandia i Irlandia Północna są traktowane jako jeden podmiot na potrzeby obliczenia wskaźnika, o którym mowa w ust. 1 lit. a) i w rezultacie dla zakwalifikowania się do otrzymania premii.

4. W celu ustalenia czy wielkości procentowe, o których mowa w niniejszym artykule zostały przekroczone, należy uwzględnić uboje przeprowadzone podczas drugiego roku poprzedzającego rok, w którym zwierzę kwalifikujące się do premii zostało poddane ubojowi.

Artykuł 125

Premia z tytułu krów mamek

1. Rolnik utrzymujący krowy mamki w swoim gospodarstwie może korzystać, po złożeniu wniosku, z premii za utrzymywanie krów mamek (premia z tytułu krów mamek). Jest ona przyznawana w formie premii rocznej na rok kalendarzowy i na rolnika w ramach limitów indywidualnych pułapów.

2. Premia z tytułu krów mamek jest przyznawana rolnikowi:

- a) nie dostarczającemu mleka ani produktów mleczarskich ze swojego gospodarstwa przez okres 12 miesięcy od dnia złożenia wniosku.
Dostarczanie mleka lub produktów mleczarskich bezpośrednio z gospodarstwa do konsumenta nie wpływa, jednakże, na przyznanie premii,
- b) dostarczającemu mleko lub produkty mleczarskie, których łączna indywidualna ilość referencyjna, o której mowa w artykule 4 rozporządzenia (EWG) nr 3950/92 nie przekracza 120 000 kilogramów. Jednakże, Państwa Członkowskie mogą zdecydować, na podstawie obiektywnych kryteriów, które ustanowią, o zmianie lub uchyleniu takiego limitu ilościowego,

pod warunkiem, że rolnik utrzymuje, przez co najmniej sześć kolejnych miesięcy od dnia złożenia wniosku, liczbę krów mamek równą co najmniej 60 % oraz jałówek równą maksymalnie 40 % liczby, która stanowiła przedmiot wniosku o premię.

Na potrzeby ustalenia liczby zwierząt kwalifikujących się do otrzymania premii na mocy lit. a) i b) pierwszego akapitu ust. 2 niniejszego artykułu, określa się czy krowy należą do stada mamek czy do stada mlecznego na podstawie indywidualnej ilości referencyjnej beneficjenta, zdefiniowanej w artykule 95 ust. 2, oraz przeciętnego udoju mleka.

3. Uprawnienia rolników do premii są ograniczane poprzez zastosowanie indywidualnego pułapu zdefiniowanego w artykule 126.

4. Kwota premii na kwalifikujące się zwierzę zostaje ustalona na poziomie 200 euro.

5. W przypadku zastosowania artykułu 8 lit. a) punkt (i), Państwa Członkowskie mogą przyznać dodatkową krajową premię z tytułu krów mamek, maksymalnie w wysokości 50 euro na zwierzę, pod warunkiem, że nie powoduje to dyskryminacji hodowców bydła w odnośnym Państwie Członkowskim.

W odniesieniu do gospodarstw znajdujących się w regionie zdefiniowanym w artykułach 3 i 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego ogólne przepisy dotyczące funduszy strukturalnych³⁶, pierwsze 24,15 euro na zwierzę takiej dodatkowej premii jest finansowane z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnych (EFOiGR).

W odniesieniu do gospodarstw znajdujących się na terytorium Państwa Członkowskiego, jeżeli w odnośnym Państwie Członkowskim pogłowie bydła zawiera duży odsetek krów mamek, które stanowią co najmniej 30 % łącznego pogłowia krów, oraz jeżeli co najmniej 30 % samców z gatunku bydła poddawanych ubojowi należy do klasy mięsności S i E, Sekcja Gwarancji Funduszu EFOiGR finansuje premię dodatkową w pełnej wysokości. Przestrzelenie takich wielkości procentowych jest ustalane na podstawie średniej z dwóch lat poprzedzających rok, w którym wspomniana premia jest przyznawana.

6. Dla potrzeb niniejszego artykułu, brane są pod uwagę wyłącznie jałówki należące do rasy mięsnej lub będące krzyżówką z rasą mięsną, oraz należące do stada przeznaczonego do hodowli cieląt na potrzeby produkcji mięsa.

Artykuł 126

Indywidualny pułap dla krów mamek

1. Pomoc jest przyznawana każdemu rolnikowi utrzymującemu krowy mamki w ramach limitu indywidualnych pułapów określonych poprzez zastosowanie artykułu 7 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999.

2. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne kroki dla zapewnienia aby suma praw do premii na ich terytorium nie przekroczyła krajowych pułapów określonych w ust. 5

³⁶ Dz.U. WE nr L 161, z 26.06.1999 r., str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1105/2003 (Dz.U. WE nr L 158, z 27.06.2003 r., str. 3).

niniejszego artykułu oraz aby rezerwy krajowe, o których mowa w artykule 128 mogły zostać utrzymane.

3. W przypadku gdy dostosowanie, o którym mowa w ust. 2 wymaga zmniejszenia indywidualnych pułapów posiadanych przez rolników, operację taką należy przeprowadzić bez płatności kompensacyjnych i zdecydować o niej na podstawie obiektywnych kryteriów obejmujących, w szczególności:

- procent w jakim rolnicy wykorzystali swoje indywidualne pułapy podczas trzech lat referencyjnych poprzedzających rok 2000,
- wdrożenie programu inwestycyjnego lub ekstensyfikacyjnego w sektorze wołowiny i cielęciny,
- określone okoliczności naturalne lub stosowanie kar, skutkujące niewypłaceniem lub zmniejszeniem płatności premii za co najmniej jeden rok referencyjny,
- dodatkowe nadzwyczajne okoliczności powodujące, że płatności dokonywane w co najmniej jednym roku referencyjnym nie odpowiadają faktycznej sytuacji występującej w trakcie poprzednich lat.

4. Prawa do premii, które zostały wycofane na mocy środka podjętego zgodnie z ust. 2 zostaną zniesione.

5. Mają zastosowanie następujące pułapy krajowe:

Belgia	394 253
Dania	112 932
Niemcy	639 535
Grecja	138 005
Hiszpania ¹	1 441 539
Francja ²	3 779 866
Irlandia	1 102 620
Włochy	621 611
Luksemburg	18 537
Holandia	63 236
Austria	375 000
Portugalia ^{3, 4}	416 539
Finlandia	55 000
Szwecja	155 000
Zjednoczone Królestwo	1 699 511

¹ Nie naruszając szczegółowych przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1454/2001.

² Nie naruszając szczegółowych przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1452/2001.

³ Nie naruszając szczegółowych przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1453/2001.

⁴ Podlega zwiększeniu po wygaśnięciu rozporządzenia (WE) nr 1017/94 o premie wynikające z zastosowania tego rozporządzenia w roku 2003 i 2004.

Przeniesienie praw do premii z tytułu krów mamek

1. Gdy rolnik sprzedaje lub w inny sposób przekazuje prawo własności do swojego gospodarstwa, może on przekazać wszystkie swoje prawa do premii z tytułu krów mamek osobie, która przejmuje jego gospodarstwo. Rolnik może również przekazać, w całości lub części, swoje prawa do premii innym rolnikom bez przenoszenia praw do swojego gospodarstwa.

W przypadku przeniesienia praw do premii bez przenoszenia praw do gospodarstwa, część przenoszonych praw do premii, nie przekraczająca 15 %, jest zwracana, bez płatności kompensacyjnej, do rezerwy krajowej Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się dane gospodarstwo, w celu ich bezpłatnego rozdysponowania.

2. Państwa Członkowskie:

- a) podejmują niezbędne środki dla przeciwdziałania przenoszeniu praw do premii poza obszary lub regiony wrażliwe, gdzie produkcja wołowiny i cieleciny ma szczególne znaczenie dla lokalnej gospodarki;
- b) mogą uregulować, że przeniesienie praw do premii bez przekazania praw do gospodarstwa jest dokonywane bezpośrednio pomiędzy rolnikami albo że jest dokonywane za pośrednictwem rezerwy krajowej.

3. Państwa Członkowskie mogą zezwolić, przed upływem terminu, który określą, na tymczasowe przeniesienie takiej części praw do premii, której rolnik posiadający takie prawa nie zamierza wykorzystać.

Artykuł 128

Krajowa rezerwa praw do premii z tytułu krów mamek

1. Każde Państwo Członkowskie utrzymuje krajową rezerwę praw do premii z tytułu krów mamek.

2. Wszystkie prawa do premii wycofane zgodnie z artykułem 127 ust. 1 lub innymi przepisami wspólnotowymi są dodawane do rezerwy krajowej, nie naruszając postanowień artykułu 126 ust. 4.

3. Państwa Członkowskie wykorzystują swoje rezerwy krajowe do przyznawania praw do premii, w ramach limitów swoich rezerw krajowych, w szczególności rolnikom rozpoczynającym działalność, młodym rolnikom lub też innym rolnikom traktowanym priorytetowo.

Artykuł 129

Jałówki

1. W drodze derogacji od postanowień artykułu 125 ust. 3, Państwa Członkowskie, w których więcej niż 60 % krów mamek i jałówek jest utrzymywanych na obszarach górskich, w rozumieniu artykułu 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999, mogą zdecydować o przyznaniu premii z tytułu krów mamek dla jałówek oddzielnie do takiej premii dla krów

mamek w ramach limitów odrębnego pułapu krajowego, który zostanie ustanowiony przez odnośne Państwo Członkowskie.

Taki odrębny pułap krajowy nie może przekraczać 40 % pułapu krajowego odnośnego Państwa Członkowskiego określonego w artykule 126 ust. 5. Taki pułap krajowy jest zmniejszany o kwotę równą odrębnemu pułapowi krajowemu. Gdy w Państwie Członkowskim korzystającym z uprawnień przewidzianych w niniejszym ustępie, łączna liczba jałówek, objętych złożonym wnioskiem, i spełniających warunki dotyczące przyznawania premii z tytułu krów mamek, przekroczy odrębny pułap krajowy, należy proporcjonalnie zmniejszyć liczbę jałówek kwalifikujących się do premii przypadających na rolnika w odnośnym roku.

2. Na potrzeby niniejszego artykułu, brane są pod uwagę wyłącznie jałówki należące do rasy mięsnej lub będące krzyżówką z rasą mięsną.

Artykuł 130

Premia ubojowa

1. Rolnik utrzymujący bydło w swoim gospodarstwie może skorzystać, po złożeniu wniosku, z premii ubojowej. Jest ona przyznawana z tytułu uboju zwierząt kwalifikujących się do premii lub ich eksportu do kraju trzeciego, oraz w ramach pułapów krajowych, które zostaną określone.

Następujące zwierzęta kwalifikują się do premii ubojowej:

- a) byki, woły, krowy i jałówki w wieku powyżej ośmiu miesięcy włącznie,
- b) cielęta w wieku od miesiąca do ośmiu miesięcy i o wadze tuszy do 185 kg,

pod warunkiem, że były one utrzymywane przez rolnika przez okres czasu, który zostanie określony.

2. Kwota premii zostaje ustalona na poziomie:

- a) 80 euro na zwierzę kwalifikujące się do premii, określone w ust. 1 lit. a);
- b) 50 euro na zwierzę kwalifikujące się do premii, określone w ust. 1 lit. b).

3. Pułapy krajowe, o których mowa w ust. 1 są określane dla poszczególnych Państw Członkowskich oraz osobno dla obu grup zwierząt wyszczególnionych w lit. a) i b) ust. 1. Każdy pułap jest równy liczbie zwierząt w każdej z tych dwóch grup, które w roku 1995 zostały poddane ubojowi w danym Państwie Członkowskim, do której dodaje się takie zwierzęta eksportowane do krajów trzecich, według danych Eurostatu lub innych opublikowanych oficjalnych informacji statystycznych dla takiego roku, zaakceptowanych przez Komisję.

4. Gdy w danym Państwie Członkowskim łączna liczba zwierząt, objętych wnioskami w odniesieniu do jednej z dwóch grup zwierząt wyszczególnionych w lit. a) lub b) ust. 1, oraz spełniających warunki przyznawania premii ubojowej przekroczy pułap krajowy ustanowiony dla takiej grupy, liczba wszystkich kwalifikujących się zwierząt w ramach danej grupy, przypadająca na rolnika w odnośnym roku jest proporcjonalnie zmniejszana.

Artykuł 131

Współczynnik gęstości żywego inwentarza

1. W przypadku zastosowania postanowień artykułu 71, łączna liczba zwierząt kwalifikujących się do premii specjalnej oraz premii z tytułu krów mamek jest ograniczana poprzez zastosowanie wskaźnika gęstości żywego inwentarza w gospodarstwie, wynoszącego dwie jednostki przeliczeniowe duże (JPD) na hektar i rok kalendarzowy. Wskaźnik gęstości żywego inwentarza począwszy od 1 stycznia 2003 r. wynosi 1,8 JPD. Wskaźnik gęstości żywego inwentarza jest wyrażany w JPD na jednostkę powierzchni pastwiskowej gospodarstwa wykorzystywanej na potrzeby żywienia zwierząt tam utrzymywanych. Jednakże, rolnik zostaje wyłączony z obowiązku stosowania wskaźnika gęstości żywego inwentarza jeżeli liczba zwierząt utrzymywanych w jego gospodarstwie, uwzględnianych przy określaniu wskaźnika gęstości żywego inwentarza nie przekracza 15 JPD.

2. Dla określenia wskaźnika żywego inwentarza w gospodarstwie, uwzględnia się:

- a) samce z gatunku bydła, krowy mamki i jałówki, owce i/lub kozy, dla których złożono wnioski o premie, jak również krowy mleczne potrzebne do wyprodukowania łącznej ilości referencyjnej mleka przydzielonej rolnikowi. Liczba zwierząt jest przeliczana na JPD poprzez zastosowanie następującej tabeli:

Samce z gatunku bydła oraz jałówki starsze niż 24 miesiące, krowy mamki, krowy mleczne	1,0 JPD
Samce z gatunku bydła oraz jałówki w wieku od sześciu miesięcy do 24 miesięcy	0,6 JPD
Owce	0,15 JPD
Kozy	0,15 JPD

- b) powierzchnię pastwiskową, rozumiana jako powierzchnia gospodarstwa dostępna przez cały rok kalendarzowy na potrzeby hodowli bydła oraz owiec i/lub kóz. Powierzchnia pastwiskowa nie obejmuje:

- gruntów pod budynkami, lasami, stawami, ścieżkami,
- powierzchni wykorzystywanych do innych upraw kwalifikujących się do pomocy wspólnotowej lub do upraw trwałych oraz upraw ogrodniczych, za wyjątkiem trwałych pastwisk, dla których przyznawane są płatności powierzchniowe na mocy artykułu 136 lub, w zależności od przypadku, artykułu 96,
- powierzchni kwalifikujących się do systemów wsparcia ustanowionych dla producentów niektórych roślin uprawnych, wykorzystywanych na potrzeby mechanizmu pomocowego dla suszu paszowego, oraz podlegających krajowemu lub wspólnotowemu mechanizmowi odłogowania.

Powierzchnia pastwiskowa obejmuje powierzchnie użytkowane wspólnie oraz powierzchnie z mieszanymi uprawami.

Artykuł 132

Płatność z tytułu ekstensyfikacji

1. W przypadku zastosowania postanowień artykułu 71, rolnicy otrzymujący premię specjalną i/lub premię z tytułu krów mamek mogą korzystać z płatności z tytułu ekstensyfikacji.

2. Płatność z tytułu ekstensyfikacji wynosi 100 euro na przyznaną premię specjalną i premię z tytułu krów mamek, pod warunkiem, że w odniesieniu o odnośnego roku kalendarzowego wskaźnik gęstości żywego inwentarza w odnośnym gospodarstwie jest mniejszy lub równy 1,4 JPD na hektar.

Jednakże, Państwa Członkowskie mogą zdecydować o przyznaniu płatności z tytułu ekstensyfikacji w kwocie wynoszącej 40 euro dla wskaźnika gęstości żywego inwentarza wynoszącego 1,4 JPD na hektar lub więcej i niższego niż lub równego 1,8 JPD na hektar, oraz w kwocie 80 euro dla wskaźnika gęstości żywego inwentarza niższego niż 1,4 JPD na hektar.

3. Na potrzeby stosowania ust. 2:

- a) w drodze derogacji od postanowień artykułu 131 ust. 2 lit. a), wskaźnik gęstości żywego inwentarza gospodarstw jest określany poprzez uwzględnienie samców z gatunku bydła, krów i jałówek przebywających w gospodarstwie podczas odnośnego roku kalendarzowego, jak również owiec i/lub kóz, dla których złożono wnioski o premie dla tego samego roku kalendarzowego. Liczbę zwierząt należy przeliczyć na JPD poprzez odwołanie się do tabeli przeliczeniowej, o której mowa w artykule 131 ust. 2 lit. a);
- b) nie naruszając postanowień trzeciego myślnika artykułu 131 ust. 2 lit. b), powierzchnie wykorzystywane do produkcji roślin uprawnych zdefiniowanych w załączniku IX nie są uwzględniane jako „powierzchnie pastwiskowe”;
- c) powierzchnia pastwiskowa brana pod uwagę przy obliczaniu wskaźnika gęstości żywego inwentarza musi się składać w co najmniej 50 % z pastwisk.

„Pastwisko” jest definiowane przez Państwa Członkowskie. Definicja powinna uwzględniać co najmniej kryterium mówiące, że pastwisko jest użytkiem zielonym, który, zgodnie z lokalnymi praktykami gospodarowania, jest uznawany za przeznaczony do wypasu bydła i/lub owiec. Jednakże, nie wyklucza to mieszanego wykorzystania pastwiska w trakcie tego samego roku (pastwisko, siano, kiszonka z zielonki).

4. Nie naruszając wymogów odnoszących się do wskaźnika gęstości żywego inwentarza wyszczególnionych w ust. 2 niniejszego artykułu, rolnicy w Państwach Członkowskich, w których ponad 50 % produkcji mleka odbywa się na obszarach górskich, w rozumieniu artykułu 18 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 oraz których gospodarstwa znajdują się na takich obszarach, mogą otrzymywać płatności z tytułu ekstensyfikacji, określone w tym ustępie dla krów mlecznych utrzymywanych w takich gospodarstwach.

5. Zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2, Komisja, jeżeli okaże się to konieczne, dostosowuje kwoty określone w ust. 2 niniejszego artykułu, po uwzględnieniu, w szczególności, liczby zwierząt kwalifikujących się do płatności za poprzedni rok kalendarzowy.

Artykuł 133

Płatności dodatkowe

1. W przypadku zastosowania postanowień artykułu 71, Państwa Członkowskie dokonują płatności dodatkowych, w ujęciu rocznym, na rzecz rolników mających siedzibę na ich terytorium, równych globalnym kwotom określonym w ust. 3 niniejszego artykułu. Płatności takich należy dokonywać zgodnie z obiektywnymi kryteriami obejmującymi, w szczególności, odpowiednie struktury i warunki produkcji, oraz w taki sposób aby zapewnić równe traktowanie producentów oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zakłócenia konkurencji. Ponadto, płatności takich nie dotyczą wahań cen rynkowych.

2. Płatności dodatkowe mogą być dokonywane w formie płatności pogłównych i/lub płatności powierzchniowych.

3. Mają zastosowanie następujące kwoty globalne:

Belgia	39,4
Dania	11,8
Niemcy	88,4
Grecja	3,8
Hiszpania	33,1
Francja	93,4
Irlandia	31,4
Włochy	65,6
Luksemburg	3,4
Holandia	25,3
Austria	12,0
Portugalia	6,2
Finlandia	6,2
Szwecja	9,2
Zjednoczone Królestwo	63,8

Artykuł 134

Płatności pogłówne

1. Płatności pogłówne mogą zostać przyznane dla:

- a) samców z gatunku bydła,
- b) krów mamek,
- c) krów mlecznych,
- d) jałówek.

2. Płatności pogłówne mogą zostać przyznane jako kwoty uzupełniające na jednostkę premii ubojowej określonej w artykule 130, za wyjątkiem cieląt. W pozostałych przypadkach, przyznanie płatności pogłównych podlega:

- a) specjalnym warunkom określonym w artykule 135,
- b) określonym wymogom w zakresie gęstości żywego inwentarza, które zostaną ustanowione przez Państwa Członkowskie.

3. Określone wymogi w zakresie gęstości żywego inwentarza są ustanawiane:

- na podstawie powierzchni pastwiskowej, o której mowa w artykule 131 ust. 2 lit. b), za wyjątkiem powierzchni dla których przyznawane są płatności powierzchniowe zgodnie z artykułem 136,
- po uwzględnieniu, w szczególności, wpływu na środowisko naturalne odnośnego rodzaju produkcji, wrażliwości środowiskowej gruntów wykorzystywanych do hodowli bydła oraz środków, które zostały wdrożone w celu ustabilizowania lub poprawy sytuacji środowiskowej takich gruntów.

Artykuł 135

Warunki dotyczące płatności pogłównych

1. Płatności pogłówne dla samców z gatunku bydła mogą być przyznawane na rok kalendarzowy dla liczby zwierząt nie większej niż liczba zwierząt w Państwie Członkowskim, która jest:

- równa pułapowi regionalnemu odnośnego Państwa Członkowskiego, określonego w artykule 123 ust. 8, lub
- równa liczbie samców z gatunku bydła, dla których premie zostały przyznane w 1997 r., lub
- równa przeciętnej liczbie ubojów samców z gatunku bydła w trakcie lat 1997, 1998 i 1999, bazując na statystykach Eurostatu dla tych lat lub innych opublikowanych oficjalnych informacjach statystycznych, zaakceptowanych przez Komisję, dotyczących takich lat.

Państwa Członkowskie mogą również przewidzieć ograniczenie liczby samców z gatunku bydła przypadających na gospodarstwo, która zostanie określona przez Państwo Członkowskie na poziomie krajowym lub regionalnym.

Do płatności kwalifikują się wyłącznie samce z gatunku bydła, w wieku od ośmiu miesięcy. jeżeli płatności pogłówny są dokonywane w momencie uboju, Państwa Członkowskie mogą zdecydować o zastąpieniu tego warunku minimalną wagą tuszy wynoszącą co najmniej 180 kilogramów.

2. Płatności pogłówny dla krów mamek i jałówek kwalifikujących się do premii z tytułu krów mamek na mocy artykułu 125 ust. 4 i artykułu 129 mogą zostać przyznane wyłącznie jako kwota uzupełniająca przypadająca na jednostkę premii z tytułu krów mamek, określoną w artykule 125 ust. 4.

3. Płatności pogłówny dla krów mlecznych mogą zostać przyznane wyłącznie jako kwota na tonę ilości referencyjnej kwalifikującej się do premii, posiadanej przez gospodarstwo, która zostanie określona zgodnie z artykułem 95 ust. 2.

Artykułu 134 ust. 2 lit. b) nie stosuje się.

4. Płatności pogłówny dla jałówek innych niż jałówki, o których mowa w ust. 2 mogą być przyznawane na Państwo Członkowskie i rok kalendarzowy dla liczby jałówek, która nie przekracza liczby jałówek równej przeciętnej liczbie ubojów jałówek w trakcie lat 1997, 1998 i 1999, bazując na statystykach Eurostatu dla tych lat lub innych opublikowanych oficjalnych informacjach statystycznych, zaakceptowanych przez Komisję, dotyczących takich lat.

Artykuł 136

Płatności powierzchniowe

1. Płatności powierzchniowe są przyznawane na hektar pastwisk trwałych:

- a) które są dostępne dla rolnika w trakcie odnośnego roku kalendarzowego,

- b) które nie są wykorzystywane na potrzeby spełnienia określonych wymogów w zakresie gęstości żywego inwentarza, o których mowa w artykule 134 ust. 3, oraz
- c) w odniesieniu do których nie były wnioskowane płatności, dla tego samego roku, w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla rolników produkujących niektóre rośliny uprawne, w ramach systemu pomocowego dla suszu paszowego oraz w ramach wspólnotowych mechanizmów pomocowych dla innych upraw trwałych lub upraw ogrodniczych.

2. Powierzchnia pastwisk trwałych w regionie, dla którego mogą zostać przyznane płatności powierzchniowe, nie może przekroczyć odnośnego regionalnego obszaru bazowego.

Regionalne obszary bazowe są ustanawiane przez Państwa Członkowskie jako średnia liczba hektarów pastwisk trwałych dostępnych na potrzeby hodowli bydła w trakcie roku 1995, 1996 i 1997.

3. Maksymalna płatność powierzchniowa na hektar, która może zostać przyznana, włączając w to, w zależności od przypadku, płatności powierzchniowe na mocy postanowień artykułu 96, nie może przekroczyć 350 euro.

Artykuł 137

Przekazywanie informacji

Wszelkie zmiany uregulowań krajowych dotyczących przyznawania płatności dodatkowych są przekazywane do Komisji nie później niż po upływie jednego miesiąca od ich przyjęcia.

Artykuł 138

Przepisy wspólne

Aby kwalifikować się do płatności bezpośrednich na mocy niniejszego Rozdziału, zwierzę musi być poddane identyfikacji i rejestracji zgodnej z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000.

Artykuł 139

Pułapy

Suma kwot każdej płatności bezpośredniej wnioskowanej w oparciu o postanowienia niniejszego Rozdziału nie może przekroczyć pułapu, ustalonego przez Komisję zgodnie z artykułem 64 ust. 2, odpowiadającego składowej każdej z takich płatności bezpośrednich w pułapie, o którym mowa w artykule 41.

Gdy łączna kwota wnioskowanej pomocy przekroczy ustalony pułap, pomoc przypadająca na rolnika jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku.

Artykuł 140

Substancje zakazane na mocy dyrektywy 96/22/WE

1. Gdy pozostałości substancji zakazanych na mocy dyrektywy 96/22/WE³⁷, lub pozostałości substancji dozwolonych na mocy powyżej wspomnianego aktu, ale które zostały użyte nielegalnie, zostaną wykryte stosownie do odpowiednich postanowień dyrektywy 96/23/WE³⁸, w zwierzęciu zaliczanym do stada bydła należącego do rolnika, lub gdy niedozwolona substancja lub produkt, lub substancja lub produkt dozwolony na mocy dyrektywy 96/22/WE ale który jest w posiadaniu rolnika nielegalnie, zostanie wykryty w gospodarstwie rolnika w jakiegokolwiek postaci, rolnik zostaje wykluczony, na rok kalendarzowy, w którym nastąpiło wykrycie, z otrzymywania kwot przewidzianych na mocy niniejszego Rozdziału.

W przypadku powtarzającego się łamania prawa, długość okresu wykluczenia może, stosownie do powagi wykroczenia, zostać wydłużona do 5 lat począwszy od roku, w którym wykryto ponowne złamanie prawa.

2. W przypadku utrudnień ze strony właściciela lub posiadacza zwierząt podczas przeprowadzania inspekcji oraz podczas pobierania próbek, które są konieczne do realizacji krajowych planów monitorowania pozostałości, lub też podczas przeprowadzania dochodzeń lub kontroli, przewidzianych na mocy dyrektywy 96/23/WE, mają zastosowanie kary przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ 13

POMOC Z TYTUŁU ROŚLIN STRĄCZKOWYCH NA ZIARNO

Artykuł 141

Zakres stosowania

W przypadku zastosowania postanowień artykułu 71, odnośne Państwo Członkowskie przyznaje pomoc z tytułu produkcji następujących roślin strączkowych na ziarno:

- a) soczewicy innej niż do siewu, objętej kodem CN ex 0713 40 00;
- b) ciecierzycy innej niż do siewu, objętej kodem CN ex 0713 20 00;
- c) wyki gatunków *Vicia sativa* L. i *Vicia ervilla* Willd., objętej kodem CN ex 0713 90 90 (pozostałe).

³⁷ Dyrektywa Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu stosowania w hodowli niektórych substancji o działaniu hormonalnym lub tyreostatycznym oraz beta-agonistów, oraz uchylająca dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG (Dz.U. WE nr L 125, z 23.05.1996 r., str. 3).

³⁸ Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków w zakresie monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości w żywych zwierzętach i produktach zwierzęcych oraz uchylająca dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG (Dz.U. WE nr L 125, z 23.05.1996, str. 1). Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. WE nr L 122, z 16.05.2003 r., str. 1).

Artykuł 142

Pomoc

1. Pomoc jest przyznawana dla produkcji roślin strączkowych na ziarno objętych postanowieniami artykułu 141 dla danego roku gospodarczego. Rok gospodarczy liczony jest od 1 lipca do 30 czerwca.

Poletko uprawne będące przedmiotem wniosku o pomoc na hektar w ramach systemu finansowanego zgodnie z artykułem 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1258/1999 jest wykluczone z kwalifikowania się do płatności pomocy przewidzianej przez niniejszy system.

2. Nie naruszając postanowień artykułu 143, pomoc przypadająca na hektar powierzchni obsianych i zebranych wynosi 181 euro na hektar.

Artykuł 143

Pałap

Suma wnioskowanej pomocy nie może być wyższa niż pałap ustalony przez Komisję zgodnie z artykułem 64 ust. 2, odpowiadający składowej płatności powierzchniowych z tytułu roślin strączkowych na ziarno, o których mowa w załączniku VI, w krajowym pałapie, o którym mowa w artykule 41.

Gdy całkowita kwota wnioskowanej pomocy przekroczy ustalony pałap, pomoc przypadająca na rolnika jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku.

TYTUŁ V

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 144

Komitet Zarządzający ds. Płatności Bezpośrednich

1. Komisja jest wspierana przez Komitet Zarządzający ds. Płatności Bezpośrednich składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

2. Gdy czynione jest odwołanie do niniejszego ustępu, stosuje się artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w artykule 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE zostaje ustalony na jeden miesiąc.

3. Komitet przyjmuje wewnętrzne przepisy proceduralne.

Przepisy wykonawcze

Zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2, zostaną przyjęte szczegółowe przepisy dotyczące wdrożenia niniejszego rozporządzenia. Będą one obejmować w szczególności;

- a) szczegółowe przepisy dotyczące utworzenia systemu doradztwa rolniczego;
- b) szczegółowe przepisy dotyczące definiowania kryterium przyznawani kwot dostępnych w wyniku zastosowania modulacji;
- c) szczegółowe przepisy dotyczące przyznawani pomocy przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu, włączając w to warunki kwalifikowalności, terminy stosowania i płatności oraz przepisy dotyczące kontroli jak również kontroli i ustanawiania uprawnień do pomocy, włączając w to konieczną wymianę danych z Państwami Członkowskimi, oraz określenie przekroczenia obszarów bazowych lub maksymalnych powierzchni gwarantowanych jak również szczegółowe przepisy dotyczące wycofywania i realokacji niewykorzystanych praw do premii ustanowionych na mocy Rozdziału 11 i 12;
- d) w odniesieniu do mechanizmu płatności jednolitych, szczegółowe przepisy dotyczące, w szczególności, ustanowienia rezerwy krajowej, przenoszenia uprawnień, zdefiniowania upraw trwałych, pastwisk trwałych, użytków rolnych i użytków zielonych, wariantów przewidzianych w Rozdziale 5 Tytułu III, oraz wykazu roślin, których uprawa jest dozwolona na gruntach odłogowanych jak również szczegółowe przepisy dotyczące zgodności z memorandum o porozumieniu w sprawie niektórych nasion roślin oleistych zawartym pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej w ramach Układu GATT, zatwierdzonym na mocy decyzji 93/355/EWG³⁹;
- e) w odniesieniu do pszenicy durum, szczegółowe przepisy dotyczące ilości nasion kwalifikowanych i uznanych odmian;
- f) w odniesieniu do roślin energetycznych, szczegółowe przepisy dotyczące zdefiniowania roślin objętych tym mechanizmem, minimalnych wymogów dla umów, środków w zakresie kontroli przetworzonych ilości oraz przetwarzania na terenie gospodarstwa;
- g) w odniesieniu do konopi uprawianych na włókno, szczegółowe przepisy dotyczące specjalnych środków kontrolnych i metod oznaczania poziomów tetrahydrokanabinolu, włączając w to uregulowania dotyczące umów oraz zobowiązań, o których mowa w artykule 52;
- h) zmiany w załączniku I, jakie mogą okazać się niezbędne biorąc pod uwagę kryteria określone w artykule 1;
- i) zmiany w załącznikach II, VI, VII, IX, X i XI, jakie mogą okazać się niezbędne biorąc pod uwagę, w szczególności, nowe prawodawstwo wspólnotowe oraz w zakresie w jakim dotyczy to załącznika VIII, w przypadku zastosowania artykułu 62 oraz, w zależności od przypadku, w zależności od informacji przekazanych przez Państwa Członkowskie w odniesieniu do części kwot referencyjnych odpowiadających płatnościom dla roślin uprawnych, jak również kwoty samego pułapu, podlegają zwiększeniu w zależności od różnicy pomiędzy powierzchnią faktycznie określoną a powierzchnią, dla której wypłacone zostały płatności z tytułu roślin uprawnych w roku 2000 i 2001, w wyniku zastosowania artykułu 9 ust. 2 i 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3887/92⁴⁰, w ramach

³⁹ Dz.U. WE nr L 147, z 18.06.1993 r., str. 25.

⁴⁰ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3887/92 z dnia 23 grudnia 1992 r. ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli dla niektórych wspólnotowych

limitu obszarów bazowych (lub maksymalnej powierzchni gwarantowanej dla pszenicy durum) oraz uwzględniając średnie plony krajowe wykorzystywane do obliczenia wartości wyszczególnionych w załączniku VIII;

- j) podstawowe cechy systemu identyfikacji działek rolnych wraz z ich definicją;
- k) zmiany, które mogą zostać dokonane we wniosku o pomoc oraz zwolnienie z wymogu składania wniosku o pomoc;
- l) przepisy dotyczące minimalnej ilości informacji, które muszą być zamieszczane we wnioskach o pomoc;
- m) przepisy dotyczące kontroli administracyjnych oraz kontroli na miejscu jak również kontroli przeprowadzanych metoda teledetekcji;
- n) przepisy dotyczące stosowania zmniejszeń i wykluczeń z płatności z przypadku braku zgodności z zobowiązaniami, o których mowa w artykułach 3 i 24, włączając w to przypadki niezastosowania zmniejszeń i wykluczeń;
- o) zmiany w załączniku V, jakie mogą okazać się niezbędne biorąc pod uwagę kryteria określone w artykule 26;
- p) komunikaty pomiędzy Państwami Członkowskimi i Komisją;
- q) środki, które są zarówno konieczne jak i w pełni uzasadnione na potrzeby rozwiązywania, w sytuacji kryzysowej, problemów praktycznych i wyjątkowych, w szczególności problemów dotyczących wdrażania Rozdziału 4 Tytułu II i Rozdziału 5 Tytułu III. Środki takie mogą przewidywać derogacje od niektórych części niniejszego rozporządzenia, ale jedynie w zakresie, który jest bezwzględnie konieczny jak również przez niezbędny okres czasu.

Artykuł 146

Przekazywanie informacji do Komisji

Państwa Członkowskie informują Komisję szczegółowo o środkach działania podjętych w celu wdrożenia niniejszego rozporządzenia oraz, w szczególności, o środkach dotyczących artykułu 5, 13, 42 i 58.

Artykuł 147

Zmiany w rozporządzeniach (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, nr 1453/2001, nr 1454/2001

- 1) Artykuł 6 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

1. W przypadku stosowania wykluczenia przewidzianego w artykule 70 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 (*) z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne przepisy dla mechanizmów bezpośredniego wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz ustanawiającego określone mechanizmy wsparcia dla rolników, Grecja przedstawia Komisji program wsparcia tradycyjnej działalności związanej z produkcją wołowiny i cielęciny, jak również mięsa owiec i kóz, w ramach limitów potrzeb konsumpcyjnych mniejszych Wyp Egejskich.

mechanizmów pomocowych (Dz.U. WE nr L 391, z 31.12.1992 r., str. 36). Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 2419/2001 (Dz.U. WE nr L 327, z 12.12.2001 r., str. 11).

Program jest przygotowywany i wdrażany przez właściwe władze wyznaczone przez to Państwo Członkowskie.

2. Wspólnota finansuje program do kwoty, w ujęciu rocznym, równej sumie premii faktycznie wypłaconych w roku 2003 stosownie do postanowień rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 (**), niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 (***) dla producentów mających swoją siedzibę na mniejszych Wyspach egejskich.

Komisja zwiększa taką kwotę w celu uwzględnienia rozwoju lokalnej produkcji. Jednakże, kwota w ujęciu rocznym w żadnym razie nie może być wyższa niż suma pułapów obowiązujących w roku 2003 dla premii z tytułu wołowiny, stosownie do postanowień niniejszego rozporządzenia, pomnożona przez premie bazowe i uzupełniające oraz płatności obowiązujące w roku 2003 oraz niż suma wszystkich praw do premii posiadanych przez producentów mających siedzibę na mniejszych Wyspach Egejskich w dniu 30 czerwca 2003 r., stosownie do postanowień rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 oraz odpowiedniego procentu rezerwy krajowej pomnożonych przez premie i płatności obowiązujące w roku 2003.

3. Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze, zatwierdza i modyfikuje program jak również ustala i zwiększa kwotę przewidzianą w ust. 2, pierwszy akapit, niniejszego artykułu zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Komisja może, zgodnie z tą samą procedurą, skorygować limit ustalony w ust. 2, drugi akapit.

4. Przed dniem 15 kwietnia każdego roku, władze Grecji przedstawiają raport w sprawie wdrożenia programu.

(*) Dz.U. WE nr L 270, z 21.10.2003 r., str. 1.

(**) Dz.U. WE nr L 160, z 26.06.1999 r., str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. WE nr L 122, z 16.05.2003 r., str. 1).

(***) Dz.U. WE nr L 341, z 22.12.2001 r., str. 3.”

2) Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 1452/2001 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

1. W przypadku stosowania wykluczenia przewidzianego w artykule 70 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne przepisy dla mechanizmów bezpośredniego wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz ustanawiającego określone mechanizmy wsparcia dla rolników (*), Francja przedstawia Komisji programy wsparcia tradycyjnej działalności związanej z produkcją wołowiny i cielęciny, jak również mięsa owiec i kóz, oraz środki mające na celu poprawę jakości produktów, w ramach limitów potrzeb konsumpcyjnych francuskich departamentów zamorskich.

Programy są przygotowywane i wdrażane przez właściwe władze wyznaczone przez to Państwo Członkowskie.

2. Wspólnota finansuje programy do kwoty, w ujęciu rocznym, równej sumie premii faktycznie wypłaconych w roku 2003 stosownie do postanowień rozporządzenia (WE) nr

1254/1999 (**), niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 (***) dla producentów mających swoją siedzibę we francuskich departamentach zamorskich.

Komisja zwiększa taką kwotę w celu uwzględnienia rozwoju lokalnej produkcji. Jednakże, kwota w ujęciu rocznym w żadnym razie nie może być wyższa niż suma pułapów obowiązujących w roku 2003 dla premii z tytułu wołowiny, stosownie do postanowień rozporządzenia (WE) nr 1452/2001, pomnożonych przez premie oraz płatności bazowe i uzupełniające obowiązujące w roku 2003 oraz niż suma wszystkich praw do premii posiadanych przez producentów mających swoją siedzibę we francuskich departamentach zamorskich w dniu 30 czerwca 2003 r., stosownie do postanowień rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 oraz odpowiedniego procentu rezerwy krajowej, pomnożonych przez premie i płatności obowiązujące w roku 2003.

3. Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze, zatwierdza i modyfikuje programy jak również ustala i zwiększa kwotę przewidzianą w ust. 2, pierwszy akapit, niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Komisja może, zgodnie z tą samą procedurą, skorygować limit ustalony w ust. 2, drugi akapit.

4. Przed dniem 15 kwietnia każdego roku, władze Francji przedstawiają raport w sprawie wdrożenia programów.

(*) Dz.U. WE nr L 270, z 21.10.2003 r., str. 1.

(**) Dz.U. WE nr L 160, z 26.06.1999 r., str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. WE nr L 122, z 16.05.2003 r., str. 1).

(***) Dz.U. WE nr L 341, z 22.12.2001 r., str. 3.”

3) W rozporządzeniu (WE) nr 1453/2001 wprowadza się następujące zmiany:

a) Artykuł 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

1. W przypadku stosowania wykluczenia przewidzianego w artykule 70 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne przepisy dla mechanizmów bezpośredniego wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz ustanawiającego określone mechanizmy wsparcia dla rolników (*), Republika Portugalii przedstawia Komisji program wsparcia tradycyjnej działalności związanej z produkcją wołowiny i cielęciny, jak również mięsa owiec i kóz, oraz środki mające na celu poprawę jakości produktów, w ramach limitów potrzeb konsumpcyjnych Madery.

Program jest przygotowywany i wdrażany przez właściwe władze wyznaczone przez to Państwo Członkowskie.

2. Wspólnota finansuje program do kwoty, w ujęciu rocznym, równej sumie premii faktycznie wypłaconych w roku 2003 stosownie do postanowień rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 (**), niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 (***) dla producentów mających swoją siedzibę na Maderze.

Komisja zwiększa taką kwotę w celu uwzględnienia rozwoju lokalnej produkcji. Jednakże, kwota w ujęciu rocznym w żadnym razie nie może być wyższa niż suma pułapów obowiązujących w roku 2003 dla premii z tytułu wołowiny, stosownie do postanowień rozporządzenia (WE) nr 1453/2001, pomnożonych przez premie oraz płatności bazowe i uzupełniające obowiązujące w roku 2003 oraz niż suma wszystkich praw do premii posiadanych przez producentów mających swoją siedzibę na Maderze w dniu 30 czerwca 2003 r., stosownie do postanowień rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 oraz odpowiedniego procentu rezerwy krajowej, pomnożonych przez premie i płatności obowiązujące w roku 2003.

3. Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze, zatwierdza i modyfikuje program jak również ustala i zwiększa kwotę przewidzianą w ust. 2, pierwszy akapit, niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Komisja może, zgodnie z tą samą procedurą, skorygować limit ustalony w ust. 2, drugi akapit.

4. Przed dniem 15 kwietnia każdego roku, władze Republiki Portugalii przedstawiają raport w sprawie wdrożenia programu.

(*) Dz.U. WE nr L 270, z 21.10.2003 r., str. 1.

(**) Dz.U. WE nr L 160, z 26.06.1999 r., str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. WE nr L 122, z 16.05.2003 r., str. 1).

(***) Dz.U. WE nr L 341, z 22.12.2001 r., str. 3.”

b) W artykule 22, ust. od 2 do 5 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku stosowania wykluczenia przewidzianego w artykule 70 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003, Republika Portugalii przedstawia Komisji program wsparcia tradycyjnej działalności związanej z produkcją wołowiny i cielęciny, jak również mięsa owiec i kóz, oraz środki mające na celu poprawę jakości produktów.

Program jest przygotowywany i wdrażany przez właściwe władze wyznaczone przez to Państwo Członkowskie.

3. Wspólnota finansuje program do kwoty, w ujęciu rocznym, równej sumie premii faktycznie wypłaconych w roku 2003 stosownie do postanowień rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 dla producentów mających swoją siedzibę na Azorach.

Komisja zwiększa taką kwotę w celu uwzględnienia rozwoju lokalnej produkcji. Jednakże, kwota w ujęciu rocznym w żadnym razie nie może być wyższa niż suma pułapów obowiązujących w roku 2003 dla premii z tytułu wołowiny, stosownie do postanowień niniejszego rozporządzenia, pomnożonych przez premie oraz płatności bazowe i uzupełniające obowiązujące w roku 2003 oraz niż suma wszystkich praw do premii posiadanych przez producentów mających swoją siedzibę na Azorach w dniu 30 czerwca 2003 r., stosownie do postanowień rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 oraz rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 odnośnie premii z tytułu krów mamek, oraz odpowiedniego procentu odnośnych rezerw krajowych, pomnożonych przez premie i płatności obowiązujące w roku 2003.

W przypadku zastosowania postanowień artykułu 68 lit. a) punkt (i) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, władze Republiki Portugalii mogą zwiększyć, dla Azorów, pułap obowiązujący odnośnie krów mamek poprzez przeniesienie praw do premii z tytułu krów mamek z pułapu krajowego. W takim przypadku, odpowiadająca kwota zostanie przeniesiona z pułapu ustalonego przy zastosowaniu artykułu 68 lit. a) punkt (i) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 do pułapu, o którym mowa w ust. 3, drugi akapit, niniejszego artykułu.

4. Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze, zatwierdza i modyfikuje program jak również ustala i zwiększa kwotę przewidzianą w ust. 3, pierwszy akapit, niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Komisja może, zgodnie z tą samą procedurą, skorygować limit ustalony w ust. 2, drugi akapit.

4. Przed dniem 15 kwietnia każdego roku, władze Republiki Portugalii przedstawiają raport w sprawie wdrożenia programu.”

c) Artykuł 22 ust. 6 traci moc.

d) Artykuł 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Podczas okresu przejściowego obejmującego lata gospodarcze od 1999/2000 do 2004/2005, dla potrzeb rozdzielania dodatkowej opłaty wyrównawczej pomiędzy producentów, o których mowa w artykule 2 ust. 1, drugie zdanie, rozporządzenia (EWG) nr 3950/92 (*), uznaje się, że do przekroczenia przyczynili się wyłącznie producenci wyszczególnieni w artykule 9 lit. c) tego rozporządzenia, mający swoją siedzibę i prowadzący działalność produkcyjną na Azorach, którzy sprzedają ilości przekraczające ich ilość referencyjną powiększoną o procent, o którym mowa w trzecim akapicie.

Dodatkowa opłata wyrównawcza jest należna od ilości przekraczających powiększoną ilość referencyjną po rozdysponowaniu niewykorzystanych ilości mieszczących się w marginesie ilości wynikających z takiego powiększenia pomiędzy producentów, o których mowa w pierwszym ustępie oraz proporcjonalnie do ilości referencyjnej, którą dysponuje każdy z takich producentów.

Wielkość procentowa, o której mowa w pierwszym ustępie jest równa stosunkowi pomiędzy ilością, odpowiednio, 73 000 ton dla lat gospodarczych od 1999/2000 do 2003/2004 i 61 500 ton dla roku gospodarczego 2004/2005, a sumą ilości referencyjnych, którymi dysponuje każde gospodarstwo w dniu 31 marca 2000 r. Ma ona zastosowanie odnośnie każdego producenta wyłącznie do ilości referencyjnych jakimi dysponuje taki producent w dniu 31 marca 2000 r.

(*) Dz.U. WE nr L 405, z 31.12.1992 r., str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 572/2003 (Dz.U. WE nr L 82, z 29.03.2003 r., str. 20).”

4) W rozporządzeniu (WE) nr 1454/2001 wprowadza się następujące zmiany:

a) Artykuł 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

1. W przypadku stosowania wykluczenia przewidzianego w artykule 70 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne przepisy dla mechanizmów bezpośredniego wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz ustanawiającego określone mechanizmy wsparcia dla rolników (*), Królestwo Hiszpanii przedstawia Komisji program wsparcia tradycyjnej działalności związanej z produkcją wołowiny i cielęciny, jak również mięsa owiec i kóz, oraz środki mające na celu poprawę jakości produktów, w ramach limitów potrzeb konsumpcyjnych Wysp Kanaryjskich.

Program jest przygotowywany i wdrażany przez właściwe władze wyznaczone przez to Państwo Członkowskie.

2. Wspólnota finansuje program do kwoty, w ujęciu rocznym, równej sumie premii faktycznie wypłaconych w roku 2003 stosownie do postanowień rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 (**), niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 (***) dla producentów mających swoją siedzibę na Wyspach Kanaryjskich.

Komisja zwiększa taką kwotę w celu uwzględnienia rozwoju lokalnej produkcji. Jednakże, kwota w ujęciu rocznym w żadnym razie nie może być wyższa niż suma pułapów obowiązujących w roku 2003 dla premii z tytułu wołowiny, stosownie do postanowień rozporządzenia (WE) nr 1454/2001, pomnożonych przez premie oraz płatności bazowe i uzupełniające obowiązujące w roku 2003 oraz niż suma wszystkich praw do premii posiadanych przez producentów mających swoją siedzibę na Wyspach Kanaryjskich w dniu 30 czerwca 2003 r., stosownie do postanowień rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 oraz odpowiedniego procentu rezerwy krajowej, pomnożonych przez premie i płatności obowiązujące w roku 2003.

3. Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze, zatwierdza i modyfikuje program jak również ustala i zwiększa kwotę przewidzianą w ust. 2, pierwszy akapit, niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Komisja może, zgodnie z tą samą procedurą, skorygować limit ustalony w ust. 2, drugi akapit.

4. Przed dniem 15 kwietnia każdego roku, władze Królestwa Hiszpanii przedstawiają raport w sprawie wdrożenia programu.

(*) Dz.U. WE nr L 270, z 21.10.2003 r., str. 1.

(**) Dz.U. WE nr L 160, z 26.06.1999 r., str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. WE nr L 122, z 16.05.2003 r., str. 1).

(***) Dz.U. WE nr L 341, z 22.12.2001 r., str. 3.”

b) Artykuł 6 traci moc.

Artykuł 148

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1868/94

W rozporządzeniu (WE) nr 1868/94 wprowadza się następujące zmiany:

1) Dodaje się artykuł 4 w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Minimalna cena dla ziemniaków przeznaczonych do wytworzenia skrobi ziemniaczanej zostaje ustalona w wysokości 178,31 euro na tonę począwszy od roku gospodarczego 2004/2005 włącznie.

Cena taka odnosi się do ilości ziemniaków, dostarczonych do zakładu przetwórczego, potrzebnych do wytworzenia jednej tony skrobi.

Taka cena minimalna jest dostosowywana stosownie do zawartości skrobi w ziemniakach.”

2) Artykuł 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Premia w wysokości 22,25 euro na tonę wytworzonej skrobi jest wypłacana przedsiębiorstwom produkującym skrobię ziemniaczaną za taką ilość skrobi ziemniaczanej jaka odpowiada limitowi ich kwoty, o którym mowa w artykule 2 ust. 2, pod warunkiem, że przedsiębiorstwa takie zapłaciły producentom ziemniaków cenę minimalną, o której mowa w artykule 4a, za wszystkie ziemniaki jakie były niezbędne do wyprodukowania skrobi w ilości mieszczącej się w takim limicie kwoty.”

3) Artykuł 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Przepisy niniejszego rozporządzenia nie dotyczą produkcji skrobi ziemniaczanej przez przedsiębiorstwa, które nie podlegają postanowieniom artykułu 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia oraz które nabywają ziemniaki, za które producenci nie otrzymują płatności przewidzianych w artykule 93 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne przepisy dla mechanizmów bezpośredniego wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz ustanawiającego określone mechanizmy wsparcia dla rolników (*).

(*) Dz.U. WE nr L 270, z 21.10.2003 r., str. 1.”

Artykuł 149

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1251/1999

W rozporządzeniu (WE) nr 1251/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1) W artykule 4 ust. 3, pierwszy myślnik otrzymuje brzmienie:

„dla roślin wysokobiałkowych:

- 63,00 euro na tonę począwszy od roku gospodarczego 2004/2005 włącznie.”

2) W artykule 4 ust. 4, kwotę „19 euro na tonę” zastępuje się kwotą „24 euro na tonę”.

3) W artykule 5:

a) pierwszy akapit otrzymuje brzmienie:

„Dopłata uzupełniająca do płatności powierzchniowej w wysokości 313 euro na hektar dla roku gospodarczego 2004/2005, jest wypłacana dla powierzchni przeznaczonej pod uprawę pszenicy durum w tradycyjnych strefach produkcji wyszczególnionych w załączniku II, z zastrzeżeniem limitów ustanowionych w załączniku III.”;

b) czwarty akapit otrzymuje brzmienie:

„W regionach, w których produkcja pszenicy durum jest prowadzona od dłuższego czasu, a które nie zostały uwzględnione w załączniku II, należy przyznać specjalną pomoc wynoszącą 93 euro na hektar na rok gospodarczy 2004/2005, w ramach limitu obejmującego liczbę hektarów, wyszczególnionego w załączniku IV.”

Artykuł 150

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1254/1999

W rozporządzeniu (WE) nr 1254/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1) W artykule 10 ust. 1, drugi akapit, wielkość procentowa „20 %” zostaje zastąpiona wielkością „40 %”.

2) W załączniku I, w tabeli dotyczącej premii specjalnej, liczba przypisana Austrii zostaje zastąpiona liczbą „373 400”.

3) W załączniku II, w tabeli dotyczącej premii z tytułu krów mamek, liczby przypisane Austrii i Portugalii zostają zastąpione, odpowiednio, liczbami „375 000” i „416 539”.

Artykuł 151

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1673/2000

W rozporządzeniu (WE) nr 1673/2000 wprowadza się następujące zmiany:

1) W artykule 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) W ust. 2, litera a) otrzymuje brzmienie:

„a) „rolnik” oznacza rolnika zdefiniowanego w artykule 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne przepisy dla mechanizmów bezpośredniego wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz ustanawiającego określone mechanizmy wsparcia dla rolników (*).

(*) Dz.U. WE nr L 270, z 21.10.2003 r., str. 1.”

b) W ust. 3, wyrażenie „rozporządzenie (WE) nr 1251/1999” zostaje zastąpione wyrażeniem „artykuł 52 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003”.

2. W pierwszym i drugim myślniku artykułu 5 ust. 2, wyrażenie „artykuł 5a rozporządzenia (WE) nr 1251/1999” zostaje zastąpione wyrażeniem „artykuł 52 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.”

Artykuł 152

Zmiany w innych rozporządzeniach

Następujące przepisy skreśla się:

- a) artykuł 3 rozporządzenia (EWG) nr 2358/71;
- b) artykuły od 3 do 25 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999;
- c) artykuły od 3 do 11 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001.

Artykuł 153

Uchylenia

1. Rozporządzenie (EWG) nr 3508/92 niniejszym traci moc. Jednakże, będzie nadal obowiązywało w stosunku do wniosków o płatności bezpośrednie w odniesieniu do lat kalendarzowych poprzedzających rok 2005.
2. Rozporządzenie (WE) nr 1017/94 niniejszym traci moc począwszy od dnia 1 stycznia 2005 r.
3. Rozporządzenie (WE) nr 1577/96 oraz rozporządzenie (WE) nr 1251/1999 niniejszym tracą moc. Jednakże, będą nadal obowiązywały do roku gospodarczego 2004/2005.
4. Rozporządzenie (WE) nr 1259/1999 niniejszym traci moc począwszy od dnia 1 maja 2004 r. Jednakże, artykuły 2a i 11 rozporządzenia (WE) nr 1259/1999 jak również, dla potrzeb stosowania tych artykułów, załącznik do tego rozporządzenia będą nadal obowiązywać do dnia 31 grudnia 2005 r. Ponadto, artykuły 3, 4, 5 oraz, dla potrzeb stosowania tych artykułów, załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1259/1999 będą nadal obowiązywać do dnia 31 grudnia 2004 r.
5. Wszystkie odniesienia czynione do uchylonych rozporządzeń są rozumiane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 154

Przepisy przejściowe dla mechanizmu uproszczonego

W przypadku gdy Państwo Członkowskie stosuje mechanizm uproszczony, o którym mowa w artykule 2a rozporządzenia (WE) nr 1259/1999, mają zastosowanie następujące przepisy:

- a) Rok 2003 jest ostatnim rokiem, w którym uczestnicy mogą wprowadzać nowe wnioski;
- b) Uczestnicy będą nadal otrzymywać kwotę ustanowioną w ramach mechanizmu uproszczonego do roku 2005;
- c) Rozdziały 1 i 2 Tytułu II niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do kwot przyznanych w ramach mechanizmu uproszczonego w przypadku uczestniczenia we wspomnianym mechanizmie;

- d) Rolnicy uczestniczący w mechanizmie uproszczonym nie są uprawnieni do ubiegania się o płatność jednolitą w okresie, w którym uczestniczą w mechanizmie uproszczonym. W przypadku składania wniosku w ramach mechanizmu płatności jednolitych, kwota przyznawana w ramach mechanizmu uproszczonego jest wliczana do kwoty referencyjnej, o której mowa w artykule 37 oraz jest obliczana i dostosowywana zgodnie z Rozdziałem 2 Tytułu III niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 155

Inne przepisy przejściowe

Dalsze środki wymagane dla ułatwienia przejścia od uregulowań przewidzianych w rozporządzeniach, o których mowa w artykułach 152 i 153 do uregulowań przewidzianych na mocy niniejszego rozporządzenia, a w szczególności tych dotyczących stosowania artykułów 4 i 5 oraz załącznika rozporządzenia (WE) nr 1259/1999, artykułu 6 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999 oraz tych dotyczących planów poprawy, o których mowa w artykule 86 niniejszego rozporządzenia, mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 144 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Rozporządzenia i artykuły, o których mowa w artykułach 152 i 153 nadal obowiązują dla potrzeb ustanowienia kwot referencyjnych, o których mowa w załączniku VII.

Artykuł 156

Wejście w życie oraz stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia jego wejścia w życie, z następującymi wyjątkami:
 - a) Przepisy Tytułu II, Rozdziałów 4 i 5 mają zastosowanie do wniosków o płatności złożonych w odniesieniu do roku kalendarzowego 2005 i kolejnych. Jednakże, artykuł 28 ust. 2 ma zastosowanie do wniosków o płatności złożonych zgodnie z Tytułem IV, Rozdziałami od 1 do 7, począwszy od dnia 1 stycznia 2004 r.
 - b) Przepisy Tytułu IV, Rozdziałów 1, 2, 3, 6 oraz artykułu 149 mają zastosowanie począwszy od roku gospodarczego 2004/2005.
 - c) Przepisy Tytułu IV, Rozdziałów 4, 5, 7 oraz artykułu 150 mają zastosowanie począwszy od dnia 1 stycznia 2004 r.
 - d) Przepisy Tytułu II, Rozdziału 1, artykułu 20, Tytułu III, Tytułu IV, Rozdziałów 8, 10, 11, 12 i 13 oraz artykułu 147 mają zastosowanie począwszy od dnia 1 stycznia 2005 r., za wyjątkiem artykułu 147 ust. 3 lit. d), który ma zastosowanie począwszy od dnia 1 kwietnia 2003 r.
 - e) Przepisy Tytułu IV, Rozdziału 9 mają zastosowanie począwszy od roku gospodarczego 2005/2006.
 - f) Przepisy artykułów 151 i 152 mają zastosowanie począwszy od dnia 1 stycznia 2005 r., za wyjątkiem przepisów artykułu 152 lit. a), które mają zastosowanie od roku gospodarczego 2005/2006.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 września 2003 r.

W imieniu Rady
G. ALEMANN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz mechanizmów wsparcia spełniających kryteria określone w artykule 1

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
Płatność jednolita	Tytuł III niniejszego rozporządzenia	Płatność rozdzielona (patrz załącznik VI) (*)
Pszenvica durum	Tytuł IV, Rozdział 1 niniejszego rozporządzenia	Pomoc powierzchniowa (premia z tytułu jakości)
Rośliny wysokobiałkowe	Tytuł IV, Rozdział 2 niniejszego rozporządzenia	Pomoc powierzchniowa
Ryż	Tytuł IV, Rozdział 3 niniejszego rozporządzenia	Pomoc powierzchniowa
Orzechy	Tytuł IV, Rozdział 4 niniejszego rozporządzenia	Pomoc powierzchniowa
Rośliny energetyczne	Tytuł IV, Rozdział 5 niniejszego rozporządzenia	Pomoc powierzchniowa
Ziemniaki na skrobię	Tytuł IV, Rozdział 6 niniejszego rozporządzenia	Dopłata do produkcji
Mleko i produkty mleczarskie	Tytuł IV, Rozdział 7 niniejszego rozporządzenia	Premia mleczna i płatność dodatkowa
Rośliny uprawne w Finlandii i w niektórych regionach Szwecji	Tytuł IV, Rozdział 8 niniejszego rozporządzenia (**)(****)	Specjalna pomoc regionalna z tytułu roślin uprawnych
Nasiona	Tytuł IV, Rozdział 9 niniejszego rozporządzenia (**)(****)	Dopłata do produkcji
Rośliny uprawne	Tytuł IV, Rozdział 10 niniejszego rozporządzenia (**)(****)	Pomoc powierzchniowa, włączając w to płatności z tytułu odłogowania, płatności z tytułu kiszonki z zielonki, kwoty uzupełniające (**), dopłatę uzupełniającą z tytułu pszenicy durum i pomoc specjalną
Owce i kozy	Tytuł IV, Rozdział 11 niniejszego rozporządzenia (**)(****)	Premia z tytułu maciorek i kóz, premia uzupełniająca oraz niektóre płatności dodatkowe
Wołowina i cielęcina	Tytuł IV, Rozdział 12 niniejszego rozporządzenia (****)	Premia specjalna (**), premia z tytułu przeciwdziałania sezonowości produkcji, premia z tytułu krów mamek (włączając w to sytuacje gdy premia ta jest wypłacana dla jałówek oraz włączając dodatkowe premie krajowe z tytułu krów mamek gdy są współfinansowane (**), premia ubojowa (**), premia z tytułu ekstensyfikacji, płatności dodatkowe
Rośliny strączkowe na ziarno	Tytuł IV, Rozdział 13 niniejszego rozporządzenia (****)	Pomoc powierzchniowa
Specjalne rodzaje gospodarowania i produkcja wysokojakościowa	Artykuł 69 niniejszego rozporządzenia (****)	
Susz paszowy	Artykuł 71 ust. 2, drugi akapit, niniejszego rozporządzenia (****)	

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
Mechanizm dla małych rolników	Artykuł 2a rozporządzenia (WE) nr 1259/1999	Przejsiowa pomoc powierzchniowa dla rolników otrzymujących mniej niż 1250 euro
Oliwa z oliwek	Artykuł 5 ust. 1 rozporządzenia 136/66/EWG	Dopłata do produkcji
Jedwabniki	Artykuł 1 rozporządzenia (EWG) nr 845/72	Pomoc w celu zachęcenia do hodowli
Banany	Artykuł 12 rozporządzenia (EWG) nr 404/93	Dopłata do produkcji
Rodzynki	Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2201/96	Pomoc powierzchniowa
Tytoń	Artykuł 3 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92	Dopłata do produkcji
Chmiel	Artykuł 12 rozporządzenia (EWG) nr 1696/71, rozporządzenia (EWG) nr 1098/98	Płatności z tytułu pomocy powierzchniowej wyłącznie dla tymczasowego stadium spoczynkowego
POSEIDOM	Artykuł 9 (**) (*****), art. 12 ust. 2 i art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1452/2001	Sektory: wołowina i cielęcina; cukier; zielona wanilia
POSEIMA	Artykuł 13 (**) (*****), art. 16, art. 17 i art. 28 ust. 1, art. 21, art. 22 ust. 2 – 4 (**) (*****) i ust. 7, art. 27, art. 29 i art. 30 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1453/2001	Sektory: wołowina i cielęcina; mleko; ziemniaki; cukier; wierzba szara; ananasy, tytoń, sadzeniaki, cykoria i herbata
POSEICAN	Artykuł 5 (**) (*****), art. 9 i art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1454/2001	Sektory: wołowina i cielęcina, mięso owiec i kóz; ziemniaki
Wyspy Egejskie	Artykuł (**) (*****), art. 8, art. 11 i art. 12 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93	Sektory: wołowina i cielęcina; ziemniaki; oliwki; miód

(*) Począwszy od dnia 1 stycznia 2005 r., lub od terminu późniejszego, w przypadku stosowania artykułu 71. Dla roku 2004, lub dla terminu późniejszego, w przypadku stosowania artykułu 71, płatności bezpośrednie wyszczególnione w załączniku VI zostają uwzględnione w załączniku I, za wyjątkiem suszu paszowego.

(**) W przypadku stosowania artykułu 70.

(***) W przypadku stosowania artykułów 66, 67 i 68.

(****) W przypadku stosowania artykułu 69.

(*****) W przypadku stosowania artykułu 71.

ZAŁĄCZNIK II

Krajowe pułapy, o których mowa w artykule 12 ust. 2

(miliony euro)

Państwo Członkowskie	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Belgia	4,7	6,2	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7
Dania	7,7	10,3	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9
Niemcy	40,4	54,6	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3
Grecja	40,4	53,9	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4
Hiszpania	55,1	74,3	92,9	92,9	92,9	92,9	92,9	92,9
Francja	51,4	68,7	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9
Irlandia	15,3	20,4	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5
Włochy	62,3	83,7	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6
Luksemburg	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Holandia	6,8	9,2	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5
Austria	12,4	17,1	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3
Portugalia	11,3	15,4	19,2	19,2	19,2	19,2	19,2	19,2
Finlandia	8,0	10,8	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6
Szwecja	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Zjednoczone Królestwo	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5

ZAŁĄCZNIK III

**Obowiązkowe wymogi w zakresie zarządzania, o których mowa
w artykułach 3 i 4**

A. Obowiązujące od 01.01.2005 r.

Środowisko naturalne

1.	Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. WE nr L 103, z 25.04.1979 r., str. 1)	Artykuł 3, art. 4 ust. 1, 2, 4, art. 5, 7 i 8
2.	Dyrektywa Rady 80/68/EWG z dnia 17 grudnia 1979 r. w sprawie ochrony wód gruntowych przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez niektóre substancje niebezpieczne (Dz.U. WE nr L 20, z 26.01.1980 r., str. 43)	Artykuły 4 i 5
3.	Dyrektywa Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska naturalnego, a w szczególności gleby, w przypadku stosowania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz.U. WE nr L 181, z 04.07.1986 r., str. 6)	Artykuł 3
4.	Dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez związki azotu pochodzące z rolnictwa (Dz.U. WE nr L 375, z 31.12.1991 r., str. 1)	Artykuły 4 i 5
5.	Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej flory i fauny (Dz.U. WE nr L 206, z 22.07.1992 r., str. 7)	Artykuły 6, 13, 15, oraz art. 22 lit. b)

Zdrowie publiczne i zdrowie zwierząt

Identyfikacja i rejestracja zwierząt

6.	Dyrektywa Rady 92/102/EWG z dnia 27 listopada 1992 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz.U. WE nr L 355, z 05.12.1992 r., str. 32)	Artykuły 3, 4 i 5
7.	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2629/97 z dnia 29 grudnia 1997 r. ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 820/97 odnośnie kolczyków usznych, rejestrów gospodarstw i paszportów w ramach systemu identyfikacji i rejestracji bydła (Dz.U. WE nr L 354, z 30.12.1997 r., str. 19)	Artykuły 6 i 8
8.	Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła oraz dotyczące oznaczania wołowiny i produktów na bazie wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz.U. WE nr L 204, z 11.08.2000 r., str. 1)	Artykuły 4 i 7

B. Obowiązujące od 01.01.2006 r.

Zdrowie publiczne, zdrowie zwierząt i zdrowotność roślin

9.	Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca umieszczania na rynku środków ochrony roślin (Dz.U. WE nr L 230, z 19.08.1991 r., str. 1)	Artykuł 3
10.	Dyrektywa Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu stosowania w hodowli zwierząt niektórych substancji mających działanie hormonalne lub tyreostatyczne oraz beta-agonistów oraz uchylająca dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG i 88/299/EWG (Dz.U. WE nr L 125, z 23.05.1996 r., str. 30)	Artykuły 3, 4, 5 i 7

11.	Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymogi prawa żywnościowego, ustanawiające Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury dotyczące bezpieczeństwa żywności (Dz.U. WE nr L 31, z 01.12.2002 r., str. 1)	Artykuły 14, 15 i art. 17 ust. 1, i art. 18, 19 i 20
12.	Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i likwidacji niektórych przenośnych encefalopatii gąbczastych (Dz.U. WE nr L 147, z 31.05.2001 r., str. 1)	Artykuły 7, 11, 12, 13 i 15
<i>Zgłaszanie chorób</i>		
13.	Dyrektywa Rady 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 r. wprowadzająca środki wspólnotowe w zakresie zwalczani pryszczycy (Dz.U. WE nr L 315, z 26.11.1985 r., str. 11)	Artykuł 3
14.	Dyrektywa Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzająca ogólne środki wspólnotowe w zakresie zwalczania niektórych chorób zwierząt ora środki specjalne dotyczące choroby pęcherzykowej świń (Dz.U. WE nr L 62, z 15.03.1993 r., str. 69)	Artykuł 3
15.	Dyrektywa Rady 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiająca specjalne przepisy w zakresie zwalczania i likwidacji choroby niebieskiego języka (Dz.U. WE nr L 327, z 22.12.2000 r., str. 74)	Artykuł 3
C. Obowiązujące od 01.01.2007 r.		
<i>Dobrostan zwierząt</i>		
16.	Dyrektywa Rady 91/629/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. ustanawiająca minimalne standardy w zakresie ochrony cieląt (Dz.U. WE nr L 340, z 11.12.1991 r., str. 28)	Artykuły 3 i 4
17.	Dyrektywa Rady 91/630/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. ustanawiająca minimalne standardy w zakresie ochrony świń (Dz.U. WE nr L 340, z 11.12.1991 r., str. 33)	Artykuły 3 i art. 4 ust. 1
18.	Dyrektywa Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotycząca ochrony zwierząt utrzymywanych w celach hodowlanych (Dz.U. WE nr L 221, z 08.08.1998 r., str. 23)	Artykuł 4

ZAŁĄCZNIK IV

Zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o których mowa w artykule 5

Kwestia	Standardy
Erozja gleby: Ochrona gleby poprzez zastosowanie odpowiednich środków	- Minimalna pokrywa glebowa - Minimalne zagospodarowanie terenu odzwierciedlające warunki danego miejsca - Zachowanie terasów
Substancja organiczna gleby: Utrzymywanie poziomów substancji organicznej gleby poprzez zastosowanie odpowiednich środków	- Standardy dotyczące zmianowania upraw, stosownie do sytuacji - Gospodarowanie rżyskiem
Tekstura gleby: utrzymywanie tekstury gleby poprzez zastosowanie odpowiednich środków	- Stosowanie odpowiednich maszyn
Minimalny poziom utrzymania: Zapewnienie minimalnego poziomu utrzymania oraz przeciwdziałanie niszczeniu siedlisk naturalnych	- Minimalne wskaźniki gęstości żywego inwentarza lub/i odpowiednie systemy - Ochrona trwałych pastwisk - Zachowanie cech krajobrazu - Przeciwdziałanie naruszaniu niepożądanego rośliności na użytkach rolnych

ZALĄCZNIK V

Kompatybilne mechanizmy wsparcia, o których mowa w artykule 26

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
Rodzynki	Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2201/96	Pomoc powierzchniowa
Tytoń	Artykuł 3 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92	Dopłata do produkcji
Chmiel	Artykuł 12 rozporządzenia (EWG) nr 1696/71	Pomoc powierzchniowa, Płatności z tytułu tymczasowego stadium spoczynkowego i karczowania
Środki rolno-środowiskowe	Rozporządzenie (WE) nr 1098/98	Pomoc powierzchniowa
Leśnictwo	Tytuł II, rozdział VI (artykuły od 22 do 24) oraz artykuł 55 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999	Pomoc powierzchniowa
Obszary o utrudnionych warunkach gospodarowania oraz obszary objęte ograniczeniami środowiskowymi	Artykuł 31 i artykuł 55 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999	Pomoc powierzchniowa
Oliwa z oliwek	Tytuł II, Rozdział V (artykuły od 13 do 21) oraz artykuł 55 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999	Pomoc powierzchniowa
Bawełna	Artykuł 5 ust. 1 rozporządzenia nr 136/66/EWG	Dopłata do produkcji
Susz paszowy	Artykuł 8 rozporządzenia (WE) nr 1554/95	Dopłata do produkcji
Cytrusy do przetwórstwa	Artykuły 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 603/95	Dopłata do produkcji
Pomidory do przetwórstwa	Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 2202/96	Dopłata do produkcji
Wino	Artykuł 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96	Dopłata do produkcji
	Artykuły od 11 do 15 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999	Pomoc restrukturyzacyjna

ZAŁĄCZNIK VI

Wykaz płatności bezpośrednich w odniesieniu do płatności jednolitej, o której mowa w artykule 33

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
Rośliny uprawne	Artykuły 2, 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999	Pomoc powierzchniowa, włączając w to płatności z tytułu odłogowania, płatności z tytułu kiszonki z zielonki, kwoty uzupełniające (*), dopłatę uzupełniającą z tytułu pszenicy durum i pomoc specjalną
Skrobia ziemniaczana	Artykuł 8 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92	Płatność dla rolników produkujących ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej
Rośliny strączkowe na ziarno	Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 1577/96	Pomoc powierzchniowa
Ryż	Artykuł 6 rozporządzenia (WE) nr 3072/95	Pomoc powierzchniowa
Nasiona (*)	Artykuł 3 rozporządzenia (EWG) nr 2358/71	Dopłata do produkcji
Wołowina i cielęcina	Artykuły 4, 5, 6, 10, 11, 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999	Premia specjalna, premia z tytułu przeciwdziałania sezonowości produkcji, premia z tytułu krów mamek (włączając w to sytuacje gdy premia ta jest wypłacana dla jałówek oraz włączając dodatkowe premie krajowe z tytułu krów mamek gdy są współfinansowane), premia ubojowa, premia z tytułu ekstensyfikacji, płatności dodatkowe
Mleko i produkty mleczarskie	Tytuł IV, Rozdział 7 niniejszego rozporządzenia	Premia mleczna i płatności dodatkowe (**)
Mięso owiec i kóz	Artykuł 5 rozporządzenia (WE) nr 2467/98, artykuł 1 rozporządzenia (EWG) nr 1323/90, artykuły 4, 5 i art. 11 ust. 1 i 2, pierwszy, drugi i czwarty myślnik, rozporządzenia (WE) nr 2529/2001	Premia z tytułu maciorek i kóz, premia uzupełniająca oraz niektóre płatności dodatkowe
POSEIDOM (*)	Artykuł 9 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 1452/2001	Sektory: wołowina i cielęcina
POSEIMA (*)	Artykuły 13 ust. 2 i 3, art. 22 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1453/2001	Sektory: wołowina i cielęcina
POSEICAN (*)	Artykuł 5 ust. 2 i 3	Sektory: wołowina i cielęcina; mięso owiec i kóz
Wyspy Egejskie (*)	Artykuł 6 ust. 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93	Sektory: wołowina i cielęcina
Susz paszowy	Artykuł 3 rozporządzenia (EWG) nr 603/95	Płatność dla produktów przetworzonych (stosowana zgodnie z załącznikiem VII, punkt D niniejszego rozporządzenia)
(*) Za wyjątkiem przypadku zastosowania artykułu 70.		
(**) Począwszy od roku 2007, za wyjątkiem przypadku zastosowania artykułu 62.		

ZAŁĄCZNIK VII

Obliczenie kwoty referencyjnej, o której mowa w artykule 37

A. Pomoc powierzchniowa

1. W przypadku gdy rolnik otrzymywał pomoc powierzchniową, wówczas liczba hektarów, do dwóch miejsc po przecinku, dla których przyznana została płatność, odpowiednio, w każdym roku okresu referencyjnego, jest mnożona przez następujące kwoty:

1.1. W przypadku zbóż, włączając w to pszenicę durum, nasion roślin oleistych, roślin wysokobiałkowych, siemienia lnianego, lnu i konopi uprawianych na włókno, kiszonki z zielonki i odlogowania:

- 63 euro na tonę pomnożone przez plon w sposób przewidziany w artykule 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999, określony w planie regionalizacji dla odnośnego regionu, który obowiązuje w roku kalendarzowym 2002.

Niniejszy punkt ma zastosowanie bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych przez Państwa Członkowskie przy stosowaniu postanowień artykułu 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999.

W drodze derogacji od postanowień artykułu 38, w przypadku lnu i konopi, średnia jest obliczana na podstawie liczby hektarów, dla których płatność została przyznana w roku kalendarzowym 2001 i 2002.

1.2. W przypadku ryżu:

- 102 euro na tonę pomnożone przez następujące przeciętne plony:

Państwa Członkowskie	Plony (t/ha)
Hiszpania	6,35
Francja	
- metropolia	5,49
- Gujana Francuska	7,51
Grecja	7,48
Włochy	6,04
Portugalia	6,05

1.3. W przypadku roślin strączkowych na ziarno:

- w przypadku soczewicy i ciecierzycy, 181 euro na hektar
- w przypadku wyki, odpowiednio, 175,02 euro na hektar roku 2000, 176,60 euro na hektar w roku 2001 oraz 150,52 euro na hektar w roku 2002.

2. W przypadku gdy rolnik otrzymywał dopłatę uzupełniającą z tytułu pszenicy durum lub pomoc specjalną, wówczas liczba hektarów do dwóch miejsc po przecinku, dla których przyznana została płatność, odpowiednio, w każdym roku okresu referencyjnego, jest mnożona przez następujące kwoty:

W strefach wyszczególnionych w załączniku II rozporządzenia (WE) nr 1251/1999 oraz w załączniku IV rozporządzenia (WE) nr 2316/1999:

- 291 euro na hektar dla płatności jednolitych przyznawanych za rok kalendarzowy 2005,
- 285 euro na hektar dla płatności jednolitych przyznawanych za rok kalendarzowy 2006 oraz kolejne lata kalendarzowe.

W strefach wyszczególnionych w załączniku V rozporządzenia (WE) nr 2316/1999:

- 46 euro na hektar dla płatności jednolitych przyznawanych za rok kalendarzowy 2005.

3. Dla potrzeb poprzednich punktów, „liczba hektarów” oznacza ustaloną liczbę hektarów odpowiadającą każdemu poszczególnemu rodzajowi pomocy powierzchniowej wyszczególnionemu w załączniku VI niniejszego rozporządzenia, dla których wszystkie warunki ustanowione w przepisach dotyczących przyznawania danej pomocy zostały spełnione, uwzględniając stosowanie postanowień artykułu 2 ust. 4 i artykułu 5 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999. W przypadku ryżu, w drodze derogacji od postanowień artykułu 6 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 3072/95, gdy powierzchnie przeznaczone pod uprawę ryżu w jednym Państwie Członkowskim w danym okresie referencyjnym przekroczyły Maksymalną Powierzchnie gwarantowana dla takiego okresu, wówczas kwota przypadająca na hektar jest proporcjonalnie zmniejszana.

B. Płatność z tytułu skrobi ziemniaczanej

W przypadku gdy rolnik otrzymywał płatność z tytułu skrobi ziemniaczanej, wówczas kwota jest obliczana poprzez pomnożenie liczby ton, dla których taka płatność została przyznana, odpowiednio, w każdym roku okresu referencyjnego, przez 44,22 euro na tonę skrobi ziemniaczanej. Państwa Członkowskie obliczają liczbę hektarów, która zostanie uwzględniona przy obliczaniu płatności jednolitych proporcjonalnie do liczby ton wyprodukowanej skrobi ziemniaczanej, dla których przyznano pomoc przewidzianą w artykule 8 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92, odpowiednio, w każdym roku okresu referencyjnego, oraz w ramach limitów powierzchni bazowej, która zostanie ustalona przez Komisję na podstawie liczby hektarów, będących przedmiotem umowy kontraktacyjnej w okresie referencyjnym, zgłoszonych przez Państwa Członkowskie.

C. Premie i dopłaty uzupełniające z tytułu zwierząt

W przypadku gdy rolnik otrzymywał premie i/lub dopłaty uzupełniające z tytułu zwierząt, wówczas kwota jest obliczana poprzez pomnożenie liczby określonych zwierząt, dla których taka płatność została przyznana, odpowiednio, w każdym roku okresu referencyjnego, przez kwoty przypadające na zwierzę, ustanowione dla roku kalendarzowego 2002 na mocy odpowiednich artykułów, o których mowa w załączniku VI, uwzględniając stosowanie postanowień artykułu 4 ust. 4, artykułu 7 ust. 2 i artykułu 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 lub artykułu 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001.

W drodze derogacji od postanowień artykułu 38, dla płatności dodatkowych z tytułu owiec i kóz, przyznawanych na podstawie artykułu 11 ust. 2, pierwszy, drugi i czwarty myślnik rozporządzenia (WE) nr 2529/2001, średnia jest obliczana na podstawie liczby zwierząt, dla których płatność została przyznana w roku kalendarzowym 2002.

Jednakże, płatności przyznawane na mocy artykułu 4 ust. 2, drugi akapit, rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, nie są uwzględniane.

Ponadto, w drodze derogacji od postanowień artykułu 38, w przypadku stosowania artykułu 32 ust. 11 i 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2342/1999 oraz artykułu 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1458/2001, liczba zwierząt, dla których płatność została przyznana w roku, podczas którego takie środki były stosowane, w celu ich uwzględnienia na potrzeby obliczenia kwoty referencyjnej, nie może być wyższa niż przeciętna liczba zwierząt, dla których przyznana została płatność w roku, latach, podczas których takie środki nie były stosowane.

D. Susz paszowy

Gdy rolnik dostarczał pasze w ramach umowy, przewidzianej w artykule 9 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 603/95 lub przedłożył zgłoszenie powierzchni zgodnie z artykułem 10 tego samego rozporządzenia, wówczas Państwa Członkowskie obliczają kwotę, która jest uwzględniana w kwocie referencyjnej, proporcjonalnie do liczby ton wyprodukowanego suszu paszowego, dla których przyznana została pomoc przewidziana w artykule 3 tego rozporządzenia, odpowiednio, w każdym roku okresu referencyjnego, oraz w ramach limitów poniższych pułapów wyrażonych w milionach euro.

Państwo Członkowskie	Pułap dla paszy przetworzonej na produkty, o których mowa w artykule 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 603/95 (pasza odwodniona)	Pułap dla paszy przetworzonej na produkty, o których mowa w artykule 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 603/95 (pasza wysuszona na słońcu)	Łączny pułap
UEBL	0,049		0,049
Dania	5,424		5,424
Niemcy	11,888		11,888
Grecja	1,101		1,101
Hiszpania	42,124	1,951	44,075
Francja	41,155	0,069	41,224
Irlandia	0,166		0,166
Włochy	17,999	1,586	19,585
Holandia	6,804		6,804
Austria	0,070		0,070
Portugalia	0,102	0,020	0,122
Finlandia	0,019		0,019
Szwecja	0,232		0,232
Zjednoczone Królestwo	1,950		1,950

Państwa Członkowskie obliczają liczbę hektarów, która zostanie uwzględniona przy obliczaniu kwot referencyjnych proporcjonalnie do liczby ton wyprodukowanego suszu paszowego, dla których przyznano pomoc przewidzianą w artykule 3 rozporządzenia (WE) nr 603/95, odpowiednio, w każdym roku okresu referencyjnego, oraz w ramach limitów powierzchni bazowej, która zostanie ustalona przez Komisję na podstawie liczby hektarów, będących przedmiotem umowy kontraktacyjnej lub zawartych w zgłoszeniu powierzchni w okresie referencyjnym, zgłoszonych przez Państwa Członkowskie.

E. Pomoc regionalna

W odnośnych regionach, następujące kwoty są uwzględniane przy obliczaniu kwoty referencyjnej:

- 24 euro na tonę pomnożone przez plony wykorzystywane na potrzeby płatności powierzchniowych z tytułu zbóż, nasion oleistych, siemienia lnianego oraz lnu i konopi uprawianych na włókno w regionach wyszczególnionych w artykule 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999;
- kwota pogłówna przewidziana w artykule 9 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 1452/2001, artykule 13 ust. 2 i 3, artykule 22 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1453/2001, artykule 5 ust. 2 i 3, artykule 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1454/2001, pomnożona przez liczbę zwierząt, dla których taka płatność została przyznana roku 2002;
- kwota pogłówna przewidziana w artykule 6 ust. 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, pomnożona przez liczbę zwierząt, dla których taka płatność została przyznana w roku 2002.

F. Pomoc z tytułu nasion

W przypadku gdy rolnik otrzymywał dopłaty do produkcji nasion, wówczas kwota jest obliczana poprzez pomnożenie liczby ton, dla których taka płatność została przyznana, odpowiednio, w każdym roku okresu referencyjnego, przez odpowiednią kwotę na tonę, określoną przy zastosowaniu artykułu 3 rozporządzenia (EWG) nr 2358/71. Państwa Członkowskie obliczają liczbę hektarów, która zostanie uwzględniona przy obliczaniu płatności jednolitych proporcjonalnie do powierzchni zaakceptowanej do kwalifikacji nasion, dla której przyznano pomoc przewidzianą w artykule 3 rozporządzenia (EWG) nr 2358/71, odpowiednio, w każdym roku okresu referencyjnego, oraz w ramach limitów powierzchni bazowej, która zostanie ustalona przez Komisję na podstawie łącznej powierzchni zaakceptowanej do kwalifikacji nasion, która została zgłoszona Komisji zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 3083/73. Taka łączna powierzchnia nie może uwzględniać powierzchni zaakceptowanych do kwalifikacji dla ryżu (*Oryza sativa L.*), orkiszu (*Triticum spelta L.*), oraz lnu włóknodajnego i lnu oleistego (*Linum usitatissimum L.*) i konopi (*Cannabis sativa L.*), które zostały już zadeklarowane dla roślin uprawnych.

ZAŁĄCZNIK VIII

Pułapy krajowe, o których mowa w artykule 41

(miliony euro)

Państwo Członkowskie	2005	2006	2007 i kolejne lata
Belgia	411	411	528
Dania	838	838	996
Niemcy	4 479	4 479	5 468
Grecja	837	834	856
Hiszpania	3 244	3 240	3 438
Francja	7 199	7 195	8 055
Irlandia	1 136	1 136	1 322
Włochy	2 539	2 530	2 882
Luksemburg	27	27	37
Holandia	386	386	779
Austria	613	613	711
Portugalia	452	452	518
Finlandia	467	467	552
Szwecja	612	612	729
Zjednoczone Królestwo	3 350	3 350	3 868

ZALĄCZNIK IX

Wykaz roślin uprawnych, o których mowa w artykule 66

Kod CN		Wyszczególnienie
I.	ZBOŻA	
	1001 10 00	Pszenica durum
	1001 90	Inna pszenica i mieszanka żyta z pszenicą (meslin) inną niż pszenica durum
	1002 00 00	Ryż
	1003 00	Żyto
	1004 00 00	Jęczmień
	1005	Owies
	1007 00	Kukurydza
	1008	Ziarno sorgo
	0709 90 60	Nasiona gryki, prosa i mozgi kanaryjskiej; pozostałe zboża
II.	NASIONA OLEISTE	
	1201 00	Ziarno soi
	ex 1205 00	Ziarno rzepaku
	ex 1206 00 10	Ziarno słonecznika
III.	ROŚLINY WYSOKOBIAŁKOWE	
	0713 10	Groch
	0713 50	Bób i bobik
	ex 1209 29 50	Ziarno łubinu
IV.	LEN	
	ex 1204 00	Siemię lniane (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
	ex 5301 10 00	Len, surowy lub rozszony, uprawiany na włókno (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
V.	KONOPIE	
	ex 5302 10 00	Konopie, surowe lub roszone, uprawiane na ziarno (<i>Cannabis sativa</i> L.)

ZAŁĄCZNIK X

Tradycyjne strefy produkcji dla pszenicy durum, o których mowa w artykule 74

GRECJA

Nomoi (prefektury) następujących regionów

Grecja Środkowa

Peloponez

Wyspy Jońskie

Tesalia

Macedonia

Wyspy Egejskie

Tracja.

HISZPANIA

Prowincje

Almería

Badajoz

Burgos

Cádiz

Córdoba

Granada

Huelva

Jaén

Málaga

Navarra

Salamanca

Sevilla

Toledo

Zamora

Saragossa

AUSTRIA

Panonia:

1. Gebiete der Bezirksbauernkammern (Obszary podlegające Powiatowym Izbom Rolniczym)

2046 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2054 Baden

2062 Bruck/Leitha-Schwechat

2089 Baden

2101 Gänserndorf

2241 Hollabrunn

2275 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2305 Korneuburg

2321 Mistelbach

2330 Krems/Donau

2364 Gänserndorf
2399 Mistelbach
2402 Mödling
2470 Mistelbach
2500 Hollabrunn
2518 Hollabrunn
2551 Bruck/Leitha-Schwechat
2577 Korneuburg
2585 Tullnersfeld-Klosterneuburg
2623 Wr. Neustadt
2631 Mistelbach
2658 Gänserndorf

2. Gebiete der Bezirksreferate (Obszary podlegające Referatom Powiatowym)

3018 Neusiedl/See
3026 Eisenstadt
3034 Mattersburg
3042 Oberpullendorf

3. Gebiete der Landwirtschaftskammer (Obszary podlegające Izbie Rolniczej)

1007 Wien

FRANCJA

Regiony

Midi-Pyrénées
Provence-Alpes-Côte d'Azur
Languedoc-Roussillon

Departamenty ()*

Ardèche
Drôme

WŁOCHY

Regiony

Abruzzo
Basilicata
Calabria
Campania
Latium
Marches
Molise
Umbria
Apulia
Sardinia
Sicily
Tuscany

PORTUGALIA

Powiaty
Santarém
Lisbon
Setúbal
Portalegre
Évora
Beja
Faro

(*) Każdy z wymienionych departamentów może zostać powiązany z jednym z powyżej wymienionych regionów.

ZAAŁĄCZNIK XI

Wykaz gatunków nasion, o których mowa w artykule 99

		(EUR/100 kg)	
Kod CN	Wyszczególnienie	Kwota pomocy	
	1. Ceres		
1001 90 10	<i>Triticum spelta</i> L.		14,37
1006 10 10	<i>Oryza sativa</i> L. ⁽¹⁾		
	- odmiany długoziarniste, których ziarna mają długość większą niż 6,0 milimetrów, a stosunek długości do szerokości jest większy lub równy 3		17,27
	- inne odmiany, których ziarna mają długość przekraczającą, nieprzekraczającą lub równą 6,0 milimetrów, a stosunek długości do szerokości jest mniejszy niż 3		14,85
	2. Oleagineae		
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (len włóknodajny)		28,38
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (siemię lniane)		22,46
ex 1207 99 10	<i>Cannabis sativa</i> L. ⁽²⁾ (odmiany z zawartością tetrahydrokanabinolu nieprzekraczającą 0,2 %)		20,53
	3. Gramineae		
ex 1209 29 10	<i>Agrostis canina</i> L.		75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis gigantea</i> Roth.		75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis stolonifera</i> L.		75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis capillaris</i> L.		75,95
ex 1209 29 80	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv. ex J.S. i K.B. Prest.		67,14
ex 1209 29 10	<i>Dactylis glomerata</i> L.		52,77
ex 1209 23 80	<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.		58,93
ex 1209 23 80	<i>Festuca ovina</i> L.		43,59
	1209 23 11	<i>Festuca pratensis</i> Huds.	43,59
	1209 23 15	<i>Festuca rubra</i> L.	36,83
ex 1209 29 80	<i>Festulolium</i>		32,36
	1209 25 10	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	21,13
	1209 25 90	<i>Lolium perenne</i> L.	30,99
ex 1209 29 80	<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth		21,13
ex 1209 29 80	<i>Phleum Bertolinii</i> (DC)		50,96
	1209 26 00	<i>Phleum pratense</i> L.	83,56

(EUR/100 kg)

Kod CN	Wyszczególnienie	Kwota pomocy
ex 1209 29 80	<i>Poa nemoralis</i> L.	38,88
1209 24 00	<i>Poa pratensis</i> L.	38,52
ex 1209 29 10	<i>Poa palustris</i> and <i>Poa trivialis</i> L.	38,88
	4. Leguminosae	
ex 1209 29 80	<i>Hedysarum coronarium</i> L.	36,47
ex 1209 29 80	<i>Medicago lupulina</i> L.	31,88
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (ekotypy)	22,10
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (odmiany)	36,59
ex 1209 29 80	<i>Onobrichis viciifolia</i> Scop.	20,04
ex 0713 10 10	<i>Pisum sativum</i> L. (partim) (groszek polny)	0
ex 1209 22 80	<i>Trifolium alexandrinum</i> L.	45,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium hybridum</i> L.	45,89
ex 1209 22 80	<i>Trifolium incarnatum</i> L.	45,76
1209 22 10	<i>Trifolium pratense</i> L.	53,49
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L.	75,11
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L. var. <i>giganteum</i>	70,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium resupinatum</i> L.	45,76
ex 0713 50 10	<i>Vicia faba</i> L. (partim) (bób i bobik)	0
ex 1209 29 10	<i>Vicia sativa</i> L.	30,67
ex 1209 29 10	<i>Vicia villosa</i> Roth.	24,03
(¹)	Pomiary ziaren są dokonywane na całkowicie zmielonym ryżu przy zastosowaniu następującej metody:	
	(i) należy pobrać reprezentatywną próbkę z partii,	
	(ii) należy przesiać próbkę tak aby zatrzymać wyłącznie całe ziarna, w tym ziarna niedojrzałe;	
	(iii) należy dokonać dwóch pomiarów 100 ziaren za każdym razem oraz wyciągnąć średnią;	
	(iv) należy wyrazić uzyskane rezultaty w milimetrach, po zaokrągleniu do jednego miejsca po przecinku.	
(²)	Zawartość tetrahydrokanabinolu (THC) danej odmiany jest oznaczana poprzez przeanalizowanie próbki o stałej wadze. Waga THC w odniesieniu do wagi próbki nie może – na potrzeby przyznawania pomocy – być wyższa niż 0,2 %. Próbkę ma się składać z górnej jednej trzeciej reprezentatywnej liczby roślin wybranych losowo pod koniec okresu kwitnienia oraz po usunięciu łodyg i nasion.	

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) nr 2236/2003

z dnia 23 grudnia 2003 r.

ustanawiające szczegółowe zasady w celu stosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 1868/94 ustanawiającego system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) 1868/94 z dnia 27 lipca 1994 r. ustanawiające system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej¹, w szczególności jego art. 8,

a także mając na uwadze, co następuje,

- 1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 97/52² ustanawiające zasady dotyczące stosowania rozporządzenia (WE) nr 1868/94. Ze względu na zmiany rozporządzenia (WE) nr 1868/94 przez Traktat o Przystąpieniu Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji oraz przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 1782/2003 z dnia 23 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające niektóre wspólne zasady dla rolników i zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, rozporządzenie (WE) nr 97/95 należy dostosować w celu uwzględnienia wspomnianych zmian. Ze względu na zrozumiałość i pewność prawną, wskazane jest uchylene rozporządzenia (WE) nr 97/95 i zastąpienia go nowym;
- 2) rozporządzenie (WE) 1868/94 ustanawia system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej, uprawnionej do korzystania z pomocy Wspólnoty;
- 3) niezbędne jest wyszczególnienie, jakie elementy mają zostać uwzględnione w umowie kontraktacji pomiędzy przedsiębiorstwem produkującym skrobię ziemniaczaną a producentem, w celu uniknięcia zawarcia kontraktu z nadwyżką w stosunku do przysługującej przedsiębiorstwu subkwoty. Takie przedsiębiorstwa nie powinny przyjmować dostaw ziemniaków nie objętych umową kontraktacji, ponieważ stwarza to zagrożenie dla efektywności systemu kwotowego i wymogu, który stanowi, że cena minimalna ustalona w art. 4 ust. a rozporządzenia (WE) 1868/94 powinna obejmować wszystkie ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi. Niemniej, tam gdzie warunki klimatyczne

¹ Dz.U. nr L 197 z 30.07.1994, str. 4 rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. nr 270 z 21.10.2003, str. 1).

² Dz.U. nr L 16 z 24.01.1995, str. 3 rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1350/2003 (Dz.U. nr L 192 z 31.07.2003, str. 7).

panujące na obszarach objętych umową kontraktacji sprzyjają produkcji większej ilości ziemniaków lub ziemniaków o większej zawartości skrobi, niż było to pierwotnie przewidziane, powinno być możliwe przyjęcie tych ziemniaków przez przedsiębiorstwo produkujące skrobię ziemniaczaną, pod warunkiem, że przedsiębiorstwo to zapłaci za nie cenę minimalną, określoną powyżej;

- 4) ziemniaki o zawartości skrobi poniżej 13% nie mogą zostać zakwalifikowane jako surowiec do produkcji skrobi ziemniaczanej. Ziemniaki o zawartości skrobi poniżej 13% nie powinny być przyjmowane przez przedsiębiorstwa produkujące skrobię. Tam, gdzie ze względu na warunki klimatyczne zawartość skrobi jest niższa, i na wniosek Państwa Członkowskiego Komisja może zezwolić na przyjmowanie ziemniaków o zawartości skrobi niższej niż 13%;
- 5) za niezbędne uważa się określenie dopuszczalnych metod określania suchej wagi ziemniaków i sporządzenie tabeli określającej poziomy zawartości skrobi i odpowiadające im wysokości wypłacanej pomocy;
- 6) powinny zostać wprowadzone instrumenty kontrolne mające zapewnić, że tylko skrobia produkowana zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia stanowi podstawę do wypłacenia dotacji. W celu ochrony producentów ziemniaków przeznaczonych do produkcji skrobi, konieczne jest stosowanie ceny minimalnej, określonej w artykule 4 ust. a rozporządzenia (WE) 1868/94, przy zakupie wszystkich ziemniaków. Dlatego też niezbędne jest wprowadzenie sankcji tam, gdzie nie zapłacono ceny minimalnej, albo wobec przedsiębiorstwa, które przyjęło ziemniaki nie objęte umową kontraktacji;
- 7) niezbędne jest wprowadzenie przepisów, które umożliwią dopilnowanie, by wyprodukowana nadwyżka skrobi ziemniaczanej, przekraczająca wysokość przyznanej przedsiębiorstwu subkwoty, była wywożona bez refundacji wywozowej, zgodnie z wymogami określonymi w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) 1868/94. W przypadku jakiegokolwiek naruszenia tego przepisu powinny zostać zastosowane sankcje;
- 8) niezbędne jest określenie, jakie decyzje mają być podjęte w stosunku do subkwoty przedsiębiorstw, które łączą się, zmieniają właściciela lub zaprzestają handlu;
- 9) niezbędne jest umożliwienie Państwom Członkowskim i Komisji sprawowania kontroli nad funkcjonowaniem systemu kwot. Powinna zostać określona forma i tryb przekazywania informacji przez przedsiębiorstwo Państwu Członkowskiemu i Komisji przez Państwo Członkowskie;
- 10) instrumenty przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

DEFINICJE – SYSTEM KWOT

Artykuł 1

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia będą stosowane następujące definicje:

- a) kwota: kwota określona dla każdego Państwa Członkowskiego w art. 2 ust. 1 i 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) 1868/94³;
- b) subkwota: część kwoty przyznana przez Państwo Członkowskie przedsiębiorstwu produkującemu skrobię;
- c) przedsiębiorstwo produkujące skrobię: każda osoba fizyczna lub prawna działająca na terenie Państwa Członkowskiego, otrzymująca subkwotę i dopłatę określone w art.5 rozporządzenia (WE) 1868/94;
- d) producent: każda osoba fizyczna lub prawna lub grupa takich osób, dostarczająca wyprodukowane przez siebie lub przez swoich członków ziemniaki do przedsiębiorstwa produkującego skrobię, przez siebie i w swoim własnym imieniu, na podstawie umowy kontraktacji zawartej przez siebie lub w swoim własnym imieniu;
- e) umowa kontraktacji: każda umowa zawarta między producentem lub grupą producentów, a przedsiębiorstwem produkującym skrobię;
- f) ziemniaki: ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej wymienione w art. 93 rozporządzenia (WE) 1782/2003 i posiadające zawartość skrobi nie mniejszą niż 13%;
- g) skrobia nieprzetworzona: produkowana skrobia, objęta kodem CN 1108 13 00, nie poddana żadnemu procesowi przetwarzania;
- h) łączenie się przedsiębiorstw produkujących skrobię: połączenie się w jedno dwóch lub większej liczby przedsiębiorstw produkujących skrobię;
- i) przeniesienie własności przedsiębiorstwa produkującego skrobię: przekazanie lub przejęcie majątku przedsiębiorstwa posiadającego subkwotę, na rzecz jednego lub większej liczby przedsiębiorstw produkujących skrobię;
- j) przeniesienie własności zakładu produkującego skrobię: przekazanie własności elementu technicznego, włączając w to całość urządzeń niezbędnych do wyprodukowania skrobi, na rzecz jednego lub większej liczby przedsiębiorstw,

³ Dz.U. nr L 327 z 12.12.2001, str. 11.

skutkujące częściowym lub całkowitym przejęciem zakładu należącego do przedsiębiorstwa dokonującego przeniesienia;

- k) dzierżawa zakładu produkcyjnego: umowa dzierżawy elementu technicznego, włączając w to całość urządzeń niezbędnych do wyprodukowania skrobi, z zamiarem ich użytkowania, zawarta na okres co najmniej trzech następujących po sobie lat gospodarczych z przedsiębiorstwem mającym siedzibę w tym samym Państwie Członkowskim, co brany pod uwagę zakład, jeżeli po dojściu dzierżawy do skutku przedsiębiorstwo będące najemcą może być uznane za samodzielne przedsiębiorstwo produkujące skrobię ze względu na całość jego produkcji;
- i) pomoc na skrobię ziemniaczaną: pomoc ustanowiona dla rolników produkujących ziemniaki przeznaczone na wytwarzanie skrobi ziemniaczanej. O wypłacie tej pomocy jest mowa w art. 93 rozporządzenia (WE nr 1782 /2003).

Artykuł 2

Tam, gdzie stosuje się art.6 ust.2 rozporządzenia (WE) nr 1868/94, przyznane subkwoty zostaną odpowiednio dostosowane na początku roku gospodarczego następującego po roku, w którym kwota została przekroczona.

ROZDZIAŁ II

SYSTEM CEN I PŁATNOŚCI

Artykuł 3

1. Umowa kontraktacji powinna być zawierana na każdy rok gospodarczy. Każdy kontrakt powinien posiadać numer identyfikacyjny i zawierać przynajmniej poniższe informacje:

- nazwisko/nazwę i adres producenta lub grupy producentów,
- nazwisko/nazwę i adres przedsiębiorstwa produkującego skrobię,
- areal upraw, wyrażony w hektarach z dokładnością do dwóch dziesiątych i zidentyfikowany zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2419/2001 o Zintegrowanym Systemie Zarządzania i Kontroli (IACS),
-
- wyrażoną w tonach przewidywaną wysokość zbiorów ziemniaków na tym obszarze, które następnie zostaną dostarczone do przedsiębiorstwa produkującego skrobię,
- przewidywaną zawartość skrobi w ziemniakach, obliczoną w oparciu o średnią zawartość skrobi w ziemniakach dostarczonych przez producenta do przedsiębiorstwa produkującego skrobię w ciągu ostatnich trzech lat

gospodarczych lub, w przypadku gdy te dane nie są dostępne, w oparciu o przeciętną zawartość charakterystyczną dla obszaru, z którego pochodzą dostawy,

- zobowiązanie przedsiębiorstwa produkującego skrobię do wypłacenia producentowi ceny minimalnej, o której mowa w artykule 4 ust. a rozporządzenia (WE) nr 1868/94.

2. Każde przedsiębiorstwo produkujące skrobię powinno przekazać kompetentnym władzom zestawienie kontraktów, podając dla każdego kontraktu numer identyfikacyjny, nazwisko/nazwę producenta, areal upraw i zakontraktowany tonaż, wyrażony w formie ekwiwalentu skrobiowego, przed upływem terminu, który zostanie ustalony przez Państwo Członkowskie przed końcem roku gospodarczego, aby zapewnić przeprowadzenie niezbędnych kontroli.

3. Suma ekwiwalentów skrobiowych dla ilości wymienionych w umowach kontraktacji nie powinna przekraczać subkwoty ustalonej dla przedsiębiorstwa produkującego skrobię.

4. Tam, gdzie wielkość faktycznej produkcji, zrealizowanej na podstawie umowy kontraktacji, wyrażona w ekwiwalencie skrobiowym, przekracza wielkość ustaloną w kontrakcie, to nadwyżka ta może zostać dostarczona, jeżeli tak zadecyduje przedsiębiorstwo produkujące skrobię. W takim przypadku zostanie zapłacona cena minimalna, o której mowa w art. 4 ust. a rozporządzenia (WE) nr 1868/94.

5. Przedsiębiorstwo produkujące skrobię może nie przyjąć dostawy ziemniaków nie objętej umową kontraktacji.

Artykuł 4

1. Wytwórcy skrobi będą przyjmować ziemniaki albo na terenie przedsiębiorstw produkujących skrobię, albo w punktach skupu.

2. Sprawdzanie wagi oraz zawartości skrobi, w zgodzie z artykułami 5 i 7, przeprowadza się w czasie przyjmowania dostaw i z upoważnienia inspektora zatwierdzonego przez Państwo Członkowskie.

Artykuł 5

1. Tam, gdzie jest to wymagane na użytek jednej z metod wspomnianych w zał. I rozporządzenia (WE) nr 2235/2003⁴, dla każdego ładunku powinna zostać określona waga brutto ziemniaków w momencie przyjęcia dostawy poprzez porównawcze ważenie używanego środka transportu – załadowanego i pustego.

2. Wagę netto ziemniaków ustala się jedną z metod opisanych w zał. I rozporządzenia (WE) nr 2235/2003.

3. Przyjęte transporty muszą posiadać zawartość skrobi nie mniejszą niż 13%

⁴ Patrz strona 36 tego Dziennika Urzędowego.

Jednakże, przedsiębiorstwa produkujące skrobię i poddające ją dalszemu przetwarzaniu mogą przyjmować transporty ziemniaków o zawartości skrobi poniżej 13 %, pod warunkiem, że ilość skrobi wyprodukowanej z tych ziemniaków nie będzie przekraczać 1% subkwoty. Cena minimalna płacona w takich przypadkach powinna odpowiadać cenie minimalnej płaconej za ziemniaki o zawartości skrobi 13%.

Artykuł 6

Zawartość skrobi w ziemniakach określana jest na wadze hydrostatycznej na podstawie suchej wagi odpowiadającej 5 050 gramów dostarczonych ziemniaków. Używana woda jest czysta i bez dodatków, jej temperatura nie przekracza 18°C.

Artykuł 7

1. Dopłatę przyznaje się przedsiębiorstwom produkującym skrobię za skrobię wytwarzaną z pełnowartościowych ziemniaków o jakości umożliwiającej zbyt, na podstawie ilości użytych ziemniaków i poziomu zawartości skrobi w tych ziemniakach, według stawek określonych przez zał. II rozporządzenia (WE) nr 2235/2003 na ilość skrobi nie przekraczającą wielkości przyznanej im subkwoty. Dopłata nie powinna być przyznawana dla skrobi wyprodukowanej z niepełnowartościowych ziemniaków o niewystarczającej dla znalezienia zbytu jakości, ani też dla skrobi wytwarzanej z ziemniaków, w których zawartość skrobi jest niższa niż 13%, za wyjątkiem przypadków, do których stosuje się art. 5 ust. 3.

Tam, gdzie zawartość skrobi jest obliczana na podstawie skali Reimanna lub Parrowa i odpowiada liczbie wymienionej w dwóch lub trzech wierszach drugiej kolumny zał. II rozporządzenia (WE) nr 2235/2003, to stosowane stawki powinny odnosić się do drugiego lub trzeciego wiersza.

2. Tam, gdzie dostarczone partie transportów zawierają 25 lub więcej procent ziemniaków, które mogą przejść przez sieć selekcyjną sortownika o przekątnej otworów 28 mm (dalej określane jako „odrzuty”), waga netto używana dla określania ceny minimalnej przez wytwórcę powinna być zmniejszona zgodnie z poniższą tabelą:

<i>Odsetek odrzutów</i>	<i>Redukcja wagi w %</i>
25 do 30 %	10%
31 do 40 %	15%
41 do 50%	20%

Jeżeli partie dostaw zawierają więcej niż 50% odrzutów, to wówczas powinny one być traktowane oddzielnie na podstawie wzajemnych uzgodnień, przy czym dopłaty do nich nie powinny być wypłacane.

Udział procentowy odrzutów powinien być ustalany w tym samym czasie, co waga netto.

3. To, czy limity określone przez subkwoty są przestrzegane przez przedsiębiorstwa produkujące skrobię, powinno być oceniane na podstawie ilości

ziemniaków używanych do jej produkcji i zawartości skrobi w tych ziemniakach, zgodnie ze wskaźnikami określonymi w zał. II rozporządzenia (WE) nr 2235/2003.

Artykuł 8

1. Za sporządzenie formularza odbioru wspólnie odpowiadają: przedsiębiorstwo produkujące skrobię, inspektor zatwierdzony przez Państwo Członkowskie oraz dostawca. Przedsiębiorstwo produkujące skrobię ma obowiązek dostarczyć kopię formularza producentowi i zatrzymać oryginał dla siebie, w celu przedłożenia go agencji odpowiedzialnej za monitoring premii, jeśli zajdzie taka potrzeba.

2. Formularz odbioru powinien zawierać przynajmniej poniższe informacje, uzyskane w wyniku przeprowadzenia działań zgodnie z artykułami 4-7:

- a) datę dostawy,
- b) numer dostawy,
- c) numer umowy kontraktacyjnej,
- d) nazwisko/nazwę i adres producenta ziemniaków,
- e) wagę środka transportu po przybyciu do fabryki skrobi lub punktu odbioru,
- f) wagę środka transportu po rozładunku i usunięciu pozostałości ziemi,
- g) wagę brutto dostawy,
- h) wysokość redukcji wagi ze względu na czynniki uboczne i wagę wody zaabsorbowanej podczas płukania, wyrażonej w procentach i stosowanej do wagi brutto dostawy,
- i) wysokość redukcji, wyrażonej w kilogramach, stosowanej do wagi brutto dostawy, będącej skutkiem ubocznym,
- j) odsetek odrzutów,
- k) całkowitą wagę netto dostawy (waga brutto minus redukcja, wliczając w to korektę ze względu na odrzuty),
- l) zawartość skrobi, wyrażona jako udział procentowy w suchej wadze,
- m) cena jednostkowa do zapłaty.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwo produkujące skrobię wydaje każdemu producentowi odcinek końcowy wypłaty, zawierający następujące elementy:

- a) nazwę firmową przedsiębiorstwa produkującego skrobię,
- b) nazwisko/nazwę producenta ziemniaków,
- c) numer umowy kontraktacyjnej,
- d) datę i numer formularza odbioru,
- e) wagę netto każdej dostawy po wszelkich redukcjach, zgodnie z art. 8 ust.2,
- f) ceny jednostkowe za każdą dostawę,
- g) całkowitą kwotę należną hodowcy,
- h) kwoty wypłacone producentowi ziemniaków i datę dokonywania płatności,
- i) podpis i pieczętkę wytwórcy skrobi.

ROZDZIAŁ III

PŁATNOŚCI - KARY

Artykuł 10

1. Dokonanie płatności dopłaty, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1864/94 jest uzależnione od spełnienia następujących warunków:

- przedsiębiorstwo produkujące skrobię przedstawia dowód na to, że wyprodukowało podlegającą dopłacie skrobię w ciągu danego roku gospodarczego,
- przedsiębiorstwo produkujące skrobię musi dowieść, że zapłaciło producentom cenę nie niższą od tej, o której mowa w art. 4 ust. a rozporządzenia (WE) nr 1868/94 na etapie dostarczenia surowca do fabryki i za całą ilość ziemniaków wyprodukowanych we Wspólnocie i użytych do produkcji skrobi,
- przedsiębiorstwo produkujące skrobię przedstawia dowody na to, że skrobia, o której mowa została wytworzona przy wykorzystaniu ziemniaków objętych umowami kontraktacyjnymi, o których mowa w art. 3.

2. Przedstawienie dowodu, o którym mowa w ust. 1, odbywa się poprzez dostarczenie odcinka końcowego wypłaty, określonego w art. 9, wraz z załączonym potwierdzeniem dokonania płatności sporządzonym przez producenta lub pokwitowaniem wydanym przez instytucję finansową, która dokonała płatności na zlecenie wytwórcy skrobi, poświadczającym dokonanie płatności.

3. Dopłata dla przedsiębiorstw produkujących skrobię jest wypłacana przez Państwo Członkowskie, na którego terytorium skrobia ziemniaczana została wytworzona, w cztery miesiące od daty do której odnosi się dowód, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie wprowadzają postępowanie kontrolne w celu dokonania na miejscu weryfikacji działań, których przeprowadzenie uprawnia do otrzymania dopłaty oraz sprawdzenia zgodności z subkwotami przyznawanymi każdemu przedsiębiorstwu produkującemu skrobię. W celu przeprowadzenia kontroli, inspektorom powinny zostać udostępnione ewidencje zapasów towarowych, sprawozdania przedsiębiorstw, a także urządzenia służące do produkcji i składowania.

W ciągu każdego okresu przetwórczego, inspekcja powinna objąć cały proces przetwórczy co najmniej 10% ziemniaków dostarczonych do przedsiębiorstwa produkującego skrobię.

2. Państwa Członkowskie będą odpowiednio powiadamiać każde przedsiębiorstwo produkujące skrobię o wielkości nadwyżek wyprodukowanej skrobi w stosunku do przyznanej subkwoty.

3. Jeżeli kompetentna instytucja uzna, że zobowiązania wymienione w t art. 10 ust. 1 drugie tire nie zostały wypełnione przez przedsiębiorstwo produkujące skrobię, to przedsiębiorstwo to, w przypadku braku wystąpienia siły wyższej, powinno utracić uprawnienie do otrzymywania dopłaty, w całości lub w części, zgodnie z następującymi wytycznymi:

- Jeżeli zobowiązania nie zostały wypełnione w odniesieniu do ilości skrobi mniejszej niż 20% całkowitej ilości skrobi produkowanej przez przedsiębiorstwo, to przyznawana dopłata powinna zostać zmniejszona o pięciokrotność udziału procentowego branego w tym przypadku pod uwagę
- Jeżeli udział procentowy wynosi 20% lub więcej, wówczas dopłata nie zostaje przyznana.

4. Jeżeli zostaje popełnione wykroczenie przeciw zakazowi zawartemu w art. 3 ust. 5, to wówczas dopłata wypłacana za subkwotę powinna zostać zmniejszona, zgodnie z następującymi wytycznymi:

- jeżeli kontrola wykaże, że pewna ilość ekwiwalentu skrobi, nie większa niż 10% subkwoty przysługującej przedsiębiorstwu, została przez nie przyjęta, to całość dopłat, jakie mają zostać przekazane przedsiębiorstwu w ciągu roku gospodarczego, zostanie pomniejszona o 10-krotność odnotowanego udziału procentowego,
- jeżeli ilość nie objęta kontraktami na produkcję jest większa od ilości wymienionej w pierwszym akapicie, to wówczas nie zostaje przyznana dopłata na odnośny rok gospodarczy. Ponadto, nie zostanie przyznana dopłata na następny rok gospodarczy.

5. Jeżeli, w sprzeczności z art. 5 ust. 3, skrobia, która może zostać wyprodukowana z dostaw o zawartości skrobi poniżej 13 %:

- przekracza 1% subkwoty przyznanej przedsiębiorstwu na przetwórstwo, to wówczas nie zostanie przyznana dopłata za ilość stanowiącą nadwyżkę. Ponadto, dopłata przyznawana na subkwotę zostanie pomniejszona o 10-krotność odnotowanego udziału procentowego,
- przekracza 11% subkwoty przyznanej przedsiębiorstwu na przetwórstwo, to wówczas nie zostanie przyznana dopłata na odnośny rok gospodarczy. Ponadto, przedsiębiorstwo nie będzie uprawnione do otrzymania dopłaty na następny rok gospodarczy.

6. Kontrole przeprowadzane zgodnie z niniejszym artykułem zostają bez zastrzeżeń przekazane do jakiegokolwiek dalszej weryfikacji przez kompetentne władze.

Artykuł 12

1. Operacje eksportowe, o których mowa w art.6 rozporządzenia (WE) nr 1868/94 powinny zostać uznane za dokonane, jeżeli:

- a) Kompetentne instytucje Państwa Członkowskiego, odpowiedzialne za produkcję, niezależnie od Państwa Członkowskiego, z którego została wyeksportowana skrobia, otrzymały dowód, o którym mowa w art.13 ust. 2;
- b) Państwo Członkowskie eksportujące skrobię przyjęło odpowiednią deklarację eksportową przed dniem 1 stycznia następującym po końcu roku gospodarczego, w którym skrobia została wyprodukowana;
- c) Skrobia, o której mowa opuściła obszar celny Wspólnoty nie później niż 60 dni po dacie 1 stycznia, wyszczególnionej w lit. b);
- d) Produkt został wywieziony bez refundacji.

Jeżeli nie zostały spełnione wszystkie warunki wymienione w pierwszym punkcie, to z wyłączeniem przypadków, w których wystąpiła siła wyższa, każdą ilość skrobi przekraczającej subkwotę uznaje się za rozdysponowaną na potrzeby rynku wewnętrznego.

2. W przypadkach, w których wystąpiła siła wyższa, kompetentna instytucja Państwa Członkowskiego, na którego terytorium skrobia została wyprodukowana, podejmuje niezbędne środki stosownie do okoliczności, na które powołuje się strona zainteresowana.

Jeżeli skrobia jest eksportowana z terytorium Państwa Członkowskiego innego, niż to, w którym została wyprodukowana, te środki powinny zostać podjęte po otrzymaniu opinii kompetentnych władz tego Państwa Członkowskiego.

3. Na użytek niniejszego rozporządzenia, można nie odwoływać się do art. 36 rozporządzenia (WE) nr 800/1999⁵

Artykuł 13

1. Drogą derogacji od art. 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1342/2003⁶ ubezpieczenie licencji na eksport powinno wynosić 23 Euro za tonę.

2. Dowód na to, że odnośne przedsiębiorstwo produkujące skrobię, postępowało zgodnie z warunkami określonymi w art. 12 ust. 1 pkt 1 powinien zostać przekazany do kompetentnej instytucji w Państwie Członkowskim, na którego terytorium skrobia została wyprodukowana, przed dniem 1 kwietnia roku kalendarzowego następującego po końcu roku gospodarczego, w którym skrobia została wyprodukowana.

3. Taki dowód powinien zostać dostarczony poprzez sporządzenie:

a) licencji eksportowej wydawanej przedsiębiorstwu produkującemu skrobię przez kompetentną władzę w Państwie Członkowskim, o której mowa w ust.2, opatrzonej jedną z poniższych deklaracji, drogą derogacji od art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1518/95⁷:

- „ Para exportacion sin restitucion, de conformidad con el articulo 6 del reglamento (CE) N° 1868/94”
- “ Skäl exporteres uden restitution, jf. Artikel 6 i forordning (EF) Nr. 1868/94”
- “Ausfuhr ohne Erstattung gemäß Artikel 6 der Verordnung (EG) Nr. 1868/94“
- „Προς εξαγωγή χωρίς επιστροφή σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1868/94“
- „For export without refund under Article 6 of Regulation No (EC) 1868/94”
- “A exporter sans restitution conformément a l’article 6 du reglement (CE) No 1868/94”
- “Da esportare senza restituzione a norma dell’articolo 6 del regolamento (CE) n.1868/94 ”
- “Overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1868/94 zonder restitutie uit voeren“

⁵ Dz.U. nr L 102 z 17.04.1999, str. 11.

⁶ Dz.U. nr L 189 z 29.07.2003, str.12.

⁷ Dz.U. nr L 147 z 30.06.1995, str. 55.

- „A exportar sem restituição em conformidade com o artigo 6 de Regulamento (CE) n. 1868/94“
 - “Viedään tuetta asetuksen (EY) N:o 1868/94 6 artiklan mukaisesti”
 - “För export utan exportbidrag enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 1868/94 ”
- b) dokumentów, o których mowa w art. 32 i 33 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000⁸, niezbędnych do wydania ubezpieczenia;
- c) oświadczenia przedsiębiorstwa produkującego skrobię, że wyprodukowało ono skrobię; oraz

4. W przypadku, gdy nieprzetworzona skrobia, produkowana przez przedsiębiorstwo produkujące skrobię, przeznaczona na eksport, jest składowana w silosie, magazynie lub pojemniku poza terenem fabryki, należącej do wytwórcy, na terenie Państwa Członkowskiego, w którym skrobia została wyprodukowana, lub też na terenie jakiegokolwiek innego Państwa Członkowskiego, a w którym jest składowana także inna nieprzetworzona skrobia, wyprodukowana przez to samo przedsiębiorstwo lub inne przedsiębiorstwa, w taki sposób, że niemożliwe jest rozróżnienie składowanych produktów, to wówczas wszystkie takie produkty powinny zostać poddane nadzorowi administracyjnemu, gwarantującemu takie samo zabezpieczenie, jak nadzór służb celnych, do czasu, gdy deklaracja eksportowa, o której mowa w art. 12 ust.1 b, zostanie przyjęta. Po przyjęciu deklaracji eksportowej nadzór przejmują służby celne.

W okolicznościach, o których mowa w pkt 1, gdy wycofanie z zapasów następuje:

- przed przyjęciem deklaracji eksportowej, o której mowa w art. 12 ust.1 lit. b), dalszych dowodów dostarczonych przez kompetentne władze Państwa Członkowskiego, na terenie którego skrobia była składowana lub
- po przyjęciu deklaracji eksportowej, o której mowa w art. 12 ust. 1 lit. b), dalszych dowodów w rozumieniu art. 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 dostarczonych przez władze celne Państwa Członkowskiego, na terenie którego skrobia była składowana.

W obydwu przypadkach, dalsze dowody powinny świadczyć o wycofaniu z zapasów produktu, o którym mowa lub odpowiadającej mu ilości w rozumieniu pkt 1.

⁸ Dz.U. nr L 152 z 24.06.2000, str. 1.

Artykuł 14

W przypadku, gdy nieprzetworzona skrobia, wyprodukowana przez przedsiębiorstwo produkujące skrobię jest składowana luźno i znajduje się w składzie celnym lub podlega procedurze wolnej strefy w oczekiwaniu na zaliczkową wypłatę refundacji, w sposób określony w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 565/80⁹, to taka skrobia może, w związku z działaniami, o których mowa w art. 29 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 800/99, również zostać zmieszana ze znajdującą się w tym samym miejscu składowania inną skrobią, podlegającą tej samej podpozycji w nomenklaturze stosowanej w odniesieniu do refundacji, posiadającą takie same charakterystyki techniczne i spełniającą warunki wymagane do otrzymania refundacji eksportowej, a także podlegającej tym samym przepisom określonym w rozporządzeniu (WE) nr 800/99 lub rozporządzeniu (EWG) nr 565/80.

Artykuł 15

1. Omawiane Państwo Członkowskie wprowadza jednolitą stawkę na taką ilość skrobi, jaka zostaje przeznaczona na rynek wewnętrzny, w rozumieniu art. 12 ust. 1 drugi akapit, w przypadku nieprzetworzonej skrobi lub każdego produktu pochodnego umieszczonego na liście stanowiącej załącznik do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1518/95¹⁰ lub wchodzącego w zakres rozporządzenia Komisji (WE) nr 1520/2000¹¹. Jednolita stawka jest obliczana dla tony nieprzetworzonej skrobi i równa wspólnej taryfie celnej nakładanej na tonę skrobi, objętej kodem CN 1108 13 00 w czasie trwania roku gospodarczego, w którym została wyprodukowana skrobia lub produkty pochodne, powiększonej o 10%.

2. Omawiane Państwo Członkowskie powiadamia przedsiębiorstwa produkujące skrobię przed dniem 1 maja następującym po dniu 1 stycznia określonym w art. 12 ust. 1 b, o wysokości całkowitej kwoty, jaka zostanie zapłacona.

Całkowita kwota zapłacona jest przez przedsiębiorstwa produkujące skrobię, o których mowa, nie później niż do dnia 20 maja tego roku.

Artykuł 16

W przypadku łączenia się przedsiębiorstw produkujących skrobię, Państwo Członkowskie przyznaje przedsiębiorstwu powstałemu w wyniku połączenia subkwotę równą sumie subkwot przysługujących omawianym przedsiębiorstwom produkującym skrobię przed ich połączeniem się;

W przypadku przeniesienia przedsiębiorstwa produkującego skrobię, Państwo Członkowskie przyznaje przedsiębiorstwu dokonującemu przeniesienia subkwotę przysługującą przeniesionemu przedsiębiorstwu. W przypadku, gdy przeniesienia dokonuje więcej niż jedno przedsiębiorstwo, subkwota zostaje przyznana

⁹ Dz.U. nr L 62 z 7.03.1980, str. 5.

¹⁰ Dz.U. nr L 147 z 30.06.1995, str. 55.

¹¹ Dz.U. nr L 177 z 15.07.2000, str. 1.

proporcjonalnie do wysokości potencjału produkcyjnego, jaki został przejęty przez każde z nich;

W przypadku przeniesienia fabryki skrobi, Państwo Członkowskie dokonuje zmniejszenia subkwoty przysługującej przedsiębiorstwu dokonującemu przeniesienia praw własności do fabryki i jednocześnie zwiększa subkwotę przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw produkujących skrobię, które zakupiło wspomnianą fabrykę o taką samą ilość, o jaką została zmniejszona, proporcjonalnie do wysokości przejętego potencjału produkcyjnego;

2. W przypadku zamknięcia, w związku z okolicznościami innymi, niż te, o których mowa w ust. 1:

przedsiębiorstwa produkującego skrobię lub jednej lub większej liczby fabryk należących do przedsiębiorstwa produkującego skrobię, Państwo Członkowskie może przyznać subkwotę przysługującą zamykanej fabryce jednemu lub większej liczbie przedsiębiorstw produkujących skrobię.

3. W przypadku dzierżawienia fabryki należącej do przedsiębiorstwa produkującego skrobię, Państwo Członkowskie zmniejsza subkwotę przysługującą przedsiębiorstwu oferującemu fabrykę do wydzierżawienia i przyznaje część, o jaką subkwota została zmniejszona, przedsiębiorstwu, które wynajmuje fabrykę, aby produkować w niej skrobię.

Jeżeli dzierżawa ustaje przed terminem, o którym mowa w art. 1 lit. k), to wówczas przyznanie subkwoty, które zostało dokonane na podstawie poprzedniego akapitu, powinno zostać anulowane przez Państwo Członkowskie wstecznie, do daty, w której dzierżawa doszła do skutku.

4. Jeżeli, w następstwie zastosowania ust. 1 akapit pierwszy a, produkcja zostaje zatrzymana w fabrykach należących do jednego lub większej liczby przedsiębiorstw produkujących skrobię, które połączyły się, poważnie zagrażając tym samym ciągłości produkcji ziemniaków stanowiących surowiec do wytwarzania skrobi na obszarze, który wcześniej zaopatrywał te przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstwo:

- Państwo Członkowskie może nakazać połączonemu przedsiębiorstwu przekazanie Państwu Członkowskiemu subkwoty początkowo przysługującej przedsiębiorstwu, którego fabryki od tego czasu wstrzymały produkcję, oraz
- Każda kwota przeniesiona zgodnie z pierwszym tiret może zostać ponownie przyznana przez Państwo Członkowskie każdemu przedsiębiorstwu produkującemu skrobię, które podejmie wytwarzanie skrobi na omawianym obszarze.

Artykuł 17

Środki, o których mowa w art. 16 zostają zastosowane, jeżeli do zamknięcia przedsiębiorstwa lub fabryki, połączenia się lub przeniesienia dojdzie:

- a) między dniami 1 lipca i 31 marca następnego roku, na bieżący rok gospodarczy dla tego okresu;
- b) między dniami 1 kwietnia i 30 czerwca tego samego roku, na rok gospodarczy następujący po tym okresie.

ROZDZIAŁ IV

POWIADOMIENIA

Artykuł 18

1. Najpóźniej do dnia 30 kwietnia każdego roku gospodarczego, przedsiębiorstwa produkujące skrobię powiadamiają kompetentne władze o:

- ilości ziemniaków przeznaczonych do produkcji skrobi, na które została przyznana pomoc kwalifikująca się zgodnie z przepisami art. 93 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003,
- ilości skrobi ziemniaczanej, za którą została wypłacona premia, określona w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1868/94.

Artykuł 19

Najpóźniej do dnia 30 czerwca każdego roku gospodarczego, Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o:

- a) ilości ziemniaków przeznaczonych do produkcji skrobi ziemniaczanej, zakwalifikowanych zgodnie z przepisami art. 93 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- b) ilości skrobi, na jaką została wypłacona dopłata przewidziana w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1868/94;
- c) ilościach i subkwotach przyznanych przedsiębiorstwom produkującym skrobię, wymienionych w art.6 ust.2 rozporządzenia (WE) nr 1868/94 w ciągu roku gospodarczego i subkwotach dostępnych w następnym roku gospodarczym;
- d) ilości przeznaczonej na eksport, nie objętej refundacjami zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1868/94;
- e) ilości, o której mowa w art. 11 ust. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia;
- f) ilości, o której mowa w art. 15 niniejszego rozporządzenia.

2. Tam, gdzie stosuje się art.16, najpóźniej do dnia 30 czerwca każdego roku gospodarczego, Państwa Członkowskie dostarczają Komisji wszystkich odnośnych szczegółowych informacji, wraz z towarzyszącą dokumentacją wykazującą, że określone warunki zostały spełnione.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 20

Kurs wymiany, który zostanie użyty w celu wyrażenia minimalnej ceny, o której mowa w art. 4 ust. a rozporządzenia (WE) nr 1868/94 i dopłaty w walucie narodowej, o której mowa w art. 5 tego rozporządzenia będzie publikowana przez Europejski Bank Centralny w najbardziej aktualnej kwocie przed dniem, w którym ziemniaki zostaną przyjęte przez wytwórcę skrobi.

Artykuł 21

Rozporządzenie (WE) nr 97/95 niniejszym traci moc z dniem 1 lipca 2004 r.

Artykuł 22

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w siódmym dniu od daty jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się począwszy od roku gospodarczego 2004/2005

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2003 r.

W imieniu Rady

Franz Fischler

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE RADY NR 136/66/EWG

z dnia 22 września 1966 r.

w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów

RADA EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY GOSPODARCZEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 42 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Zgromadzenia¹,

a także mając na uwadze, co następuje:

sytuacja na rynku Wspólnoty olejów i tłuszczów pochodzenia roślinnego lub morskiego charakteryzuje się wysokim popytem i niską całkowitą produkcją; Państwa Członkowskie są dlatego w znacznej mierze uzależnione od dostaw z rynku światowego; sytuacja ta uzasadnia zniesienie różnych barier przywozowych i ich zastąpienie, z wyjątkiem przypadków, w których dotyczy to niektórych produktów z oliwy z oliwek, Wspólną Taryfą Celną, co ułatwi przemysłowi uzyskanie dostaw, umożliwiając bezcłowy przywóz surowców, podczas gdy cła na produkty gotowe służą ochronie tego przemysłu oraz zapewni dostawy dla konsumentów w rozsądnych cenach;

jednakże, zniesienie barier przywozowych pozostawiłoby rynek Wspólnoty nasion oleistych, owoców oleistych i pochodzących z nich olejów bez ochrony przeciwko zakłóceniom powodowanym przez przywóz niektórych produktów z państw trzecich lub przez różnice wynikające z działań państw trzecich, między cenami produktów pochodnych z nasion oleistych i owoców oleistych a cenami tych nasion i owoców; zakłócenia te powodują poważne szkody dla interesów producentów i przemysłu przetwórczego; należy więc przewidzieć odpowiednie środki zaradcze z uwzględnieniem zobowiązań międzynarodowych;

z powodu sytuacji na rynku światowym, niektóre sektory produkcji rolnej i przemysłowej we Wspólnocie mogłyby ulec niekorzystnemu wpływowi, jeśli skutki zniesienia barier przywozowych nie zostałyby zrównoważone innymi środkami; spożycie oliwy z oliwek może zmniejszyć się, jeśli doszłoby do znacznego spadku cen olejów z nią konkurujących; ponadto, inne oleje i nasiona oleiste pozostają w bezpośredniej konkurencji z olejami i nasionami oleistymi przywozonymi z państw trzecich po obniżonej stawce celnej lub bez cła;

uprawa oliwek i produkcja oliwy z oliwek mają szczególne znaczenie gospodarcze w niektórych regionach Wspólnoty, w których często stanowią najważniejsze źródło dochodów dla dużej części ludności; oliwa z oliwek jest najważniejszym źródłem tłuszczów dla wielu kategorii konsumentów; uprawa nasion oleistych, w szczególności rzepaku, rzepiku i słonecznika, przyczynia się do efektywności gospodarstw poprzez umożliwienie poprawy

¹ Dz.U. nr 119 z 3.07.1965, str. 2040/65.

równowagi technicznej i finansowej; jest więc konieczne wspieranie tych rodzajów działalności poprzez zastosowanie odpowiednich środków;

w tym celu wprowadzenie do obrotu wspólnotowych zbiorów tych produktów powinno zapewnić producentom godziwy dochód, którego poziom można określić poprzez docelową cenę producenta w przypadku oliwy z oliwek i cenę docelową w przypadku nasion oleistych; różnica między tymi cenami a ceną do zaakceptowania przez konsumenta reprezentuje pomoc, którą należy przyznać, aby osiągnąć pożądany cel;

preferencje konsumentów umożliwiają sprzedaż oliwy z oliwek po cenie wyższej niż cena produktów podobnego rodzaju; jest zatem możliwe, z uwzględnieniem cen produktów konkurujących, określenie docelowej ceny rynkowej, która zasadniczo zapewni producentowi znaczną część koniecznego dochodu w postaci przychodów ze sprzedaży;

docelowa cena rynkowa oliwy z oliwek nie może osiągnąć swoich celów, jeśli cena rzeczywiście obowiązująca na rynku nie jest możliwie najbardziej zbliżona do ceny rynkowej; należy przewidzieć mechanizmy stabilizujące w produkujących Państwach Członkowskich i na granicy Wspólnoty;

pożądana stabilność może zostać osiągnięta we Wspólnocie poprzez umożliwienie na obszarach produkcji oliwy z oliwek, oferowania właściwym agencjom Państw Członkowskich; z powodu geograficznej koncentracji produkcji i spożycia, cena interwencyjna płacona za oliwę przez agencje interwencyjne może być taka sama we wszystkich centrach interwencyjnych; ponadto, w celu zapewnienia stałej równowagi między podażą i popytem i w celu przeciwdziałania skutkom wahań produkcji należy przewidzieć możliwość upoważnienia agencji interwencyjnych do stworzenia zapasów buforowych;

w celu uzyskania pożądanego poziomu stabilizacji rynku Wspólnoty, szczególnie poprzez zapewnienie, żeby wahania cen na rynku światowym nie wpływały na ceny obowiązujące wewnątrz Wspólnoty, należy ustanowić przepis w sprawie pobierania opłaty przywózowej odpowiadającej różnicy między ceną progową, pochodną od docelowej ceny rynkowej, a cenami obowiązującymi na rynku światowym; jeśli ochrona ma być całkowita i spójna w odniesieniu do makuchów, innych pozostałości pochodzących z ekstrakcji oliwy z oliwek i oliwek przeznaczonych do produkcji oliwy, należy zastosować system, który miałby taki sam skutek;

w przypadku oliwy z oliwek używanej do wyrobu konserwowanych ryb i warzyw, należy zawiesić opłatę lub przyznać zwrot, aby umożliwić producentom sprostanie konkurencji z podobnymi produktami wytwarzanymi z oliwy zakupionej po cenach rynku światowego;

dostawy oliwy z oliwek konsumentom mogą być zagrożone, jeśli stosunek cen światowych do wspólnotowych mógłby doprowadzić do znaczącego wywozu oliwy z oliwek; ponadto, przywóz lub wywóz tego produktu może w niektórych okolicznościach doprowadzić do zakłóceń na rynku; należy zatem ustanowić przepis w sprawie postępowania w takiej sytuacji;

o ile dotyczy to nasion oleistych, możliwa jest ochrona rolników przed wszelkimi rodzajami ryzyka, które mogłyby być spowodowane, pomimo przewidzianego systemu pomocy, chwiejnym stanem rynku poprzez wprowadzenie mechanizmu interwencyjnego obejmującego skup ilości oferowanych agencjom interwencyjnym po cenach interwencyjnych, które należy ustalić, ze względu na fakt, że obszar produkcji jest rozległy, a centra przetwórcze nieliczne,

w świetle naturalnych warunków kształtowania się cen;

wykaz nasion oleistych objętych opisanym powyżej systemem należy sporządzić w taki sposób, by włączone zostały gatunki, które są obecnie najszerzej uprawiane; należy jednakże przewidzieć możliwość rozszerzenia tego systemu na inne nasiona w przypadku, gdy doświadczenie wskazuje na taką konieczność;

zniesienie środków zachęcających do produkcji oleju z pestek winogron w niektórych Państwach Członkowskich wymaga przyjęcia specjalnych środków umożliwiających odpowiedniemu przemysłowi, dostosowanie się do nowych warunków rynkowych;

spójność przepisów regulujących wspólną organizację rynku olejów i tłuszczów zostałaby osłabiona, jeśli skutki tych przepisów połączyłyby się ze skutkami stosowania pomocy niezgodnymi z Traktatem; do czasu wejścia w życie wspólnej polityki rolnej w sektorze lnu należy przewidzieć wyjątek w odniesieniu do pomocy w produkcji siemienia lnianego przeznaczonego do ekstrakcji oleju;

wspólna organizacja rynku olejów i tłuszczów musi równocześnie uwzględniać w odpowiedni sposób cele przewidziane w art. 39 i 110 Traktatu;

w celu ułatwienia wykonywania proponowanych środków należy przewidzieć procedurę wprowadzającą bliską współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Komitetu Zarządzającego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ustanowiona zostaje wspólna organizacja rynku nasion oleistych, owoców oleistych, olejów i tłuszczów roślinnych, olejów i tłuszczów z ryb lub pochodzących od ssaków morskich.
2. Niniejsze rozporządzenie obejmuje następujące produkty:

Numer Wspólnej Taryfy Celnej	Przeznaczenie produktów
a) 12.01	Nasiona i owoce oleiste, także w postaci rozdrobnionej
b) 12.02	Mąka z nasion i owoców oleistych nieodtłuszczonych, za wyjątkiem mączki gorczyczej
15.04	Tłuszcze i oleje z ryb i ssaków morskich, także oczyszczone
ex 15.07	Oleje roślinne w postaci stałej lub ciekłej, nieoczyszczone lub oczyszczone, z wyjątkiem oliwy z oliwek
15.12	Tłuszcze i oleje zwierzęce lub roślinne, całkowicie lub częściowo utwardzone, oraz tłuszcze i oleje zwierzęce lub roślinne utwardzone w inny sposób, także oczyszczone, ale nieprzygotowane

Numer Wspólnej Taryfy Celnej	Przeznaczenie produktów
15.13	Margaryna, smalec i inne tłuszcze spożywcze przygotowane
ex 15.17	Pozostałości substancji tłuszczowych i wosków zwierzęcych, z wyjątkiem substancji tłuszczowych mających charakter oliwy z oliwek
ex 23.04	Makuchy i inne pozostałości ekstrakcji tłuszczów roślinnych, z wyjątkiem osadów i pozostałości oraz fusów oliwnych i innych pozostałości ekstrakcji oliwy z oliwek
c) ex 15.07	Oliwa z oliwek, nieoczyszczona lub oczyszczona
d) ex 07.01 N	Oliwki w stanie świeżym lub zamrożone
ex 07.02	Oliwki, gotowane lub niegotowane, w stanie zamrożonym
ex 07.03 A	Oliwki w słonej wodzie, lub z dodatkiem innych substancji konserwujących, nieprzygotowanych do natychmiastowego spożycia
ex 07.04 B	Oliwki suszone, odwodnione lub poddane działaniu pary, także pokrojone na kawałki lub w innej postaci rozdrobnionej lub sproszkowanej, ale nieprzygotowane inaczej
e) ex 15.17	Pozostałości substancji tłuszczowych i wosków zwierzęcych, z wyjątkiem substancji tłuszczowych mających charakter oliwy z oliwek
ex 23.04	Fusy oliwne i inne pozostałości ekstrakcji oliwy z oliwek

TYTUŁ I

Handel

Artykuł 2

1. Wspólną Taryfę Celną stosuje się do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a), b) i d).
2. System opłat przywozowych stosuje się w przywozie z państw trzecich produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c) i e) oraz produktów określonych w art. 15 ust. 1.

Artykuł 3

1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 2, niezgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia w handlu wewnątrzspółnotowym jest, co następuje:

- pobieranie jakichkolwiek opłat celnych lub opłat o skutku równoważnym;
- stosowanie jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym.
- odwołanie się do art. 44 Traktatu.

2. W handlu z państwami trzecimi, niezgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia, jest, co następuje:

- pobieranie jakichkolwiek opłat celnych lub innych opłat o skutku równoważnym, innych niż przewidziane w niniejszym rozporządzeniu;
- stosowanie jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym, z zastrzeżeniem przypadku, gdy Rada stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania przewidzianą w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, postanowi o odstępstwie od tych przepisów.

3. Ograniczenie pozwoleń na przywóz lub wywóz przewidziane w art. 17, w odniesieniu do określonych kategorii, uprawnionych do ich otrzymania, jest jednym ze środków, które uznaje się za środki o skutku równoważnym do ograniczeń ilościowych.

4. Wewnątrzspółnotowy handel towarami wymienionymi w art. 1 ust. 2 jest niezgodny z przepisami niniejszego rozporządzenia w przypadku, gdy do ich produkcji wykorzystuje się jakiegokolwiek produkty niedopuszczone do swobodnego obrotu.

5. Do czasu harmonizacji krajowych uzgodnień regulujących zawieszenie lub zwrot opłat celnych, opłat przywozowych lub innych opłat na produkty przeznaczone do powrotnego wywozu do państw trzecich, oraz bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w związku z tą harmonizacją, Rada stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania przewidzianą w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, podejmuje niezbędne środki w celu przeciwdziałania zakłóceniom na rynku oliwy z oliwek, wynikającym z różnic między tymi uzgodnieniami krajowymi.

6. Opłaty wyrównawcze przy przywozie mogą być pobierane w przypadku, gdy produkty wymienione w art. 1 ust. 2 lit. a) i b) są przywożone z państw trzecich w takich ilościach i na mocy takich warunków, że może to spowodować poważną szkodę lub zaszkodzić interesom wspólnotowych producentów produktów wymienionych w art. 1 ust. 2.

Opłaty wyrównawcze mogą być również pobierane przy przywozie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 w przypadku, gdy w następstwie przyznania przez jedno lub więcej państw trzecich, w odniesieniu do tych produktów, bezpośrednich lub pośrednich subsydiów lub premii, lub w następstwie przyznania równoważnych środków, rzeczywista oferta tych produktów nie odpowiada cenom, które mogłyby obowiązywać w sytuacji niezastosowania tych środków, oraz w przypadku, gdy taka sytuacja powoduje lub zagraża spowodowaniem poważnej szkody dla wspólnotowej produkcji produktów wymienionych w art. 1 ust. 2.

Wprowadzenie takich opłat wyrównawczych przestrzega zobowiązania międzynarodowe

podjęte przez Państwa Członkowskie oraz Wspólnotę. Kwoty opłat ustala się zgodnie z zasadami przyjętymi przez Radę, stanowiącą zgodnie z procedurą głosowania, ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji.

TYTUŁ II

Oliwa z oliwek

Artykuł 4

Do dnia 1 października każdego roku, Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania przewidzianą w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, ustala w odniesieniu do oliwy z oliwek dla Wspólnoty, docelową cenę produkcji, docelową cenę rynkową, cenę interwencyjną oraz cenę progową.

Z zastrzeżeniem przepisów art. 9, ceny pozostają w mocy w okresie kolejnego roku gospodarczego. Rok gospodarczy trwa od dnia 1 listopada do dnia 31 października.

Ceny te ustala się w odniesieniu do normy jakości oliwy odpowiadającej jednej z definicji w Załączniku określonym w art. 35. Norma jakości ustalona zostaje przez Radę zgodnie z procedurą, określoną w akapicie pierwszym.

Ceny te ustala się w odniesieniu do fazy sprzedaży hurtowej z wyłączeniem podatku.

Artykuł 5

1. Docelową cenę produkcji ustala się na poziomie zapewniającym godziwy zysk dla producenta, z uwzględnieniem potrzeby utrzymania produkcji Wspólnoty na wymaganym poziomie.

Artykuł 6

Docelową cenę rynkową ustala się na poziomie pozwalającym normalne wprowadzenie do obrotu wyprodukowanej oliwy z oliwek, z uwzględnieniem cen produktów konkurencyjnych oraz w szczególności prawdopodobnych tendencji zmian tych cen w okresie roku gospodarczego oraz przypadków wystąpienia miesięcznych wzrostów cen oliwy z oliwek, określonych w art. 9.

Artykuł 7

Cena interwencyjna, gwarantująca, że producenci będą mogli sprzedać swój produkt po cenie, uwzględniając wahania rynku, w miarę możliwości najbardziej zbliżonej do docelowej ceny rynkowej, jest równa docelowej cenie rynkowej obniżonej o kwotę w wysokości uwzględniającej te wahania rynku oraz koszty transportu oliwy z oliwek z obszarów produkcji do obszarów spożycia.

Artykuł 8

Cenę progową ustala się w taki sposób, że cena sprzedaży przywożonego produktu w punkcie granicznym, określona w art. 13 ust. 2, jest taka sama jak docelowa cena rynkowa.

Artykuł 9

W celu umożliwienia pobudzenia sprzedaży, docelową cenę rynkową, cenę interwencyjną oraz cenę progową podwyższa się każdego miesiąca, przez okres dziesięciu miesięcy, rozpoczynający się dnia 1 stycznia, o kwotę w jednakowej wysokości w odniesieniu do wszystkich trzech cen.

Wysokość miesięcznych wzrostów, jednakowych w odniesieniu do poszczególnych miesięcy, Rada ustala każdego roku stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania, przewidzianą w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, z uwzględnieniem średniego kosztu składowania oraz odsetek podlegających zapłacie we Wspólnocie.

Artykuł 10

1. W przypadku, gdy docelowa cena producenta jest wyższa od docelowej ceny rynkowej obowiązującej na początku roku gospodarczego, producentom oliwy z oliwek pochodzącej z upraw na terytorium Wspólnoty, poddanej ekstrakcji na terytorium Wspólnoty, przyznaje się pomoc równą różnicy tych dwóch cen. Pomocą obejmuje się wyłącznie oliwę w odniesieniu, do której przepisy niniejszego ustępu nie zostały dotychczas zastosowane.

2. Rada stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, określa zasady regulujące przyznawanie pomocy przewidzianej w ust. 1. Stanowiąc zgodnie z tą samą procedurą, Rada przyjmuje środki w celu zapewnienia, że producenci oliwy z oliwek otrzymają pomoc wyłącznie w odniesieniu do oliwy, która odpowiada warunkom ustanowionym w ust. 1.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38.

Artykuł 11

1. W każdym produkującym Państwie Członkowskim, agencja interwencyjna, na mocy warunków ustanowionych zgodnie z przepisami ust. 5, skupuje oliwę z oliwek pochodzącą ze Wspólnoty, oferowaną do skupu w centrach interwencyjnych, na obszarach produkcji. Agencje interwencyjne przeprowadzają skup po cenie interwencyjnej oraz wyłącznie po cenie interwencyjnej.

Jednakże, jeżeli opis jakości oliwy oferowanej do skupu przez agencję skupu interwencyjnego nie odpowiada jakości w odniesieniu, do której ustalono wysokość ceny interwencyjnej, cena skupu jest dostosowywana za pomocą taryfy wzrostów i obniżek ceny.

Ponadto, jeżeli na żądanie agencji interwencyjnej, oliwa jest dostarczana do miejsca innego niż centrum interwencyjne, wskazane przez sprzedawcę w momencie składania oferty, wynikająca stąd dla sprzedawcy zmiana w wysokości kosztów transportu jest uwzględniana przy dokonywaniu zapłaty.

2. W celu stabilizacji rynku w okresie roku gospodarczego, agencje interwencyjne mogą zawierać umowy składu dotyczące wspólnotowej oliwy z oliwek zgodnie z przepisami przyjętymi przez Radę stanowiącą zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43

ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji.

3. Oliwa, która została skupiona przez agencje interwencyjne nie podlega sprzedaży przez agencje interwencyjne na rynku Wspólnoty na mocy warunków, które mogłyby zakłócić kształtowanie się cen na poziomie docelowej ceny rynkowej.

4. Rada stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, określa główne centra interwencyjne oraz ustanawia kryteria, które stosuje się, gdy określa się inne centra interwencyjne; te ostatnie określa się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38, po konsultacji z danymi Państwami Członkowskimi.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności szczegółowe zasady dotyczące jakości i rozmiaru przesyłek oferowanych na mocy ust. 1, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38.

Artykuł 12

W celu złagodzenia skutków wahań w wielkości zbiorów wpływających na równowagę podaży i popytu oraz w ten sposób, doprowadzenia do ustabilizowania cen konsumenckich, Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, może zażądać utworzenia przez agencje interwencyjne zapasów buforowych oliwy z oliwek; Rada, zgodnie z tą samą procedurą, ustanawia warunki regulujące tworzenie, zarządzanie i zbyt zapasów buforowych.

Artykuł 13

1. Jeżeli cena progowa jest wyższa od ceny CIF, przy przywozie z państw trzecich nieoczyszczonej oliwy z oliwek, pobierana jest opłata równa różnicy między tymi dwoma cenami.

2. Cenę CIF, obliczoną dla punktu granicznego Wspólnoty, określa się na podstawie najbardziej korzystnych możliwości zakupu na rynku światowym.

Punkt graniczny ustalony zostaje przez Radę, stanowiącą zgodnie z procedurą głosowania, ustanowioną w art. 43. ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, z uwzględnieniem stopnia, w jakim dany punkt graniczny jest reprezentatywny dla przywozu do Wspólnoty.

Kiedy zostaną określone najbardziej korzystne możliwości zakupu, uwzględnia się wyłącznie te oferty, które odpowiadają rzeczywistym możliwościom zakupu dla ilości reprezentatywnych dla rynku.

Ceny dostosowuje się w celu uwzględnienia jakichkolwiek odchyłeń od opisu jakości, w odniesieniu, do którego ustalono cenę progową.

3. W przypadku gdy wolne notowania cen na rynku światowym nie stanowią czynnika determinującego dla ceny oferty oraz w przypadku, gdy ta cena jest niższa od cen na rynku światowym, cenę określaną na podstawie ceny oferty zastępuje się ceną CIF w odniesieniu do przywozu oraz wyłącznie w odniesieniu do danego przywozu.

4. Wysokość opłaty przywozowej ustalona jest przez Komisję. Kryteria określania ceny

CIF oraz ceny określonej w ust. 3 należy ustanowić oraz szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu należy przyjąć zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38.

Artykuł 14

1. Opłatę przywózową pobiera się przy przywozie oczyszczonej oliwy z oliwek z państw trzecich. Opłata ta składa się ze zmiennego składnika odpowiadającego opłacie stosowanej w odniesieniu do ilości oliwy z oliwek niezbędnej do jej produkcji (co może zostać ustalone według standardowej stawki) oraz z składnika ustalonego w celu ochrony przemysłu przetwórczego.

2. Rada stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, przyjmuje szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 15

1. Przy przywozie z państw trzecich oliwek objętych podpozycjami 07.01 N oraz 07.03 A, z wyłączeniem oliwek przeznaczonych do celów innych niż produkcja oliwy, pobiera się, obok stawki cła wynikającej ze Wspólnej Taryfy Celnej, opłatę przywózową stanowiącą pochodną opłaty stosowanej w odniesieniu do oliwy oliwek zgodnie z art. 13 oraz w oparciu o zawartość oliwy w przywożonym produkcie. Kwotę opłaty obniża się o kwotę wynikającą z zastosowania cła do wartości przywożonego produktu. Tę kwotę można ustalić według standardowej stawki.

2. Przy przywozie z państw trzecich produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. e) pobiera się opłatę przywózową będącą pochodną opłaty przywózowej stosowanej w odniesieniu do oliwy z oliwek oraz w oparciu o zawartość oliwy w przywożonym produkcie.

Jednakże, opłatę przywózową pobiera się wyłącznie jeżeli przestrzegane są zobowiązania podjęte w ramach GATT.

3. Rada stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, przyjmuje szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności dotyczące określenia zawartości oliwy, którą można ustalić według standardowej stawki.

Artykuł 16

Opłata stosowana w przywozie jest opłatą obowiązującą w dniu przywozu.

Artykuł 17

1. Przywóz z państw trzecich jakiegokolwiek produktu wymienionego w art. 1 ust. 2 lit. c), d) i e) uzależnia się od przedstawienia pozwolenia na przywóz. Wywóz oliwy z oliwek do państw trzecich uzależnia się od przedstawienia pozwolenia na wywóz.

Takie pozwolenia wydaje się na wniosek zainteresowanej strony na mocy zasad przyjętych przez Radę stanowiącą zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji. Zasady te mogą przewidywać wymóg wniesienia zabezpieczenia.

2. Pozwolenia na przywóz i wywóz są ważne od dnia ich wydania do upływu trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym pozwolenie zostało wydane.
3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38.

Artykuł 18

1. Gdy oliwę z oliwek wywozi się do państw trzecich:
 - różnica między cenami obowiązującymi na terytorium Wspólnoty i cenami na rynku światowym może zostać objęta zwrotem w przypadku, gdy te pierwsze są wyższe od tych ostatnich;
 - opłata wywozowa najbardziej zbliżona do różnicy między cenami na rynku światowym i cenami obowiązującymi na terytorium Wspólnoty może być pobrana w przypadku, gdy te pierwsze są wyższe od tych ostatnich.
2. Rada stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, przyjmuje przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 19

Oliwę z oliwek wykorzystywaną do produkcji konserwowanych ryb i warzyw obejmuje się korzyściami wynikającymi ze systemu zwrotów w produkcji lub wynikającymi z całkowitego albo częściowego zawieszenia opłat przywozowych.

Rada stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, przyjmuje przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 20

1. Jeśli we Wspólnocie, na rynku oliwy z oliwek występują poważne zakłócenia lub pojawia się zagrożenie wystąpienia takich poważnych zakłóceń, spowodowanych przez:

- przywóz z państw trzecich produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c), d) i e), w szczególności w przypadku, gdy agencje interwencyjne przeprowadziły skup znacznych ilości oliwy z oliwek na mocy art. 11 ust. 1, lub
- wywóz oliwy z oliwek do państw trzecich, w szczególności w przypadku, gdy cena rynkowa oliwy z oliwek mogła znacząco przekroczyć lub zagrozić przekroczeniem poziom rynkowej ceny docelowej, lub w przypadku, gdy podjęto decyzję w sprawie zbytu zapasów buforowych,

można zastosować odpowiednie środki do czasu ustąpienia zakłóceń lub do czasu ustąpienia zagrożenia wystąpienia zakłóceń.

2. Rada stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, określa charakter tych środków, które mogą być zastosowane, oraz przyjmuje przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu.

TYTUŁ III

Inne oleje roślinne i nasiona oleiste produkowane we Wspólnocie

Artykuł 21

Nasiona oleiste, do których stosują się przepisy art. 22-29, określa się następująco:

- nasiona rzepaku i rzepiku,
- nasiona słonecznika.

Rada stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, może podjąć decyzję o rozszerzeniu zakresu stosowania tych przepisów na inne nasiona oleiste.

Artykuł 22

1. Każdego roku, w czasie umożliwiającym producentom zaplanowanie produkcji, oraz po raz pierwszy w 1966 r., Rada stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, ustala cenę docelową obowiązującą we Wspólnocie w odniesieniu do poszczególnych gatunków nasion oleistych, oraz podstawową cenę interwencyjną obliczoną w odniesieniu do centrum interwencyjnego określonego zgodnie z tą samą procedurą.

Z zastrzeżeniem przepisów art. 25, ceny te obowiązują w okresie danego roku gospodarczego rozpoczynającego się w kolejnym roku kalendarzowym. Ceny te odnoszą się do standardowej jakości oraz są ustalane w odniesieniu do fazy sprzedaży hurtowej z wyłączeniem podatku.

Rada stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w pierwszym akapicie, określa daty rozpoczęcia i zakończenia roku gospodarczego, datę, przed upływem, której muszą zostać ustalone ceny docelowe i podstawowe ceny interwencyjne, oraz standardową jakość w odniesieniu do poszczególnych gatunków nasion.

2. Każdego roku, we właściwym terminie przed rozpoczęciem roku gospodarczego, Rada stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w ust. 1, określa główne centra interwencyjne oraz ustala pochodne ceny interwencyjne stosowane w tych centrach.

Stanowiąc zgodnie z tą samą procedurą, Rada ustanawia kryteria w celu określenia innych centrów interwencyjnych oraz ustalenia pochodnych cen interwencyjnych. Centra te określa się oraz ceny te ustala się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 po konsultacji z danymi Państwami Członkowskimi.

Artykuł 23

Ceny docelowe ustala się na godziwym poziomie dla producentów, z uwzględnieniem potrzeby utrzymania produkcji Wspólnoty na wymaganym poziomie.

Artykuł 24

Pochodna cena interwencyjna, która gwarantuje producentom, że ich produkt zostanie sprzedany po cenie, z uwzględnieniem wahań rynku, w miarę możliwości najbardziej zbliżonej do ceny docelowej, jest równa cenie docelowej obniżonej o odpowiednio o kwotę uwzględniającą te wahania.

Pochodne ceny interwencyjne ustala się na poziomie umożliwiającym swobodny obrót nasion na terytorium Wspólnoty, na mocy naturalnych warunków kształtowania się cen oraz zgodnie z zapotrzebowaniem rynku.

Artykuł 25

W celu umożliwienia pobudzania sprzedaży, cenę docelową i cenę interwencyjną podwyższa się co miesiąc, przez okres co najmniej pięciu miesięcy rozpoczynający się trzeciego miesiąca roku gospodarczego, o kwotę w jednakowej wysokości dla obu cen.

Miesięczne zwyczajki, które są jednakowe w każdym miesiącu, są ustalane corocznie przez Radę, stanowiącą zgodnie z procedurą głosowania, ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, z uwzględnieniem przeciętnych kosztów składowania oraz oprocentowania podlegającego zapłacie we Wspólnocie.

Artykuł 26

1. W każdym Państwie Członkowskim, agencja interwencyjna, na mocy warunków ustanowionych zgodnie z przepisami ust. 2 i 3, skupuje nasiona pochodzenia wspólnotowego, oferowane agencji w centrach interwencyjnych. Agencja interwencyjna dokonuje skupu po cenie interwencyjnej oraz wyłącznie po cenie interwencyjnej.

Jednakże, jeżeli jakość nasion oferowanych agencji interwencyjnej nie odpowiada jakości, w odniesieniu, do której cena interwencyjna została ustalona, cenę skupu dostosowuje się za pomocą taryfy wzrostów i obniżek cen.

Ponadto, jeżeli na żądanie agencji interwencyjnej nasiona dostarcza się do miejsca innego niż centrum wskazane przez sprzedającego w momencie składania oferty, wynikająca stąd dla sprzedającego zmiana w kosztach transportu jest uwzględniana przy dokonywaniu zapłaty.

2. Rada stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, ustanawia:

- a) warunki, na mocy których interwencja jest przeprowadzana w okresie ostatnich dwóch miesięcy roku gospodarczego;
- b) zasady regulujące zbyt nasion przeprowadzany przez agencje interwencyjne, które skupiły nasiona.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, oraz w szczególności zasady dotyczące jakości i wielkości oferowanych przesyłek, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38.

Artykuł 27

1. W przypadku, gdy cena docelowa obowiązująca w odniesieniu do poszczególnych gatunków nasion jest wyższa od ceny na rynku światowym w odniesieniu do nasion określonych zgodnie z art. 29, przyznaje się pomoc w odniesieniu do nasion gatunków zebranych i przetworzonych na terytorium Wspólnoty.

Z zastrzeżeniem wyjątków ustanowionych na mocy ust. 3, pomoc jest równa różnicy między tymi cenami.

2. W przypadku, gdy prawo do przyznania pomocy przewidzianej w ust. 1 zostało nabyte w okresie dwóch pierwszych miesięcy roku gospodarczego, możliwe jest przyznanie wynagrodzenia za wcześniejsze wprowadzenie do obrotu.

3. Rada stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, ustanawia:

- a) zasady regulujące przyznawanie pomocy przewidzianej w ust. 1;
- b) zasady regulujące ustalanie kwot pomocy na mocy wyjątkowych warunków;
- c) zasady kontroli prawa do pomocy; zakres tych zasad może obejmować nasiona pochodzenia wspólnotowego i nasiona przywożone z państw trzecich; w ostatnim przypadku można ustanowić przepis w sprawie systemu pozwoleń na przywóz, którym towarzyszy wniesienie zabezpieczenia;
- d) warunki, na mocy których zezwala się na wcześniejsze ustalanie kwot pomocy;
- e) przepisy w celu stosowania ust. 2.

4. Kwoty pomocy ustalane są przez Komisję.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38.

Artykuł 28

1. Możliwe jest przyznanie zwrotu za wywóz do państw trzecich nasion oleistych zebranych na terytorium Wspólnoty; kwota tego zwrotu nie może przekraczać różnicy między cenami obowiązującymi we Wspólnocie a cenami na rynku światowym, jeśli te pierwsze są wyższe niż od tych ostatnich.

2. Rada stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu na wniosek Komisji, ustanawia warunki ustalania zwrotów oraz w przypadku, gdy jest to właściwe, ustalania z góry zwrotów określonych w ust. 1.

Artykuł 29

Cenę na rynku światowym, obliczaną dla punktu granicznego Wspólnoty, określa się na podstawie najkorzystniejszych warunków zakupu, przy czym w przypadku, gdy jest to właściwe, ceny dostosowuje się z uwzględnieniem cen produktów konkurencyjnych. Rada,

stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, ustanawia kryteria określania tej ceny oraz określa punkt graniczny Wspólnoty wyznaczany dla poszczególnych gatunków nasion.

Artykuł 30

Każde Państwo Członkowskie może przyznać pomoc na ekstrakcję oleju z pestek winogron zbieranych na terytorium Wspólnoty na okres pięciu lat, począwszy od dnia zniesienia środków krajowych wpływających na zwyczaję cen olejów roślinnych innych niż oliwa z oliwek.

Artykuł 31

Do czasu wprowadzenia w życie wspólnej polityki w sektorze lnu, Państwa Członkowskie mogą przyznawać pomoc na produkcję siemienia lnianego przeznaczonego do ekstrakcji oleju.

Artykuł 32

Pomoc przewidziana w art. 30 i 31 może być przyznawana wyłącznie w odniesieniu do produktów, które zostały objęte bezpośrednim lub pośrednim wsparciem cen w danym Państwie Członkowskim w okresie roku gospodarczego poprzedzającego datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

Pomoc musi być przyznawana od pierwszego roku gospodarczego, w którym niniejsze rozporządzenie jest stosowane i wyłącznie w stopniu niezbędnym do utrzymania tego wsparcia cen.

Państwa Członkowskie przekazują Komisji wszelkie informacje dotyczące wprowadzenia, obliczania i przyznawania tej pomocy zanim rozpocznie się jej stosowanie.

TYTUŁ IV

Przepisy ogólne

Artykuł 33

Z zastrzeżeniem innych przepisów niniejszego rozporządzenia, art. 92, 93 i 94 Traktatu stosuje się w odniesieniu do produkcji i handlu produktami wymienionymi w art. 1.

Artykuł 34

Środki podejmowane przez Państwa Członkowskie w celu zwiększenia ceny na inne oleje roślinne w związku z ceną na oliwę z oliwek w celu zapewnienia zbytu produkowanej w kraju oliwy z oliwek są niezgodne ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c).

Artykuł 35

Bez uszczerbku dla harmonizacji ustawodawstw dotyczących oliwy z oliwek przeznaczonej

do spożycia przez ludzi, Państwa Członkowskie, do celów handlu wewnątrzspółnotowego oraz handlu z państwami trzecimi, z wyjątkiem w zakresie dotyczącym wywozu do państw trzecich, przyjmują opisy i definicje określone w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 36

Rada stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, może zmienić wykaz produktów określonych w art. 1 lub przyjąć w odniesieniu do tych produktów wszelkie środki stanowiące odstępstwo od przepisów niniejszego rozporządzenia w celu uwzględnienia specjalnych warunków, które mogą mieć wpływ na te produkty.

Artykuł 37

1. Ustanawia się Komitet Zarządzający ds. olejów i tłuszczów (zwany dalej „Komitetem”), w którego skład wchodzi przedstawiciele Państw Członkowskich i któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

2. W ramach Komitetu, głosy Państw Członkowskich są wazone zgodnie z art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

Artykuł 38

1. W przypadku gdy stosuje się procedurę ustanowioną w niniejszym artykule, przewodniczący przedstawia sprawę Komitetowi z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedstawia projekt środków, które mają być podjęte. Komitet przedstawia swoją opinię w sprawie tych środków w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego odpowiednio do pilności rozpatrywanej sprawy. Opinię przyjmuje się większością dwunastu głosów.

3. Komisja przyjmuje środki, które są niezwłocznie stosowane. Jednakże, jeśli środki są niezgodne z opinią Komitetu, Komisja niezwłocznie informuje o tym Radę. W tym przypadku Komisja może opóźnić stosowanie środków, które zostały przez nią przyjęte, na okres nie dłuższy niż jeden miesiąc od dnia przedstawienia tej informacji.

Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, może podjąć inną decyzję w okresie jednego miesiąca.

Artykuł 39

Komitet może rozpatrywać wszystkie inne sprawy przedstawione przez przewodniczącego z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Artykuł 40

Na koniec okresu przejściowego, Rada stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji podejmuje decyzję w świetle doświadczenia nabytego w sprawie zachowania lub wprowadzenia zmian do przepisów

art. 38.

Artykuł 41

1. Rozporządzenie Rady nr 25 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej² i ustanowione do tego rozporządzenia przepisy wykonawcze stosuje się w odniesieniu do wprowadzenia do obrotu produktów wymienionych w art. 1 od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

2. Kwoty wyrównawcze przewidziane w art. 3 ust. 6 uznaje się za opłaty w odniesieniu do państw trzecich w rozumieniu art. 11 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 130/66/EWG³ w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej.

Artykuł 42

Niniejsze rozporządzenie stosuje się przy jednoczesnym uwzględnieniu celów wymienionych w art. 39 i w art. 110 Traktatu.

Artykuł 43

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c), d) i e) od dnia 1 listopada 1966 r. oraz w odniesieniu do innych produktów wymienionych w art. 1, od dnia 1 lipca 1967 r.

Jeżeli wprowadzenie środków przejściowych okaże się niezbędne w celu ułatwienia przejścia ze systemu obowiązującego w Państwach Członkowskich na system ustanowiony na mocy niniejszego rozporządzenia, w szczególności, jeśli wprowadzenie tego systemu w przewidzianych terminach powodowałoby istotne trudności w odniesieniu do niektórych produktów, środki takie przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38. Okres ważności tych środków ogranicza się do pierwszego roku stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do każdego produktu.

Niniejsze rozporządzenia wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 września 1966 r.

W imieniu Rady

B. W. BIESHEUVEL

² Dz.U. nr 30 z 20.04.1962, str. 991/62.

³ Dz.U. nr 165 z 21.09.1966, str. 2965/66.

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Opisy i definicje, określone w art. 35

1. *Oliwa z oliwek pierwszego tłoczenia* (wyrażenie „nieoczyszczona oliwa z oliwek pierwszego tłoczenia” może również być stosowane): oliwa z oliwek otrzymana jedynie w drodze zastosowania procesów mechanicznych oraz pozbawiona jakichkolwiek dodatków innych rodzajów oliwy oliwek poddanej ekstrakcji w inny sposób. Oliwę z oliwek pierwszego tłoczenia klasyfikuje się, jak następuje:
 - a) *Extra*: oliwa z oliwek o absolutnie doskonałym smaku, z zawartością wolnego kwasu tłuszczowego wyrażoną jako zawartość kwasu tłuszczowego wynoszącą nie więcej niż 1 g na 100 g;
 - b) *Wysokiej jakości*: oliwa z oliwek spełniająca warunki przewidziane dla „*Extra*”, ale z zawartością wolnego kwasu tłuszczowego wyrażoną jako zawartość kwasu tłuszczowego wynoszącą nie więcej niż 1, 5 g na 100 g;
 - c) *Zwykła* (wyrażenie „obniżonej wysokiej jakości” może również być stosowane): oliwa z oliwek o dobrym smaku, z zawartością wolnego kwasu tłuszczowego wyrażoną jako zawartość kwasu tłuszczowego wynoszącą nie więcej niż 3, 3 g na 100 g;
 - d) *Lampante*: pozbawiona smaku oliwa z oliwek albo oliwa z oliwek z zawartością wolnego kwasu tłuszczowego wyrażoną jako zawartość kwasu tłuszczowego wynoszącą powyżej 3,3 g na 100 g.
2. *Rafinowana oliwa z oliwek* (wyrażenie „czysta rafinowana oliwa z oliwek” może również być stosowane): oliwa z oliwek otrzymana w drodze rafinacji oliwy z oliwek pierwszego tłoczenia).
3. *Czysta oliwa z oliwek*: oliwa otrzymana z mieszanki oliwy z oliwek pierwszego tłoczenia z oczyszczoną oliwą z oliwek.
4. *Oliwa z pozostałości z oliwek*: oliwa otrzymana w drodze poddania obróbce za pomocą substancji rozpuszczających produktów objętych podpozycją ex 23.04 wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. e).
5. *Rafinowana oliwa z pozostałości z oliwek*: oliwa otrzymana w drodze rafinacji oliwy określonej w pkt. 4, przeznaczona do spożycia.
6. *Rafinowana oliwa z pozostałości z oliwek oraz oliwa z oliwek*: oliwa otrzymana z mieszanki oczyszczonej oliwy z pozostałości z oliwek oraz oliwy z oliwek pierwszego tłoczenia.
7. *Oliwa z pozostałości z oliwek przeznaczona do wykorzystania technicznego*: jakakolwiek oliwa otrzymana w drodze poddania ekstrakcji produktów objętych podpozycją ex 23.04. wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. e), innych niż produkty określone w poprzednich punktach.

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2146/68

z dnia 20 grudnia 1968 r.

zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Zgromadzenia¹,

a także mając na uwadze, co następuje:

procedurę ustalania jednolitych cen w sektorze olejów i tłuszczów dla Wspólnoty należy skoordynować z procedurą przewidzianą dla innych sektorów podlegających wspólnemu systemowi cen;

brak systemu ustalania z góry opłat wyrównawczych za oliwę z oliwek uniemożliwia podmiotom we Wspólnocie poznanie kosztu produktu w momencie zawierania umowy; ta sytuacja może jeszcze bardziej utrudnić utrzymanie normalnej podaży oliwy we Wspólnocie; w związku z tym należy ustanowić przepis umożliwiający ustalanie z góry opłaty wyrównawczej za oliwę z oliwek;

należy ustanowić wyraźny przepis umożliwiający ustalanie z góry refundacji wywozowych dla oliwy z oliwek i nasion oleistych;

art. 35 rozporządzenia nr 136/66 (EWG)² stanowi, że opisy i definicje oliwy z oliwek określone w załączniku do tego rozporządzenia są stosowane do celów handlu wewnątrzspółnotowego oraz handlu z państwami trzecimi z wyjątkiem wywozu do tych państw; jest wskazane rozszerzenie tych opisów i definicji o wywóz do państw trzecich;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 4 pierwszy akapit rozporządzenia nr 136/66/EWG zastępuje się dwoma akapitami w brzmieniu:

„Do dnia 1 sierpnia każdego roku zgodnie art. 43 ust. 2 Traktatu ustala się dla Wspólnoty docelową cenę produkcji, docelową cenę rynkową i cenę interwencyjną oliwy z oliwek.

¹ Dz.U. nr C 108 z 19.10.1968, str. 46.

² Dz.U. nr 172 z 30.09.1966, str 3025/66.

Do dnia 1 października każdego roku Rada, działając zgodnie z procedurą głosowania określoną w art. 43 ust. 2 Traktatu na wniosek Komisji, ustala wspólnotową cenę progową oliwy z oliwek.”

Artykuł 2

Artykuł 16 rozporządzenia nr 136/66/EWG otrzymuje brzmienie:

„1. Do przywozu stosuje się opłatę wyrównawczą, obowiązującą w dniu przywozu.

Jednakże w przypadku przywozu produktów określonych w art. 1 ust. 2 lit. c) opłata wyrównawcza może być ustalona z góry na wniosek danej strony na warunkach, określonych przez Radę na wniosek Komisji, działającą zgodnie z procedurą głosowania przewidzianą w art. 43 ust. 2 Traktatu.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38”.

Artykuł 3

W art. 18 ust. 2 rozporządzenia nr 136/66/EWG otrzymuje brzmienie:

„2. Rada na wniosek Komisji, działając zgodnie z procedurą głosowania przewidzianą w art. 43 ust. 2 Traktatu, przyjmuje ogólne zasady dotyczące środków określonych w niniejszym artykule, w szczególności zasady dotyczące przyznawania refundacji, nakładania opłat wyrównawczych, ustalania kwot refundacji i opłat wyrównawczych oraz, gdzie jest to właściwe, ustalania refundacji z góry.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38.”

Artykuł 4

W art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 136/66/EWG otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia 1 sierpnia każdego roku dla każdego gatunku nasion oleistych ustala się cenę docelową dla Wspólnoty oraz podstawową cenę interwencyjną.

Z zastrzeżeniem przepisów art. 25, ceny te obowiązują w ciągu roku gospodarczego rozpoczynającego się w następującym roku kalendarzowym; odnoszą się one do standardowej jakości i są ustalane na poziomie sprzedaży hurtowej bez uwzględnienia podatków.

Ceny określone w pierwszym akapicie, centrum skupu interwencyjnego, dla którego określa się podstawową cenę interwencyjną oraz standardowa jakość są wyznaczane przez Radę działającą zgodnie z procedurą określoną w art. 43 ust. 2 Traktatu.

Terminy rozpoczęcia i zakończenia każdego roku gospodarczego określa Rada działając na wniosek Komisji zgodnie z procedurą głosowania określoną w art. 43 ust. 2 Traktatu”

Artykuł 5

W art. 28 ust. 2 rozporządzenia nr 136/66/EWG otrzymuje brzmienie:

„2. Rada działając na wniosek Komisji, zgodnie z procedurą głosowania określoną w art. 43 ust. 2 Traktatu, przyjmuje przepisy ogólne dotyczące przyznawania refundacji, ustalania wielkości refundacji i gdzie to jest właściwe, ustalania kwoty refundacji z góry.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38”.

Artykuł 6

Art. 35 rozporządzenia nr 136/66/EWG otrzymuje brzmienie:

„Bez uszczerbku dla harmonizacji ustawodawstw odnoszących się do oliwy z oliwek przeznaczonej do spożycia przez człowieka, Państwa Członkowskie do celów handlu wewnątrzspółnotowego i handlu z państwami trzecimi, przyjmują opisy i definicje oliwy z oliwek określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia”.

Artykuł 7

W rozporządzeniu nr 136/66/EWG dodaje się art. 42a:

„*Artykuł 42a*

Ogólne zasady dotyczące wykładni Wspólnej Taryfy Celnej i szczególne zasady jej stosowania znajdują zastosowanie w odniesieniu do klasyfikacji celnej produktów objętych niniejszym rozporządzeniem; nomenklaturę taryfową wynikającą ze stosowania niniejszego rozporządzenia włącza się do Wspólnej Taryfy Celnej”.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 1968 r.

W imieniu Rady

V. LATTANZIO

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 1253/70

z dnia 29 czerwca 1970 r.

zmieniające niektóre rozporządzenia rolne w zakresie pozwoleń i opłat wyrównawczych

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 136/66 z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów¹, zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2146/68², w szczególności jego art. 17 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 162/66 z dnia 27 października 1966 r. w sprawie wymiany handlowej olejów i tłuszczów między Wspólnotą i Grecją³, w szczególności jego art. 8,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 120/67 z dnia 13 czerwca 1967 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁴, zmienione ostatnio rozporządzeniem (EWG) nr 2463/69⁵, w szczególności jego art. 16 ust. 5,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 122/67 z dnia 13 czerwca 1967 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj⁶, zmienione ostatnio rozporządzeniem (EWG) nr 436/70⁷, w szczególności jego art. 9 ust. 2 akapit czwarty,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 359/67 z dnia 25 lipca 1967 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁸, zmienione ostatnio rozporządzeniem (EWG) nr 2463/69, w szczególności jego art. 17 ust. 5,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1009/67 z dnia 18 grudnia 1967 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru⁹, zmienione ostatnio rozporządzeniem (EWG) nr 853/70¹⁰, w szczególności jego art. 17 ust. 2 akapit piąty,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 804/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie

¹ Dz.U. nr 172 z 30.09.1966, str. 3025/66.

² Dz.U. nr L 314 z 31.12.1968, str. 1.

³ Dz.U. nr 197 z 29.10.1966, str. 3393/66.

⁴ Dz.U. nr 117 z 19.06.1967, str. 2269/67.

⁵ Dz.U. nr L 312 z 12.12.1969, str. 3.

⁶ Dz.U. nr 117 z 19.06.1967, str. 2293/67.

⁷ Dz.U. nr L 55 z 10.03.1970, str. 1.

⁸ Dz.U. nr 174 z 31.07.1967, str. 1.

⁹ Dz.U. nr 308 z 18.12.1967, str. 1.

¹⁰ Dz.U. nr 103 z 13.05.1970, str. 2.

wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych¹¹, zmienione ostatnio rozporządzeniem (EWG) nr 2622/69¹², w szczególności jego art. 17 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹³,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenia (EWG) nr 136/66, nr 120/67, nr 359/67, nr 1009/67 i nr 804/68 stanowią, że wszelki przywóz do Wspólnoty lub wszelki wywóz poza Wspólnotę odpowiednich produktów podlega przedstawianiu pozwolenia na przywóz lub na wywóz; wymienione rozporządzenia ustanowiły tryb wcześniejszego ustalenia opłat wyrównawczych lub refundacji; należy uściślić, szczególnie ze względu na rozszerzanie się zakresu zastosowań pozwoleń na przywóz i na wywóz na całą Wspólnotę, że skoro opłaty wyrównawcze lub refundacje wyznacza się wcześniej, to pozwolenia te służą jako uzasadnienie tego wcześniejszego wyznaczenia, zgodnie ze stosowaną praktyką;

niektóre rozporządzenia w sprawie wspólnej organizacji rynku w różnych sektorach przewidują, że tryb wykonawczy w odniesieniu do sposobu wcześniejszego ustalania opłat jest ustalany przez Komisję, zgodnie z procedurą Komitetu Zarządzającego; inne rozporządzenia milczą na ten temat; taka sytuacja prowadzi, w niektórych przypadkach, zależnie od różnych sektorów produktów, do braku jednolitego ustawodawstwa; należy, w trosce o dobre administrowanie ustalić, według tej samej procedury, zasady wspólne dla różnych sektorów produktów;

rozporządzenia (EWG) nr 120/67, nr 121/67¹⁴, nr 168/67¹⁵, nr 175/67¹⁶, nr 359/67, nr 1009/67, nr 804/68, nr 805/68¹⁷, nr 865/68¹⁸, nr 204/69¹⁹ i nr 816/70²⁰, w sprawie różnych sektorów produktów rolnych, stanowią, że począwszy od dnia 1 lipca 1970 r. pozwolenia na przywóz, wywóz i świadectwa o wcześniejszym wyznaczeniu refundacji, zależnie od przypadku są ważne dla operacji dokonanej w obrębie całej Wspólnoty, ale ponieważ okres przewidziany dla zastosowania tej zasady okazał się niewystarczający, więc konieczne jest ich przedłużenie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W art. 17 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (EWG) nr 136/66, w art. 12 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (EWG) nr 120/67, w art. 10 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (EWG) nr 359/67 i w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (EWG) nr

¹¹ Dz.U. nr 148 z 28.06.1968, str. 13.

¹² Dz.U. nr 328 z 30.12.1969, str. 8.

¹³ Dz.U. nr 80 z 1.07.1970, str. 17.

¹⁴ Dz.U. nr 117 z 19.06.1967, str. 2283/67.

¹⁵ Dz.U. nr 130 z 28.06.1967, str. 2593/67.

¹⁶ Dz.U. nr 130 z 28.06.1967, str. 2610/67.

¹⁷ Dz.U. nr L 148 z 28.06.1968, str. 24.

¹⁸ Dz.U. nr L 153 z 1.07.1968, str. 8.

¹⁹ Dz.U. nr L 29 z 5.02.1969, str. 1.

²⁰ Dz.U. nr L 99 z 5.05.1970, str. 1.

1009/67 dodaje się następujące zdanie:

„Jeśli opłatę wyrównawczą lub refundację ustala się wcześniej, to fakt wcześniejszego ustalenia zaznacza się na świadectwie, które służy jako jego dowód.”

2. W art. 13 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 804/68 dodaje się następujące zdanie:

„Jeśli refundację wyznacza się wcześniej, to fakt wcześniejszego ustalenia zaznacza się na świadectwie, które służy jako jego dowód.”

Artykuł 2

1. Ust. 5 w art. 15 rozporządzenia (EWG) nr 120/67 i ust. 5 w art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 359/67 otrzymują brzmienie:

„5. Tryb wykonawczy wcześniejszego wyznaczania ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

6. Stawki premii ustala Komisja.”

2. Ust. 5 w art. 15 rozporządzenia (EWG) nr 1009/67 otrzymuje brzmienie:

„5. Tryb wykonawczy wcześniejszego wyznaczania ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 40.

6. Premie, jeśli występują, ustala Komisja.”

Artykuł 3

Datę „1 lipca 1970 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 1971 r.”

— w art. 12 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 120/67,

— w art. 14 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 121/67,

— w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 168/67, w art. 5a ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 175/67,

— w art. 10 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 359/67,

— w art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 1009/67,

— w art. 13 ust. 2 akapit drugi myślnik pierwszy i drugi rozporządzenia (EWG) nr 804/68,

— w art. 15 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 805/68,

— w art. 6 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 865/68,

— w art. 6 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 204/69,

— w art. 8 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 816/70.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 lipca 1970 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 29 czerwca 1970 r.

W imieniu Rady

Ch. HÉGER

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 1707/73

z dnia 26 czerwca 1973 r.

przewidujące specjalne środki dotyczące nasion rzepiku i rzepaku z przeznaczeniem do siewu oraz dostosowujące w odniesieniu do tych produktów nomenklaturę podaną w rozporządzeniach nr 136/66/EWG, (EWG) nr 2358/71 oraz (EWG) nr 950/68

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Rady (EWG) nr 2358/71¹ z dnia 26 października 1971 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku nasion obejmuje nasiona oleiste i owoce oleiste, które są objęte pozycją ex. 12.01 Wspólnej Taryfy Celnej; w związku z tym nasiona te nie wchodzą już w zakres rozporządzenia Rady (EWG) nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów², ostatnio zmienionego Aktem³ dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach; należy poprawić nomenklaturę odnoszącą się do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 136/66/EWG oraz w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2358/71; należy odpowiednio dostosować rozporządzenie (EWG) nr 950/68⁴ w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, ostatnio zmienione rozporządzeniem nr 1014/73⁵;

rozporządzenie (EWG) nr 2358/71, które jest stosowane od dnia 1 lipca 1972 r., nie przewiduje refundacji wywozowych w odniesieniu do produktów, które obejmuje; w celu ułatwienia przejścia od systemów przewidzianych w art. 28 rozporządzenia nr 136/66/EWG do nowego systemu, należy wprowadzić środki, dzięki którym refundacje wywozowe mogłyby być udzielane w ograniczonym okresie do nasion rzepiku i rzepaku z przeznaczeniem do siewu, które są wywożone lub dla których wymagane jest wcześniejsze ustalenie refundacji w tym okresie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1 Dz.U. nr L 246 z 5.11.1971, str. 1.

2 Dz.U. nr 172 z 30.09.1966, str. 3025/66.

3 Dz.U. nr L 73 z 27.03.1972, str. 14.

4 Dz.U. nr L 172 z 22.07.1968, str. 1.

5 Dz.U. nr L 106 z 20.04.1973, str. 1.

W dziale 12 Załącznika „Wspólna Taryfa Celna” do rozporządzenia (EWG) nr 950/68 pozycja taryfowa 12.01 otrzymuje brzmienie:

Nr Pozycji	Wyszczególnienie	Stawka celna	
		Autonomiczna% lub opłata wyrównawcza	Konwencyjna %
1	2	3	4
	A. Do siewu (a)	Wolne	b)
	B. Pozostałe	Wolne (c)	b)

^{a)} Produkt objęty tą podpozycją podlega warunkom, które mają być ustalone przez właściwe władze.

^{b)} Patrz Załącznik

^{c)} W niektórych warunkach, oprócz cła, przewiduje się pobieranie kwoty kompensacyjnej.

Artykuł 2

1. Art. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 136/66/EWG otrzymuje brzmienie:

„a) 12.01 Nasiona oleiste i owoce oleiste, całe lub łamane;

B. Pozostałe”

2. Art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2358/71 w odniesieniu do pozycji taryfowej ex 12.01 otrzymuje brzmienie:

„12.01 Nasiona oleiste i owoce oleiste, całe lub łamane;

A. Do siewu.”

Artykuł 3

Przyznaje się refundację przewidzianą w art. 28 rozporządzenia nr 136/66/EWG przy wywozie nasion rzepiku i rzepaku z przeznaczeniem do siewu, które zostały wywiezione i w odniesieniu do których została wcześniej ustalona refundacja w okresie od dnia 1 lipca 1972 r. do dnia 31 stycznia 1973 r.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1973 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 26 czerwca 1973 r.

W imieniu Rady

R. VAN ELSLANDE

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2560/77

z dnia 7 listopada 1977 r.

zmieniające nomenklaturę niektórych produktów rolnych, rozporządzenia dotyczące tych produktów oraz Wspólną Taryfę Celną

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 28 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów², ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1707/73³, w szczególności jego art. 14 ust. 2 i 15 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 804/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁴, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 559/76⁵, w szczególności jego art. 14 ust. 6,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3330/74 z dnia 19 grudnia 1974 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru⁶, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1110/77⁷, w szczególności jego art. 9 ust. 5,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2727/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁸, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1386/77⁹, w szczególności jego art. 14 ust. 3, art. 16 ust. 5, art. 17, art. 19 ust. 2 i art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

dziewięć Państw Członkowskich jest stronami podpisanej dnia 15 grudnia 1950 r. Konwencji brukselskiej w sprawie nomenklatury klasyfikacji towarów w taryfie celnej; Wspólna Taryfa Celna jest oparta na tej nomenklaturze;

Rada Współpracy Celnej zaleciła Umawiającym się Stronom wprowadzenie zmian do tej

¹ Dz.U. nr C 266 z 7.11.1977, str. 46.

² Dz.U. nr 172 z 30.09.1966, str. 3025/66.

³ Dz.U. nr L 175 z 29.06.1973, str. 5.

⁴ Dz.U. nr L 148 z 28.06.1968, str. 13.

⁵ Dz.U. nr L 67 z 15.03.1976, str. 9.

⁶ Dz.U. nr L 359 z 31.12.1974, str. 1.

⁷ Dz.U. nr L 134 z 28.05.1977, str. 1.

⁸ Dz.U. nr L 281 z 1.11.1975, str. 1.

⁹ Dz.U. nr L 158 z 29.06.1977, str. 1.

Konwencji, a zatem również zmianę nomenklatury, która stanowi jeden z jej elementów; to zalecenia, które nie spotkały się ze sprzeciwem, zarówno, co do całości lub części, są uznane za przyjęte dnia 1 lipca 1977 r. i mają być stosowane od dnia 1 stycznia 1978 r.;

pozycja 0506 została skreślona na podstawie zalecenia Rady Współpracy Celnej; produkty objęte tą pozycją są obecnie sklasyfikowane w podpozycji 0515 B; podpozycja ta stanowi jeden z elementów wspólnej organizacji rynku niektórych produktów wymienionych w wykazie stanowiącej załącznik II Traktatu; ze względu na zalecenie Rady Współpracy Celnej zakres wspólnej organizacji rynku nie powinien ulec rozszerzeniu;

pozycja 1705 została skreślona na podstawie zalecenia Rady Współpracy Celnej; produkty objęte tą pozycją są obecnie sklasyfikowane w pozycjach 1701 lub 1702, bądź w podpozycji 2107 F;

aby zapewnić jednolite stosowanie nomenklatury taryfowej produktów rolnych należy wprowadzić do Taryfy również inne zmiany; konieczna jest zatem zmiana odpowiednich rozporządzeń; nomenklatura taryfowa produktów rolnych jest włączona do Wspólnej Taryfy Celnej;

Wspólna Taryfa Celna może zostać uproszczona;

niektóre rozporządzenia powinny zostać zmienione lub dostosowane;

zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1035/72 z dnia 18 maja 1972 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw¹⁰, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 1034/77¹¹, w szczególności jego art. 22, oprócz cła, może zostać nałożony podatek wyrównawczy na ogórki; należy odpowiednio zmienić Wspólną Taryfę Celną;

właściwym jest, do celów przejrzystości, dostosować do stanu aktualnego Załączniki zmienianych rozporządzeń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

SEKCJA I

Zboża

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2727/75, załącznik A zastępuje się załącznikiem I niniejszego rozporządzenia, a w załączniku B wprowadza się niniejszym zmiany zgodnie z załącznikiem II niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2742/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie refundacji produkcyjnych stosowanych w sektorach zboża i ryżu¹², ostatnio

¹⁰ Dz.U. nr L 118 z 20.05.1972, str. 1.

¹¹ Dz.U. nr L 125 z 19.05.1977, str. 1.

¹² Dz.U. nr L 281 z 1.11.1975, str. 57.

zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 2139/77¹³ niniejszym wprowadza się następujące zmiany:

- skreśla się „1705 B” i zastępuje się „2107 F II”.

Artykuł 3

W załączniku I rozporządzenia Rady (EWG) nr 2743/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie systemu stosowanego do mieszanek paszowych pochodzenia zbożowego¹⁴ podpozycja 2307 B otrzymuje brzmienie:

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie
23.07	Pasze słodzone; pozostałe preparaty używane do żywienia zwierząt: B. Pozostałe, zawierające skrobię, glukozę lub syrop glukozowy, objęte podpozycjami 1702 B i 2701 F II, lub przetwory mleczne (objęte pozycją 0401, 0402, 0403 lub 0404, bądź podpozycją 0702 A i 2707 F I) I. (Bez zmian)

Artykuł 4

W rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2744/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie systemu stosowanego w przywozie i wywozie produktów przetworzonych ze zboża i ryżu¹⁵, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 832/76⁵, wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 5 ust. 1 i art. 8:
 - skreśla się „1106 B” i zastępuje się „1104 C II”,
 - skreśla się „1705 B” i zastępuje się „2107 F II”.
2. W art. 9 ust. 1:
 - skreśla się „1106 A” i zastępuje się „1104 C I”,
 - skreśla się „1705 B” i zastępuje się „2107 F II”.
3. W art. 9 ust. 3:
 - skreśla się „1106 B” i zastępuje się „1104 C II”.
4. W załączniku I:

¹³ Dz.U. nr L 249 z 30.09.1977, str. 1.

¹⁴ Dz.U. nr L 281 z 1.11.1975, str. 60.

¹⁵ Dz.U. nr L 281 z 1.11.1975, str. 65.

⁵ Dz.U. nr L 100 z 14.04.1976, str. 1.

a) Kolumny 1 i 2 pozycji 1102, 1106 i 1702 otrzymują brzmienie:

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie	Produkt podstawowy	Współczynnik	Stały składnik (u.a./t)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
11.02	<p>Kasze zbożowe i mąka zbożowa; ziarna zbóż obrobione w inny sposób (na przykład łuszczone, miażdżone, płatkowane, perełkowane, śrutowane lub krojone, ale dalej nieprzetworzone), z wyjątkiem ryżu objętego pozycją 1006; zarodki zbóż, całe, miażdżone, płatkowane lub mielone¹:</p> <p>A. } B. } C. } D. } (Bez zmian) E. } F. } G. }</p>	Bez zmian		
11.04	<p>Mąka z suszonych roślin strączkowych objętych pozycją 0705 lub owoców objętych którąkolwiek z pozycji działu 8; mąka i mączka z sago oraz korzeni i bulw objętych pozycją 0706:</p> <p>C. Mąka i mączka z sago oraz korzeni i bulw objętych pozycją 0706:</p> <p>I Denaturowane^a</p> <p>II. Pozostałe</p> <p>a) Wykorzystywane do produkcji skrobi^a</p> <p>b) Pozostałe</p>	Bez zmian		
17.02	<p>Pozostałe cukry w formie stałej; syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących; sztuczny miód, nawet zmieszany z miodem naturalnym; karmel</p>	Bez zmian		

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie	Produkt podstawowy	Współczynnik	Stały składnik (u.a./t)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	B. Glukoza i syrop glukozowy:			
	II. Pozostałe:			
	a) Glukoza w postaci białego pudru krystalicznego, scalonego lub nie scalonego			
	b) Pozostałe			

¹ Do celów rozróżniania produktów objętych pozycjami 1101 i 1102 oraz podpozycją 2302 A, za produkty objęte pozycjami 1101 i 1102 uważa się produkty, które mają zarówno:

- zawartość skrobi (oznaczonej według zmodyfikowanej metody polarymetrycznej Ewersa) w masie powyżej 45% w stosunku do suchej masy,
- zawartość popiołu w masie, w stosunku do suchej masy (po odjęciu jakichkolwiek dodatków mineralnych) nieprzekraczającą 1,6% dla ryżu, 2,5% dla pszenicy i żyta, 3% dla jęczmienia, 4% dla gryki, 5% dla owsa, i 2% dla innych zbóż. Jednakże, kielki zbożowe, całe, walcowane, łuskane lub mielone są objęte, w każdym przypadku, pozycją 1102.

^a Zgłoszenie z zastosowaniem tej pozycji jest uzależnione od warunków określonych przez właściwe władze

b) Skreśla się pozycję 1705 i zastępuje się nową podpozycją 2107 F w brzmieniu:

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie	Produkt podstawowy	Współczynnik	Stały składnik (u.a./t)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
21.07	Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe:			
	II. Syrop glukozowy	Kukurydza	1,61	55,00

Artykuł 5

W art. 3 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2747/75 z dnia 29 października 1975 r. ustanawiającego ogólne zasady stosowane w przypadku wystąpienia zakłóceń w funkcjonowaniu rynku zbóż¹⁶, wprowadza się następujące zmiany:

- skreśla się „1705 B” i zastępuje przez „2107 F II”.

Artykuł 6

W załączniku I rozporządzenia Rady (EWG) nr 2758/75 z dnia 29 października 1975 r.

¹⁶ Dz.U. nr L 281 z 1.11.1975, str. 82.

ustanawiającego ogólne zasady dotyczące składników mających na celu zapewnienie ochrony przemysłu przetwórczego w sektorach zbóż i ryżu oraz ustalające te składniki w odniesieniu do nowych Państw Członkowskich¹⁷, wprowadza się następujące zmiany:

1. Pozycje 1102, 1106 i 1702 otrzymują brzmienie:

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie	Stały składnik (u.a./t)
11.02	<p>Kasze zbożowe i mąka zbożowa; ziarna zbóż obrobione w inny sposób (na przykład łuszczone, miażdżone, płatkowane, perełkowane, śrutowane lub krojone, ale dalej nieprzetworzone), z wyjątkiem ryżu objętego pozycją 1006; zarodki zbóż, całe, miażdżone, płatkowane lub mielone:</p> <p>A.)</p> <p>B.)</p> <p>C.)</p> <p>D.) (Bez zmian)</p> <p>E.)</p> <p>F.)</p> <p>G.)</p>	Bez zmian
11.04	<p>Mąka z suszonych roślin strączkowych objętych pozycją 0705 lub owoców objętych którąkolwiek z pozycji działu 8; mąka i mączka z sago oraz korzeni i bulw objętych pozycją 0706:</p> <p>C. Mąka i mączka z sago oraz korzeni i bulw objętych pozycją 0706:</p> <p>I Denaturowane^a</p> <p>II. Pozostałe</p> <p>a) Wykorzystywane do produkcji skrobi^a</p> <p>b) Pozostałe</p>	Bez zmian
17.02	<p>Pozostałe cukry w formie stałej; syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących; sztuczny miód, nawet zmieszany z miodem naturalnym; karmel</p> <p>B. Glukoza i syrop glukozowy:</p> <p>II. Pozostałe:</p>	Bez zmian

¹⁷ Dz.U. nr L 281 z 1.11.1975, str. 109.

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie	Stały składnik (u.a./t)
	a) Glukoza w postaci białego pudru krystalicznego, scalonego lub nie scalonego b) Pozostałe	

^a Zgłoszenie z zastosowaniem tej pozycji jest uzależnione od warunków określonych przez właściwe władze.

2. Skreśla się pozycję 1705 i zastępuje się nową podpozycją w brzmieniu:

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie	Stały składnik (u.a./t)
21.07 F	Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe: II. Syrop glukozowy	55,00

3. W podpozycji 2307 B pierwsze dwie kolumny otrzymują brzmienie:

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie	Wspólnota w pierwotnie ustanowionym składzie	Dania	Irlandia	Zjednoczone Królestwo
		Stały składnik (u.a./t)			
23.07	Pasze słodzone; pozostałe preparaty używane do żywienia zwierząt: B. Pozostałe, zawierające skrobię, glukozę lub syrop glukozowy, objęte podpozycjami 17.02 B i 27.01 F II, lub przetwory mleczne (objęte pozycją 04.01, 04.02, 04.03 lub 04.04, bądź podpozycją 07.02 A i 27.07 F I): I. (Bez zmian)			Bez zmian	

SEKCJA II

Wino

Artykuł 7

W załączniku IV rozporządzenia Rady (EWG) nr 816/70 z dnia 28 kwietnia 1970 r. ustanawiającego dodatkowe przepisy dotyczące wspólnej organizacji rynku wina¹⁸, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2211/77¹⁹, wprowadza się niniejszym zmiany zgodnie z załącznikiem III niniejszego rozporządzenia.

SEKCJA III

Mleko i przetwory mleczne

Artykuł 8

W art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 804/68 wprowadza się następujące zmiany:

1. Lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) 17.02 Pozostałe cukry w formie stałej; syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących; sztuczny miód, nawet zmieszany z miodem naturalnym; karmel

A. (Bez zmian)”.

2. Lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) 2107 F Syropy cukrowe niearomatyzowane lub barwione:

I. Syrop laktozowy.”

3. W Załączniku rozporządzenia (EWG) nr 804/68 wprowadza się następujące zmiany:

a) Pozycja 17.02 otrzymuje brzmienie:

„17.02 Pozostałe cukry w formie stałej; syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących; sztuczny miód, nawet zmieszany z miodem naturalnym; karmel:

A. (Bez zmian)”.

b) Pozycja 19.02 otrzymuje brzmienie:

„19.02 Ekstrakt słodowy; przetwory z mąki, grysiku, skrobi lub z ekstraktu słodowego, typu używanego jako żywność dla niemowląt albo do celów dietetycznych lub kulinarnych, zawierające w masie mniej niż 50% kakao:

¹⁸ Dz.U. nr L 99 z 5.05.1970, str. 1.

¹⁹ Dz.U. nr L 256 z 7.10.1977, str. 1.

B. Inne (tzn. niebędące ekstraktami słodowymi)¹⁹.

Artykuł 9

1. W załączniku I rozporządzenia Rady (EWG) nr 823/68 z dnia 28 czerwca 1968 r. określającego grupy produktów i specjalne przepisy dotyczące obliczania opłat wyrównawczych stosowanych w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych²⁰, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1638/77²¹, wprowadza się następujące zmiany:

Grupa 12: „17.05 A” zastępuje się „2107 F I”.

2. W załączniku II rozporządzenia (EWG) nr 823/68, wprowadza się następujące zmiany:

a) Pozycja 17.02 otrzymuje brzmienie:

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie
17.02	Pozostałe cukry w formie stałej; syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących; sztuczny miód, nawet zmieszany z miodem naturalnym; karmel: A. Laktoza i i syrop laktozowy: II. Pozostałe (niż zawierające w masie w stanie suchym 99% lub więcej laktozy)

b) Pozycję 1705 zastępuje się podpozycją 2107 F w brzmieniu:

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie
21.07	F. Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe: I. Syrop laktozowy

c) W podpozycji 23.07 B, „17.05 B” zastępuje się „21.07 F II”.

d) W przypisie 8, „17.05 A” zastępuje się „21.07 F I”.

SEKCJA IV

²⁰ Dz.U. nr L 151 z 30.06.1968, str. 13.

²¹ Dz.U. nr L 183 z 22.07.1977, str. 3.

Niektóre produkty wymienione w załączniku II Traktatu

Artykuł 10

W Załączniku rozporządzenia Rady (EWG) nr 827/68 z dnia 28 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku niektórych produktów wymienionych w załączniku II do Traktatu²², ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 425/77²³, wprowadza się następujące zmiany:

1. Podpozycja 05.15 B otrzymuje brzmienie:

„05.15 ex B. Pozostałe, z wyjątkiem ścięgien i ścierek oraz podobnych odpadów surowych skór lub skórek.”

2. Pozycje 11.03 i 11.04 otrzymują brzmienie:

„11.04 Mąka z suszonych roślin strączkowych objętych pozycją 07.05 lub owoców objętych którąkolwiek z pozycji działu 8; mąka i mączka z sago oraz korzeni i bulw objętych pozycją 07.06:

A. Mąka z suszonych roślin strączkowych objętych pozycją 07.05

B. Mąka z owoców objętych którąkolwiek z pozycji działu 8”.

3. Pozycja 12.08 otrzymuje brzmienie:

„12.08 Korzenie cykorii, świeże lub suszone, całe lub cięte w kawałki, niepalone; chleb świętojański, świeży lub suszony, nawet śrutowany lub mielony, ale dalej nieobrobiony; jądra owoców oraz pozostałe produkty roślinne wykorzystywane głównie do spożycia przez ludzi, nieobjęte jakąkolwiek inną pozycją:

B. Chleb świętojański

C. Ziarna chleba świętojańskiego

D. Pestki i jądra moreli, brzoskwiń i śliwek

E. Pozostałe.”

SEKCJA V

Cukier i izoglukoza

Artykuł 11

W rozporządzeniu (EWG) nr 3330/74 wprowadza się następujące zmiany:

²² Dz.U. nr L 151 z 30.06.1968, str. 16.

²³ Dz.U. nr L 61 z 5.03.1977, str. 1.

1. W art. 1 ust. 1:

a) W angielskiej wersji w lit. a) pozycji 17.01: - wyrażenie „cukier buraczany i trzcinowy, stały” zastępuje się wyrażeniem: „cukier buraczany i trzcinowy w postaci stałej”.

b) Lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) 17.03 Melasy”.

„d) 17.02 Pozostałe cukry w postaci stałej (z wyłączeniem laktozy, glukozy C, D II, E i lub izoglukozy); syropy cukrowe, niezawierające dodatku F środków aromatyzujących lub barwiących (i niezawierające laktozy, glukozy lub izoglukozy); sztuczny miód, nawet zmieszany z miodem naturalnym; karmel

21.07 F IV Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe (z wyjątkiem syropów laktozowych, glukozowych i izoglukozowych)”.

2. W art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do celów niniejszego rozporządzenia:

- „cukier biały” oznacza cukier, niearomatyzowany lub barwiony, o zawartości sacharozy w masie w stanie suchym, co najmniej 99,75%, ustalonej metodą polarymetryczną,
- „cukier surowy” oznacza cukier, niearomatyzowany lub barwiony, o zawartości sacharozy w masie w stanie suchym mniej niż 99,75%, ustalonej metodą polarymetryczną.”

3. W załączniku I rozporządzenia (EWG) nr 3330/74 wprowadza się następujące zmiany:

W pozycji 19.02: wyraz „przetwory” zastępuje się wyrażeniem: „Ekstrakt słodowy; przetwory”, oraz dodaje się:

„B. Inne”.

Artykuł 12

W rozporządzeniu Rady (EWG) nr 765/68 z dnia 18 czerwca 1968 r. ustanawiającym ogólne zasady dotyczące refundacji produkcyjnej w odniesieniu do cukru wykorzystywanego w przemyśle chemicznym²⁴, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 3138/76²⁵, wprowadza się następujące zmiany:

1. Załącznik I

²⁴ Dz.U. nr L 143 z 25.06.1968, str. 1.

²⁵ Dz.U. nr L 354 z 24.12.1976, str. 1.

- a) skreśla się „ex 1702 D” i zastępuje się „ex 1702 D II”;
- b) skreśla się „ex 2935 T” i zastępuje się „ex 2935 Q”;
- c) skreśla się „3819 R” i zastępuje się „ex 3819 U”.

2. Załącznik III

- a) skreśla się „29.35 L” i zastępuje się „29.35 IJ”;
- b) skreśla się „ex 29.35 T” i zastępuje się „ex 29.35 Q”;
- c) skreśla się „ex 32.02” i zastępuje się „ex 32.01 B”;
- d) skreśla się „ex 38.11 C” i zastępuje się „ex 38.11 D”;
- e) skreśla się „ex 38.19 T” i zastępuje się „ex 38.19 U”;
- f) skreśla się „ex 39.01 C VIII” i zastępuje się „ex 39.01 C VII”.

Artykuł 13

W art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1111/77 z dnia 17 maja 1977 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące izoglukozy²⁶, wprowadza się następujące zmiany:

Podpozycję 17.05 C I zastępuje się podpozycją w brzmieniu:

„21.07 F III aromatyzowane lub barwione syropy izoglukozowe”.

SEKCJA VI

Ryby

Artykuł 14

W załączniku V rozporządzenia Rady (EWG) nr 100/76 z dnia 19 stycznia 1976 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa²⁷, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 2429/76²⁸, wprowadza się następujące zmiany:

- 1. Angielska wersja podpozycji 03.03 A otrzymuje brzmienie:

²⁶ Dz.U. nr L 134 z 28.05.1977, str. 4.

²⁷ Dz.U. nr L 20 z 28.01.1976, str. 1.

²⁸ Dz.U. nr L 276 z 7.10.1976, str. 5.

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie
03.03	A. Skorupiaki: I. Langusty i pozostałe raki morskie rodzaju <i>Palinurus</i> , <i>Panulirus</i> i <i>Jasus</i>

2. Podpozycja 05.15 A otrzymuje brzmienie:

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie
05.15	A. Ryby, skorupiaki i mięczaki

SEKCJA VII

Oleje i tłuszcze

Artykuł 15

W rozporządzeniu nr 136/66/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 1 ust. 2 lit. b):

Skreśla się „1517 B” i zastępuje się „15.17 B II”.

2. Art. 1 ust. 2 lit. d):

W wersji niemieckiej w podpozycji 07.02 A, wyraz „gekocht” zastępuje się wyrazem: „gegart”.

3. Art. 1 ust. 2 lit. d):

W wersji niderlandzkiej podpozycji 07.02 A, dodaje się wyraz: „of gebakken”.

4. Art. 1 ust. 2 lit. e):

Skreśla się „15.17 A” i zastępuje się „15.17 B I”.

Artykuł 16

W rozporządzeniu Rady (EWG) nr 443/72 z dnia 29 lutego 1972 r. w sprawie opłat wyrównawczych stosowanych w odniesieniu do rafinowanej oliwy z oliwek²⁹, wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 6 ust. 2 tiret pierwsze i w art. 7 ust. 2 tiret pierwsze, skreśla się „15.17 A I” i zastępuje się „15.17 B I a)”.
2. W art. 6 ust. 2 tiret drugie i w art. 7 ust. 2 tiret drugie, skreśla się „15.17 A II” i zastępuje się „15.17 B I b)”.
3. W art. 8, skreśla się „15.17 A” i zastępuje się „15.17 B I”.

SEKCJA VIII

Przepisy ogólne

Artykuł 17

Rozporządzenie (EWG) nr 950/68 w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej zostaje niniejszym zmienione zgodnie z załącznikiem IV niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 18

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1978 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 listopada 1977 r.

W imieniu Rady

A. HUMBLET

Przewodniczący

²⁹ Dz.U. nr L 54 z 3.03.1972, str. 3.

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK A

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie
07.06 A	Maniok, maranta, salep i inne podobne korzenie i bulwy o wysokiej zawartości skrobi, z wyjątkiem słodkich ziemniaków
ex 11.01	Mąki zbożowe: C. Mąka jęczmienna D. Mąka owsiana E. Mąka kukurydziana G. Pozostałe
ex 11.02	Kasze zbożowe i mąka zbożowa; ziarna zbóż obrobione w inny sposób (na przykład łuszczone, miazdzone, płatkowane, perełkowane, śrutowane lub krojone, ale dalej nieprzetworzone), z wyjątkiem ryżu objętego pozycją 10.06; zarodki zbóż, całe, miazdzone, płatkowane lub mielone: ex A. Kasze zbożowe i mąka zbożowa, z wyłączeniem kasz i grysików z pszenicy i ryżu B. Ziarna łuszczone (łuskane lub obierane), nawet krojone lub śrutowane C. Ziarna perełkowane D. Ziarna nieobrobione inaczej niż przez śrutowanie ex E. Ziarna walcowane; ziarna płatkowane, z wyjątkiem ryżu łuskanego ex F. Śruta, z wyjątkiem śruty ryżowej G. Kiełki zbożowe, całe, walcowane, łuskane lub mielone
11.04 C	Mąka i mączka z sago oraz z korzeni i bulw objętych pozycją 07.06
11.07	Słód, palony lub niepalony
ex 1108 A	Skrobie I. Skrobia kukurydziana III. Skrobia pszenna

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie
11.09	IV. Skrobia ziemniaczana
17.02 B	V. Pozostałe Gluten pszeniczny, nawet suszony
21.07 F II	Glukoza i syrop glukozowy: II. Pozostałe Syrop glukozowy, aromatyzowany lub barwiony
23.02 A	Otręby, śruta i inne pozostałości odsiewu, przemiału lub innej obróbki zbóż
23.03 A I	Pozostałości z produkcji skrobi z kukurydzy (z wyjątkiem stężonych płynów z rozmiękania), o zawartości białka w masie w przeliczeniu na suchy produkt powyżej 40%
23.07	Pasze słodzone; pozostałe preparaty używane do żywienia zwierząt: ex B. Pozostałe, zawierające skrobię, glukozę lub syrop glukozowy objęte podpozycjami 17.02 B i 21.07 F II lub przetwory mleczne (objęte pozycją 04.01, 04.02, 04.03 lub 04.04, bądź podpozycją 17.02 A lub 21.07 F I), z wyjątkiem produktów i pasz zawierających w masie co najmniej 50% przetworów mlecznych objętych jedną lub kilkoma z wyżej wymienionych pozycji i podpozycji.

ZAŁĄCZNIK II

(załącznik B)

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie
17.02	Pozostałe cukry w formie stałej; syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących; sztuczny miód, nawet zmieszany z miodem naturalnym; karmel: B. Glukoza i syrop glukozowy I. Zawierający w masie w stanie suchym co najmniej 99% glukozy
17.04	Wyroby cukiernicze, niezawierające kakao B. Guma do żucia C. Czekolada biała D. Pozostałe
18.06 C	Czekolada i inne wyroby z czekolady, nawet nadziewane; wyroby cukiernicze i ich namiastki wykonane z substytutów cukru, zawierające kakao
19.02	Ekstrakt słodowy; przetwory z mąki, grysiku, skrobi lub z ekstraktu słodowego, typu używanego jako żywność dla niemowląt albo do celów dietetycznych lub kulinarnych, zawierające w masie mniej niż 50% kakao
19.03	Rurki, spaghetti i inne podobne produkty
19.04	Tapioka i sago; namiastki tapioki i sago otrzymywane ze skrobi ziemniaczanej lub z innych skrobi
19.05	Przetwory spożywcze otrzymywane przez spęcznianie lub prażenie zbóż lub produktów zbożowych (ryż dmuchany, płatki kukurydziane i inne podobne wyroby)
19.07	Chleb, suchary i inne wyroby piekarskie, bez dodatku cukru, miodu, jajek, tłuszczu, serów, lub owoców; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle, papier ryżowy i inne podobne wyroby
19.08	Pastry, herbatniki (biskwity), ciasta i ciastka i inne wyroby cukiernicze, nawet zawierające kakao w dowolnych proporcjach
ex 21.02	Cykoria palona i inne palone namiastki kawy; ich ekstrakty, esencje i koncentraty

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie
	<p>C. Cykoria palona i inne palone namiastki kawy:</p> <p> II. Inne (niż cykoria palona)</p> <p>D. Ekstrakty, esencje i koncentraty palonej cykorii i innych palonych namiastek kawy:</p> <p> II. Inne (niż ekstrakty, esencje i koncentraty palonej cykorii)</p>
ex 21.05	Zupy i buliony, w postaci ciekłej, stałej lub sproszkowanej
21.07	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone

ZAŁĄCZNIK III

W załączniku IV podpozycje 2007 A I i B I rozporządzenia (EWG) nr 816/70 wprowadza się następujące zmiany:

1	2	3	4
20.07	<p>Soki owocowe (włączając moszcz winogronowy) i soki warzywne, nawet z dodatkiem cukru, ale niesfermentowane i niezawierające dodatku alkoholu:</p> <p>A. O gęstości powyżej 1,33 g/cm³ przy 15°C:</p> <p style="padding-left: 20px;">I. Sok winogronowy (włączając moszcz winogronowy)</p> <p style="padding-left: 40px;">a) O wartości przekraczającej 22 u.a. na 100 kg masy netto.....</p> <p style="padding-left: 40px;">b) O wartości nieprzekraczającej 22 u.a. na 100 kg masy netto:</p> <p style="padding-left: 60px;">1. O zawartości dodatku cukru powyżej 30% w masie.....</p> <p style="padding-left: 60px;">2. Pozostałe.....</p> <p>B. O gęstości nieprzekraczającej 1,33 g/cm przy 15°C:</p> <p style="padding-left: 20px;">I. Sok winogronowy, jabłkowy i gruszkowy (włączając moszcz winogronowy); mieszanki soków jabłkowego i gruszkowego:</p> <p style="padding-left: 40px;">a) O wartości przekraczającej 18 u.a. na 100 kg masy netto:</p> <p style="padding-left: 60px;">1. Sok winogronowy (włączając moszcz winogronowy)</p> <p style="padding-left: 80px;">aa) Stężony</p> <p style="padding-left: 100px;">11. O zawartości dodatku cukru w masie powyżej 30%.....</p> <p style="padding-left: 100px;">22. Pozostałe.....</p> <p style="padding-left: 80px;">bb) Pozostałe</p> <p style="padding-left: 100px;">11. O zawartości dodatku cukru w masie powyżej 30%</p>	<p style="padding-left: 40px;">50 (b)</p> <p style="padding-left: 60px;">50 + (L) (b)</p> <p style="padding-left: 60px;">50 (b)</p> <p style="padding-left: 60px;">28 (b)</p> <p style="padding-left: 60px;">28 (b)</p> <p style="padding-left: 60px;">28 (b)</p>	<p style="padding-left: 40px;">–</p> <p style="padding-left: 60px;">–</p> <p style="padding-left: 60px;">–</p> <p style="padding-left: 60px;">28 + ads</p> <p style="padding-left: 60px;">28 + ads</p> <p style="padding-left: 60px;">28 + ads</p>

1	2	3	4
	22. Pozostałe.....	28 (b)	28
			+ ads
	2 i 3 (Bez zmian)		
	b) O wartości nieprzekraczającej 18 u.a. na 100 kg masy netto		
	1. Sok winogronowy (łącznie z moszczem winogronowym)		
	aa) Stężony		
	11. O zawartości dodatku cukru w masie powyżej 30%	28	28
		+ (L) (b)	+ ads
	22. Pozostałe.....	28 (b)	28
			+ ads
	bb) Pozostałe		
	11. O zawartości dodatku cukru w masie powyżej 30%	28	28
		+ (L) (b)	+ ads
	22. Pozostałe.....	28 (b)	28
			+ ads
	2, 3 i 4 (Bez zmian)		

(b) Bez zmian.

ZAŁĄCZNIK IV

Niżej wymienione uwagi i pozycje części I, sekcji I, części II, działów 3, 4, 7, 10, 11, 17, 19, 21 i 23, oraz załącznika Wspólnej Taryfy Celnej stanowiącego Załącznik rozporządzenia (EWG) nr 950/68 niniejszym zostają zmienione, z mocą od dnia 1 stycznia 1978 r., następujące brzmienie:

A. Część I, „Przepisy wstępne”; sekcja I, „Ogólne zasady”:

B. Ogólne zasady dotyczące cła:

a) Ust. 5 i 6 duńskiej wersji otrzymują brzmienie:

„5. Et „(I)” i todsatskolonne 3 for visse positioner og underpositioner angiver, at de påguldende varer er underkastet reglerne om importafgift på landbrugsvarer.

6. Et „ve” i todsatskolonnerne 3 og 4 angiver, at der for de påguldende varer kan opkræves et variabelt element, der fastsættes i overensstemmelse med reglerne om handelen med visse forarbejdede landbrugsvarer.”

b) Dodaje się dwa ustępy w brzmieniu:

„7. Symbole „ads” i „adf” w działach 17-19 kolumna 4 wskazują, że maksymalna stawka celna składa się z cła *ad valorem* plus cła dodatkowego na cukier w określonej postaci lub na mąkę. Takie cło dodatkowe jest ustalane zgodnie z zasadami dotyczącymi handlu niektórymi przetworzonymi produktami rolnymi.

8. Symbol „ads” w dziale 20 kolumna 4 wskazuje, że Wspólnota zastrzega sobie prawo nakładania nie tylko cła granicznego, ale również cła dodatkowego na cukier odpowiadającego cłu należnemu od przywożonego cukru i nakładanego w zależności od ilości różnych rodzajów cukrów stanowiących zawartość danego produktu powyżej procentowej zawartości w masie, określonej w uwagach dodatkowych 2 i 3 działu 20, lub w przypadkach produktów objętych pozycjami 2003-2005, o zawartości w masie przekraczającej 13% takich rodzajów cukrów.”

B. Część II, „Tabela Stawek Celnych”:

1. W rozdziale 4, uwaga 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Określenie: „mleko” oznacza pełne mleko śmietankowe lub mleko odtłuszczone, maślanke, serwatkę, mleko kwaśne, kefir, jogurt i inne rodzaje mleka poddanego fermentacji i zakwaszaniu.”

2. W rozdziale 4, uwaga dodatkowa 8, wiersz 3, „17.05 A” zastępuje się „21.07 F I”.

3. Podpozycja 05.15 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4
05.15	A. Ryby, skorupiaki i mięczaki.....	Zwolnione	(a)

(a) Patrz załącznik.

4. W uwadze do działu 7 lit. c), pozycję „11.03” zastępuje się pozycją „11.04”.

5. Podpozycja 07.01 P otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4
07.01	P. Ogórki i korniszony:		
	I. Ogórki:		
	a) Od 1 listopada do 15 maja.....	16 (a) 20 (a)	– 20
	b) Od 16 maja do 31 października.....	16	–
	II. Korniszony.....		

(a) W określonych warunkach, oprócz ceł pobiera się podatek wyrównawczy.

6. Podpozycja 08.08 B otrzymuje brzmienie

1	2	3	4
08.08	B. Brusznice, czarne jagody i żurawiny górskie (owoce gatunku <i>Vaccinium vitis-idaea</i>).....	9	0

7. W podpozycjach 08.08 C, 08.10 A i 08.11 D, po wyrażeniu „czarne jagody” dodaje się „(owoce gatunku *Vaccinium myrtillus*)”.

8. Uwaga do działu 10 otrzymuje brzmienie:

„Niniejszy dział nie obejmuje ziarna, które było łuskane lub poddane jakimkolwiek innym obróbkom. Jednakże, ryż, łuskany, mielony, polerowany, glazurowany, parzony i łamany jest nadal klasyfikowany w pozycji 10.06.”

9. W uwadze 1 lit a) do działu 11, pozycję „21.01” zastępuje się pozycją: „21.02”.

10. Pozycje 11.02 i 11.04 otrzymują brzmienie:

1	2	3	4
11.02	<p>Kasze zbożowe i mąka zbożowa; ziarna zbóż obrobione w inny sposób (na przykład łuszczone, miażdżone, płatkowane, perełkowane, śrutowane lub krojone, ale dalej nieprzetworzone), z wyjątkiem ryżu objętego pozycją 10.06; zarodki zbóż, całe, miażdżone, płatkowane lub mielone:</p> <p>A. } B. } C. } D. } (Bez zmian) E. } F. } G. } </p>		
11.04	<p>Mąka z suszonych roślin strączkowych objętych pozycją 07.05 lub owoców objętych którąkolwiek z pozycji działu 8; mąka i mączka z sago oraz korzeni i bulw objętych pozycją 07.06:</p> <p>A. Mąka z suszonych roślin strączkowych objętych pozycją 07.05.....</p> <p>B. Mąka z owoców objętych którąkolwiek z pozycji działu 8:</p> <p> I. Z bananów.....</p> <p> II. Pozostałe.....</p> <p>C. Mąka i grysik z sago oraz korzeni i bulw objętych pozycją 07.06:</p> <p> I. Denaturowane^b.....</p> <p> II. Pozostałe:</p> <p> a) Wykorzystywane do produkcji skrobi^b.....</p> <p> b) Pozostałe.....</p>	<p>12</p> <p>17</p> <p>13</p> <p>28 (L)</p> <p>28 (L)</p> <p>28 (L)</p>	<p>(a)</p> <p>—</p> <p>—</p> <p>—</p> <p>—</p> <p>—</p>

^b Zgłoszenie z zastosowaniem tej pozycji jest uzależnione od warunków określonych przez właściwe władze

11. Skreśla się pozycje 11.03 i 11.06.

12. W uwadze 2 do działu 12, po wyrazach „nasiona wyki”, dodaje się „(inne niż gatunku *Vicia faba*)”.

13. Skreśla się pozycję 12.05.

14. Pozycja 12.08 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4
12.08	Korzenie cykorii, świeże lub suszone, całe lub cięte w kawałki, niepalone; chleb świętojański, świeży lub suszony, nawet śrutowany lub mielony, ale dalej nieobrobiony; jądra owoców oraz pozostałe produkty roślinne wykorzystywane głównie do spożycia przez ludzi, nieobjęte jakąkolwiek inną pozycją		
	A. Korzenie cykorii.....	2	2
	B. Chleb świętojański.....	8	–
	C. Ziarna chleba świętojańskiego:		
	I. Niełuszczone, niekruszone ani niemielone.....	2	–
	II. Pozostałe.....	9	–
	D. Pestki i jądra moreli, brzoskwiń i śliwek.....	5	4
	E. Pozostałe.....	Zwolnio ne	Zwolnio ne

15. W dodatkowej uwadze 3 do działu 15, „15.17 A” zastępuje się przez „15.17 B I”.

16. Pozycja 15.17 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4
15.17	Degras; pozostałości powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych oraz wosków zwierzęcych lub roślinnych:		
	A. Degras.....	9	6
	B. Pozostałości powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych oraz wosków zwierzęcych lub roślinnych:		
	B. I. Zawierające olej o charakterystyce oliwy z oliwek:		
	a) Sopstoki.....	7 (L)	–
	b) Pozostałe.....	2 (L)	–
	II. Pozostałe:		
	a) Osady i szlamy olejowe; sopstoki.....	7 (a)	–
	b) Pozostałe.....	2 (a)	–

(a) W określonych warunkach, oprócz ceł pobiera się opłatę wyrównawczą.

17. W dziale 17:

a) Uwaga dodatkowa 1 otrzymuje brzmienie:

„Do celów pozycji 17.01:

- „cukier biały” oznacza cukier, niearomatyzowany lub barwiony, o zawartości sacharozy w masie w stanie suchym, co najmniej 99,75%, ustalonej metodą polarymetryczną,
- „cukier surowy” oznacza cukier, niearomatyzowany lub barwiony, o zawartości sacharozy w masie w stanie suchym mniej niż 99,75%, ustalonej

metodą polarymetryczną.”

- b) W uwadze dodatkowej 2, odniesienie do „podpozycji 17.02 D I i 17.02 C I” zastępuje się odniesieniem do „podpozycji 17.02 D I”.

18. Pozycja 17.01 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4
17.01	Cukier buraczany i cukier trzcinowy, w postaci stałej: A. Cukier biały, cukier aromatyzowany lub barwiony..... B. Cukier surowy: I. Do rafinacji (a)..... II. Pozostałe.....	80 (L) 80 (L) 80 (L)	– – –

(a) Zgłoszenie z zastosowaniem tej pozycji jest uzależnione od warunków określonych przez właściwe władze.

19. Pozycja 17.02 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4
17.02	Pozostałe cukry w postaci stałej (z wyłączeniem laktozy, glukozy lub izoglukozy); syropy cukrowe, niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących (i niezawierające laktozy, glukozy lub izoglukozy); sztuczny miód, nawet zmieszany z miodem naturalnym; karmel A. } B. } (Bez zmian) C. Cukier i syrop klonowy: I. Cukier klonowy w postaci stałej, aromatyzowany lub barwiony..... II. Pozostałe..... D. Inne cukry i syropy: I. Izoglukozowy..... II. Pozostałe..... E. } F. } (Bez zmian)	 67 (L) 42 (L) 80 (L) 80 (L)	– 20 – –

20. Pozycja 17.03 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4
17.03	Melasy.....	65 (L) (b)	–

Do przypisu podającego stawki ceł autonomicznego dla pozycji 17.03 dodaje się tiret w brzmieniu:

„– 67% dla melasy aromatyzowanej lub barwionej.”

21. Skreśla się pozycję 17.05.

22. Skreśla się pozycję 19.01.

23. Pozycja 19.02 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4
19.02	<p>Ekstrakt słodowy; przetwory z mąki, mączki, skrobi lub ekstraktu słodowego typu używanego jako żywność dla niemowląt albo do celów dietetycznych lub kulinarnych, zawierające w masie mniej niż 50% kakao</p> <p>A. Ekstrakt słodowy:</p> <p>I. O zawartości w masie suchego ekstraktu, co najmniej 90%.....</p> <p>II. Pozostałe.....</p> <p>B. Inne</p> <p>I. Zawierające ekstrakt słodowy i o zawartości w masie nie mniej niż 30% cukrów redukujących (wyrażonych jako maltoza).....</p> <p>II. Pozostałe</p> <p>a) Niezawierające tłuszczu z mleka lub zawierające w masie poniżej 1,5% takich tłuszczu:</p> <p>1. Zawierające poniżej 14% skrobi w masie:</p> <p>aa) Nie zawierające sacharozy lub zawierające w masie poniżej 5% sacharozy (łącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza).....</p> <p>bb) Zawierające w masie sacharozę (łącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza):</p>	<p>16,3 +vc</p> <p>16,3 +vc</p> <p>19,6 +vc</p> <p>19,6 +vc</p>	<p>8 +vc</p> <p>8 +vc</p> <p>11 +vc</p> <p>11 +vc</p>

1	2	3	4
	11. 5% lub więcej, ale mniej niż 60%.....	19,6 +vc	11 +vc
	22. Powyżej 60% w masie.....	19,6 +vc	11 +vc
	B. II. a) 2. Zawierające w masie 14% lub więcej, ale mniej niż 32% skrobi:		
	aa) Nie zawierające sacharozy lub zawierające w masie mniej niż 5% w sacharozy (łącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza).....	19,6 +vc	11 +vc
	bb) Pozostałe.....	19,6 +vc	11 +vc
	3. Zawierające w masie 32% lub więcej, ale mniej niż 45% skrobi:		
	aa) Nie zawierające sacharozy lub zawierające mniej niż 5% w sacharozy masie (łącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza).....	19,6 +vc	11 +vc
	bb) Pozostałe.....	19,6 +vc	11 +vc
	4. Zawierające w masie 45% lub więcej, ale mniej niż 65% skrobi:		
	aa) Nie zawierające sacharozy lub zawierające mniej niż 5% w sacharozy masie (łącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza).....	19,6 +vc	11 +vc
	bb) Pozostałe.....	19,6 +vc	11 +vc
	5. Zawierające w masie 65% lub więcej, ale mniej niż 80% skrobi:		
	aa) Nie zawierające sacharozy lub zawierające mniej niż 5% w sacharozy masie (łącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza).....	19,6 +vc	11 +vc
	bb) Pozostałe.....	19,6 +vc	11 +vc
	6. Zawierające w masie 80% lub więcej, ale mniej niż 85% skrobi:		

1	2	3	4
	aa) Nie zawierające sacharozy lub zawierające mniej niż 5% w sacharozy masie (łącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza).....	19,6 +vc	11 +vc
	bb) Pozostałe.....	19,6 +vc	11 +vc
	7. Zawierające 85% lub więcej skrobi w masie:		
	b) Zawierające tłuszcze z mleka w masie:		
	1. 1,5% lub więcej, ale mniej niż 5%.....	19,6 +vc	11 +vc
	2. 5% lub więcej w masie.....	19,6 +vc	11 +vc

24. Skreśla się pozycję 19.06.

25. Pozycja 19.07 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4
19.07	Chleb, suchary i inne wyroby piekarskie, bez dodatku cukru, miodu, jajek, tłuszczu, serów, lub owoców; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle, papier ryżowy i inne podobne wyroby		9
	A. Pieczywo chrupkie.....	24 +vc	+vc do maks. 24 + adf
	B. Maca.....	20 +vc	6 +vc do maks. 20 + adf
	C. Opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle, papier ryżowy i inne podobne wyroby.....	9,5 +vc	7 +vc
	D. Inne, o zawartości skrobi w masie:		
	I. Poniżej 50%.....	26,5 +vc	14 +vc
	II. 50% i więcej.....	26,5 +vc	14 +vc

26. Podpozycje 20.07 B II a) 1 i 2 oraz 27.07 B II b) 1 i 2 otrzymują brzmienie:

1	2	3	4
20.07	B. II Pozostałe:		
	a) O wartości przekraczającej 30 u.a. na 100 kg masy netto:		
	1. Sok pomarańczowy.....	21	19 + ads
	2. Sok grejpfrutowy.....	21	15 + ads
	b) O wartości nie przekraczającej 30 u.a. na 100 kg masy netto:		
	1. Sok pomarańczowy:		
	aa) O zawartości dodatku cukru powyżej 30% w masie.....	21 + (L)	19 + ads
	bb) Inne.....	21	19 + ads
	2. Sok grejpfrutowy		
	aa) O zawartości dodatku cukru powyżej 30% w masie	21 + (L)	15 + ads
	bb) Inne.....	21	15 + ads

27. W dziale 21:

a) W uwadze 1 dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) Gotowe enzymy objęte pozycją 35.07”.

b) Pozycja „Uwaga dodatkowa” działu 21 zastępuje się pozycją „Uwagi dodatkowe”.

c) Obecna uwaga dodatkowa staje się uwagą dodatkową 1 i dodaje się uwagę dodatkową 2 w brzmieniu:

„2. Do celów podpozycji 21.07 F III, wyrażenie „izoglukoza” oznacza syrop uzyskany z syropu glukozowego, o zawartości w masie w stanie suchym:

- co najmniej 10% fruktozy, i
- co najmniej 1% łącznie oligosacharydów i polisacharydów.”

28. Skreśla się pozycję 21.01.

29. Pozycja 21.02 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4
21.02	Ekstrakty, esencje i koncentraty kawy, herbaty lub herbaty paragwajskiej oraz przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów; cykoria palona i inne palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty:		
	A. Ekstrakty, esencje lub koncentraty kawy oraz przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub konserwantów.....	30	18
	B. Ekstrakty, esencje i koncentraty herbaty lub herbaty paragwajskiej oraz przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów.....	30	12
	C. Cykoria palona i inne palone namiastki kawy:		
	I. Cykoria palona.....	18	–
	II. Pozostałe.....	16,9 +vc	8 +vc
	D. Ekstrakty palonej cykorii i innych palonych namiastek kawy:		
	I. Palonej cykorii.....	22	–
	II. Pozostałe.....	16,9 (a) +vc	–

(a) Cło obniżono do 14% na czas nieokreślony.

30. Podpozycja 21.07 F otrzymuje oznaczenie 21.07 G.

31. Do pozycji 21.07 dodaje się podpozycję 21.07 F w brzmieniu:

1	2	3	4
21.07	F. Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe:		
	I. Syrop laktozowy.....	67 (L)	–
	II. Syrop glukozowy.....	67 (L)	–
	III. Syrop izoglukozowy.....	67 (L)	–
	IV. Pozostałe.....	67 (L)	–

32. W uwadze dodatkowej 2 do działu 23, „17.05 A” zastępuje się przez „21.07 F I”.

33. W podpozycji 23.07 B, wiersz 2, podpozycję „17.05 B” zastępuje się podpozycją

„21.07 F II”.

Załącznik (Pozycje i podpozycje, z których tylko część jest objęta koncesjami GATT lub, odnośnie których przyznano różne koncesje). W Załączniku tym wprowadza się następujące zmiany:

1. Pozycja 05.15 otrzymuje brzmienie:

05.15	Produkty pochodzenia zwierzęcego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; zwierzęta padłe objęte działami 1 lub 3, nienadające się do spożycia przez ludzi ex A. Ryby, skorupiaki i mięczaki: – ikra rybia; solona ikra z dorsza używana na przynętę..... ex B. Inne: – Koszenila; krew zwierzęca, ścięgna; ścinki oraz podobne odpady surowych skór lub skórek.....	Zwolnione Zwolnione
-------	---	--

2. Dodaje się dodatkową pozycję 11.04 w brzmieniu:

11.04	Mąka z suszonych roślin strączkowych objętych pozycją 07.05 lub owoców objętych którąkolwiek z pozycji działu 8; mąka i mączka z sago oraz korzeni i bulw objętych pozycją 07.06: ex A. Mąka suszonych roślin strączkowych objętych pozycją 07.05: – z grochu, fasoli lub soczewicy.....	 12
-------	--	--

3. Skreśla się pozycję 20.07, przypis i uwagę (ads), oraz tabelę dotyczącą pozycji 20.07.

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 1562/78

z dnia 29 czerwca 1978 r.

zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 42 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

a także mając na uwadze, co następuje:

celem organizacji rynku oliwy z oliwek jest utrzymanie poziomu konsumpcji tego produktu we Wspólnocie, uwzględniając konkurencję ze strony innych olejów roślinnych, a także zagwarantowanie, że producenci osiągną godziwy dochód za faktycznie wyprodukowaną ilość oliwy z oliwek;

doświadczenie wskazuje, że obecny system płatności produkcyjnych nie jest spójny z wymienionymi wyżej celami; system ten przewiduje kilka środków kontroli, które ze względu na swoją złożoność i dużą liczbę producentów, których dotyczą, system ten jest trudny do wdrożenia i prowadzi do poważnych opóźnień w wypłacaniu pomocy;

w ostatnich latach konsumpcja oliwy z oliwek we Wspólnocie zmniejszyła się znacznie w wyniku różnic w tendencjach cenowych między oliwą z oliwek a olejami konkurencyjnymi; wydaje się, że obecny system pomocy nie stymuluje konsumpcji oliwy z oliwek, a ponadto mógłby spowodować inne problemy na etapie produkcji;

w związku z tym należy wprowadzić nowy system ustanawiający przyznawanie dotacji do konsumpcji, w celu zagwarantowania sprzedaży oliwy z oliwek po cenach konkurencyjnych w stosunku do olejów z nasion roślin oleistych;

aby zapewnić skuteczne administrowanie systemem dotacji do konsumpcji, należy wprowadzić przepis umożliwiający powierzenie administracji tym systemem dotacji organizacji handlowej będącej pod kontrolą danego Państwa Członkowskiego; aby zapewnić sprawne funkcjonowanie tej organizacji, należy wprowadzić przepis umożliwiający nałożenie opłat na beneficjentów pomocy;

wyżej wymieniona pomoc będzie ograniczona do ilości sprzedawanych na rynku Wspólnoty, dlatego należy wprowadzić przepis dotyczący przyznawania wsparcia dla produkcji w stałej kwocie w celu zrekompensowania ograniczenia dotacji do konsumpcji za wymienione ilości; w celu uniknięcia nadwyżek strukturalnych, wsparcie produkcji powinno być przyznawane

¹ Dz.U. nr C 108 z 8.05.1978, str. 49.

tylko w odniesieniu do terenów, na których drzewa oliwne były uprawiane w dniu wejścia w życie nowego systemu;

aby pomóc w osiągnięciu równowagi między popytem a podażą przydatne może być podjęcie środków w celu polepszenia jakości produkcji, a także wspierania sprzedaży i konsumpcji; należy ustalić, że koszty poniesione w wyniku zastosowania takich środków powinni ponieść producenci i inni beneficjenci takich środków;

docelowa cena produkcji i system płatności produkcyjnych mogą spełnić swoje zadanie tylko wtedy, gdy cena, za jaką producent sprzedaje olej na rynku, będzie jak najbliższa docelowej cenie produkcji po odjęciu pomocy wymienionej wyżej; należy zapewnić mechanizmy stabilizujące w ramach Wspólnoty;

pożądana stabilność może zostać osiągnięta na rynku dzięki umożliwieniu producentom lub grupom producentów oferowania oliwy z oliwek kompetentnym agencjom Państw Członkowskich; taka możliwość powinna ograniczać się do danych kategorii, aby zapobiec przywozowi oleju lub oleju, za który wypłacono dotację do konsumpcji oferowanych do interwencji;

aby wspierać uporządkowaną sprzedaż produkcji Wspólnoty, należy rozluźnić system miesięcznego wzrostu dotacji; w tym samym celu należy wprowadzić przepis dotyczący przyjęcia specjalnych środków interwencyjnych na koniec roku gospodarczego;

rozporządzenie Rady (EWG) nr 136/66² z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1419/78³ ustanawia, że należy nałożyć podatek na przywóz oliwy z oliwek innej niż nieprzetworzona, której zmienny składnik musi być zwolniony z podatku stosowanego do ilości nieprzetworzonej oliwy z oliwek niezbędnej do jej produkcji; doświadczenie wskazuje, że tendencja występująca na światowym rynku olejów innych niż nieprzetworzone może nie odpowiadać tendencji rynkowej dla olejów nieprzetworzonych; różnica ta mogłaby doprowadzić do zakłóceń na rynku Wspólnoty; aby przeciwdziałać tej sytuacji, należy wprowadzić przepis dotyczący możliwości nałożenia podatku uwzględniającego sytuację na rynku olejów innych niż nieprzetworzone;

możliwość ustalenia specjalnego podatku na olej inny niż nieprzetworzony sprawia, że system kwot wyrównawczych dla takiego oleju nie jest już konieczny;

jeżeli chodzi o handel z państwami trzecimi, rozporządzenie Rady (EWG) nr 2843/76 z dnia 23 listopada 1976 r. ustalające specjalne środki, zwłaszcza dla określenia ilości oliwy z oliwek oferowanej na rynku światowym⁴ stosowało ograniczenia w systemie ustalania podatku w oparciu o cenę CIF poprzez ustalanie opłat w drodze procedury przetargowej;

trudności w ocenie faktycznej sytuacji rynkowej, będące powodem przyjęcia tego specjalnego systemu, mogą powtórzyć się w przyszłości; w związku z tym należy ustanowić przepisy dające możliwość ponownego odwołania się do tego systemu po zawieszeniu stosowania pierwotnego systemu ustalania opłat;

² Dz.U. nr 172 z 30.09.1966, str. 3025/66.

³ Dz.U. nr L 171 z 28.06.1978, str. 8.

⁴ Dz.U. nr L 327 z 26.11.1976, str. 4.

wielkości oliwy z oliwek, makuch i innych pozostałości będących przedmiotem handlu światowego są bardzo małe w porównaniu z handlem olejami z oliwek; w celu uproszczenia administracji system przetargowy dotyczący opłaty należy ograniczyć do przywozu oliwy z oliwek; w tym samym celu należy ustanowić przepisy dające możliwość wykluczenia ze stosowania omawianego systemu przywozu oliwy z oliwek nie mającego wpływu na międzynarodowy handel tym produktem;

tworzenie grup producentów w sektorze oliwy z oliwek może przyczynić się do właściwego funkcjonowania systemu wspierania produkcji, głównie dzięki zaangażowaniu producentów w niektóre dziedziny administrowania wymienionym systemem; aby umożliwić uznanym grupom osiągnięcie tego celu, jednym z warunków uznania powinno być zobowiązanie grupy do podjęcia pewnych operacji związanych ze stosowaniem systemu; uwzględniając zadania przydzielone grupom uznanym na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 1360/78 z dnia 19 czerwca 1978 r. w sprawie grup producentów i ich stowarzyszeń⁵, należy udzielać pomocy ich członkom proporcjonalnie do ilości oleju faktycznie przez nich wyprodukowanego;

uwzględniając charakterystykę rynku oliwy z oliwek i specjalne zadania powierzone e grupom, należy ustalić dodatkowe środki ułatwiające tworzenie i działanie takich grup;

aby zapewnić większą stabilność rynku, należy ustanowić przepisy dające możliwość zawierania przez grupy producentów, pod pewnymi warunkami, kontraktów na przechowywanie;

aby zagwarantować właściwe zastosowanie wyżej wymienionych systemów pomocy, Państwa Członkowskie powinny mieć obowiązek nakładania sankcji w razie naruszenia postanowień,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 1-20 rozporządzenia (EWG) nr 136/66 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 1

1. Zostaje utworzona wspólna organizacja rynku nasion oleistych, owoców oleistych, olejów i tłuszczów roślinnych, a także olejów i tłuszczów z ryb i ssaków morskich.
2. Niniejszemu rozporządzeniu podlegają następujące produkty:

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie
a) 12.1 B	Nasiona oliwy i owoce oleiste, w całości lub rozdrabniane, inne niż do wysiewu
b) 12.02	Mąki i mączki z nasion oliwy i owoców oleistych, nie odtłuszczone (za wyjątkiem mąki z gorczycy)
15.04	Tłuszcze i oleje, uzyskane z ryb i ssaków morskich,

⁵ Dz.U. nr L 166 23.06.1978, str. 1.

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie
	rafinowane i nie rafinowane
15.07 B, C, D	Ustalone oleje roślinne, płynne i stałe, rafinowane lub oczyszczane, za wyjątkiem oliwy
15.12	Oleje i tłuszcze zwierzęce i roślinne, uwodornione w całości lub częściowo lub zestalone oraz utwardzone w wyniku jakiegokolwiek innego procesu, rafinowane lub nie, nie poddawane dalszym procesom przygotowawczym
15.13	Margaryna, sztuczny smalec i inne przygotowane tłuszcze jadalne
15.17 B II	Pozostałości po przetworzeniu substancji tłuszczowych oraz wosku zwierzęcego i roślinnego, za wyjątkiem tych, które zawierają olej o właściwościach oliwy z oliwek
23.04 B	Makuchy i inne pozostałości (za wyjątkiem osadu) po ekstrakcji olejów roślinnych, za wyjątkiem makuch i innych pozostałości po ekstrakcji oliwy z oliwek
c) 15.07 A	Oliwa z oliwek
d) 07.01 N	Oliwki, świeże oraz schłodzone
07.02 A	Oliwki (ugotowane i nie ugotowane), konserwowane poprzez zamrożenie
07.03 A	Oliwki czasowo konserwowane w solance, wodzie siarkowej lub w innych roztworach o właściwościach konserwujących, nie przygotowane do bezpośredniego spożycia
ex 07.04 B	Oliwki suszone, odwodnione oraz odparowane, w całości, pocięte, pokrojone na plasterki, rozdrobnione lub w proszku, nie poddawane dalszemu przygotowaniu
e) 15.17 B I	Pozostałości po przetworzeniu substancji tłuszczowych oraz wosku zwierzęcego i roślinnego, zawierające olej o właściwościach oliwy z oliwek
23.04 A	Makuchy i inne pozostałości (za wyjątkiem osadu) po ekstrakcji oliwy z oliwek

TYTUŁ I

Handel

Artykuł 2

1. W odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a), b) i d), z

wyjątkiem produktów ujętych w podpozycjach 07.01 N II i 07.03 A II Wspólnej Taryfy Celnej oraz produktów ujętych w podpozycjach 23.04 A I, stosowana będzie Wspólna Taryfa Celna.

W odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c) i e), z wyjątkiem produktów ujętych w podpozycjach 23.04 A I i produktów ujętych w podpozycjach 07.01 N II i 07.03 A II Wspólnej Taryfy Celnej, stosowany będzie system opłat w przywozie z państw trzecich.

2. Ogólne zasady dotyczące wykładni Wspólnej Taryfy Celnej jak również szczegółowe zasady jej stosowania mają zastosowanie do klasyfikacji taryfowej produktów objętych niniejszym rozporządzeniem; nomenklatura taryfy celnej wynikająca ze stosowania niniejszego rozporządzenia jest zawarta w Wspólnej Taryfie Celnej.

Artykuł 3

1. Z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu lub Rada stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji w handlu z państwami trzecimi zabronione będzie co następuje:

- pobieranie opłat o skutkach równoważnych z opłatą celną;
- stosowania jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równorzędnym.

Ograniczenie pozwoleń na przywóz lub wywóz przewidzianych w art. 19 do określonych kategorii uprawnionych do ich otrzymania jest jednym ze środków uznawanych za równoważne z ograniczeniami ilościowymi.

2. W przypadku przywozu produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) i b), z państw trzecich, w ilości i na warunkach, które mogą ograniczyć lub zagrozić poważnym ograniczeniem interesów producentów produktów wymienionych w art. 1 działających na terenie Wspólnoty, możliwe jest nałożenie na przywóz kwoty wyrównawczej.

Kwotę wyrównawczą można również nałożyć na przywóz produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) i b), jeżeli w wyniku bezpośredniego lub pośredniego dotowania lub premiowania tych produktów przez jedno lub więcej państw trzecich, lub w wyniku zastosowania równoważnych środków faktyczne ceny oferowanych produktów nie odpowiadają cenom, które występowałyby w razie braku takich środków lub praktyk i jeżeli sytuacja taka powoduje lub grozi spowodowaniem poważnego ograniczenia produkcji wymienionych produktów we Wspólnocie.

Kwoty wyrównawcze muszą być wprowadzane w sposób respektujący międzynarodowe zobowiązania podjęte przez Państwa Członkowskie i Wspólnotę. Kwoty będą ustalane zgodnie z zasadami przyjętymi przez Radę, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji.

TYTUŁ II

Oliwa z oliwek

Artykuł 4

1. Co roku dla Wspólnoty ustalane będzie co następuje:
 - a) docelowa cena produkcji i cena interwencyjna oliwy z oliwek przed dniem 1 sierpnia na rok gospodarczy rozpoczynający się w roku następnym;
 - b) reprezentatywna cena rynkowa i cena prognozy dla oliwy z oliwek przed dniem 1 października na następny rok gospodarczy.

Jednakże, w razie znacznej zmiany w trakcie roku gospodarczego, czynników przyjętych w celu ustalenia reprezentatywnej ceny rynkowej oliwy z oliwek, na mocy procedury ustalonej w art. 38, możliwe jest w trakcie roku gospodarczego podjęcie decyzji o zmianie reprezentatywnej ceny rynkowej i ceny prognozy.

Ceny te zostaną ustalone na etapie sprzedaży hurtowej oliwy standardowej jakości, odpowiadającej opisom w Załączniku.

2. Rok gospodarczy dotyczący oliwy z oliwek rozpoczyna się dnia 1 listopada i kończy dnia 31 października następnego roku.

3. Ceny określone w ust. 1 lit. a) i jakość standardowa wymieniona w ust. 2 zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu.

Ceny określone w ust. 1 lit. b) zostaną przyjęte przez Radę kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji. Ta sama procedura zostanie zastosowana przy przyjmowaniu ogólnych zasad stosowania ust. 1 akapit drugi.

Artykuł 5

1. Zostanie wprowadzona pomoc dla produkcji oliwy z oliwek. Pomoc w jednolitej wysokości dla całej Wspólnoty będzie ustalana corocznie przed dniem 1 sierpnia na rok gospodarczy rozpoczynający się w następnym roku, zgodnie z procedurą ustaloną w art. 43 ust. 2 Traktatu. Pomoc mająca przyczynić się do zapewnienia godziwego dochodu producentom zostanie ustalona tylko dla części produkcji przy uwzględnieniu skutku dotacji do konsumpcji wymienionej w art. 11.

2. Pomoc zostanie przyznana:

- plantatorom będącym członkami grupy producentów uznanej na mocy rozporządzenia (EWG) nr 1360/78 na podstawie ilości oliwy faktycznie przez nią wyprodukowanej,
- innym plantatorom na podstawie liczby i potencjału produkcyjnego drzew oliwnych przez nich uprawianych i plonów z tych drzew ustalonych zgodnie ze stałą stawką, pod warunkiem że wyprodukowane oliwki zostały faktycznie

zebrane.

Pomoc zostanie przyznana tylko na obszarach, na których drzewa oliwne uprawiano do dnia 31 października 1978 r.

3. Uznane grupy producentów mogą pomagać w ustaleniu potencjału produkcyjnego i plonów wymienionych w ust. 2.

4. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji przyjmie ogólne zasady stosowania niniejszego artykułu. Zgodnie z tą samą procedurą Rada może zdecydować o przydzieleniu ustalonego odsetka pomocy do produkcji, przeznaczonego dla wszystkich lub niektórych producentów w celu finansowania regionalnych środków dla poprawy jakości produkcji oliwy.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38, a w odpowiednich przypadkach zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13 rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁶, ostatnio zmienionego przez rozporządzenie (EWG) nr 2788/72⁷.

Artykuł 6

Docelowa cena produkcji zostanie ustalona na poziomie odpowiednim dla producentów, przy uwzględnieniu potrzeby utrzymania produkcji we Wspólnocie na wymaganym poziomie.

Artykuł 7

Reprezentatywna cena rynkowa zostanie ustalona na poziomie umożliwiającym normalną sprzedaż wyprodukowanej oliwy z oliwek, z uwzględnieniem cen produktów konkurencyjnych, a zwłaszcza z uwzględnieniem kształtowania się ich prawdopodobnych tendencji cenowych w trakcie roku gospodarczego, oraz wielkości miesięcznych podwyżek cen oliwy z oliwek wymienionych w art. 10.

Artykuł 8

Cena interwencyjna będzie równa docelowej cenie produkcji pomniejszonej o pomoc do produkcji, która jest wymieniona w art. 5 i kwotę uwzględniającą wahania rynkowe oraz koszt transportu oliwy z oliwek z obszarów produkcji do obszarów konsumpcji.

Artykuł 9

Cena progu zostanie ustalona w taki sposób, że cena sprzedaży produktu przywożonego w punkcie przekroczenia granicy Wspólnoty musi być równa reprezentatywnej cenie rynkowej, z uwzględnieniem skutków zastosowania środków wymienionych w art. 11 ust. 3. Punkt przekroczenia granicy zostanie ustalony zgodnie z procedurą opisaną w art. 38.

⁶ Dz.U. L 94, z 28.04.1970, str. 13.

⁷ Dz.U. L 295, z 30.12.1972, str. 1.

Artykuł 10

W celu umożliwienia rozłożenia sprzedaży reprezentatywna cena rynkowa, cena interwencyjna i cena progu będą podnoszone co miesiąc na okres przynajmniej pięciu miesięcy, poczynając od 1 stycznia, o kwotę równą dla wszystkich trzech cen.

Miesięczne podwyżki cen, takie same dla każdego miesiąca, zostaną ustalone każdego roku przez Radę kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji, z uwzględnieniem średnich kosztów magazynowania i wysokości odsetek we Wspólnocie.

Artykuł 11

1. Jeżeli docelowa cena produkcji pomniejszona o kwotę pomocy do produkcji, przekracza reprezentatywną cenę rynkową oliwy z oliwek, przyznana zostanie dotacja do konsumpcji dla oliwy z oliwek wyprodukowanej i sprzedawanej we Wspólnocie. Dotacja musi być równa różnicy między tymi dwiema kwotami.

2. Jeżeli organizacji handlowej, kontrolowanej przez dane Państwo Członkowskie, powierzono zarządzanie ustalaniem zasad dotacji do konsumpcji, dane Państwo Członkowskie może upoważnić taki organ do ściągania opłaty od podmiotów otrzymujących pomoc, w celu pokrycia wydatków poniesionych z tytułu zarządzania.

3. Co roku do dnia 1 października w odniesieniu do kolejnego roku gospodarczego Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, podejmie decyzję o odsetku dotacji do konsumpcji, który należy przeznaczyć na kampanie reklamowe i potencjalne inne projekty promujące spożycie oliwy z oliwek we Wspólnocie.

4. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji podejmie decyzję o przyjęciu ogólnych zasad stosowania niniejszego artykułu, w szczególności zaś zasad dotyczących weryfikacji uprawnień do otrzymywania pomocy; weryfikacja będzie w zasadzie związana zarówno z oliwą z oliwek wyprodukowaną we Wspólnocie, jak i oliwą z oliwek przywożoną z państw trzecich.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38, a gdzie jest to stosowne, zgodnie z procedurą ustaloną w art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 729/70.

Artykuł 11a

Państwa Członkowskie w stopniu, w jakim ich to dotyczy, podejmą niezbędne środki w celu ustalenia sankcji na wypadek naruszenia zasad pomocy ustanowionych w artykułach 5 i 11.

Państwa Członkowskie poinformują Komisję o środkach przewidzianych w ust. 1 natychmiast po ich przyjęciu.

Artykuł 12

1. Zgodnie z zasadami przyjętymi na mocy ust. 4 agencje interwencyjne

wyznaczone przez Państwa Członkowskie dokonają skupu oliwy z oliwek pochodzącej ze Wspólnoty i zaoferowanej im przez producentów lub grupy producentów i ich stowarzyszenia uznane na mocy rozporządzenia (EWG) nr 1360/78 w centrach interwencyjnych na obszarach produkcji. Agencje interwencyjne będą skupować produkty po cenie interwencyjnej. Cena skupu zostanie odpowiednio dostosowana o skalę wzrostu i redukcji cen, jeżeli opis lub jakość oliwy oferowanej do agencji interwencyjnej nie odpowiada opisowi i jakości, na które ustalono cenę interwencyjną.

Jeżeli, na żądanie agencji interwencyjnej, oliwa zostanie dostarczona do miejsca innego niż centrum wskazane przez sprzedającego przy składaniu oferty, wynikająca z tego zmiana kosztów transportu poniesionych przez sprzedającego zostanie uwzględniona przy realizacji płatności.

2. Agencje interwencyjne sprzedadzą skupioną oliwę z oliwek na obszarze Wspólnoty, pod warunkiem że nie spowoduje to zakłóceń na rynku na etapie produkcji.
3. Rada stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji określi:
 - a) warunki, na których może odbywać się interwencja w ciągu ostatnich trzech miesięcy roku gospodarczego;
 - b) warunki, na których agencje interwencyjne mogą oferować do sprzedaży skupioną oliwę;
 - c) kryteria stosowane do ustalenia centrów interwencyjnych.
4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu i ustalenia centrów interwencyjnych zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 38.

Artykuł 13

Aby złagodzić wpływ wahań plonów na równowagę między popytem a podażą i w ten sposób stabilizować ceny konsumentów, Rada stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może zażądać od agencji interwencyjnych utworzenia zapasu buforowego oliwy z oliwek; zgodnie z tą samą procedurą Rada ustali warunki dotyczące tworzenia, zarządzania i dysponowania zapasem buforowym.

Artykuł 14

1. W przypadku przywozu z państw trzecich nieprzetworzonej oliwy z oliwek ujętej w podpozycji 15.07 A I Wspólnej Taryfy Celnej, gdy cena progu jest wyższa od ceny CIF, nałożona zostanie opłata równa różnicy między tymi dwiema cenami.
2. Cena CIF obliczona dla punktu przekroczenia granicy wymienionego w art. 9 zostanie ustalona na podstawie najkorzystniejszych możliwości kupna na rynku światowym, a ceny zostaną dostosowane poprzez uwzględnienie wszelkich różnic w opisie lub jakości, dla których ustalono cenę progu.
3. Jeśli notowania na rynku światowym nie są czynnikiem determinującym cenę oferowaną, i cena ta jest niższa od światowych cen rynkowych, cena ustalona na

podstawie ceny oferowanej zastąpi cenę CIF, ale tylko w odniesieniu do danego przywozu.

4. Opłata zostanie ustalona przez Komisję. Kryteria ustalania ceny CIF i ceny określonej w ust. 3, a także szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38.

Artykuł 15

1. Przywóz z państw trzecich oliwy z oliwek, ujętej w podpozycji 15.07 A II Wspólnej Taryfy Celnej, zostanie objęty opłatą; opłata ta składać się będzie ze składnika zmiennego odpowiadającego opłacie stosowanej dla ilości oliwy z oliwek potrzebnej do produkcji oliwy przywożonej, która może być ustalona według stawki standardowej, oraz składnika stałego mającego na celu ochronę przemysłu przetwórczego.

2. Jeżeli ceny oferowane na rynku światowym za oliwę z oliwek, ujętej w podpozycji 15.07 A II Wspólnej Taryfy Celnej, w przypadku jednego lub więcej miejsc pochodzenia, nie odpowiadają cenie CIF wymienionej w art. 14, w celu obliczenia składnika zmiennego opłaty, cena CIF zostanie zastąpiona ceną ustaloną na podstawie wyżej wymienionych ofert cenowych.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 38.

Artykuł 16

1. Jeżeli faktyczna tendencja na światowym rynku nieprzetworzonej oliwy z oliwek nie może zostać ustalona na podstawie ofert tego rynku, na produkty wymienione w art. 14 i 15 nałożona zostanie opłata przywózowa ustalona w drodze przetargu.

2. Komisja będzie okresowo ustalać stawkę minimalnej opłaty, uwzględniając między innymi stawki opłat wskazane przez oferentów. Każdy oferent wskazujący stawkę opłaty równą stawce minimalnej lub od niej wyższą zostanie uznany za zwycięskiego oferenta i zobowiązany do przywozu ilości produktu wymienionej w jego wniosku po stawce przez siebie wskazanej.

3. Jednak ilości przywożone, nie mające wpływu na sytuację rynkową, nie podlegają wyżej wymienionej procedurze przetargowej. W takim przypadku nałożona opłata będzie odpowiadać ostatniej opłacie minimalnej ustalonej przed przywozem.

4. Jeżeli tendencje na światowym rynku nieprzetworzonej oliwy z oliwek różnią się w zależności od cech charakterystycznych oliwy, możliwe jest nałożenie różnych opłat minimalnych dla oliwy o różnych cechach charakterystycznych.

5. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji przyjmie ogólne zasady zastosowania niniejszego artykułu.

6. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 38.

Artykuł 17

1. W przypadku przywozu z państw trzecich oliwek, ujętych w podpozycjach 07.01 N II i 07.03 A II Wspólnej Taryfy Celnej, zostanie zastosowana opłata stosowana do oliwy z oliwek na podstawie art. 14, wyliczona na podstawie zawartości oliwy w produkcie przywożonym.

Jednak naliczona opłata nie może być niższa od kwoty równej 8% wartości produktu przywożonego, przy czym kwota taka zostanie ustalona według stawki standardowej.

2. W razie przywozu z państw trzecich produktów ujętych w podpozycjach 23.04 A II i 15.17 B I Wspólnej Taryfy Celnej, zostanie zastosowana opłata stosowana do oliwy z oliwek i wyliczona na podstawie zawartości oliwy w produkcie przywożonym.

3. Jeżeli stosowany jest art. 16, nałożona zostanie opłata na przywóz produktów wymienionych w poprzednich ustępach, z uwzględnieniem minimalnej kwoty stosowanej do ilości oliwy z oliwek zawartej w tych produktach. W odniesieniu do produktów wymienionych w ust. 1 zastosowanie ma drugi akapit tego ustępu.

4. Komisja będzie okresowo ustalać opłaty wymienione w niniejszym artykule.

5. Szczegółowe zasady zastosowania niniejszego artykułu, a w szczególności zasady dotyczące ustalenia zawartości oliwy, która może zostać określona według stawki standardowej, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38.

Artykuł 18

1. Jeśli zastosowanie mają art. 14, 15 i 17 ust. 1 i 2, na przywóz zostanie nałożona opłata obowiązująca w dniu przywozu.

Jednak w przypadku przywozu produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. (c) opłata może zostać ustalona z wyprzedzeniem na żądanie zainteresowanej strony, zgodnie z warunkami przyjętymi przez Radę, stanowiącą większością kwalifikowaną na wniosek Komisji. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 38.

Artykuł 19

1. Przywóz do Wspólnoty produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c) i art. 17 wymaga przedstawienia pozwolenie na przywóz.

Wywóz oliwy z oliwek ze Wspólnoty wymaga przedstawienia pozwolenie na wywóz.

Jeżeli opłata lub refundacja są ustalane z wyprzedzeniem, fakt ten zostanie odnotowany na licencji będącej dokumentem pomocniczym przy ich ustalaniu.

2. Państwa Członkowskie wydadzą licencję każdemu wnioskodawcy bez względu na miejsce jego siedziby we Wspólnocie.

Jednak w przypadku zastosowania art. 16 ust. 1 i 2 Państwa Członkowskie wydadzą pozwolenia na wywóz dotyczące oliwy z oliwek tylko oferentom, którzy wskażą stawkę opłaty równą opłacie minimalnej lub wyższą od niej. Pozwolenie na przywóz lub wywóz jest ważna w całej Wspólnocie.

Wydanie takich licencji zależy od złożenia zabezpieczenia, że przedsiębiorstwo będzie przywozić lub wywozić produkty w okresie ważności pozwolenia; zabezpieczenie ulegnie przepadkowi w całości lub w części, jeżeli operacja nie zostanie zrealizowana w wyznaczonym terminie lub zostanie zrealizowana tylko częściowo.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38. Zasady te ustalą okres ważności licencji i mogą precyzować ramy czasowe dla ich wydania.

Artykuł 20

1. W przypadku wywozu oliwy z oliwek do państw trzecich:

- różnica między ceną Wspólnoty a ceną światową może zostać pokryta przez refundację, jeśli cena Wspólnoty jest wyższa od światowej;
- możliwe jest nałożenie opłaty pokrywającej różnicę między ceną światową a ceną Wspólnoty, jeśli cena światowa jest wyższa od ceny Wspólnoty.

2. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji przyjmie ogólne zasady dotyczące środków przewidzianych w niniejszym artykule, a zwłaszcza zasady dotyczące przyznania refundacji, nakładania opłaty eksportowej, ustalania jej kwoty, a w odpowiednich przypadkach także ustalania wysokości refundacji.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38.

Artykuł 20a

Do oliwy z oliwek używanej do produkcji konserwowanych ryb i warzyw zostanie zastosowany system refundacji produkcyjnych lub pełne, lub częściowe zawieszenie opłat przywózowa.

Rada stanowiąc kwalifikowaną większością przyjmie ogólne zasady stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 20b

1. Jeżeli we Wspólnocie na rynku jednego lub kilku produktów, określonej w art. w art. 1 ust. 2 lit. c)-e), w następstwie przywozu lub wywozu wystąpią poważne zakłócenia mogące zagrozić celom określonym w art. 39 Traktatu, bądź zaistnieje ryzyko ich wystąpienia, możliwe jest podjęcie odpowiednich działań w handlu z państwami trzecimi, aż do ustąpienia zakłóceń lub ryzyka ich wystąpienia.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje ogólne zasady stosowania niniejszego ustępu i definiuje przypadki i ograniczenia, w ramach

których Państwa Członkowskie mogą podjąć środki ochronne.

2. W razie wystąpienia sytuacji wymienionej w ust. 1 Komisja na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy zdecydować o niezbędnych środkach; środki te będą miały niezwłocznie zastosowane, a Państwa Członkowskie zostaną o nich poinformowane. Jeżeli Komisja otrzyma wniosek Państwa Członkowskiego, podejmie decyzję na jego temat w ciągu 24 godzin po otrzymaniu wniosku.

3. Informacje o środkach, które Komisja zdecyduje się wprowadzić, mogą zostać przekazane Radzie przez każde Państwo Członkowskie w ciągu trzech dni roboczych od dnia, w którym zostały podane do wiadomości. Rada spotka się niezwłocznie. Rada może stanowić kwalifikowaną większość, zmienić lub uchylić rzeszone środki.

Artykuł 20c

W sektorze oliwy z oliwek grupy producentów określone w rozporządzeniu nr 1360/78/EWG w celu otrzymania uznania spełnią wymogi określone w rzeczonym rozporządzeniu, a także:

- zachowają możliwość sprawdzenia aktualnej produkcji swoich członków;
- będą upoważnione do przedłożenia pojedynczego wniosku dla wszystkich swoich członków biorących udział w produkcji;
- będą upoważnione do otrzymania wsparcia i przekazywania każdemu członkowi jego udziału.

Bez uszczerbku dla postanowień art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 1360/78, uznanie grupy produkcyjnej zostanie cofnięte, jeżeli warunki wymagane do otrzymania uznania ustanowione w pierwszym akapicie nie były lub nie są już spełniane.

Artykuł 20d

1. W drodze derogacji od przepisów art. 10 ust. 1 i 2 rozporządzenia (EWG) nr 1360/78, Państwa Członkowskie będą przez okres pięciu lat, począwszy od dnia 1 listopada 1978 r., przyznawać dotacje uznanym grupom producentów, aby ułatwić ich powstawanie i ułatwić zarządzanie nimi, przy czym ustala się następujące warunki:

- a) dotacje będą udzielane przez pięć lat od dnia ich uznania,
- b) kwoty dotacji będą wynosiły odpowiednio dla pierwszego, drugiego, trzeciego, czwartego i piątego roku:
- c) nie więcej niż 5%, 4%, 3%, 2% i 1% wartości produkcji, do której odnosi się uznanie i handel;
- d) w żadnym przypadku nie więcej niż 80%, 60%, 40%, 20% i 10% faktycznych kosztów założenia i zarządzania grupą.

2. Jeżeli ceny na rynku Wspólnoty są zbliżone do ceny interwencyjnej w ustalonym

okresie czasu, możliwe będzie podjęcie przez uznane grupy producentów decyzji, zgodnie z procedurą określoną w art. 38, o zawarciu kontraktów na składowanie w odniesieniu do oliwy z oliwek, którą handlują.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38.”

Artykuł 2

Art. 42a rozporządzenia (EWG) nr 136/66 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 42a*

Do Wspólnej Taryfy Celnej załączonej do rozporządzenia (EWG) nr 950/68 wprowadza się następujące zmiany: ”

Nr pozycji WTC	Oznaczenie towarów	Stawki celna	
		Autonomiczne% lub opłata	Konwencyjna%
1	2	3	4
07.01	N. Oliwki: II. Pozostałe	7 (L)	- -
07.03	A. Oliwki: II. Pozostałe	8 (L)	-
23.04	A. Makuchy i inne pozostałości stałe z ekstrakcji oliwy z oliwek: I. Zawierające mniej niż 3% oliwy z oliwek II. Zawierające więcej niż 3% oliwy	Zwolnione Zwolnione (L)	- -

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje od dnia 1 listopada 1978 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 29 czerwca 1978 r.

W imieniu Rady

S. AUKEN

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 1585/80

z dnia 24 czerwca 1980 r.

zmieniające rozporządzenie nr 136/66 EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 42 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 22 i 24 rozporządzenia Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 590/79⁴ przewidują system interwencji dla nasion oleistych oparty na podstawowej cenie interwencyjnej i pochodnych cenach interwencyjnych, którego celem jest w szczególności zapewnienie płynności rynku; jednakże wydaje się, iż taki system nie jest już dłużej wymagany dla tego celu; ponadto istnieje ryzyko, że ceny interwencyjne mogą być ustalane na poziomach nieodpowiadających aktualnej sytuacji rynkowej i w związku z tym być sprzeczne z zamierzonym celem; w związku z tym należy znieść system cen pochodnych na nasiona oleiste i zastąpić go jednolitym poziomem cen we Wspólnocie;

różnica między ceną docelową a ceną interwencyjną powinna być wystarczająca dla umożliwienia swobodnego obrotu nasionami w normalnych warunkach w całej Wspólnocie z uwzględnieniem wahań cenowych pozwalając jednocześnie producentom na sprzedaż ich nasion po cenie jak najbliższej do ceny docelowej; do osiągnięcia tego celu, różnica, o której mowa, powinna uwzględniać nie tylko transport między obszarami produkcji i obszarami użytkowania, lecz również element rynkowy;

przejście od systemu pochodnych cen interwencyjnych do jednolitego systemu cen interwencyjnych nie powinno spowodować spadku cen interwencyjnych; w związku z tym nowy system powinien być stosowany dopiero w roku gospodarczym 1982/83;

w celu ustalenia terminów początku i końca roku gospodarczego należy uwzględnić reprezentatywne daty na początku zbiorów ziarna rzepiku, rzepaku i słonecznika w głównych obszarach uprawy we Wspólnocie; taka potrzeba została uwzględniona przy przyjęciu

¹ Dz.U. nr C 97 z 21.04.1980, str. 33.

² Opinia wydana dnia 26 marca 1980 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. nr 172 z 30.09.1966, str. 3025/66.

⁴ Dz.U. nr L 78 z 30.03.1979, str. 1.

rozporządzenia Rady nr 114/67/EWG z dnia 6 czerwca 1967 r. ustalającego docelowe i podstawowe ceny interwencyjne nasion oleistych w roku gospodarczy 1967/68⁵, zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1335/72⁶; rozporządzenie to powinno być uchylone,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu nr 136/66/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

1. Cena docelowa i podstawowa cena interwencyjna dla każdego gatunku nasion oleistych są ustalane dla Wspólnoty przed dniem 1 sierpnia każdego roku.

2. Z zastrzeżeniem art. 25, ceny te obowiązują w ciągu roku gospodarczego rozpoczynającego się w roku następnym. Dotyczą one standardowej jakości i są ustalane na etapie sprzedaży hurtowej, z magazynu, bez rozładunku.

3. Rok gospodarczy dla nasion rzepiku i rzepaku rozpoczyna się dnia 1 lipca i kończy dnia 30 czerwca.

Rok gospodarczy dla ziaren słonecznika rozpoczyna się dnia 1 września i kończy dnia 31 sierpnia.

4. Rada przyjmuje ceny określone w ust. 1 zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 43 ust. 2 Traktatu, jak również standardową jakość, do której odnoszą się te ceny.”

2. Art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 24

1. Cenę interwencyjną ustala się przez zmniejszenie ceny docelowej:

- o składnik uwzględniający wahania rynku,
- o składnik uwzględniający koszt transportu nasion z obszarów produkcji do obszarów użytkowania.

Te dwie części składowe są stosowane w przypadku normalnego zbioru plonów.

2. Centra skupu interwencyjnego ustala się po konsultacjach z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 38.”

Artykuł 2

⁵ Dz.U. nr 111 z 30.06.1967, str. 2195/67.

⁶ Dz.U. nr L 147 z 29.06.1972, str. 6.

W drodze odstępstwa od art. 24 rozporządzenia nr 136/66/EWG, dla lat gospodarczych 1980/81 i 1981/82, podstawowe i pochodne ceny interwencyjne ustala się na poziomach umożliwiających sprawne przejście do systemu ceny interwencyjnej stosowanego od roku gospodarczego 1982/83.

Artykuł 3

Rozporządzenie nr 114/67/EWG traci moc.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuły 1 i 3 stosuje się od roku gospodarczego 1982/83.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 24 czerwca 1980 r.

W imieniu Rady

S. FORMICA

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 3454/80

z dnia 22 grudnia 1980 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 136/66 w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów i rozporządzenie (EWG) nr 516/77 z dnia 14 marca 1977 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając Akt Przystąpienia z 1979 r. w szczególności jego art. 146,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 21 Aktu wprowadza do rozporządzenia nr 136/66/EWG¹, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1917/80², art. 42b, zapewniającego przyjęcie szczególnych środków w odniesieniu do świeżych i przetworzonych oliwek;

przetworzone i zakonserwowane oliwki nie wchodzą w zakres rozporządzenia (EWG) nr 136/66; należy sporządzić dodatek do wykazu produktów, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie i na tej podstawie zmienić rozporządzenie (EWG) nr 516/77³,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Do rozporządzenia (EWG) nr 136/66 art. 1 ust. 2 lit. d) dodaje się następujące dwie podpozycje:

„nr pozycji WTC	Wyszczególnienie
ex 20 01 C	Oliwki, przetworzone lub zakonserwowane za pomocą octu lub kwasu octowego, w tym zawierające lub niezawierające dodatku cukru, zawierające lub niezawierające soli, przypraw korzennych lub musztardy
ex 20 02 F	Oliwki, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż za pomocą octu lub kwasu octowego

¹ Dz.U. nr L 172 z 30.09.1966, str. 3025/66.

² Dz.U. nr L 186 z 19.07.1980, str. 1.

³ Dz.U. nr L 73 z 21.03.1977, str. 1.

2. W rozporządzeniu (EWG) nr 516/77 art. 1 pozycje 20 701 i 20 702 otrzymują brzmienie:

„nr pozycji WTC	Wyszczególnienie
ex 20 01	Warzywa i owoce, przetworzone lub zakonserwowane za pomocą octu lub kwasu octowego, zawierające lub niezawierające dodatku cukru, zawierające lub niezawierające soli, przypraw korzennych lub musztardy, z wyłączeniem oliwek
ex 20 02	Warzywa i owoce, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż za pomocą octu lub kwasu octowego, z wyłączeniem oliwek”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1981 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 1980 r.

W imieniu Rady

J. SANTER

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY EWG NR 1413/82

z dnia 18 maja 1982 r.

zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno- Społecznego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 4 ust. 3 i art. 22 ust. 3 rozporządzenia nr 136/66/EWG³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 3454/80⁴, ustaliły daty rozpoczęcia i zakończenia roku gospodarczego w odniesieniu do oliwy z oliwek oraz w odniesieniu do ziarna rzepiku i rzepaku oraz ziarna słonecznika;

w niektórych przypadkach może okazać się niezbędna zmiana tych dat przy stosunkowo krótkim okresie powiadomienia; dlatego też należy ustanowić odpowiednią procedurę dokonywania takich zmian;

art. 5 rozporządzenia nr 136/66/EWG wprowadza system pomocy produkcyjnej dla oliwy z oliwek wytwarzanej we Wspólnocie; ta pomoc, która zależy od ilości oliwy rzeczywiście wyprodukowanej, jest przyznawana dla producentów oliwy z oliwek będących członkami grupy producentów należącej do stowarzyszenia uznanego na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 1360/78⁵, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 3086/81⁶ oraz rozporządzenia nr 136/66/EWG, oraz przyznawane dla indywidualnych producentów oliwek, którzy poddają się kontroli dokonywanej przez takie stowarzyszenie;

rozporządzenie (EWG) nr 2989/81⁷ odracza wprowadzenie w życie tego systemu do początku roku gospodarczego 1982/83, a dla bieżącego roku gospodarczego utrzymano środki tymczasowe stosowane w ciągu trzech ubiegłych lat gospodarczych do organizacji producentów oliwy z oliwek;

¹Dz.U. nr C 104 z 26.4.1982, str. 25.

²Dz.U. nr C 114 z 6.5.1982, str. 1.

³Dz.U. nr 172 z 30.9.1966, str. 3025/66.

⁴Dz.U. nr L 360 z 31.12.1980, str. 16.

⁵Dz.U. nr L 166 z 23.6.1978, str. 1.

⁶Dz.U. nr L 310 z 30.10.1981, str. 3.

⁷Dz.U. nr L 299 z 20.10.1981, str. 15.

w związku z problemami z wykonaniem rozporządzenia (EWG) nr 1360/78 w niektórych Państwach Członkowskich istnieje obawa, że system przewidziany w tym rozporządzeniu nie zostanie wprowadzony w życie w najbliższej przyszłości; ponadto wydaje się, że system oparty na działaniach stowarzyszeń nie jest odpowiedni dla szczególnej struktury produkcji oliwy z oliwek w Grecji;

system pomocy nie może być skutecznie zarządzany na podstawie tymczasowych przepisów, stosowanych obecnie w odniesieniu do organizacji producentów;

dowodzi to, że istnieje potrzeba wprowadzenia w życie szczególnego systemu począwszy od roku gospodarczego 1982/83, jako uzgodnienia trwałego, opartego na grupach plantatorów oliwek lub stowarzyszeniach tych grup, które mogłyby być odpowiedzialne za prowadzenie niektórych działań związanych z wprowadzeniem w życie systemu pomocy;

o ile stowarzyszenia te mają prowadzić bardziej rygorystyczną kontrolę produkcji w odniesieniu do producentów będących członkami grup producentów należących do tych stowarzyszeń, stowarzyszenia te powinny otrzymywać zaliczki na kwoty pomocy;

ponadto, art. 22 rozporządzenia nr 136/66/EWG przewiduje ustalanie dla ziaren oleistych ceny docelowej i interwencyjnej;

tendencja w produkcji ziarna rzepiku i rzepaku spowodowała pewne utrudnienia rynkowe skutkujące znacznym obciążeniem budżetu Wspólnoty; niepodjęcie nowych środków spowoduje nasilanie się tej niekorzystnej tendencji; należy także podjąć kroki w celu zapobieżenia niepożądanym skutkom w tym sektorze produkcji, jakie mogą być wynikiem ograniczenia produkcji we Wspólnocie w celu zwiększenia konkurencyjności produkcji rolnej; ustalenie maksymalnego poziomu produkcji oraz zmniejszenie gwarancji cenowej na następny rok gospodarczy w przypadku przekroczenia tego poziomu może pomóc w zmianie kierunku gwarancji Wspólnoty i tym samym odciążyć budżet Wspólnoty; każda zmniejszenie gwarancji Wspólnoty musi zależeć od wielkości przekroczenia progu gwarancyjnego, ale nie powinno nadmiernie uszczuplać dochodów producentów;

dlatego też jest niezbędne jest dostosowanie ceny docelowej oraz ceny interwencyjnej do wielkości przekroczenia wspomnianego poziomu maksymalnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu nr 136/66/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. O ile Rada nie zadecyduje inaczej, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, rok gospodarczy dla oliwy z oliwek trwa od dnia 1 listopada do dnia 31 października następnego roku.”

2. W art. 5 ust. 2 tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„- producentom, będącym członkami grupy producentów uznanej na podstawie niniejszego rozporządzenia, w oparciu o rzeczywistą ilość wyprodukowanej przez nich oliwy,”.

3. W art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uznane grupy producentów lub uznane stowarzyszenia grup mogą uczestniczyć w ustalaniu rzeczywistego poziomu produkcji, określonego w ust. 2 tiret pierwsze i w określaniu potencjału produkcyjnego oraz plonów, określonych w ust. 2 tiret drugie.”

4. Art. 20c otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 20c

1. Grupy producentów uznane w rozumieniu niniejszego rozporządzenia muszą:
 - a) składać się z indywidualnych plantatorów i/lub organizacji zaangażowanych w produkcję, przetwórstwo lub handel oliwkami, oliwą z oliwek, w skład których wchodzi wyłącznie plantatorzy oliwek;
 - b) być zdolne do kontrolowania produkcji oliwek i oliwy z oliwek swoich członków;
 - c) w przypadku, gdy nie należą one do uznanego stowarzyszenia grupy producentów:
 - być upoważnione do składania wniosków o przyznanie pomocy w imieniu swych członków - plantatorów,
 - być upoważnione do otrzymywania pomocy oraz do jej rozdziału między swoich członków;
 - d) jeżeli należą są one do stowarzyszenia, być upoważnione do dostarczania stowarzyszeniu oświadczenia o wielkości produkcji w odniesieniu do członka-plantatora, w celu wystąpienia z wnioskiem o przyznanie pomocy;
 - e) posiadać minimalną liczbę członków lub reprezentować minimalny procent producentów oliwek lub oliwy z oliwek w regionie, w którym zostały ustanowione;
 - f) nie stosować dyskryminacji, w żadnym z zakresów swojej działalności w stosunku do producentów spełniających warunki przyjęcia do grupy, w szczególności w związku z przynależnością państwową lub miejscem prowadzenia działalności;
 - g) posiadać statut zawierający przepisy zapewniające każdemu członkowi grupy pragnącemu z niej wystąpić możliwość uczynienia tego:
 - po okresie minimum 3 lat pozostawania członkiem grupy od chwili jej uznania;

- oraz pod warunkiem pisemnego powiadomienia grupy o swym zamiarze co najmniej 12 miesięcy przed wystąpieniem z niej.
2. Uznane stowarzyszenia grup w rozumieniu niniejszego rozporządzenia muszą:
- a) składać się wyłącznie z grup, określonych w ust. 1;
 - b) być zdolne do koordynowania i weryfikacji działalności grup wchodzących w skład stowarzyszenia;
 - c) być upoważnione do składania jednego wniosku o przyznanie pomocy w imieniu wszystkich producentów będących członkami grup;
 - d) być upoważnione do otrzymywania pomocy oraz do jej podziału między producentów, określonych w lit. c);
 - e) składać się z minimalnej liczby grup członkowskich lub reprezentować minimalny udział procentowy w produkcji w danym Państwie Członkowskim;
 - f) posiadać statut zawierający przepisy zapewniające każdemu członkowi stowarzyszenia pragnącemu wystąpić ze stowarzyszenia możliwość uczynienia tego:
 - po okresie członkostwa w stowarzyszeniu producentów wynoszącym co najmniej 3 lata od chwili uznania stowarzyszenia;
 - oraz pod warunkiem pisemnego powiadomienia stowarzyszenia o swym zamiarze co najmniej 12 miesięcy przed wystąpieniem z niego.
3. Uznanie dla grupy lub stowarzyszenia wycofuje się, jeżeli warunki uznania nie zostały spełnione lub przestały być spełniane.
4. Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością na wniosek Komisji, określa ogólne zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu.

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu są określane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38.”

5. Art. 20 d otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 20 d

1. Uznane grupy lub uznane stowarzyszenia mogą zatrzymywać, jako opłatę, ustalony procent wypłacanej im kwoty pomocy produkcyjnej. Celem tej opłaty jest pokrywanie wydatków ponoszonych przy wykonywaniu prac, określonych w art. 5 ust. 3 i art. 20c.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, podejmuje każdego roku przed dniem 1 października decyzję, w odniesieniu do następnego roku

gospodarczego, w sprawie procentowej części pomocy produkcyjnej, jaka może być przez uznane grupy lub stowarzyszenia zatrzymywana w charakterze składki.

2. Po złożeniu przez stowarzyszenie wniosku o przyznanie pomocy dane Państwo Członkowskie jest upoważnione do wypłacenia stowarzyszeniu zaliczki w wysokości ustalonej w oparciu o kwotę przyznanej pomocy.

3. Jeżeli okres, którego długość zostanie ustalona, ceny na rynku Wspólnoty zbliżają się do poziomu ceny interwencyjnej, może zostać podjęta decyzja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38, zezwalająca uznanym grupom producentów lub stowarzyszeniom w rozumieniu niniejszego rozporządzenia na zawieranie umów składu oliwy z oliwek będącej przedmiotem ich sprzedaży.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38.”

6. W art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. O ile Rada nie zadecyduje inaczej, stanowiąc kwalifikowaną większością na wniosek Komisji,

- rok gospodarczy dla ziarna rzepiku i rzepaku trwa od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca;
- rok gospodarczy dla ziarna słonecznika trwa od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca.”

7. Dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Artykuł 24a

1. Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, każdego roku określa, po raz pierwszy w odniesieniu do roku gospodarczego 1982/83, obowiązujący we Wspólnocie próg gwarancji dla ziarna rzepiku i rzepaku.

2. Próg gwarancji dla ziarna rzepiku i rzepaku ustala się w oparciu o wielkość produkcji w okresie referencyjnym oraz przewidywane tendencje popytu.

3. W przypadku, gdy rzeczywista średnia wielkość produkcji odnotowana dla trzech ostatnich lat gospodarczych przekracza próg gwarancji próg ustalony dla danego roku gospodarczego, cena interwencyjna na następny rok gospodarczy zostaje zmniejszona o kwotę odpowiadającą nadwyżce.

Określając ceny Rada, stosując tę samą procedurę, ustala:

- wielkość obniżenia ceny docelowej i interwencyjnej tak, by odpowiadała ona ilości, o jaką przekroczono poziom maksymalny,
 - maksymalny zakres obniżenia ceny docelowej i interwencyjnej.
4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z

procedurą ustanowioną w art. 38 niniejszego rozporządzenia.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się w odniesieniu do każdego produktu począwszy od daty rozpoczęcia roku gospodarczego 1982/83.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 maja 1982 r.

W imieniu Rady

P. de KEERSMAEKER

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2260/84

z dnia 17 lipca 1984 r.

zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Zgromadzenia²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 11 ust. 6 rozporządzenia Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów⁴, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1556/84⁵ przewiduje, że procentowy udział pomocy w odniesieniu do konsumpcji ma być przeznaczony na kampanie reklamowe i być może również na inne projekty wspierania konsumpcji oliwy z oliwek we Wspólnocie; w świetle sytuacji na rynku oliwy z oliwek, w szczególności po przystąpieniu Republiki Greckiej do Wspólnoty, należy ustanowić przepis o możliwości przeznaczenia wspomnianego wyżej procentowego udziału na wspieranie konsumpcji oliwy z oliwek zarówno na rynku Wspólnoty, jak i na rynku światowym;

na mocy art. 20d ust. 1 rozporządzenia nr 136/66/EWG, uznane grupy lub uznane stowarzyszenia mogą potrącać jako opłatę procentowy udział ustalony jako kwota płaconej im pomocy produkcyjnej; w celu zapewnienia, że system pomocy produkcyjnej jest stosowany bardziej skutecznie, przepis ten powinien być zmieniony, tak aby obejmował bardziej dokładnie wydatki wynikające z zarządzania przez organizacje i stowarzyszenia producentów przewidziane w kontekście systemu pomocy produkcyjnej;

art. 20d ust. 3 wspomnianego rozporządzenia przewiduje, że uznane grupy producentów i uznane stowarzyszenia mogą zawierać umowy składu oliwy z oliwek, którą handlują; z uwagi na strukturę i cele tych grup i stowarzyszeń, ta możliwość powinna być ograniczona do grup producentów i stowarzyszeń uznanych w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 1360/78⁶, których zadania obejmują wprowadzanie oliwy z oliwek na rynek,

¹ Dz.U. nr C 249 z 17.9.1983, str. 3.

² Dz.U. nr C 307 z 14.11.1983, str. 103.

³ Dz.U. nr C 23 z 30.1.1984, str. 20.

⁴ Dz.U. nr 172 z 30.9.1966, str. 3025/66.

⁵ Dz.U. nr L 150 z 6.6.1984, str. 5.

⁶ Dz.U. nr L 166 z 23.6.1978, str. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu nr 136/66/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 11 ust. 6 akapit pierwszy, „we Wspólnocie” zastępuje się „wyprodukowaną we Wspólnocie”;
2. W art. 20d:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Potrąca się procentowy udział ustalony jako kwota pomocy produkcyjnej wypłacanej na rzecz uznanych organizacji lub uznanych stowarzyszeń. Kwota powstała w wyniku potrącenia jest wykorzystywana jako pomoc w sfinansowaniu wydatków poniesionych w trakcie pracy wykonanej zgodnie z art. 5 ust. 3 oraz art. 20c.

W tym samym czasie oraz zgodnie z tą samą procedurą jak w stosunku do pomocy produkcyjnej, Rada decyduje o udziale procentowym pomocy produkcyjnej, który może być potrącony w nadchodzącym roku gospodarczym.”
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli ceny na rynku Wspólnoty zbliżają się do cen interwencyjnych przez okres, który może być ustalony, to zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 może zostać podjęta decyzja, że uznane grupy lub uznane stowarzyszenia w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 1360/78 mogą zawierać umowy składu oliwy z oliwek, którą handlują.”
3. W art. 42b odniesienie do podpozycji ex 20.01 B zastępuje się odniesieniem do podpozycji ex 20.01 C.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od 1 listopada 1984 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lipca 1984 r.

W imieniu Rady
A. DEASY
Przewodniczący